

АНТРОПОЛОГИЧЕСКОЕ

105

Антропология

АНТРОПОЛОГИЧЕСКОЕ

ΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

2074

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Πάριτος "Μανούσεια"

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

τούς Είρμους τῶν Ἦχων, τὰς ἐννέα
Ῥῆδαις, τὰ Φωταγωγικά, τὰ Ἐ-
ξαποσειλάρια, τὰς Δίνεσ, τὰς Οἴ-
κησ τῆσ Θεοτόκησ, τὰς τῆσ Στουρῆσ,
ἢ ἄλλα ὠφέλιμα.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΤΚΕΙ Τῷ ΕΞ 18

1832

Βιβλιοθήκη Σιότιστος

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΗΧΟΥ.

Ω Δ Η Α'. Η Χ Ο Σ Α'.

Ἡ Ἑσπαιῶχος δεξιά, Θεοπεπῶς ἐν ἰχθυὶ δε-
ξασαί· αὐτὴ ἦδ' Ἀθαῖατε, ὡς πανδοχῆς ὑπενα-
νοῦς Ἐθραυσῆ, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθῆ κατ-
εργήσασα.

Τῆ ΚΤΡΙΑΚῆ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

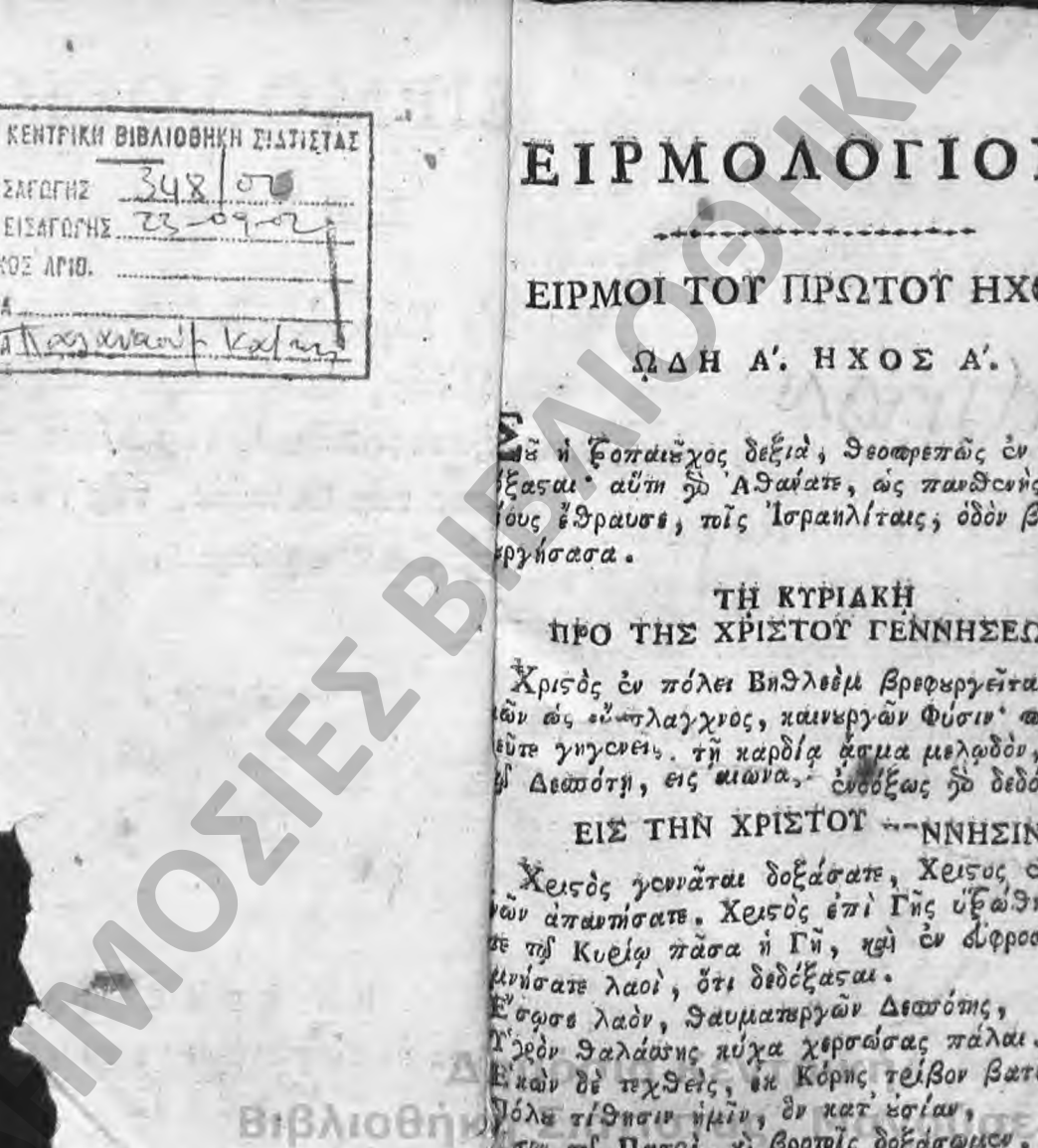
Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βροφεργεῖται, τὴν ἡ-
σῶν ὡς ἑσπλαγχνός, κἀνεργῶν φύσιν· ἀποθύμας
εὖτε γηγεῖν· τῇ καρδίᾳ ἄσμα μελωδόν, ἄσωμαι
ἢ Δεσπότη, εἰς αἰῶνα, ἐνδόξως ἦδ' δεδόξασα.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν

Χειρὸς γενᾶται δοξάσατε, Χειρὸς δὲ Οὐρ-
σῶν ἀπάντισατε. Χειρὸς ἐπὶ Γῆς ὑψώθητε· ἦσα
τε τῆς Κυρίας πᾶσα ἡ Γῆ, καὶ ἐν ἀεροσώμῳ αἰ-
μνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασαί.

Ἐσφασε λαδὸν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Γ' ἔδον θαλάσσης κύμα χερσῶσας πάλαι.
Ἐκὼν δὲ περθεῖς, ἐκ Κόρης τείβον βατιῶ,
Πόλις τίθησιν ἡμῖν, ἐν κατ' ἐστίαν,
σὺ τῆ Πατρὶ, ἢ βροτοῖς, δοξάσωμεν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΩΝΙΤΙΣΤΑΣ
ΑΡΙΘΜ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 348/00
ΗΜΕΡΟΜ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 23-09-02
ΤΑΞΙΝΟΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘ.
ΑΠΟ ΑΓΟΡΑ
ΑΠΟ ΔΩΡΕΑ Κωνσταντ. Καλαμ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΥΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ Θεότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν
 ρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τῷ Σταυ
 ρῷ τῆς ἰσραὴλ τῆ ράβδῳ τεμῶν, ᾧδῶ σοὶ ἐξ ὁδοῦ
 αἰαμέλων Χριστὸ ὁ Θεός.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοί. Ἦ
 χα Κυρίῳ Πάχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν,
 ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς
 βίβασεν, ἐπιτίχιον ἄδοντας.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Ἄσωμεν πάντες Λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας
 Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θ
 λιάτης ποδὶ ἀβρόχῳ ἐδηγήσαντι, ᾧδῶ ἐπιτίχιον
 ὅτι δεδόξασαι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Προσκύνησάν τῃ ἁγίᾳ Δόξῃ, ἡ ἰσραὴλ καὶ
 Περθεύε Μνημόσυνου, πάντας σιωπηλά
 ἡσυχασίαν τῆς πίστεως, ἐξαρχέσης Μαρίας
 ἐπὶ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῶ, ἄδοντας Μο
 νερῆ, ἐιδόξως ὅτι δεδόξασαι.

Τῆς Ὀκτωήχης.

ᾧδῶ ἐπιτίχιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ π
 σῶσι. θαυμασά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῶ, καὶ
 ἔσαντι πᾶν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν· τῷ ᾧ ἡ
 πῶν γεώσας ἐρυθραῖ, πειλοποιεῖν ἐποίησε τῆς
 πρῶτης καὶ τῆς ἐσπέρτης καὶ τῆς ἐκάλυψε θαλάσ
 ῃς.

Ἄπειρον ὁ Θεὸς Μωϋσῆς, τὸν Ἰσραὴλ προ-
αφρούετο. Ἄρχαι Μαριάμ, σοφῶν π γυναικῶν ὁ
θρὸς, ᾧδῶ ἐπινίκιον τῷ Θεῷ ἡμῶν
ἀσώμεν.

Ὁ διὰ σύλῃ πυρὸς καὶ νεφέλης, τὸν Ἰσραὴλ ὀδη-
ήσας ὡς Θεός, τῶν θαλάσῃ διέρριξεν, ἄρμα-
κα δὲ Φαραὼ ἐκάλυψεν, ἄσώμεν ᾧδῶ ἐπινίκιον,
τι μόνος δεδοξασαι.

Πικρὰς δουλείας ρυσθεὶς Ἰσραὴλ, τῶν ἄβατον
ἤλθεν ὡς ἡπειρον, ἐχθρὸν καθερῶν ποταμῶν,
μὲν ὡς ἀεργέτη ἄδει Θεῷ πρᾶπρῶντι βραχί-
ῶν ὑψηλῶ, ὅτι δεδοξασαι.

Ἄσώμεν ἄσμα καινὸν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ δουλείας
αφραῶ λυθῶσαμένῳ τὸς γὰρ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ἐρή-
ῳ τότε διαθρέφαντι, ὅτι ἐνδόξως δεδοξασαι.

Τὸν Φαραὼ σὺ ἄρμασιν, ἐν τῇ θαλάσῃ κα-
πόντισε, καὶ διήγαγε λαόν, ὑμνεῖντα, καὶ λέγοντα
σώμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως καὶ δεδοξασαι.

Ἐφώσω σε ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου, ὅτι αἰεὶ ἐκ
κρῶν, παύσας τὸν θάνατον.

Τῷ Κυρίῳ ἄσώμεν ἐπινίκιον ᾧδῶ, τῷ ἐν ἐρή-
ῳ Ἰσραὴλ, ἐξ Αἰγύπτου ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ
ἠρδάνη τὸ ρεῖθρον πήξαντι μόνῳ, παραδόξως τῷ
αἰεὶ πεζοπόρῳ, διὰ μέσου αὐτῆς ἐνδόξως καὶ
δοξασαι.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωϋσῆ,
δι' αὐτῆ τὸν Φαραὼ παντρατὶ βυθίσαι, ἐπι-
μιον ᾧδῶ ἄσώμεν, ὅτι δεδοξασαι.

ΩΔΗ Β΄. ΗΧΟΣ Α΄.

Πρόσεχε οὐρανὸν, καὶ λαλήσω, ὅτι ὁ Λόγος πατρὸς, ἐκὼν καταβέβηκεν, ἐπὶ τῆς Γῆς κλίνας Οὐρανὸς, καὶ γέγονεν Ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώσῃ ὡς Φιλαῦθρος.

Πρόχες τῇ φωνῇ μου ὁ ἐκ Παρθένου πεχθεὶς, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, ὅτι τὸ ὄνομά σου τὸ θαυμαστὸν Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Πρόσεχε ἄρα τὸν οὐρανὸν, καὶ ἄκουε γῆ, καὶ Χεῖρον αὐμνήστω τὸν ἐν σπαραγαῖσι εἰλιθύντα, καὶ σειρὰς τῶν πτανομάτων μου λύσωτα.

Οὐρανὸν πρόσεχε καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούσω τὰ ῥήματα ἐκ στόματός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκαλέσσα.

Πρόσεχε ἄρα τὸν οὐρανὸν καὶ λαλήσω, καὶ αὐμνήσω Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, τὸν μόνον Φιλαῦθρον.

Πρόχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὡδικῶς σοι βοῶ ὅτι πρὸς σὲ προσεύχομαι Κύριε καὶ σώσον με.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ δουλωθεὶς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τῷ Μωϋσῇ διμαγωγὸν ἐν ἔρημῳ προσάξας, καὶ σώσας ὡς δυνατὸς τῇ ἐξουσίᾳ μου.

Πρόσεχε ἄρα τὸν οὐρανὸν καὶ λαλήσω, καὶ αὐμνήσω Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Σωτῆρ τοῦ Κόσμου τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ Πυγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Α΄.

9

Σπρωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημα σου
 Χεῖρὸ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων ἕρανον, σερπύσσας τὸν
 δόλπερον, καὶ ἐδράσας ἐν πῖσι ὑδάσι, τὴν γλῶσσαν
 παυδάμε.

Σπρέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἐν ἐκτί-
 τω τῆ Δυνάμει τῆ Σπουρῆ σου, ἐν ᾧ ἐχθρὰν ἐ-
 θραμβόσας, καὶ ἐφάτισας τὴν Οἰκουμένην.

Σπρέωμά με γενεῶν, ὁ Θεμελιώσας τὴν Γλῶσσαν ἐπὶ
 τῶ ὑδάτων, ὅτι ἐκ ἔσιν Ἅγιος πλὴν σε Κύριε.

Ὁ σερπύσσας τὸν λόγῳ σε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις
 ἐσαλοθήσεται, σπρέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διαίτην
 εἰς τὸν φόβον σε Δέσποτα Κύριε.

Σπρωθήτω ἡ καρδία μου, τῆ ἐλπίδι Χεῖρὸ τῶ
 ἀγαθῶν σου, ἵνα ἀπαύσας μετ' εὐδοκίας, πῖν ἕμερον
 ἀνακράζω σοι· ἐκ ἔσιν Ἅγιος καὶ γὰρ, πλὴν σου
 φιλαύθραπτε.

ΩΔΗ Δ΄. ΗΧΟΣ Α΄.

Ὁρος σε τῆ Χάριτι, τῆ Δεία κατὰσκιον, ἀπο-
 βλεπτικῶς ὁ Ἀββακὺμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς,
 ἐκ σὴ ἐξελόσιν, τοῦ Ἰσραὴλ ἀφανισθῆναι τὴν
 Ἄγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ἀκηκοῦς ὁ Προφήτης Χεῖρὸ τὴν ἀπο-
 φοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου ἀπο-
 ἐβόσασε φόμω· δόξα τῆ Δυνάμει τῆ Κ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

† Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰσααὶ, καὶ ἀνθος
 τῆς Χεῖρὸ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάσθησας,

ρως ὁ αἰτετὸς κατασκίει δασείως, ἤλθεσ σαρκῶς
 εἰς ἀπειρανδρα, ὁ αὔλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ
 σάμει σε Κύριε.

Γούους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι, ἀ
 Προφήτης, Ἀββακούμ προμύσει, ἰδεῖν ἀφράσι
 ἀξιοθεῖς τὸν τύπον. Νέον βρέφος ἦν, εἰς ὅρας
 Παρθένου, εἰς ἤλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγου

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἐπὶ Σταυρῷ σε δυνατὸ, Φωστὴρ ὁ μέγας κατιδ
 ἔομοι ἐπαρθεῖς τὰς ἀκτίνας, συνέσειλον ἔκρυ
 πᾶσα δὲ κτίσις ἕμνησεν ἐν φόβῳ τὴν σὺν μα
 θυμίᾳ· καὶ ἦν ἐπλήθη ἡ γῆ τῆς σῆς αἰνέσεως

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀβ
 κάμ, εἴπω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεκνύτω φασφόρον
 γελόν, διαφυσίως λέγοντα· σήμερον Σωτηρία
 Κόσμου, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Μέγα τὸ Μυσήριον τῆς σῆς Χριστὸ Οἰκονομί
 γὰρ ἀναθῶν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ
 μ, εἰς ἤλθεσ ἐβόα σοι· εἰς Σωτηρίαν λαῶ
 νων.

ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκα
 τὴν ἐκ Παρθένου σε Χριστὸ, φέγγος
 εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσει· καὶ
 ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ Δυνάμει σε
 ἰλαίθρωπε.

Ω Δ Η Γ'. ΗΧΟΣ Α'.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῆς βροτῆς, οὐσίας τῆς ἀ-
 θύσιας, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, πε-
 εἰζωσόν με ἐξ ὑψους διώαμιν, τοῦ βοᾶν σοι ἅ-
 γιος, ὁ Ναός ὁ ἐμφυχός, τῆς ἀφράσε σου Δόξης
 Φιλαθέραπε.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Τιμῆδων ἀναρχε, ὁμιενές Λόγε, ἐπίβλεψον
 πρόχες μοι δακρυρόσσα, ἐκτενῶς ἐβόα σοι, πρό-
 παλαι Ἄννα, ἀλλ' ὡς ἐκείνης ἠκυσσας θρηνηδύσης,
 καὶ ἡμῶν σπρέωσον τὰς φρενάς Ἄναξ, τῆ ἀξίως ὑ-
 μνεῖν σε τὰ Γενέθλια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Τῷ πρὸ τῆς αἰώνων, ἐκ Πατρός γεννηθέντι
 ἀρρόδύτως ἡμῶν, καὶ ἐπ' ἐχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκω-
 θέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν ὁ ἀ-
 νυφάσας τὸ κέραν ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

Νεῦσον πρὸς ὑμῖν οἰκειῶς ἐλεγγίτα, ἐχθροῦ
 ταπεινῶν τῆς ἐπιημεσίῃ ὄφρῳ ἑβραῶν τε πατ-
 πόπτα τῆς ἀμαρτίας, ὑπερθεῖν ἀκλόνητῃ ἐσκειγ-
 μέυς, Μάκαρ μελωδῶς τῆ βάσει τῆς Πίσεως.

ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ.

Σπρέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῆ Σταυρῶ σου ἐν
 πέτρα με τῆς Πίσεως, μὴ σαλεύθῃαι τὸν οὐν,
 ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς ἡμῶν, γὰρ εἰ
 ἅγιος.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Δεῦτε Πόμα πίωμεν καινόν, ἐκ ἐκ πέτρας ἀ-
γάγε τερατουργέμενοι, ἀλλ' ἀφ' Αρσίας πηγῶν, ἐ-
πί τῃ ὄμβρῃ σαυτοῦ Χριστῷ, ἐν ᾧ σπρέμεθα.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Σπρέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τῷ ἁσείσῳ πέτρῃ
τῷ Ἐπιτολῶν σα, καὶ φώτισόν με Φωτὶ τῆ ἀποστολῆ
σα· ἐκ ἐστὶ ᾧ Ἅγιος πλῶ σα Φιλαδέφρωπε.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἡ διμυργική, καὶ συνεκτική τῇ ἀπαύτων Θεο-
σοφία καὶ Δυνάμις, ἀπληθῆ ἀράδαντον τῷ Ἐκ-
κλησίαν εἰδείξον Χριστέ· μόνος ᾧ εἶ Ἅγιος, ὁ ὁ
ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Δίδοσ ὅν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκονοδομῶντες, ἐπὶ
ἐγκειθῆ εἰς κεφαλῶν γωνίας· αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα
ἐν ᾗ ἐσπρέωσε Χριστὸς τῷ Ἐκκλησίαν αὐτῆ, ἡ
ἐξ ἐδῶν ἐξηγοράσατο.

Ὁ σπρέωσας λόγῳ τῆς ἕρανῆς, καὶ τῷ γλῶ-
σσῶν Θεός, καμὲ σπρέωσον βρωντά σοι τὸν
μνον, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ περὶ συλλήψεως ἀγνόν Σαμὴλ, ἀδισά-
τως τῷ Θεῷ καθευποχομένη, ἱερομήτωρ Ἄννα
ἐκκλησίαν, ἄδει σαὶ ἡμῖν· ἐσπρέωθῆ ἐν Κυρίῳ
καρδία μου.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πλῆτῳ καυχάθω θῆ-
μις τῷ αὐτῷ· ἀλλὰ τῇ πίσει τῆ Κυρίῳ, ὀρθοδόξῳ
κραυγάζω, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ μέλτων σε· εἶ
τὴν πέτραν τῇ σῶν ἐντολῶν, εἰδείξόν με Δέσποτα

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακὺμ,
 τὴν τῷ Λόγῳ σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγ-
 γράζειν τὴν ἐπι ἐπιγνωσθῆσθαι, ἐν τῷ παρῆναι τὸν
 κερδὸν ἀναδειχθῆσθαι. Δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Ἀκήκου πάλαι Ἀββακὺμ, Χειρὸς σε ὁ Θαυμά-
 ριος, τὴν ἀκολῶν καὶ φόβῳ ἐκπράγασεν· ἀπὸ Θαυ-
 μάτου ὁ Θεὸς ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἔρως ἐκ θαλάσσης κα-
 τασκίου, τὴν σῶσαι τὴν χεῖρας, δόξα τῇ Δυνάμει
 σου Κύριε.

Ἀββακὺμ τὴν εὐδοξίᾳ σου παρῆναι, αὐθις τὴν
 Λόγῳ προΐδων ἀνεβόα. Ἀκήκου Κύριε, ὅτι ἐξ
 ἔρως ἁγίου ἤξεις εἰς βροτῶν σωτηρίαν, καὶ δέους
 ἀπλήρης γενοῦν ἀνακράζω· ὡς μεγάλα τὰ ἔργα
 Χειρῶν σου τῆς σῆς Δόξης.

Τὴν ἀκολῶν σου Κύριε εἰσακήκου καὶ ἐφοβήθην,
 καὶ ἔργα σου κατενόησα καὶ ἐξίστην, ὅτι Θεὸς πρό
 αἰώνων ὑπάρχων, ἐκ Παρθένου ἐπέχθης γενόμενος
 Ἄνθρωπος.

Σὺ τὴν Θαυμασίῳ στὰς Ἀββακούμ, ἐπὶ τῆς
 Δείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τὸν ἐπ' ὤμων Χρ-
 ριστὸν κατανοήσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας μνη-
 τῆς σωτηρίας, καὶ κραυγάζων· Κύριε Δόξα τῇ
 Δυνάμει σου.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη ἔστη ἐν τῇ πῆ-
 ξει αὐτῆς· ὑψώθη Μακρόθυμε ἐπὶ τὴν ξύλην, καὶ
 ἐπήξας ἐν αὐτῇ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Τί βοῶς ἐν Πνεύματι Λόγῳ Προφήτα, κατα-
 δὸν ἐξέστηκας; Θεὸν κατενόησα ἐκ τῆς Παρθένου,
 ἐνέμενον μοι σαρκί· ὅθεν ἐξίσταμαι.

Ὅτι Θεὸς σαρκῶται, καὶ πάχων ἤσκησεν, ὁ Θεο-
 πλάσιος ἐξέστη ἀκηκῶς Ἀββακὺμ, καὶ τὸν εἰς Θεο-

δημόσια Κεν. σφικτηται

Βιβλιοθήκη Σιόποτος Μοναστηρίου

γνωσίαν ἐξ εἰδωλοματίας κατανοήσας, τῷ πισ-
σωτηρίαν ἐκράυαζες· Κύριε Δόξα τῇ Δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκούσιν καὶ ἐφοβήθη
κατενόησα τὰ ἔργα σου ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐβ-
λάσασα τὴν Δυνάμιν.

Ἐλαμψεν ἡ Χάρις σου τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἶδον
τὰ πέρατα τὴν Δόξαν σου, ὅτι διὰ τῆ Σταυρῆ σου
τὸν Κόσμον ὅλον ἴσωσας.

Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν Οἰκονομίαν
καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκούσιν σου καὶ ἐφοβήθη
ὅτι διὰ τῆ Σταυρῆ σου τὸν Κόσμον ἐφώτισας, καὶ
ἡμῖν ἐδωρήσω τὴν σὴν Ἀγάπην.

Τὴν ἀκούσιν ὁ Προφήτης τῆς δυναστείας σου, Ἀ-
βραῆμ ἀκατιθεὶς, ἐφοβήθη, τὰ ἔργα σου ὁ Θεὸς
κατανοήσας ἐξέστη, καὶ ἐβόα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω Δ Η Ε'. ΗΧΟΣ Α'.

Ὁ φώτισας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς Παρουσίας
Χειρὶ, καὶ φαιδρῶνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου
τὰ πέρατα, τῆς καρδίας φωτίτου Φωτὶ, τῆς σῆς
Ὀιογνωσίας, τῷ ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ὡ πανοππίε, τῷ ἀνάκτορον τὸ κλέος, τίς σε
σὺ φιλανθρώπων γηγενῶν οὐ θαυμάσει; ἐν γῆ ἡ
ἐσθῆς, μὴ λιπῶν τὰ παρῶνα, σήμερον πᾶσαν
ἐγκαινίζων τὴν Κτίσιν, καὶ εἰρῶν ὡς μόνος, εἰ-
ρηνάρχης βραβύων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Θεὸς ὢν εἰρῴνης, πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης Βαβλῆς σε τὸν Ἄγγελον, εἰρῴνῳ παρεχόμενον ἐπέσειλας ἡμῖν· ὄσον θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγεῖς· ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες, ὁξολογῶμεν σε διλαύθρῳπε.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένης πλάνης, ἰλασμός ἡμῖν Χεῖσέ τοῖς ἐρηγόρως, Νυῦ σοι τελευτήσῃ ἡμῖνον ὡς διεργέτη, Ἐλθοῖς ποεῖζων, οὐχερῆ τε τῶν τείβον, Καθ' ἡμῶν ἀναξέχοντες εὐροῖμεν κλέος.

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ὀρθεῖζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν Σωτὴρ οἰκτίρμων, εἰρῴνῳ δὲράμενοι τῆς Σταυρῶ σου· δι' ἡ αἰεὶ σασ τὸ γέλος τὸ ἀνθρώπινον, Φῶς πρὸς ἀνέσταν ἄγων ἡμᾶς.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ὀρθεῖσωμεν Ὀρθρῶ βαθέος, καὶ αἰτί Μοῦ ἡμῖνον προσοίσωμεν τῆς Δεσπότης, καὶ Χεῖσόν μεθα, δικαιοσύνης Ἡλίου, πᾶσι ζῶντων ἀπατέλλων.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τὸ θεῖον καὶ ἀρρητὸν κάλλος, τῆς ἀρετῆς σου Χεῖσέ διηγῆσομαι· εἰς αἰδίῃ τῆς Δόξης σου αἰδίῃ, καὶ ἐνυπόσατον λάμπας ἀπαύγασμα, Παρθενικῆς ἀπὸ Γαστρὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σαρματικῶς ἀνέτειλας Ἡλίου.

Τῆς Ὁραπῆς.

Τῶν σὺν εἰρῴνῳ δὸς ἡμῖν Τῆς πᾶσι Θεῶν· ἀλλὰ τῶν ἐκτός σε Θεῶν εἰς γινώσκωμεν, τὸ ὄνομα σου εἰς εἰρήνην.

ρομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν
πάρχεις.

Ὅτι ἐκτός σε ἄλλον Θεὸν εἰ γινώσκομεν Χε
καὶ τὸ σὸν ὄνομα ἐπικέκληται ἡμῖν, τὴν σὴν
ἐνὶ παράχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες ὑμνοῦμέν σε Χεῖσέ,
τῷ Πατρὶ σὺν ἀνάρχον, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν
ἡμῶν· τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ παράχῃ Φιλαύθρῳ.

Ἄνθραξ τῆ πυρὸς τῷ Ἡσαΐῃ Σεραφίμ, θ
χειλέων ποτὲ· ὃν τῇ λαβίδι ἀφελόμενος, Δικ
σύνου μάθεται πᾶσιν ἐκέρυττε.

Τὸ Φῶς σε Κύριε καὶ τὴν Ἀλήθειάν σε ἔξα
σειλον, ὀδηγήσαι ἡμᾶς ἐπὶ τὰ προστάγματα σε
καὶ δώρησαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην σε Φιλαύθρῳπε.

τὸ φαινὸν ἡμῖν ἔξανάτειλον Φῶς τὸ αἰδί
στα φιλαύθρῳπε, Χεῖσέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

νυκτὸς ὀρθεῖζοντες, σοὶ δόξαν ἀναπέμ
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν σὴν εἰρήνην

ὅτι ἐκτός σε Θεὸν ἄλλον ἐκ οἴδαμεν.

καύχασαι ἡμῶν τὸν νῦν ὁ Θεὸς, τῷ φωτί
λαὸν σε, καὶ τῇ αἴγλῃ τῆς Κἀριότητός σε, δωρ
ἡμῖν ἀγαθὰ καὶ σὰ ἐλεῆ· διότι φῶς καὶ

καὶ προστάγματά σε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες ἀυμνοῦμέν σε Χεῖστέ
Θεὸς, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχόδύσαντα, καὶ Σταυρὸν
θνάσκον ἐν σαρκὶ ὑπομείναντα.

Ὁ ἐν νυκτὸς ἀγιοῦ φαιδρύνων τὰ πέρατα, φ
τισόν με τῷ ἔρῳ τῆς Φιλανθρωπίας σε Κύριε.

Ὡς φωτισμὸς ἡμῶν ὑπάρχων Χεῖσέ, φῶτι
ἡμᾶς, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, φύλαξον
μᾶς τῆς πεποιθήσεώς εἰς σε.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανουήλ" ΠΑΡ

Ω Δ Η Ϛ'. Η Χ Ο Σ Α'.

ἠὲ κλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη Ἀβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ
 κενός· ἐλογίζθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σω-
 τὸν Λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰχθὺς τῆ
 κέντων καὶ ἐπαύροθωσις.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Εἰς βυθὸν ἀπώλειας, ἢ παλαίπυρος φύσις,
 σέ με σῶτερ κατανύσσασα πάλαι, ἔκειτο, φεῦ
 σκοτεινοῖς ἐν κόλθμαῖσιν· ἐπεὶ τῇ σῆ Σεικῆ
 βασείᾳ πρὸς ἔρανον αἰέβη, τὰ περπνότατα κάλ-
 θύσω σοι Σῶτερ βοᾷ, Θυσίαν Αἰνέσεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Ἐπλάγχμων Ἰωανῶ, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνδ-
 Ϛ Σῆρ, οἶον εἰδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοική-
 ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διεκλήλυθε φυλά-
 ἀδιάφθορον, ἥς γὰρ ἐχ ὑπέστη ρόσειας, τῆ
 κέσαι κατέχου ἀπήμαντον.

Ναίων Ἰωανῆς, δε μυχοῖς θαλαττίρις, ἔλαθ
 ἦτο, καὶ ζάλλω ἀπαρκέσαι. Νυγεῖς ἐγὼ δὲ
 ῥαννῆντος βέλει, Χειστῶ προσαυδῶ, τῆ
 αἰρήτη, Θάπτω μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ραθυμίας

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ.

Τὸν τύπον τῆς Θεοῦ Σταυρῆ, ὁ Ἰωανῆς ἐσ και
 τῆ κήτης, πτηνοῦμαις παλάμαις προδιεχάρα-
 καὶ αἰέθωρε, σισφωμοῖος τῆ Σηρῆς, τῆ Δουά-
 κα Λόγα.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
 ἔτειψας μοχλὰς αἰωνίους, κατόχης πεπεδημένης
 Χειρὲ, καὶ τελήμερος ὡς ἐκ κήτης Ἰωνᾶς, ἐξ-
 ἔστης τῆ τάφῃ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τῆ κήτης Φι-
 θρωπῆ, καμὲ τῆ βουθῆ τῆ πταισμάτων, ἀνα-
 γὰρ δέομαι.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

"Αἱ ἅγιον ποντογενὲς κητῶν ἐντόπιον πύρ,
 τελήμερον Ταφῆς σατάνης ποροεικόνημα, ἐ Ἰωνᾶ
 ποφήτης ἀναδέδεικται* σεσωσμένος γὰρ, ὡς
 ποροπέπρωτο, ἀσινῆς ἐβόα* θύσω σοι μετὰ φε-
 αίνεσιως Κύριε.

Τῆς Ὀκτωίχης.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμήμενος βοῶ*
 ζῶν με Ἀγαθὲ, ἐλοθέραισον φθορᾶς, καὶ σω-
 Σωτήρ τῆ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Ἐκ βαθέων ἐν θλίψει ἐβόησεν, ἀνάγαγε
 ἄς τῆ ζῶν με, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, πορὸς
 ἰλαθῆρωπον.

Ἐδιαπέντιον ὑπομείνας συμφορᾶν, καὶ λαγ-
 θεὶς ἀλίου θηρός, ἐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβό-
 ἄς* πορὸς σὲ ἡ ζῶν με ἀναβήτη.

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθην καρδίας θαλάσσης
 ἔσφασάς με Σωτήρ θαλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας
 δισμοὶ τῆ ἀνομιῶν με.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἀνάγαγε Χειρὲ ὁ

καὶ φθορᾶς τὴν ζωὴν με βοῶ σοι φιλαδελφε, ὅτι
ζωὴ παρά σοι ἐστίν, καὶ ἀφθαρσία καὶ Δυνάμις.

Σὺ τῷ Ἰωᾶ βοῶμέν σοι Κύριε, μετὰ εὐνοῆς
αἰνέσεως δεόμενοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
ἡμῶν.

Ὅτι εἰς βάθρῃ θαλάσσης ἀπέρριμμαι, καὶ ἐν-
τάλῳ εἰς ἰλιὸν βυθῶ ἀπογνώσεως, τὰ νοσή χει-
μῶνος, πῆς ῥαθυμίας με Χειρὲ, ἐξέλθε με ὡς Ἰω-
ῶν τῷ Θερῶ.

Ω Δ Η Ζ'. ΗΧΟΣ Α'.

Σὲ νοητῶ Θεοτόκε Κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πι-
στοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψίμε-
τος, Κόσμον ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ γαστρὶ σου ὀλόκλη-
ρον, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ὡς οἱ Παῖδες πάλαι σοι πράζομεν Λόγε· γυ-
νῆσάν δάλων, Σῶτερ Φύλαξ καὶ σκέπη, καὶ σωστὴ
παύσις προσβολῆς ἐναντίας, ὅπως αἰνεῖτες σοὶ
γενεθλίοις εἰς αἰῶνας ὀλογοῦντες εἰ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Οἱ Παῖδες δόσεβεία συντραφεύτες, δυσανθῶς
προσάγματος καταφρονήσαντες, πύρος ἀπὸ κλίβου τῆς
ἐπιποθέσαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ πῆς φλογὸς ἐσώπης ἡ-
ψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ὀλογοῦντες εἰ.

Τῷ παντάνακτος ἐξεραύλισαν πόθοι, ἀπλήρη
θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι, Παῖδες τυραννικῶς ἐδῶσαν
γλωσσάλλων. Οἷς εἰκάδι πῦρ ἀσπαστοὶ τῷ Δεσπότη
τῷ, λέγασιν εἰς αἰῶνας ὀλογοῦντες εἰ.

Hirmologio.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Α΄.
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Φλογάσεως ὁ Παῖδας ῥυσάμενος, σάρκα προσ-
λαβόμενος, ἦλθες ἐπὶ γῆς, καὶ ἐν Σταυρῷ
προσηλωθεὶς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χειρτὰ ὁ
μόνος δὴλογητὸς πῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερ-
δόξος.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίτου ῥυσάμενος, γενόμενος
Αἰθραπος, πάχει ως θνητός, καὶ διὰ Πάθους πρὸς
θνητοὺς, ἀσφαλείας ἐνδίδει ἀσφάλειαν, ὁ μόνος δὴ-
λογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερδόξος.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Εἰκέτι λαβῆσαι μεσιτικῆς συμφωνίας, συγκα-
ταμεικῆς λακῆς ἐκ τῆς οὐρανῶν Σιών ἄδοιπες, πατε-
ρῶς οἱ Παῖδες Δαβὶδ, τυράννα ἐλύσαν τὸ παλίμ-
φημον Δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον, μετέβα-
λοι, ἔμιοι ἀναμέλποιτες ὁ ὑπερυψάμενος, τῶν
Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς δὴλογητὸς εἶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἰταρῶ θυμῶτε καὶ πνεύ, θεῖος ἔρωσ ἀντιπασά-
μετος, τὸ μετὰ πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγένετο
θεσπιδύστω λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων τειφθόγγω λυ-
ρα ἀντιφθεγγόμενος, μεσιτικοῖς Ὀργανοῖς ἐν μέσῳ
φλογίς, ὁ δειδοξασμεῖος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν
Θεὸς δὴλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τῆς ἐν Καμίτῳ παιδάς σε Σατήρ, καὶ ἡψατο
αὐτὸν περὶ πῦρ ἔλασε τὸ πῦρ, τότε οἱ θεοὶ ὡς εἶ
ἐδοξασμεῖος

θός σώματος, ἕμην κ' ἀλόγητον λέγοντες· ἀλόγητος
τὸς ὁ Θεός ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπῆλθον ὡς τυφῶτα, πῆς Καμίνα τῆς φλόγα
τῆς ἀσεκτι, αἱ δὲ ἀσέβεια ποτὲ, Παῖδες ἄγιοι
δειχθέντες σαφῶς, κ' συμφῶτως αὐμνῆτες ἕμιν
ἔμελλον· ὁ τῆς Πατέρων Θεός ἀλόγητος εἶ.

Ἀβραμιαῖοι Παῖδες, ἐν Καμίνα τῆς Τεράδα
τυπώσαντες, πῆ πυρός τῆς φλόγα, εἰς ἄροσον με-
τέβαλον, κ' ὑμνῆτες ἐβόων· ἀλόγητος εἶ ὁ Θεός
ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ μὴ φοβῆ χανθέντες Παῖδες, βασιλικῆς τρα-
πέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν ποτὲ, κ' ἐν φλο-
γῇ πυρπολέμενοι ἔφαλλον· ἀλόγητος εἶ ὁ Θεός
ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ Κάμιος Σωτὴρ ἐδροσίζω, οἱ Παῖδες δὲ χο-
ρόντες ἔφαλλον· ὁ τῆς Πατέρων Θεός ἀλόγητος εἶ.

Ἐν τῇ βροντῇ Καμίνα, συγκατέβη ὁ Ἄγγελ-
λον τῆς Κυρίας, τοῖς περὶ τὴν Ἀζαρία παισὶ, καὶ
ἐχ' ἠφατο αὐτῷ τὸ καθόλου τὸ πῦρ. Τότε οἱ τρεῖς
αὐμνουῶτες ἔλεγον· ἀλόγητος εἶ ὁ Θεός ὁ τῆς Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν τῇ Βάτω ἄφθεις, ἐν πυρὶ τῆς κομοθετη,
καὶ τὸν τόπον πῆς Παρθένου ἐν αὐτῇ ἀπο-υπάσας,
ἀλόγητος εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Πάντα τὰ ἔργα σε ἀληθινά, κ' ὀρθία αἱ ὁδοί
σε, ὁ Θεός τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου Φιλανθρώπε,
ποίησον μεθ' ἡμῶν· ἵνα σοι πιστῶς ἀπαύτως, ἀδαν-
τες φάλλομεν, ὡσπερ οἱ Παῖδες· ἀλόγητος εἶ ὁ
Θεός ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η΄. Η Χ Ο Σ Α΄.

Εἰ Καίμινω Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χειροπέδῳ, τὴ
καὶδαι τῆς δόσεβείας, κ' ἑταρώτερον χρυσὸ ἀπέσιδη
βον λέγοντες· ὀλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸ
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τῆς αἰῶνας
ΠΡΟΘΟΡΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Νεργὲ τῶ σύμπαντος Κόσμου καὶ σῶσα, ὑμνε
σε πάντα μετ' Ἀγγέλων ἢ Κτίσις· σκιρτᾷ χορδῶν
καὶ ἀγάλλεται τρόμφ, ὀλογοῦτε λέγασα πάντα τὰ
ἔργα, τὰ σεπτὰ Γενέθλια τοῦ Λυτρατῆ μου, συμ
μοί εἰς τῆς αἰῶνας, ποθῶ ὑπερυψῆτε,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἢ ἄροσοβέλος, ἐξεικόνισ
Καρίνος τύπον. Οὐ γὰρ ἔς ἐδέξατο φλέγει Νέος
ὡς ἐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἢ ὑπέδου Νη
βλί· διὸ ἀνυμνεῖτε ἀναμέλφωμεν· ὀλογοῦτε
Κτίσις πάντα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς παν
τες τῆς αἰῶνας.

Μάστρα ἀγλέπτος εἰκονίζουσι Κόρης, αἱ τῆς πα
λαιᾶς περπολέμενοι Νέοι, ὑπερφουῶς κύβησαν ἐσ
πραγματοῦν. Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματουργί
μια, ἀπὸς φῶς ὕμνον ἐξανίσουσι Χάρις.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ,

Χῆρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεῖς γὰρ λεόντων πο
τὲ, ὁ μέγας ἐν Προφήταις σαυροειδῶς, ἐκπατῆσα
δαιμὴν ἀβλαβῆς, ἐκ τῆς πέτων καταβρώσεως σῶ
σάσκι, ὀλογοῦν Χριστὸν, τὸν Θεὸν εἰς τῆς αἰῶνας

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῆς Σαββάτων, ἡ Βασιλὴς καὶ Κυρία, ἑορτὴ Ἑορτῶν, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύριον· ὡς ἡ ἀλογόμην Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Τὸν ἐν φλογὶ πυρὸς καινομύης Καμίνο, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβαίντα τέτοις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Φλόγα δροσίζουσαν Ὅτις, δυσεβεῖς δὲ καταφλίξουσαν, Ἀγγελοσ Θεὸν ὁ πανδοκῆς, ἔδειξε Παῖσι· ζααρχεικῶ δὲ Πηγῶν εἰργάσατο πλὴν Θεοτόκου, φθορὰν θανάτου καὶ ζωῆς, βλυταῖσασ τοῖς μέλπεσι· τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνεῖτε, εἰ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωῆς.

Τὸν τὸς ὑμολόγησιν ἐν Καμίνο διασφύσσοντα Παῖδας, καὶ πλὴν βροντοφλόγον μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ἐμνοσ σει προσφέρουμεν τῆς Ἀσωμάτου, ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ Καμίνο· καὶ ὑμνεῖτε λέγοντες· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐμνοθεῖς ἡ Κάμιнос πάλαι, Παῖδας δεξιακῶν ἀφλέκτους διεφύλαξε, μέσον δὲ φλογὸς ἰσώπας, συμφώνως ὡδῶν ἐδίδασκεν· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς τὸν ἀνὼ βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας, ὡς
σεβῶς ἀναηξάμενος, καὶ τὸν ἰὼν ὡς ἐκ πέτρας ἀ-
πυκνήπτου τῆς θεαρχικῆς, ἀπῆγάγησας Τελαῖδος,
παμμακάρισσε Πάτερ, σὸ μεγαλιώμενον.

Οἱ ἔρμολοὶ τῶν ἔρμων, καὶ τὸ ὕδαρ τὸ ὑπεράνω
τῶν ἔρμων, ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
ρυψθε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὅν φεῖψωσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς
Κτίστω καὶ Κύριον ὑμνεῖτε Ἰσραῖς, δοξάσατε παῖ-
δες, ἀλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα
τὰς αἰῶνας.

Τιμῆστί σε στρατιαί τῶν Ἀγγέλων, δοξάζεισθε
τὸ Γένος τῶν ἀνθρώπων, Ἰσραῖς καὶ ἄλλοι, καὶ φυ-
λαὶ Δικαίων, ὡς Κτίστω καὶ Κύριον τὸ παντὸς εἰς
τὰς αἰῶνας.

Ἡ τειφωπὸς βασίλεια, καὶ τεισήλιος δόξα, συγκα-
τέβη πῶς Παισίν ἐν μέσῳ πυρός· τούτως ἀσινεῖς
διαπρήσα, καὶ τίμω Ἀνάσασιν ἡμῖν ἀποκαταγγέλλου-
σα, Χριστὸς τὸ Θεὸν ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖσιν Ἄγγελοι, καὶ
τὰ πλῆθη, ὡς νικητῶν τῶ θανάτου εἰς τὰς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, καὶ νικητῶν τῶ θανάτου
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, αὐτὸν ὑπερυψοῦτε εἰς παῖ-
τας τὰς αἰῶνας.

Τῶν ἁγίων Ἀνανίας, τῶ ἀναρχῶ πάντοτε Πατρὸς
καὶ Θεοῦ· τῶν ἀρχόντων Ἀζαείν, τῶ συναρχῶ Λό-
γῳ ὑπὸ τῶ Πατρὸς· καὶ Μισαὴλ τὸν ὕμνον, τῶ θείῳ
Πρόσματι, καὶ συναϊδίῳ ὀρθοδόξῳ πίσει προσά-
βαμον λαοί, εἰς σωτηρίαν.

Ω Δ Η Θ΄. ΗΧΟΣ Α΄.

Τύπον τῆς ἀγνῆς Λοχείας σου, πυρπολουμένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγελαιίνουσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν Κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως μεγαλιώομεν.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ.

Χαίροις παύαγε Θεοδέγμον Μαρίαν· χαίροις ἀχραντε τῷ πεπρωκότων Βάσις· ἐν σοὶ γὰρ ὡς θεή σήμερον ὁ Δεσπότης· ὡς θαῦμα, καινηργῆν τὴν φθαρσίτας, καὶ πρὸς Φῶς ἐπαγάγον τὸ ἀψάπτερον Κόρη.

ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ.

† Μυσήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· ἕρανον τὸ Σπήλαιον, θρόνον χειρῶν τὴν Παρθένον, τὴν Φάτιλιν χαρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστός ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνεῖντες μεγαλιώομεν.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω. Ῥᾶον σιωπῶν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, ὕμνους ὑφαίνει, συντόνως πειθεμένως, Ἐργαῖδες εἰσὶν· ἀλλὰ καὶ Μητέρα Θεός, Ὅση πέφυκεν ἡ προαιρέσις δίδου.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ω Μητέρα Παρθένε καὶ Θεοτόκε ἀψάπτε, ἡ πᾶσις ἀσώτως Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σπυρίῳ ὑφωθέντα Σαρκί. Σε οἱ πιστοὶ ἀπαντες ἀζήως, σὺν τῆτι νῦν μεγαλιώομεν.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Φωτίζε, φωτίζε, ἡ τέτα Ἱερουσαλήμ· ἡ ᾧ Δόξα Κυρία, ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόροισ νυν, καὶ ἀγάλλε Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπε Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τῆ τόκε σε.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τῆ Θεῶν, τὴν ἀρίστηλον δόξαν, καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὑμνοῖς μεγαλιώμεν.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Νενύκλιται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχαυτε· παρθενόει ᾧ τόκος, καὶ ζωὴν κερμηνυόμενα θάνατος· ἢ μετὰ τόκον παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζωσα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὴν φωσφόρον Νεφέλλω, ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑπερὸς ἐξ ἑρανῶ, ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἐσπαράξθη δι' ἡμᾶς γενόμενος ἀνδραποσ ὁ ἀναρχος· μεγαλιώμεν πάντες, ὡς Μητέρα τῆ Θεῶν ἡμῶν ἀγνή.

Ἀπερρήτην τὸ τῆς Παρθένου Μυσήριον. Οὐρανὸς ᾧ αὐτὴ καὶ Θρόνος Χερυβικὸς, καὶ φωσφόρος πασῶν ἀπεδείχθη Χερισῶ, τῆ Θεῶν καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν ἀλαβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Σὲ ὡς περ εἶδε Μαῦσις, ἀκατάφλεκτον Βάτον, καὶ κλίμακα ἐμφυχον, ὡς Ἰακώβ τεθέαται, καὶ πύλλω οὐράνιον, δι' ἧς διήλθε Χερισὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνοῖς Μήτηρ ἀγνή μεγαλιώμεν.

— Δημόσια Κεντρικὴ Χαϊ.

Βιβλιοθήκη Σιάππας "Μανοῦσεια"

Χαῖρε Θεοτόκε Παρθεύε Μήτηρ ἀλογοημένη. Ἐν
 σὺ γὰρ προῦλθε Θεός σπαστρικωμένος· τῶν δοξά-
 ζοντες καὶ ἀνομιήτες μεγαλιύομεν.

Σὺ χωεῖον Ἀγνή, τῆς Θείας ἀπειληφίας, ὑ-
 πέρ φύσιν ἐχημάτισας ὡς Θεῶ τῷ σάρκα δα-
 νεισαμένη· καὶ σοῦ παρθευικῶ, μὴ διαρρήξα-
 σα Μήτηρ, ἐν τῇ τίκτειν ἀσώρως, σὲ μεγαλύ-
 νομεν.

Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆ· καθῆλιθ ἡ
 δυνάσας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινός ὁ Θεός
 τῆ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς, ἀναπλήσῃ
 ὑψος, καὶ κατόδθυσεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Σὲ τὸν ἀμήτρα τὸ πρῶτον, καὶ ἀπάτορα τὸ δεύ-
 τερον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον ἐν ἤμοις μεγαλύ-
 νομεν.

Τῷ ζωοδόχον πηγῶ τῷ ἀκύναοι, τῷ φωτο-
 φόρον Λυχνίαν τῆς Χάριτος, τὸν Νεὸν τὸν ἐμφυ-
 χον, τῷ Σικωῶ τῷ ἄχατον, τῷ Οὐρανοῦ, καὶ
 τῆς Γῆς τῷ πλατυτέρων, τῷ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
 μεγαλιύομεν.

Σὲ τῷ ὄραθεῖσαν πύλῳ, ὑπὸ Ἰσραὴλ τῷ
 Προφήτῃ, ἐν ἡ ἀδείς διηλθεν, εἰμὴ Θεός μόνος·
 Θεοτόκε Παρθεύε, ἐν ἤμοις μεγαλιύομεν.

Χαίροις τὸ τῆς Παρθευίας καύχημα· χαῖρε Μή-
 τηρ Ἀχαυε, τῷ ἡ σύμπασα Κτίσις, Θεῆαις ἐν
 ὡδαῖς μεγαλιύομεν.

Λειτουργός ἀσώματος, ἐπέσι λέγων τῇ Καχαρι-
 τωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σὲ· τῷ μεγαλιύομεν.

Σὲ τῷ ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, πειριβεβλημένῃ
 πεποικιλμένῳ Θεοτόκε, τὴν πειριεραῖ πειριγυ-
 ρωμένῳ, καὶ κεχρυσωμένῳ ἐν χλωρόπτι χρυσῷ,
 μεγαλιύομεν.

Σὲ τὸ ὄρος τῆ Θεοῦ τὸ πετυρωμένον, ἐν ᾧ εὖ
δόκησε σαρκὶ ὁ Θεὸς κατοικῆσαι, Θεοτόκε Μαρία
μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἑρανῶν ὑφιλοτέρα, καὶ ἐπὶ γῆς ἑρανὸν
καὶ θρόνον γενομένου Μητέρα Θεῶ, πᾶσαι αἱ Γί-
νοι σεαὶ μεγαλιώμεν.

Σεραφικῶς προσφαιούντες βοῶμεν σοι, Θεοτόκε
οἱ πιστοὶ· διὰ σὲ ἐμεγάλωσε Κύριος, τῆ ποιῆσαι
μεθ' ἡμῶν· διό σε Ἄγνη, καὶ τὸν ἐκ σὲ ἀπειρά-
θως σαρκωθέντα, ὡς Θεὸν τῶ ἀπάντων, ἐν ὑμνοῖς
μεγαλιώμεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΗΧΟΥ.

Ω Δ Η Α'. Η Χ Ο Σ Β'.

Εν βυθῶ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα
 πανσρατιῶν, ἡ ὑπέροπλος Δυνάμις· σαρκωθεὶς ὁ
 Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν,
 ὁ δεδοξασμένος Κίριος· ἐνδόξως ᾄδ' δεδόξασαι.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Βυθῶ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰ-
 κείας ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλης, ὁ
 κραταιὸς ἐν πολέμοις Κίριος, ὅτι δεδόξασαι.

Στίβει θαλάσσης κυμαίνουσι σάλον.

Ἡ πειρὸν αὐθις Ἰσραὴλ δεδοξασμένον.

Μέλας δὲ πόντος τριτάτης Αἰγυπτίων.

Ἐκρυψεν ἄρδω ὑδαπέρρωτος τήφος,

Ρώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τῆ Δεσπότῃ.

Τῆς Οκτωήχῃ.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ δι-
 λόγῳ θαλάσσαν, καὶ ὀδηγήσαντι τὸν λαόν, ὃν ἀν-
 κε δελείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄτρεπτον ἀσυλήθη, ἀβρίχως θαλαττίων ἀν-
 στας τείβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραὴλ· τῷ Κυρίῳ
 ἄσωμεν ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν θαλάσῃ πάσαι λαὸν
 καθ' ὀδηγήσαντι, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Φαραὼ πανσρατιᾶ
 βυθίσαντι, ὡδῶ ἐπινίκιον ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ τῷ ἄβατον κυμαίνου ὀθάσσω, θείῳ
 αὐτοῦ Προσάγματι ἀναζηράναι, καὶ πεζῶσσι δι-

αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυ-
εῖω ἄσωμεν· εἰδόξως γὰρ δεδοξασαι.

Συνεπάγη πρὸς ἑαυτὴν συσαλεῖσα, ὑδάτων φύ-
σις διάρροιος, ἐρυθραῖον δὲ κῆτος Ἰσραὴλ ἀβρό-
χοις ἔχνεσι διεβιβάζετο, ἔπαινον τῆ Σωτῆρι, Θεο-
γόροις προσάγων ἐν ἄσμασιν.

Ἄσωμεν τῷ Κυεῖω ἄσμα καινὸν, ὅτι παραδό-
ξως τὸν Ἰσραὴλ ἔσπασε, δουλείας λυτρωσάμενος,
καὶ τυραννίτης ἐχθρῆς ἐκάλυψε θάλασσα.

Τῷ Μωσέως ᾄδῳ ἀναλαβύσα βοήσον ψυχῆ-
βοηθός, καὶ σκεπασῆς ἐγχείετό μοι εἰς Σωτηρίαν·
ἔπος με Θεός καὶ δοξάσαι αὐτόν.

Τῷ μετασρέφαντι τῷ θάλασσαν εἰς ξηρὰν, καὶ
διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσσα αὐτῆς, ἄσωμον
Χεῖσῳ τῷ Θεῷ, ὅτι δεδοξασαι.

Υψαυχεῖων ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν τριτάταις κρα-
ταιοῖς, ὁ Φαραὼ ἐν ἐρυθρᾷ κατεποιτίθη παυσρα-
τί· ὁ δὲ Μωσῆς τὸν Ἰσραὴλ, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς δια-
περῶν Θεῷ προστάγματι, ὑπέβαλλεν· ἄσωμεν
τῷ Κυεῖω, εἰδόξως γὰρ δεδοξασαι.

Τῆς Ἀβύσσου πάλαι τὸ ἄπειρον, ὁ Μωϋσῆς σαυ-
ροτύπως διέπεμε διὰ τῆς ῥάβδου, καὶ τὸν Φαραὼ
παυσρατῆν ἐν αὐτῇ κατεπόντισεν· οἱ δὲ Ἰσραηλί-
ται τὸ πέρμα τῆς θαλάσσης διοδύοντες, ᾄδῳ ἀνέ-
μολπον· ἄσωμεν τῷ Κυεῖω, εἰδόξως γὰρ δεδο-
ξασαι.

Ἐπὶ τῷ ἄβυσσον μολῶν, ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς
αἰέμελλε· τῷ ἐν χεὶρ κραταῖᾳ Δυνατῷ, σω-
τείλαστι πολέμας, Φαραὼ τὸ τυραννίου, ἄσωμεν
τῷ Κυεῖω, εἰδόξως γὰρ δεδοξασαι.

Νάματα πάλαι ἐρυθρᾶς διέρρυξας, τῇ ῥάβδῳ
τὸ νομοθέτω, καὶ λαὸν περιέσσιον ἀβρόχως διέσω-
σας,

σας, ἐπινίκιον ἄδοντα ᾠδῶ, τῇ ἑσπαιούχῳ σου
Χεῖρὲ δεξιᾷ.

Ἰχθεῖσιν ἀβρόχοις, Ἰσραηλίτης διεβίβριζε τῇ το-
μῇ τῆς ὑδάτων, προεδίηκε δὲ τὸν Σπυρόν τῇ εισό-
δῳ, τῶ ταφῶν ἐξόδῳ τῶ σεπτῶν, καὶ θεῖαν ἐξα-
νάσασιν, ἄδων ἐν αἰνέσει, τῷ Λυτρατῇ ἐπιεικίον.

Ω Δ Η Β'. ΗΧΟΣ Β'.

Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ προσεχέτωσαν, καὶ Χεῖρὲν αἰ-
μείτωσαν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βροπὸν ἀναπλάσωσιν
σήμερον Γείος, φθαρενὸν ἐν παραβάσει.

Οὐρανὸς μοι προσέχε, Γῆ ἐνωτίζου πᾶ ῥήματά
μα, ὅτι ἐκ βάθους τῆς καρδίας μου, ἐξερῶξάμην
Θεὸς μεγαλεργίαν, σήμερον τῶ μνήμῳ, τῆς σο-
φῶν Ἀποστόλων αὐτῶ.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐν Θαλάσῃ σφίσας,
καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλίτην λαόν, καὶ τὸ
ὑδωρ ἐκ πέτρας πυγάσας τοῖς βροπιῖς, ἵνα τὸν
πάσαι πεπνηκόται φορέσας, ἐλκύσαι πρὸς ἐμει-
πὸν, δι' ἄφαπν ἔλθοσ.

Προσέχετε λαὸς μα τῷ Νόμῳ μα, κλίνατε τὸ ἔ-
σῳ ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τῶ σώματός μα· ὅτι τὸ ὄνομα
σα Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Προσέχετε λαοὶ τὰ τεράσια, τῆς ἔργων τῆς θεῖας,
μα δυναστείας, καὶ ἐν τάτῳ ἐπιγνώστεθε, ὅτι μέ-
νος ἐγώ εἰμι Θεὸς πᾶ παντός.

Θεὸς ἀληθινὰ πᾶ ἔργα αὐτῶ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
αὐτῶ κείσταις.

Ω Δ Η Γ'. Η Χ Ο Σ Β'.

Ἐξλιθίσου ἡ ἔριμος, ὡσεὶ κείνον Κύριε, ἡ τῶν
ἐθῶν σερούσαν Ἐκκλησία τῆ Παρουσία σου, ὅτι
ἡ ἐσερεώθη ἡ καρδιά μου.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἰακωβὸς ὁ διδῶς τῆς Βασιλευσίου ἡμῶν Κύριε, καὶ
κέρως χριστῶν αὐτῶν ὑψῶν, Παρθένος ἀποτίκτεται
μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα αὐτῶν πιστοὶ βοήσω-
μεν· καὶ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ καὶ ἔστι
Δίκαιος πλῆσθε Κύριε.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελυμένα βρόχων, βορῶν
λεότων συμπηλασμένων μύλας, ἀγαλλιῶμεν
καὶ πλατυῶμεν στόμα, λόγον πλέκοντες ἐκ λό-
γων μελῳδίας, ὅτι τῶν πρὸς ἡμᾶς ἕδεται δωρη-
κάτων.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τόξον συντέθειναι δυνασῶν, τῶν Κράτειρα Χρι-
στῶν, καὶ δυνάμιν ἀδελφῶν, σὲ πεισζώσαντο.

Ἐν πέτρᾳ μετὰ τῆς πίστεως σερεώσας, ἐπλάτυνας
τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῶν μου· ὑψραίθη ἡ δὲ τὸ πνεῦ-
μά μου ἐν τῶ φάλλειν· καὶ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ καὶ ἔστι δίκαιος πλῆσθε Κύριε.

Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλων νεκρώ-
σας τῶν ἀμαρτιῶν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτωσον,
εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶ ἱμνῶν σου.

Σπεριώσεται μου τὸν ἰουῶν, καρποφόρον ὁ Θεὸς
ἀνάδειξόν με, γεωργεῖ τῶ καλῶν, φυτυργεῖ τῶ ἀ-
γαθῶν, τῆ διαπλαγχία σου.

Σπερέωσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, ἵνα μὴ καυχῆ-

ῥηται ἐπ' ἐμέ ὁ ἔχθρος μου· σὺ γάρ με εἶ Κύριε
 σπέρνωμα, καὶ καταφυγὴ καὶ δυνάμις.

Φρικτὸς ἀσφαλὴς, καὶ ἀσειστον ἔρεισμα, ὑπάρ-
 χεις Χριστέ τῷ ἐλπίζοντι ἐν σέ, ἀκλοήτως ση-
 ρίζων ἡμᾶς, βεβαίωσον ἐν τῇ στερᾷ σου κρηπίδι
 τῆς ἐλπίδος, καὶ πίστεως.

Ἐσπερώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέ-
 ρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι ἐπέχθης ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ
 ἔσωσας τὸν πεπλανημένον.

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε, ἔραυξες ἐσπέρησας, σὺ
 καὶ τῷ ἐμῷ ἐν τῇ πίστι καρδίᾳ σπέρνωσον.

Οὐρανὸν ἀκτίνας ὡσεὶ δέρριν, καὶ τῷ ἔρειπῃ ἔ-
 δράσας ἐφ' ὕδατι, τῷ θείῳ σου ἰδύματι Χριστέ ὁ
 Θεός, καὶ ἐσπέρηξον, ἐν τῇ ἐρθεδοξῇ πίστι αἰα-
 κράζοντα· "Ἄγιος ἢ ἐστὶ πλῆσι.

Σπέρνωσον με Κύριε, ὁ σπέρνωσας δυνάμις πύς
 Οὐρανός, καὶ ἐσπέρηξον τῷ καρδίᾳ μου εἰς τὸ φά-
 βου σου, ἵνα τῆς Ἀγίας τῷ ᾠδῶν προσάξω σοὶ τῷ
 Λόγῳ· ἢ ἐστὶ "Ἄγιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ὑψώ-
 σας τὸ κέρας τῷ χριστῶν αὐτῷ.

Οἱ Οὐρανοὶ τῷ κραυγῶν, τῷ δόξαν σου Σειπρ
 διηγήμενοι, ἐπ' αἰέσει ἐγείρσαι τῷ Ἀγγέλων τῷ
 πλήθει, καὶ βροτοὶ ἀναμέλψουσιν· ἢ ἐστὶ πλῆσι
 Θεός καὶ Κύριος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι πα-
 ραγαγῶν τὰ σύμπαντα.

Ὁ καταρχὰς τῇ Σοφίᾳ σου Χριστέ, τῆς Οὐρανός
 σπέρνωσας ἐν συνέσει, ἐδράσας δὲ Γῶν Στεφανῶν,
 ἐπὶ ὕδατι ἀπείρων τῷ Κράτει σου, σπέρνωσον με
 δέομαι, ἐν τῇ στερᾷ κρηπίδι τῆς πίστεως.

Ὁ σπέρνωσας καταρχὰς τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ Λόγῳ τῆς
 Οὐρανός ἐν συνέσει, καὶ Γῶν ἐδράσας ἐπὶ ὕδατι,
 αἰάσθηθι ἐκ Τάφου, διδῶς ἡμῖν κέρας σωτηρίας.

Ω Δ Η Δ'. Η Χ Ο Σ Β'.

Ελήλυθας ἐκ Παρθίας, ἡ πρέσβυς, ἐκ Ἀγγί-
λος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος, σαρκαρμένος, καὶ ἑσα-
σας ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· ὁ-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἀκήκοα Κύριε, φανῆς σε ἢν εἶπας· Φανὴ βοῶν-
τες ἐν ἐρήμῳ· ὅτε ἐβρόντῃσας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων
τῷ σὺ μαρτυρέμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονώς τῆ πα-
ρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβρόντῃ· σὺ εἶ Χειρστὸς
Θεὸς σοφία καὶ δυνάμις.

Πυρσῶ καθαρθεὶς μουσικῆς θεωρίας,
Υμνῶν Προφήτης τῶ βροτῶν καινεργίῳ,
Ρήγνυσι γῆρην Πνεύματι κροτικύνῳ,
Σάρκωσι ἐμφαίνουσαν ἀρρήτων Λόγων,
Ὡ τῇ δυνάμει τὰ κράτη σιωπεύειν.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν εὐδοξίαν σου Οἰκονομίαν, καὶ
δόξασα φιλαύθρως τὴν ἀκατέληπτόν σου δυνάμιν.

Υμνῶ σε, ἀκοῆ γὰρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐξ-
στῶν· ἕως ἐμὲ ἦκετε γὰρ, ἐμὲ ζῆτων τὸν πλανή-
θευτα· διὸ τὴν πολλῶν σου συγκατάβασιν, τὴν ἐν
ἐμὲ δόξαζω Πολυέλεε.

Ἐξ ὄρου λίθου αἰῶν χειρὸς ἐτμήθης, Χριστὸς
πῆς Παρθίας Μητρός· ὅθεν ὁ Προφήτης, κροῖδα
αἰεβόα· οὐ σιωπίας λαῶν σου ἐλήλυθας· δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Προβλεπτικῶς ὁ Προφήτης, μουσαγωγηθεὶς σοῦ
Χριστὸς τῶν ἐλοθειν ἐξίσταται· ἡ προαγορεύων

δόξα τῆς Αἰνέσεώς σε πεπλήρωται ἡ Γῆ· Θεοφρο-
νῶς δὲ πῶς ἡμετέραν πτωχείαν ἔπαρείδες, ἀλλ' ἤλ-
θες, καὶ ἔσωσας.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκολίω τῆς Θείας δυναστείας σου
Χεῖσέ, ὅτι ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Παρθένου σιωλήφ-
θης, καὶ ἐβόησα· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τὴν ἐκ Παρθένου σε Γέννητιν, ὁ Προφήτης προ-
βλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· τὴν ἀκολίω σε ἀκήκοα,
καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ Θαιμῶν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου,
κατασκήνῃ ἐπεδήμησας Χεῖσέ.

Ἐν τῇ ἐγγίζειν πᾶσι ἐπιγνωθῆσιν· ἔθε γὰρ
ἀγάπησιν κραταίω ἰχύος σε Κύριε.

Τὸ ἄφραστον Μυσήλιον, τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου
Χεῖσέ ὁ Θεός, μουσικῶς προκατιδῶν ὁ Ἀββακὺμ
ἀνεβόα· εἰσακήκοα πῶς ἀκολίω σε καὶ ἐφοβήθην, κα-
τανόησα τὰ ἔργα σε, καὶ δοξάζω τὴν δυνάμει σε.

Θαῦμα φεικτὸν ἐνηχηθεῖς, ὁ θαυμάσιος Ἀβ-
βακὺμ, τὴν ἀπόρητόν σου Λόγε Θεῷ παρκοῖαν,
ὅτι κατασκήνῃ δασέος, ἀναλλοίωπε σαρκέμενος προηλ-
θες, καὶ ὡς ἐν ἐκστάσει γεγονώς ἀνεκράυγαζες· δό-
ξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Δαμπαδίω τὸ πρῖν ὁ Ἀββακὺμ φατιζόμενος
Κύριε, πῶς ἐνανθρώπησιν, προμηνύων ἐβόα·
ἐξ ἁγίας Παρθένου προελθεῖν ἀναλλοίωπε, εἰς ἀ-
νάπλασιν τῶν πάλαι Ἀδὰμ.

Ἐκ Παρθένου ἀλοχόβτως, ἐπέφηνας πᾶσι Κόσμου
ὡς ἥλιος, τῆς ἀφθαρσίας τὴν δόξαν κατακυράζων
ἡμῖν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ἐν παραβάσει κατακερθεῖσι
Κύριε· διὸ τῇ ἐπιπνοίᾳ τῆ Πνεύματος, ὁ Προφήτης
Ἀββακὺμ ἀνεβόα· δόξα Χεῖσέ τῇ δυνάμει σε.

Δύο ληπτῶν ἐν μέσῳ, ἡ ζωὴ ἐπὶ Ζύλῳ ἐκρέμα-
το· σῶσαι γὰρ πᾶσι πρῖν διατώπει τῶν παλάμας

εξέτεινε, τῇ ἰδίᾳ Βαλίσει· ἢ ἀνάσας τριήμερος,
ευκαιρέσθη τῷ φύσιν τῷ βροτεῖαν, δοξάζουσαν
αὐτῆ τῷ θεῖαν συγκατάβασιν.

Ω Δ Η Ε' ΗΧΟΣ Β'.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὸς
ὁ Θεός· διὰ σὲ ᾧ Δέσποτα, τῷ παρὸς τὸν ἀρχι-
φωτὴν Πατέρα σε, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαναγα-
γῶ ἐχρήκαμεν.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἰησοῦς ὁ Ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατήχημα
ἡμεῖς, Ἀδάμ τῆ ἀνωτοπλάσει· καθαρῶν δέ, ὡς
Θεός μὴ δέσμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ
Γορδανῇ· ἐν ᾧ τῷ ἐχθρῶν κτείνας, ὑπερέχουσα
πάντε νῦν εἰρῶνι χαρίζεται.

Ἐχθρῶ ζοφώδης, ἢ βεβορβορωμένος.
Γόν καθάρσει Πνεύματος λελεμεῖοι,
Νέαν προσαρμύθημεν ἀπλανῆ τρίβον.
Ἄγασαι ἀπόστολον εἰς Συμηδίαν.
Μόνοις προσιτῶ, οἷς Θεός κατηλλάγη.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ὁ τῆ Φωτὸς χορηγός, καὶ πᾶν αἰῶνων ποιητὴς
Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῷ σῶν προσαγμάτων οὐδὴ
σον ἡμᾶς· ἐκτός σε ᾧ ἄλλοι Θεὸν εἰ γινώσκουμεν.

Τῷ ἀχλὺ τῆς ψυχῆς με, Σωτήρ με διασπεδά-
σας, τῷ φωτὶ τῷ ἐπολῶν σε καταύγασόν με, ὁ
μόνος τῆς εἰρῶνης Βασιλεύς.

Ὁ ἀνθραξ τῷ Ἡσαΐα προσοφθεῖς, Ἥλιος παρ
θεοικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀέτελε, τοῖς ἐν σκότει π
πλαγκτούσις, θεολογίας φωτισμόν δωρέμενος.

Ὁ φωτισμὸς τῆς ἐν σκότει κειμένης, ἡ σωτηρία τῆς ἀπεγνωσμένης Χειρὸς Σωτῆρ μου, πρὸς σὲ ὀρθεῖζω Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φωτισόν με τῆ ἐπιλάμψει σε· ἄλλον ἢ ἐκτός σε Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἐκ νυκτὸς ὑμνοῦμέν σε Χειρὸς τὸ Θεὸς, ὅτι εὐδοκία τῷ Πατρὸς ἑαυτὸν εἰς κέλευσιν καθήκας διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Κτίσαι ἡμᾶς Κύριε, τὰς αἰχμαλωτισθείσας ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας· καὶ φάτισον Σωτῆρ, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν μόνον Λυτρωτὴν, καὶ Φωταγωγὸν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ζωὴν πεφυκώς, καὶ Φῶς ὑπάρχων Χειρὸς ὁ Θεός, τῆς ζοφερᾶς ἀγνοίας διασκεδάσας τὴν ἀχλίαν, φωταγωγῆσον ἡμῶν τὰς διανοίας, τὰς νοερὰς αἰδήσεις τῆς ἀδύτου σε φέγγει τῆς γνώσεως.

Τῆς νυκτὸς διελεύσεως, ἠγγικον ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ Φῶς τῆς Κόσμου ἐπέφανε· διὰ τὸτο ὑμνεῖσε, τῆ μακαρῶν Ἀγγέλων, καὶ δοξολογεῖ σε τὰ σύμπαντα.

Ὁ σκιογραφὸν ἀχλίαν αἰνιγμάτων σκεδάσας, καὶ τὸν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς Θεοπαιδος καταυγᾶσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῆς φωτίσε Χειρὸς καθοδήγησον.

Τὸ ἀέσπερον φῶς σε Χειρὸς, λάμψον εἰς ἡμᾶς φωτοδότα, καὶ τὸν ζόφον τῆς πταισμάτων ἡμῶν διασκεδάσον, τῆς εἰρήνης ὁ ἀναξ.

Τὸ Φῶς τῆς προσαγμάτων σε, καταύγασον Χειρὸς ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὅπως ἐν αἰνέσει τὴν σὴν ἀσπίδως δοξολογήσω, ἐκ νυκτὸς ὀρθεύσας ἀγαπῶμαι.

Σὲ τὸν τῆς δόξης Ἡλίον ἀδυτον Χειρὸς, ἐκ καρδίας ἱκετεύω, φάτισόν με τῆς ψυχῆς πᾶσι πεπρωμένης κόρας, ἐκ νυκτὸς ἀμαρτίας πρὸς ἐρησῶν τῆς ἐπιτολῶν σου.

Τῷ φωτισμῷ τῆς ἐντολῶν σε, μόνε Οἰκτίρμον κα-
ταύρασον, τῷ ψυχῷ με δέσμαι, νυῖ ἐκ βάθρου
ὑπὲρ τῆς ραθυμίας, πρὸς ὄρθρον ἀνάστησον, σύστασι
χοϊκῷ, ὅπως ὑμνήσω σε Χειρὲ φῶς τὸ ἀέσπερον.

Ὁρθρος φαινὸς ἀπέτειλεν ἐκ τάφου τῆς ἡδὸ καὶ
θόδου τῆς αὐτοῦ, φωτὸς ἐπλήθη τὰ καταχθόνια
δικαίων ψυχὰ ἀνέστησαν ἐν δόξῃ δοξολογοῦσαι
τῷ φρικτῷ καὶ θεῖαν ἐξανάσασιν· σὺ γὰρ μόν-
νος Βασιλεὺς, καὶ κραταῖος, καὶ δυνατὸς, καὶ πῶ
εἰρήνης.

Ω Δ Η Ϛ'. ΗΧΟΣ Β'.

Εἰν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τῷ ἀν-
ξιχνιάσῳ τῆς ἀσπλαγχνίας σου, ἐπικαλᾶμαι ἀ-
βυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἡ φωνὴ τῆς Λόγου, ὁ λυχνὸς τῆς φωτὸς ὁ εἰς
φόρος, ὁ τῆς Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ με-
τανοεῖτε πᾶσι βοᾶ πῶς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεθι
ιδὲ γὰρ πάρεσι Χειρὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον
λυθόμενος.

Ἰμπερτὸν ἐξέφηγε σου πανοβλίω,
Ἡ γὰρ Πατὴρ ἂν γαστρὸς ἐξερύξαστο,
Ναίψησιν ἐπὶ συμφυῖς γόνος πέλων,
Φώταυγας ἐξάρησεν ἀνθρώπων γενέας,
Λόγος τέμει ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Τῆς Οκτωήχης.

Ἦχε ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδμιῶν Δύσασιν
ψυχῆς, ἐπακῶσας τῆς δεινῶς με λυθῶσαι· μόν-
ῳ εἰ τῆς ἡμῶν σωτηρίας αἰτίας.

Ἐν βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τῆ βίου χειράζομαι, ἀλλ' ὡσπερ τὸν Ἰωανῆ ἐκ τῆ θύρας, καὶ ἐκ τῶν παδῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωτόν με.

Πρὸς Κύριαν, ἐκ κήτης ὁ Ἰωάνης ἐβόησε· σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδης δέομαι· ἵνα ὡς Λυξωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε Πνεύματι Δύσω σοι.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἀπέστειλε τὸν Σωτήρα τῆ Κόσμου, καὶ ἐρρύτατο ἐκ φθορᾶς τῆ ζωῆ μου.

Ἄβυσσός με πολλὴ ἀμαρτημάτων κυκλῶσι, καὶ βοῶ σοι τὸν Προφήτην ἐκμιμέμενος· ἐκ φθορᾶς με Κύριε ἀνάγαγε.

Τῷ ἐκ βάθους καρδίας, μὴ παείδης δέησιν τῆ οἰκετῶν σου Κύριε· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωανῆ, τῆ κήτης ἐκ γαστρὸς ὑπεξήγαγες· καὶ ἡμᾶς τῆ νοσητῆ θύρας, καὶ ψυχοφθόρα διάσωσον.

Ἐκ τῆ βυθῆ με ἀνάγαγε, ὁ Ἰωάνης σοι ἐβόησε, τύπος τῆς Ταφῆς, καὶ Ἀναστάσεως ὑπάρχων· ἵνα ἡμῖν ἐδαρήσω παντοδύναμε Σωτήρ.

Ἀλίω θνητὸν περιπεσῶν ὁ Ἰωάνης, ἀσπίδος σίστασαι· ἐγὼ δὲ συχεθεῖς ὑπὸ πολλῶν με θειῶν, εἰς χάος ἐρρίμμαι· ἀλλὰ δέομαι σε Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, παραφθάσας με οἰκτεῖρον, καὶ ἐκ σκοτίας ἀνάγαγε τὴν ζωῆ μου ἐκ φθορᾶς.

Τὸν εἰς βάθῃ κατανήσαντα τῆς θαλάσσης, καὶ τριμερῶς ἔσαντα ἐν κητώσι σέρνοισι, Ποιτίε θύρας πάλαι Ἰωανῆ, μιμέμενος κρᾶζω σοι, Σωτήρ μου βοῶντα· ἀνάγαγέ με ἐξ ἄδης κατωπέτη, ὅπως Δύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἀπὸ γαστρὸς ἀβύσσου τῆ ὀφλημάτων με Σωτήρ,

εξάγαγε τὸ πνεῦμά μου, ὡς πάλαι τὸν Ἰωανῶν τῆς
κητώας γαστρός ὑπέξήγαγες, ἵνα ἐν τῷ ναῶ τῆς
ἀγίας δόξης σου, τὴν σὺ αἰέσω ἀγαθόπιτα.

Ἰλιγγιάσας ξένῳ καταδέματι, ὁ Προφήτης Ἰω-
νάς πρὸς κήτος βαίνων βύθιον· ὡς ἐκ τῆς γὰρ
τῆν πηρόδοον εἰσδύς, αὐθις ἀνεβόησεν· ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Κύριε δέομαι, καὶ σῶσόν με.

Προτυπῶν σε τὴν Ταφῶν, Στευρόν, καὶ τὸ Πά-
θος ὁ Ἰωάνης, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κήτης, Σῶτερ Ἰη-
μερόύσας, ἀνέκραγεν· ἀναβήτω ἡ ζωὴ μου, καὶ ἔλ-
θοι ἡ προσδοχὴ μου εἰς ναόν σου τὸν Θεῖον, ὦ Κύ-
ριε τῶ ἐλέους.

Ω Δ Η Ζ' ΗΧΟΣ Β'.

Αἰτίθεου πρὸς αἴμα παρανομῆντος τυράννη, με-
τάρσιον τὴν φλόγα ἀνέριπτισε· Χειρὸς δὲ ἐφήπλω-
σε θεοσεβέσι παισὶ, ὄροσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὅ-
ων δὲ λογημένως, καὶ ὑπερονόζος.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Νέες δὲ σεβείς, καμίτου πυρὸς προσομιλήσαν-
τες, διασπείζον πνεῦμα ὄροσα, ἀβλαβεῖς διεφύ-
λαξες, καὶ θεῖα Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν
φλογὶ ὄροσιζόμενοι, ἀχαρίσως ἀπέμελλον· ὑπε-
ρῶμιτε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς δὲ λογι-
τὸς εἶ.

Ἐφλέξε ρείθρων τῶν δρακόντων τῆς κόρας,
Ὁ τῆς καμίτου τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέες φέρουσαν δὲ σεβείς κατόντασας,
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλωρὴν εἰς ἀμαρτίας,
Ὅλων πλωίης, ὅδ', τῇ ὄροσῳ τῷ Πνεύματος.

Δημόσια Κεντρικὴ

Τῆς

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μοναῦσεις"

Τῆς Ὀκτωήχε.

Εἰκόνοσ χρυσεῖσ, ἐν πεδίῳ δευρᾷ λαβδωμομένησ, οἱ
 βεῖσ σε Παῖδεσ κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτησ προσάγμα-
 τωσ· μέσση δὲ πυρὸσ ἐμβληθέντεσ, δροσιζόμενοι ἔ-
 φαλλον· ἄλογητὸσ εἶ ὁ Θεὸσ ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν,

Ῥήτορεσ ἀνεδείχθησαν, Παῖδεσ φιλοσοφώτατεσ πο-
 τέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆσ ἢ θεολογῶντεσ χεῖλεσιν
 ἔμελπον· ὁ ὑπέρθεοσ τῷ Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸσ
 ἄλογητὸσ εἶ.

Τὰ Χερεβὶμ μιμέμενοι Παῖδεσ ἐν τῇ Καμίῳ,
 ἐχόρολον βοῶντεσ· ἄλογητὸσ εἶ ὁ Θεὸσ, ὅτι ἐν ἀ-
 ληθείᾳ καὶ κείσση ἐπήγαγεσ, ταῦτα πάντα διὰ τῆσ
 ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητοσ, καὶ θεοδόξασμενὸσ
 εἰσ πάντα τὸσ αἰῶνασ.

Τὸν ἐν καμίῳ τοῦ πυρὸσ, πῶν Ἑβραίων τῆσ
 Παισὶ συγκαταβαίνετε, καὶ τῆσ φλόγα εἰσ δρόσοσ
 μεταβαλόντεσ Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡσ Κυριοσ,
 καὶ ὑπερυφᾶτε εἰσ πάντα τὸσ αἰῶνασ.

Ἰνα τὸν παράδοξόν σε τόκον Χερεβὶ, τὸν ἐκ τῆσ
 Παρθένου ποροτυπώσῃσ ἐμφανῶσ, ἀκαταφλέκτεσ ἐν
 καμίῳ Παῖδασ διεφύλαξεσ, ἐν ὕμνοισ μελωδοῦ-
 τῆσ σοι· ὁ τῷ Πατέρων Θεὸσ ἄλογητὸσ εἶ.

Βάτοσ ἐν ὄρει πυράφλεκτοσ, καὶ δροσοβόλοσ καί-
 μινοσ Χαλδαικῆ, σαφῶσ ἀπογραφεῖ σε Θεότιμοσ·
 τὸ γὰρ θεῖον αὐλοσ, ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, τῆσ ἀφλέ-
 κτωσ ἐδέξω· διὸ πᾶ ἐκ σοῦ τεχθεῖτε φίλομοσ·
 ἄλογητὸσ εἶ ὁ Θεὸσ ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

ὑπερκειμένῳ θαύματι ἐν Βαβυλωνίῳ, Πῶντεσ
 τῆσ πατρίδασ ἐμφανῶσ, εὐρατω δόξῃσ συμνηροσ, ἢ
 ἐν καμίῳ πυρπολέμενοι, καὶ δροσοβόλοισ αἰμαῖσ
 ἐνπνόμενοι, συμφῶνασ ἀνέμελποι· ὑπερύμνητε Κυ-
 ρεῖ ὁ Θεὸσ ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

C 4

Δημόσιον Κεντρικὴ

Τρεῖσ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουήλ"

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίῳ τὴν Τειάδα τυπώσαντες, Βασιλεία Κύβειον ἐκήρυξαν, καὶ τὴν πλαίλιον τῶν εἰδώλων κατήρησαν βροῶντες· ὀλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν Καμίον πάλαι, τὴν παμφλάζουσαν σβέσας, καὶ τὴν Παῖδας τῆς ὄμβρω τοῦ Πνύματος ὁμοσίσας, ὀλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς τελατοφαῆς Τειάδος ἰσάειθμοι Παῖδες, οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ ἐν Βαβυλῶνι, Βασιλέως ἀσεβοῦς κατεπάτησαν Δόγμα, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖτες ἐχόρευον λέγοντες· ὀλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Θεοσεβεῖς Παῖδες, τὴν Σιών αἰχμάλωτοι, ἐν Βαβυλῶνι ἀποκείναντες, καὶ Καμίον μέσον ἐμβληθεῖτες, παγκόσμιον χορείαν ἠγειραν φάλλοντες· ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν Θεός ὀλογητὸς εἶ.

Οἱ Εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, εἰκότι τῇ χευσῇ μὴ λατρεύσαντες, ἐν τῇ Καμίῳ τῆς πυρός χαίροντες ἀπικυτομόλησαν, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον ἕνεγκαν, ἐπιλάμψει Θεοῦ μελωδοῦντες· ὁ τῆς Πατέρων Θεός, ἐν τῇ Ναῶ σου ὀλογητὸς εἶ.

Ἐν Καμίῳ φλογός, Νεανίαι τρεῖς ἐμβληθεῖτες, χορείαν συγκροτήσαντες, ὡς ἐν ἀφάρτῳ λειμῶνι Χειρῶν συνδωλοχούμενοι, ἐβόων φάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, ἐν τῇ Ναῶ σου ὀλογητὸς εἶ.

Ἔργον ὁ ἐργάσω, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος τετέλεχος Παμβασίλει, τῆς Πατέρων ὁ Θεός, τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου.

Ω Δ Η Η'. ΗΧΟΣ Β'.

Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσάγματι, τὰς Χαλδαίικας καταφλέγασα, τὰς δὲ πικρὰς ὑποσίξασα φάλλοντας· ὀλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Μυσήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε Κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ρεΐθροις ἐμελλεν, αὐλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ σέρξαι σαρκὶ βαπτίζομενοι τὸν Κτίσιω· ὃν ὀλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἐλδοθέρα μὲν ἡ Κτίσις γνωρίζεται,

Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.

Μόνος σπνάζει τὴ σκότιαν ὁ προσάγης.

Νῦν ὀλογοῦτω σωτήριως τὸν αἴτιον,

Ἡ πρὶν πάλαινα τῶν ἔθνων παγκληρία.

Τῆς Ὀκτωήχε.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τεισόλβιοι Νευαίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεὸν εἰκόνα τεθεαμένοι· μέσον τῆ πυρὸς ἀνέμελλον· ἡ ἑστιαθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψῶτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε ὀλογοῦτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἀρρήτω σοφίᾳ συνησάμενον πᾶ πάντα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, ὀλογοῦτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Δημόσια Κεντρικὰ

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσεια"

Λαμπαδιφόροι τῆ ψυχῇ, καὶ λαμπαροὶ ὑπὲρ χιό-
ρα, υπερλάμπροντες οἱ ὅσιοι Παῖδες, μέσον τῆς
φλογὸς καὶ ἐφλέχθησαν· πάντες γὰρ ὁμοῦ, ὅσα ὑ-
πὸ ποίησιν ἑαυτοῖς συγκαλέμενοι, πρὸς Θεῖον ὕ-
μνον, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι ἄγιοι Παῖ-
δες μὴ πειθεσθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν
ὠμολόγησαν ψάλλοντες· ὠλογοῦτε τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ἐφείξε Παῖδων δ' ἀγῶν, τὸ ὁμόσολον ψυχῆς ἀ-
σπίλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ ἔραρον, ἐν ἀπείρῳ ὕ-
λῃ ἀκάματον πῦρ· αἰεζαῖς δὲ ἐκμαρανθεῖσης φλο-
γὸς, διακωνίζων ὕμνος ἀεμελλετο· τὸν Κύριον
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψάτε εἰς πάντας
τῆς αἰῶνας.

Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερέχυσεν, ἐπταπλα-
σίως Κάμιнос, ἐξέκαύθη ποτὲ· ἐν ἧ Παῖδες οὐκ
ἐφλέχθησαν, Βασιλείας πατήσαντες Δόγμα, ἀλλ' ἐ-
βόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψάτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ἐν τῇ Καμίνῳ τῇ τῷ Παῖδων προαπεικόνισας
ποτὲ, τὴν σὺν Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος τῶν
τῶν τῶ πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτες ἐμβασθύοντες· ἦν
ὕμνον ἐμφανισθεῖσαν διὰ τῶ τῶ πέρασι σήμε-
ρον, καὶ ὑπερυψάμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τὸν πάλαι δροσίσαντα τῶν Ἑβραίων τῆς παῖ-
δας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τῆς Χαλδαίας
παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀυμνήσωμεν λέγοντες· ὠ-
λογοῦτε καὶ ὑπερυψάτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Τὸν δὲ Ἀγγέλου τεχθέντα ἐκ τῆς Θεοτόκου, παῖδες
ὑπερυψάτε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τῆς αἰῶνας.

Τὸν ὃξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντες,
 Δόγω τὰ πάντα, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψεῖτε εἰς πάν-
 τας τὴς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς, ἐν Οὐρανοῖς δοξα-
 ζόμενον Θεόν, αἰνέσωμεν λέγοντες, οἱ γηγενεῖς
 εἰς αἰῶνας ἅπαντες.

Ληθάματος χρυσοτέλει, ἐν παιδίῳ δεηρᾷ ὄρ-
 γανῶν Μύσαις λατρουμένῃ, καὶ Θεοῦ τῷ πάντων
 πλασουργῷ παροραμένῃ, οἱ Σιωνῖται παῖδες οὐχ
 ὑπήκουσαν Δόγματι παρανόμῳ· ἀλλ' ὑπέδειξαν τῇ
 κτίσει Κάρμινον ὀροσοβολέσαν, τύραννοι θεολογού-
 ντες, λαὸν ὑπερυψεῖντε, τὸν μόνον Θεὸν τῷ πάντος,
 εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Δόγμα παρανόμον, οἱ γενναῖοι Παῖδες κατεφρό-
 νισαν, καὶ μωσιῶν Ὀργάνων ἠχῶν ἐξ εἴλοντο,
 ἀλλ' ἐν Καμίῳ ὀροσιζόμενοι, ὀχλαστῶς ἑφαλλόν·
 ὀλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠραιοψυχοὶ Παῖδες, ἐν τῇ Καμίῳ βληθεῖτες,
 Κράτως ἦραν αἰάνιον, Θεὸν ὀμολογοῦντες τὸν ἐρά-
 νιον, καὶ Τυρανίου ἠχῶν Δόγμα, ἀφορέσαντες
 μελωδίαν· ὀλογοῦτε πάντα πνοή, καὶ κτίσις τὸν
 ἐπὶ πάντων Βασιλέα, εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Ἀδιαίρετοι τῆς Τριάδος Παῖδες γεγονόσι, τὸ
 κάλλος τῆς εἰκόνος μὴ ἀποσιέμενοι, ψυχόλεθρον
 ἀπάτῃ ἀποκρουσάμενοι, οὐρανόθεν ὀροσιθεύοντες
 ἐβόων Χριστῷ τὸν ὕμνον· ὀλογοῦτε πάντα τὰ ἔρ-
 γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐδρόσισεν ὁ Ἄγγελος τὴν Καμίον τῶν Παί-
 δων, ἐκύλισε τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῆς Μηνεῖας,
 καὶ γυναιξὶ μυροφόροις ὀνηγγελίζετο λέγων· ἀπέ-
 σθη ὁ Κύριος, καθὼς ἀπέφησεν ἡμῖν, ἀπέσταντε
 βοήσατε τοῖς θεοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι ἀπόλησθε
 ὅπως

ὑμᾶς εἰς τῷ Γαλιλαίαν, ὁ Βασιλεύων εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Καταρχὰς Κύριε τῷ Γῶ ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῆς χειρῶν σε εἰσὶν οἱ Οὐρανοί· αὐμνεῖ πᾶσα Κτίσις, καὶ δοξολογεῖ· ἐνεργείας λόγῳ εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Αἰνεῖμεν, ἐλογεῖμεν, ὑπερυψῶμεν, ὑμνεῖμεν τὸ ὄνομά σου Χεῖς· σὺ γὰρ Βασιλεὺς, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Παῖδες ἐλογεῖτε τὸν συγκαταβαῖντα θεῖα βαλῆ, Γερεῖς δοξολογεῖτε Χεῖσὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἄγγελοι ἀπαύτως αὐμνοῦσιν, ἄνθρωποι αἰεὶ δοξολογεῖτε, καὶ πᾶσα Κτίσις ἐλογεῖτω τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ' Η Χ Ο Σ Β'.

Ἀνάρχε Γεννήτορες, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐν Παρθένῳ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διδὼ τῷ πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, ἐψημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγία δὲ νῦν καὶ υπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τῷ πίσιν δέχε· καὶ γὰρ πῦν πόθεν οἶδας, τὸν εὐθεὸν ἡμῶν· σὺ γὰρ Χεῖσιανῶν εἰ ἀποστάσις, σὲ μεγαλιώμεν.

Ὡ τῆς ὑπὲρ πάντων τῶν τέκνων σε θαυμάτων,

Νύμφη Πανάγνη, Μήτηρ ἐλογημένη.

Δι' ἧς τυχόντες παντελῆς σωτηρίας,

Ἐπάξιον κροτῶμεν ὡς εὐχαριστίας.

Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεις, ὅλος γλυκασμός· Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱέ, Θεέ Θεῶν, Κύριε Ἁγίων ὑπεράγιε· διό σε ἅπαντες, σὺ τῇ Τεκνοῦσιν μεγαλιώμεν.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιούτων; ἢ τίς ἐποίησε ποτέ, ὅτι Παρθένος ἔδωκεν ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνώδινως τὸ βρέφος ἀποτεκῆσα; τοιούτων σε τὸ θαῦμα, καὶ σὲ ἀγνή Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβῆσαν ἐν γαστρὶ, τὴν ἐκ Πατρὸς ἀρχόνως προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλιώμεν πιστοί.

Ἡ τὸν παρὸ ἡλίου φωσῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλατα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαθόνων παρθενικῶν, ἀφράτως σωμαπόσασα· εὐλογημένη πάναντε, σὲ Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Τὸν ἐκ Θεῆ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρήτη σοφία, ἠκοντα καινεργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπρωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράτως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Ἐμεγαλιώθη τῆδ' πιστῶν λαῶν ἡ Ἐκκλησία, ὅτι ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων ἐν αὐτῇ κατοικῶν, καινοποιεῖ πρὸς ζωὴν.

Τί τὸ περὶ σὲ μέγα καὶ σεβάσμιον Μυστήριον; ἢ τὸ Ἀδάμ θυγάτηρ, καὶ τοῦ ὑψίστου Μήτηρ, ἢ μόνη πρὸς Θεὸν ἀπλαγῆς τῆδ' πιστῶν γέφυρα; σὲ ἀσιγήτοις ὕμνοις, οἱ πιστοὶ ὡς Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Ἐμεγαλίνας Χεῖρτε, τὴν τεκῆσαι σε Θεοτόκε, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν περιέδου σᾶμα, τὸ τῆδ' ἡμετέρων λυτῆριον ἐμπλακηνά-

των· πάντων μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλιώμεν.

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρύπωταις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλιώμεν τὴν ἀκηλύωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τῆ Ἐμμανὴλ, δι' αὐτῆς τῷ εἶς αὐτῆς προσφέροντες προσβίβαν τεχθεῖσι· θεῖσαι τῷ ψυχῶν ἡμῶν χεῖρὲς ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πὺν ἀγαθήτων Θεὸν ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κηύσασα, σὲ ὑμνῶμεν Θεοτόκε Παρθεῖε.

Ἡ πὺν ἀπὸ ἡλίου φωσῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανυτεῖλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπισημῆσαντα, ἐκ λαθόνων παρθενικῶν ἀφράστως σωματώσασα, ἐλλογημένη Πανάγνε, σὲ Θεοπέκε μεγαλιώμεν.

Ἐποίησα μετὰ σὲ μεγαλεῖα Ἄχραντε, ὁ τῷ ἀπαύτων Ποιητῆς τεχθεῖς ἐκ σοῦ, καὶ πάλιν σῶσαν ἀνέδειξε τὴν σὴν γαστέρα Πανύμνητε· διὸ ἀπαύτως σὲ Θεοπέκε, ἐφροτῶ τὸ γένος μεγαλιώμεν.

Ἐπὲρ πᾶσαν εὐνοίαν, λόγω τὸν Λόγον τῆ Πατρὸς, Παρθενομήτορ ἄχραντε συλλαβοῦσα, ἀφράστως ἔστω, διπλῆν αὐτὸν τέτοκας. Θεός καὶ Ἄνδραπος ὃ ὑπάρχει ὁ σαρκωθεῖς· διὸ σε πάντες μεγαλιώμεν.

Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχαρτον Μητέρα καὶ Παρθεῖον, ἀγαθῶν ἀσμάτων ἀπαντες οἱ πιστοὶ, ὁμοσεβεῖς ὡς Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Ἡ ἐν ἔρανοῖς ἐλλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογημένη, Χαῖρε ὑμῶν ἀσύμφορτε.

Τὴν παρθεῖαν σε Θεοπέκε ἀμίαντε, ἧ εἰς κατέφλεξε τὸ πῦρ τῆς Θεοπέκτος, μεγαλιώμεν.

Μεγαλιώμεν πάντες, τῶν Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, τῶν δι' ὕδατος καὶ πυρός διελθόντων,

καὶ Χριστῷ προσβόλοντων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παράδοξον ἄκρομα, καὶ Μυσήριον ζῆλον, ἐν σοὶ ἀπέπελέσθη, παράχραντε Θεοτόκε, σύλληψις αἰδοῦσασα, καὶ παρθενία μετὰ γέννησιν· ἅλλ' ὡς Δέσποινα παντάνασσα, σῶζε ὡς ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς πίσει ἀδισάκτῳ προσκυνοῦντας, τὸν τόκον σου καὶ μεγαλιῶντας.

Σὲ τὴν νοτιῶν, καὶ ἑμψυχον Κλίμακα, ἐν ἧ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπέσθεικτο, δι' ἧς τὴν ἀπὸς Οὐρανὸν ἀνήκαμεν ἀόδον, ὕμνοις Θεοτόκε μεγαλιῶμεν.

Χαίροις Παντανασσα τῶν γηγενῶν τὸ καύχημα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κηύσασα, ἵνα τῆς ἀρχαίας κατήρας τῆς ἀνθρώπων τὸ γένος ἐλέηθερώσης· διὸ πάντες ἀσιγήτως σὲ μεγαλιῶμεν.

Ἀγλαόμορφη Κόρη, ἠγλαίσμενή, παντολόγητι βασίλισσα, χρυσῷ καθαρῷ κεκοσμημένη, ἢ πενήσα τὸν πανταύκτα Θεὸν ἡμῶν, ἢ γέφυρα τῆς πίσεων, καὶ προσάτις, σὲ μεγαλιῶμεν.

Ἡ μήτρα σου Ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡράσιον ὄμβρον τῷ Κόσμῳ ἔσαξε, ζωὴν ἐπανατέλλοντα εἰώσιον, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐα, εἰς τομιῶν Παράδεισῳ εἰσώκησεν· διόσε μόνῳ ἐν γυναιξί, Μητέρα χρηματίσασαν τοῦ Ἐμμανὴλ, πάσαι αἱ γενεαὶ μεγαλιῶμεν.

Μεγαλιῶμέν σου τὸν τόκον Κόρη ἀμίαντε, οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ σῶθυστές, καὶ βοῶμέν σοι Μαρία Θεόνυμφε. Χαίρει πάντων ἢ ἀνάκλησις, τῆς ἐξ ἀρχαίας κατήρας θανατωθέντων, διὰ τῆς σῆς ἀγεωργίης Κυοφορίας.

Ἡ ἀμνάς ἢ ἀσπίλος, ἢ Μήτηρ καὶ Παρθένος,

παρισταμένη πρὸ Σταυρῶ, τῷ Ἀμνῶ καὶ Λυτρωτῆ,
 σὺ δάκρυσι θρήνων δέσσα ἐβόα· οἶμοι γλυκύτατε
 γιέ μου· τοιαῦτά μοι πῆς χαρᾶς τὰ διαγγέλια, ὁ
 τόκος ὁ ἀπόρρητος, τῷ Μάγων ἢ προσκυώσις, τῷ
 Ποιμένων τὸ θαῦμα; οἶμοι τέκνον ἀναρτώμενον ἐ-
 πί Σταυρῶ, ἀνάστηθι καθὼς εἶπας ἑξήμερος, ἵνα
 δοξαθήσωμαι ἐν τῇ Ἀναστάσει σα.

Μεγαλιώμεν σε τὴν φωτοφόρον νεφέλῳ, καὶ νοε-
 ραὺ κιβωτόν· σὺ γὰρ ὑπὲρ λόγον ἐκύησας Χριστόν,
 τὸν Σωτῆρα τῶ ψυχῶν ἡμῶν.

Θαῦμα παράδοξον, καὶ Μυσήγειον ξόνον, ἡ σὺλ-
 λιψις ὑπερφυῆς, ὁ τόκος ἀερμιώδους, Ἀγγέλων
 τὰ στρατόματα, καὶ τῶ βροτῶ τὰ πλήθη, ἐν ᾧ
 δαῖς ἀκαταπαύσεις μεγαλιώμεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΗΧΟΥ.

Ω Δ Η Α' ΗΧΟΣ Γ'.

Ο πὲ ὕδατα πάλαι νόματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ περὶ τῶν θαλάσων Ἰσραηλίτη λαῶ, εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν, δεδοξασμένους ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν ὅτι δεδοξασται.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Χέρσων ἀβυσσοτόκων, πέδων ἡλίου, ἐπεπόδισε ποτὲ ὡσεὶ τείχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποιοπορεῖντι, καὶ θρασύως μέλποι. ἡ ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Χερσῶσας θαλάσων ῥάβδῳ, διὰ Μωσέως ἐρυθρᾶς, χερσὶ κερσεβύτη σήμερον ἀγκαλίζεται Θεός, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐχάτων δὲ ἐκῶν Μητρὸς βασιάζεται.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Φαραὼ πὲ ἄρματα, βυθῶν καλύψας Κύριε, τὴν θαλάσων διέρρηξαν, καὶ ἔσφασας, ἄσματος ὑμῶν τὰς σε λαὸν Ἰσραηλίτην.

Θαυμαστὰς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἀβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας· ἄδοντά σοι ὡς Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ.

Τῷ ῥυσασμένῳ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, καὶ Φαραὼ βυθίσαντι ἐν τῇ θαλάσῃ, ἄσωμεν τῷ Σατῆρι Χριστῷ, ὅτι δεδοξασται εἰς πᾶς αἰῶνας.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· πότι γὰρ ἐκάλυ-

ψε πῶς ὑπεναντίας, καὶ ἔσῳσε τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῶ
μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Τεμιομεσὴν θάλασσαν, ῥάβδῳ πάλαι ὁ Ἰσραὴλ,
διήλθεν ὡς ἐν ἐρήμῳ, καὶ σαυροτύπως ἐμφανῶς
προοδοποιεῖ τρίβου· διὰ τῆτο ἄσωμεν ἐν αἰέσει,
τῷ θαυμασῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ διασώσαντι Θεῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν, βυθί-
σαντι δὲ πῶς ὑπεναντίας, αὐτῶ μόνῳ ἄσωμεν, ὅ-
τι δεδόξασαι.

Ἄσμα καινὸν ἄσωμεν λαοί, πῶς ἐκ Παρθένου
τεχθῆντι εἰς σωπείαν ἡμῶν, καὶ εἰσποίησαντι ποῖς
ἐπερανίσις τὰ ἐπίγεια, ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ διασώσαντι ἐν θαλάσῃ λαὸν, καὶ βυθί-
σαντι πῶς ὑπεναντίους, αὐτῶ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι
δεδόξασαι.

Ω Δ Η Β'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου,
τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ.

Πρόσεχε γῆ καὶ ἕραν, καὶ ἐνωτίζε τὰ ῥήματα
μα· λαλήσω γὰρ ἐν τῇ γῆ, Θεὸς θαυμάσια.

Ω Δ Η Γ'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λό-
γῳ κτιζόμενα· τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκρά-
τωρ Δείσασα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ σερέωσόν με.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Τὸ σπέρωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, σπείρωσον Κύριε τῷ Ἐκκλησίᾳ, ἡν' ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Σπείρωθιτι ψυχὴν, ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ βόα καυχασίην, ἣν ἔστιν ἅγιος πλῆσθε Κύριε.

Στείρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κήσαι καρπὸν δικλείῃ, ἀφρανομίην βόησον, ἐσπείρωθι διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλῆσθε σου Κύριε.

Σπείρωσον Κύριε τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φωτίσον εἰς τῷ σὺ ὑμνωδίαν, τῷ δοξάζειν σε Σατήρ εἰς αἰῶνας αἰῶνος.

Ἐσπείρωθι ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθι κέρα μου ἐν Θεῷ, ὅτι ἣν ἔστιν ἅγιος πλῆσθε Κύριε.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν, καὶ θυρεὸς συνέτριψας ἐν ἰσχύϊ Δεασοτα Χειρῶν, τὸ σπέρωμα ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σπριγμὸν, καὶ ἰλασμὸν παράχθη ἡμῖν Τίε τῷ Θεῷ, καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ω Δ Η Δ' Η Χ Ο Σ Γ'.

Εὐθύσθε πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπην Κύριε, πῶς μοιγομένη γάρ σε ἵδον ὅπερ ἡμῶν εἰς θάνατον εἰς δάκρυα· διό σοι κραυγάζομεν δὺς χειρῶν σου· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἐκάλυψεν κρανὸς ἡ ἀρετὴ σε Χεῖρὲ τῆς κίβω-
τῆ γὰρ προσελθὼν τῆ ἀγιάσματός σε, τῆς ἀφθόρου
Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σε, ὡφθης ὡς βρέ-
φος ἀγκαλοφορέμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς
σῆς αἰεσίως.

Ὅρος κατάσκιον εἰδείχθη ἡ μήτρα τῆς Παρθέ-
νη· στάμνος καὶ τράπεζα ὑπάρχει ἡ Μήτηρ τοῦ
Κυρίου· ἐξ αὐτῆς γὰρ προήλθεν ἐμφανῶς, καὶ
Συμεὼν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποτα-
μοῖς ὁ θυμός σε, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σε.

Τὸ ξέρον καὶ ἀπόρρητον τῆ τέκνου μυστήριον,
εἰσακήκοα τὴν ἀκούσῃ, καὶ ἐφοβήθην, καὶ γη-
γηθῶς κραυγάζω σοι, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλαί-
δρωπε.

Τὸ κατάσκιον ὄρος ὁ Ἀββακὴμ προεώρα, τὴν
ἀκρωτίδα σου μήτραν Ἀγνή· διὸ ἀνεκραύγαζεν· ἀ-
πὸ Θαυμαῦ ἤξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κα-
τασκίε δασίος.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκούσῃ καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔρ-
γασα κατενόησα, καὶ ἐξέστην, ὅτι Θεός πορὸ αἰών-
των ὑπάρχει, ἐκ Παρθένου ἐπέχθης γενόμενος
αἰθρωπος.

Τί ἐξέστης Ἀββακὴμ; τί κρᾶζεις, καὶ βοᾷς
ἀπὸ Θαυμαῦ ἤξει ὁ Θεός. ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα ἐν αἰνέ-
σει τῷ θαυμάσιῳ ὄντι ἡμῶν, ὅτι ἐδέξασαι.

Ω Δ Η Ε' Η Χ Ο Σ Γ'.

Πρὸς σὲ ὀρθεῖζω, τὸν πῦ πατὸς Δημιουργόν,
 τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νέην εἰρήνην· διότι φῶς τὰ
 προσάγματά σε, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ὡς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν Ὁρόνι ἐ-
 πηρμείῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορού-
 μενον· ὡ πάλαι ἔβόα ἐγὼ, πρὸς γὰρ εἶδον σα-
 ματῆμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρα, καὶ εἰρήνης δε-
 πτόζοντα.

Τὸν ἐν σιότητι ὑμνοῦντα διανάστισον ἔργετα,
 καὶ τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀχλίω φωταγάγησον, τῷ
 φωτὶ τῆ προσώπια σου φιλαῖθραπε, καὶ τὴν σὴν
 εἰρήνην παράσχου μοι, ὡς ποτὲ τῷ περσβύτρ ἀ-
 ναλλοίωτε.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὸ φῶς σε τὸ ἀνέσπτερον Χειρὲ, καταύρασον ἡ
 Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ ὀδήγησον εἰς τὴν
 φόβον σε, διότι φῶς τὰ προσάγματά σε.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ἄφθιτος, καὶ τοῖς βροτοῖς
 ἐκὼν σιμωεστράφης ὁ ἀκατάληπτος, καὶ πρὸς σὲ
 ὀρθεῖζοντες, ἀνυμνεύσέ σε φιλαῖθραπε.

Ὀρθεῖζοντες ἀνυμνεύσέ σε Λόγε Τίε Θεῷ μοτο-
 γενός, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡ-
 μάς, ἀνυμνεύσας σε, καὶ πισῶς προσκυνεῖντας.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Τίε τῷ Θεῷ, ἐπεὶ
 σε γὰρ ἄλλον Θεόν ἢ γνώσκουμεν, τὸν ἐν ἡψίστοις
 σου Πατρὶ καὶ Πνύματι δοξολογόμενον.

Πρὸς σὲ ὀρθεῖζω, τὴν ἐκ Πατρὸς ἐκφορῆ ἐν-

λάμψαντι τῷ κόσμῳ ὄρθρον, ἐσκοτισμένον τοῖς
πλημμελήμασι, Σωτὴρ προφθάσας καταύγασον ὁ
Θεός.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀχλύϊ διασκεδάσας ἐν τῷ
φωτίσῃ Χεισὲ, δέξαι με μένε εὐσπλαγχνε, ἐκ τυ-
κτός σοι κραυγάζω, καταύγασόν με τὴν διαύσιαν.

Ω Δ Η Γ'. Η Χ Ο Σ Γ'.

Αἴβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐ-
κλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα σὸν
ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς πὴν Πέτρον με Κυβερνήτε
διάσωσον.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, πῆς ἐφθαλμοῖς
τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέση, ἐκ Θεοῦ Χεισὲ σὺ
Θεός μου.

Βυθός μοι ἐπαρέση Σωτὴρ ἀμαρτημάτων, καὶ ζά-
λη ἀπογνώσεως· ὅθεν πισῶς βοῶ σοι· ὡς ἐκ τῷ
κήτους Ἰωαν, ἀνάγαγέ μου τὴν ζωὴν ἐκ φθορᾶς,
ὁ δὲ ἐμὲ κηπιάσας, καὶ ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, σή-
μερον τῷ ταῷ προσαχθεῖς.

Τῆς Οκτωήχης.

Τῆς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων καταστήσαντας φι-
λαδελφίαν, καὶ τεικυμίας πειρασμῶν ἀπολύειν
κινδυνόοντες, βοῶντας μὴ παρίδης· σῶσον Σω-
τὴρ ὡς ἔσωσας τὸν Διηρὸς τὸν Προφήτην.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπαρέση, καὶ ζάλη ἐναν-
τί μου· ἀλλὰ προφθάσας με σὺ σῶσον Σω-
τὴρ καὶ ῥύσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τὸν Διηρὸς τὸν
Προφήτην.

Δημόσια Κεντρικὴ

Ἀνά-

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσει"

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ
Ἰωνᾶς ἐβόα καὶ ἠὲ βοᾷ σοι, ἐκ τῆς βυθῆ ῥύσαι με
Σωτήρ, τῆς πολλῶν με κακῶν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ
σὸν δέομαι καθοδήγησον.

Ἐκ κήτης Ἰωνᾶς, τῆς ἐν κατωτάτῳ ἄδη φύσεως
σύμβολον γεγονότις ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν μου φιλαλήθρῳπε.

Ἐβόησα ἐν στυγμοῖς ἀσιγήτοις, πρὸς τὸν σικ-
τίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκασέ με ἐξ ἄδη κατωτάτη,
καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ω Δ Η Ζ'. ΗΧΟΣ Γ'.

Ὡς πάλαι τὰς δίσσεβεις, τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισασι,
ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεό-
πυτος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασεν, δόλογητός, εἰ
κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογή-
σαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐσοικῆσαντα, Θεοῦ
Λόγον ὑμῶν μου, δίσσεβῶς μελωδῶντες, δόλογητός,
ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Κάμιος κτισμένη, οὐχ εὐρέθη δροσίζουσα,
εἰμὴ ἡ Βαβυλωνίος· ἀναδρός ἄλλη Μήτηρ, καὶ
Παρθένος οὐκ ἐφανή· ἡ μὲν παῖδας διεφύλαξεν
ἀφλέκτους, αὕτη δὲ διέφερεν ἀγκάλαις, ὅτι πευ-
μνέντες λέγομεν· δόλογητός εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τεταρτάτην τυπώ-
σαντες, τῷ πυρὶ τὴν ἀπειλήν καταπάτησαν, καὶ

ὕμνευτες ἐβόων· δόλογητός εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Σοβαρὸς ὁ τύραννος, ἀλλὰ Παίδων γέγονεν ἄθυρμα· ὡς περ γὰρ χεῖν πατήσαντες, τὴν ἐπταπλάσιον φλόγα ἐφαλλον· δόλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτως διασώσας, δόλογητός εἰ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ παρὶν εἰκόνι τῆ χρυσῆ, Περσικῶ σεβάσματι, Παῖδες οὐ προσεκυκώσαν, τρεῖς ὕμνουῦτες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου ἔλεγον· ὁ τῶ Πατέρων Θεὸς δόλογητός εἰ.

Ὡς χρυσὸς ἐν χωνόπυρρῳ, οἱ Παῖδες ἐδοκιμάζοντο ἐν καμίνῳ, καὶ ἀνείχθησαν φαιδροί, ἐκ ἐν τῶ χωνόεδαι, ἀλλ' ἐν τῶ φυλάττεσθαι· ἐκ ἐν τῶ φλογίζεσθαι, ἀλλ' ἐν τῶ ψάλλειν ἀπαύτως· δόλογητός εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, κατέσβεσαν οἱ Παῖδες, καὶ τὴν ἐράϊον δρόσον ἐδέξαντο τῆ πίσει, δόλογητός εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η' Η Χ Ο Σ Γ'.

Ἀστέκτω περὶ οἴωθότες, οἱ θεοσεβεῖα προσεσῶτες νεαῖαι, τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθότες, θεῖον ὕμνον ἐμελποῦ· δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΗΣ ΤΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ὡς ἡ κάμιμος πάλαι, δεξιαμένη Παιδας ἐκ ἑφλέξου, ἔπο κὶ ἡ Παρθένος συλλαβῆσα τὸν Κτίσιον, ἐκ ἐφλέχθη τὴν νηδιῶν ὡ τῆ θαύματος, ὁ ἀναλλοίωτος ὁράται σαρκί, καὶ τῶ ναῶ προσάξεται· διὰ τῶ πίσει ὑμνεῖτες λέγομεν, ἀλογοῦτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῆς Ἑβραίων, συγκαταβαῖντα θεῖκῃ δυναθεία, καὶ ὁφθέντα Κύριον, ἱερεῖς ἀλογοῦτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ἐνύλου φλόγα πυρός, δι' αὐτοῦ καπμαράσαν, θεωρέμενοι Παιδες, καὶ ἑψαλλον, ἀλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτας ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ ἕρανοὶ τῆς ἕρανωῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βετοὶ, καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὑμνοῦσι αὐτὸν ὡς Κτίσιον, καὶ Λυτρωτὴν ἀλογοῦτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Βαβυλωνία κάμιμος, τὰς παιδας οὐκ ἐφλέξου, ἀδὲ τῆς θεόπτος τὸ πῦρ τὴν Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῆς Παιδων πιστοὶ βοήσωμεν· ἀλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατρῶειν ζῶντι Θεῶ, οἱ ἐν Βαβυλωνίᾳ Παιδες προσκαρπερήσαντες, Μικσιαῶν Ὀργάνων καπεφρόνησαν, καὶ φλογὸς μέσον ἰσῶτες, θεοσπεπῆ ὕμνον ἀνέμελλον λέγοντες· ἀλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν προσκυνημένον ὑπὸ ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ δοξαζόμενον ἀπαύτως, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐπὶ Θρόνου Χερουβὶμ ἐποχόμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψετέ εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ αἰῶνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου σαρκὰ ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον αἰθραπον, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐνεργῆτα καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν τοῦ παντός, καὶ ποιητὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ' Η Χ Ο Σ Γ'.

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπεπέεσ' τῆς Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένῃ πύλῃ σαφῶς διεδόξει Κύριος, γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ἄφθι ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ μοῦσε ἡ πύλη κεκλεισμένη· ταύτῃ ἀφράσως, ὡς Θεομήτορα μεγαλιώμεν.

ΤΗΝ ὙΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἐν τόμῳ σκιά καὶ γάμματι, τύπον κατιδόμενον οἱ πιστοὶ, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν Μήτηρ διανοήσον, ἅγιον Θεῶν διὸ πρωτότοκον λόγον, Πατὸρ ἀνάρχον ὄν, πρωτογενόμενον Μιτῆν, ἀπειραύδρως μεγαλιώμεν.

Ἀχραντὲ Θεοτόκε Μήτηρ Ἀνύμφουτε, δικαίως σὲ ὑμνοῦσι τὰ πάγματα τῆς Ἀγγελῶν· καὶ ὁ πρεσβύτης Συμεὼν τὸν τέκνον σου θεώμενος ἐκράιζαζεν· τοῦ ἀπολύειν τὴν δούλοισι Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ σόν· ὅπως σῶσθαι Χεῖρὲ τὰς σὲ αὐτὴ τῆ πενήτην μεγαλιώσῃται.

Σὲ ζωγραφῆσα ἡ Ἀσύειος φλόξ, Παρθενομή-
πρ Μαρία· τὸ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος ἐν Μήτρασε
οἰκῆσαν ἀγνή, ἀφλεκτον ἐπύρηνσε τὴν Παράχωντον
νυδύσασ· ὅθεν καὶ Χειρὺς ὑπὸ σῶ, ἐν ταῷ ἀγίῳ
ἀγκάλαις προσαχθεῖς, ἡμᾶς ὑπεκαίτισε, μεγαλύ-
νοντας τὸν τόκονσε.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάρῳ Μαυ-
σῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλα-
βῆσαν ἐν γασεῖ, Δαυὶδ δέ σε εἶδω, ἔρος ἀλα-
τόμητον, ράβδον βλασήσασαν, Ἡσαίας κέκραγε
τὴν ἐκ ρίζης Δαβίδ.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τῆ Ἀχραῖτισε πῆξ, βέλει τρα-
θσίτες Ἀγνή, σὲ τὸ ἀξιέραςον κάλλος θαυμάζον-
τες, ἄσμασιν Ἀγγελικοῖς ἐπαξίως σε, Μπέρρα
Θεὸ μεγαλιώομεν.

Τὴν ἐν τῇ βάρῳ, καὶ πυεῖ προγραφῆσαν ἐν Σι-
ναί τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γασεῖ ἀ-
φλέκτως συλλαβῆσαν πῦρ, τὴν ὀλόφωτον καὶ ἀσ-
βεσον λαμπάδα, τὴν ὅπως Θεοτόκον, ὅμοις τι-
μῶντες μεγαλιώομεν.

Σὲ τὴν ἀπατάφλεκτον Βάρῳ, καὶ Ἀγίαν Παρθί-
νην τὴν μητέρα τῆ φωτὸς καὶ Θεοτόκον, τὴν ἐλπί-
δα πατρῶν ἡμῶν μεγαλιώομεν.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὁ ἐξεί-
ρας κέρας Σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβίδ τῆ Πα-
δὸς αὐτῆ, διὰ ἀπλάγχτρα ἐλέος ἐν οἷς ἐπισκέφα-
το ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ κατόρθωσε ἡμᾶς
εἰς ὁδὸν εἰρωῆς.

Τὸ ἀλατόμητον ἔρος, τὴν ἀκρότομον πέτραν, ἢ
ἐθεάσατο Δαυὶδ ὁ Προφήτης, τὴν Θεοτόκον Μα-
ρίαν ὅμοις μεγαλιώομεν.

Σὲ τὴν ἀπερόγαμον Θεοτόκον, ἐν τῇ μνήμῃ τῆς Ἁγίων μεγαλιώμεν, ὡς πεῖσαν τὴν Σωτείαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγλῶ, τὴν ἐξ Ἁγίων ἰάματα, τῆς ἀνθρώπων τῶ γένει παρέχουσαν, αἰεὶ μεγαλιώμεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κεχαριτωμένη χαῖρε ὁ Κύριός μετὰ σὲ, ὄλογο γημισὴ σὺ ἐν γυναιξί, καὶ σὲ μεγαλιώμεν.

Τὴν Μητέρα τῆς φωτὸς, καὶ μετὰ τὸν Παρθένον, καὶ τῆς ψυχῶν ἡμῶν Σωτείας λιμένα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΗΧΟΥ.

Ω Δ Η Α΄ Η Χ Ο Σ Δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχθυεσσιν, ὁ παλαιὸς πεζύσας Ἰσραὴλ σαυροτόποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμαλὴκ τὴν δυνάμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

ΤΟΥ ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι μυτι, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ᾠφθισαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου ἰοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης κυμαινέσης τὰ θεμέλια, τῇ καταγίδι νόματι· ταύτην γὰρ ἐπετίμησας, περιέσσιον λαὸν οὐ ἔσωσας, ἄδοντα ἐπικύκλιον ὕμνον σοὶ Κύριε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Θείω καλυφθεὶς ὁ βραδίγλωσσος γιόφφ,
Ἐρρηπώρσε τὸν Θεόγραφο νόμον.
Ἰλαὸν γὰρ ἐπιναΐξας ὄμματι νόε,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος.
Ἰνώσιν, γεραίρων ἐνθέσις πῖς ἄσματος.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τεσσαρτὴς κραταιὸς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου,
ἀπαθείας ἐν βυθῶν, ἰουχῆς τὸ τρίμερές, καταπό-

τισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκ-
ράσει τῷ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελῶδημα.

Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον
βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν ἔσωσας δουλείας Μω-
σαϊκῶς ἄδοντα, ᾧδῶ ἐπινίκιον ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Κύριῳ, τῷ παραδόξῳ βυθίσαντι
τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσῃ, ᾧδῶ ἐπινίκιον, ὅτι δε-
δόξασαι.

Ἄτομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες
λαὸν δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα
Φαραὼ καὶ δυνάμιν.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος δεδοξασμένε Κύριε, ἐν χει-
εὶ γὰρ κραταῖᾶ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτίσω
φιλαίθραπε.

Ἄσωμεν ἄσμα καινόν, τῷ Βασιλεῖ τῷ αἰῶνι,
ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν λαοὶ τῷ θαυμαστῶς περὶ πρηγῆσαντι ἐν
ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, Χειρῶ τῷ Θεῷ, ὅτι τὸν πά-
λαι Ἰσραὴλ πηροπλιθύντα ἴχνησι, πεζοπορεῖν τὴν
ἄβυσσον πεποίηκε, καὶ τὸν τῆς καιρίας ἐργοδότῃν Φα-
ραὼ ἐν βυθῷ κατεπόντισε.

ὑπὸ κερφέως φατεινῆς, καὶ σὺλε πυρὸς καθοδι-
γήμενος, διελθὼν θάλασσαν διὰ ξηρᾶς, καὶ ταύτην
πεζοπορῶν ὡς ἐν ἐρήμῳ, ὁ ἐκλεκτός σου Ἰσραὴλ
Χειρῆ, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδῃ σοι Κύριε.

Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τῷ δυνάμει αὐτῷ ἔρριψεν
εἰς θάλασσαν, ὁ κραταῖός ἐν πολέμοις ἄσωμεν
ἄσμα καινόν, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν ᾧδῆν ἐπινίκιον τῷ μόνῳ Θεῷ, τῷ ποιῆ-
σαντι παράδοξα· πάλαι γὰρ τὸν Φαραὼ, παν-
στρατιᾶ ἐν θαλάσῃ ἐβύθισεν.

Ἐσχίσας πέλαγος ἐν ἐρυθραῖς ὁ Θεός, τῷ

Φαραὼ βυθίσας ἐν αὐτῷ, διαβιβάσας Μωϋσῶν
αἰβρόχως ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπομβρήσας τὸ μῆλα, εἰς
βρῶσιν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὡς δυνατός.

Τῷ ὀδηγήσαντι πάσαι τὸν Ἰσραὴλ, φόβοντα ἐκ
τῆς δαλείας τῆ Φαραὼ, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι· ἄ-
σωμεν τῷ Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ ὅτι δεδόξασαι.

Ὁ παράδοξα ποιήσας τέρατα Κύριος, ἐν χει-
εὶ Μωσαϊκῇ, χερσὶ ἀρεσβύτου σήμερον ἀγκα-
λίζεται ὡς βρέφος ἐν τῷ νάφ, αὐτῷ πιστῶς ἐκ-
βοήσωμεν λαοὶ, ὡδῶ ἐπινίκιον, ἐνδοξῶς γὰρ
δεδόξασαι.

Τῷ περατουργήσαντι ὑψηλῶ βραχίονι Θεῷ, ἐν
θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, τῇ Ἀγγελικῇ προσοδοποιήσει,
καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ τέρατι ἀβύσσου, καὶ
τῷ ἰππιλατῶν σε δύσαντι τῆς ἀξωνας, καὶ ἄρδῶν
πέτρης ὑποβρυχίσαντι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν
αὐτῷ, ὅτι δεδόξασαι.

Ω Δ Η Β'. ΗΧΟΣ Δ'.

Δότε λαοὶ μεγαλαυσίῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ ἐκ Παρθένου πεχθούτι εἰς σωτηρίαν τῷ βροτῶν.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ λόγος, ὁ ἐν τῆς
σπλαγχνῆς τῆς Μητρὸς ἀπειρηγᾶππως εἰσδύς, μὴ
χωριθεὶς τῷ Πατρὶ, ὡς Θεὸς δὲ συμπληρῶν, σὺν
τοῖς ἀνω καὶ κάτω, καὶ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δ Η Γ'. ΗΧΟΣ Δ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ
κράζουσα, σύμου ἰχθὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ
ἐσπέρωμα.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Δ'.
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Τῶς σοὺς ὑμνολόγους Θεοπέπε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θείασον συγκροτήσασα, πνύματικόν σερρώσον, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σφαιρῶν δόξης ἀξίωσον.

ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Νάσσαν ἀκρόπομον, προσάγματι σῶ, στερεῶν ἐδύλασε πέτραν Ἰσραηλίτις λαός. ἡ δὲ πέτρα σύ Χεῖρὲ ὑπάρχεις, καὶ ζωὴ ἐν ἡ ἐσσεραίθη ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα, Ὡσαννά, δόλογημένος εἰ ἀρχόμενος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἐρρήξε γαστρὸς ὑπερομείης παῖδας.
Ἵβριτε δυσκάθεκτον εἰτεκνημένης,
Μόνη προσδοχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι.
Ἄννης φερῆσιν πνεῦμα σιωπητομμείον,
Πρὸς τὸν δυνασίω, καὶ Θεὸν τῷ γνώσειον.
Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἀφ' ὧν κατῆλθες βελήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπερῶν πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινῶ ἀνύψωσας ἐξ ἁδοῦ καποτίτε φύσιν βροτείαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος πλῶ σε φιλαίθρωπε.

Ὁ σερῶν βροτῶν, καὶ κτίζων πνεῦμα, στερεῶσόν με Κύριε· ἵνα ὑμῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ἐκ ἔστι γὰρ ἅγιος πλῶ σου φιλαίθρωπε.

Τόξον δυνατὸν ἠθερήσει, καὶ οἱ ἀδθενῶντες πρὸς ἐξάσωσαντο δύναμιν· διὰ τὰτο ἐσσεραίθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδέα μου. Δημόσια Κεντρικὴ

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πατρὸς, εὐποσάτω σοφίᾳ Χειστῆ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου φιλάθρων.

Ἄγιος εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σερέωσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, ἀπαύτως ἐμβόησόν μοι, δίκαιος ἔκ ἐσι πλὴν σε Κύριε.

Τὸ σερέωμα τῷ ἐπὶ σοὶ πεποιθόπων, σερέωσον Κύριε, ἐν τῇ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ σε, καὶ εὐξέσον ἡμᾶς, ὡς φιλάθρων.

Ὅτι σεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἑθιῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέλει, ἠδύνησε συναγωγῇ, τῷ θαυμασῷ ἡμῶν Θεῷ βοήσωμεν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σπέρμα πιστῶν, καὶ καύχημα, καὶ ἀφθαρσίας πηγὴ, καὶ τῷ ἀγαθῶν αἰτισιόδετα Χριστῆ, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ σερέωσον με.

Ἐσερέωθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, τῷ δίδοιτι δὲχθῶ τῷ δὲχομένῳ, ὅτι πῦρον δυνάτων ἠδύνησε, καὶ οἱ ἀδυνήτες περιεζώσαντο δυνάμιν.

Μὴ καυχᾶσθαι ὁ σοφὸς καυχώμενος ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ ἐν τῷ συμπύσαι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑψῶν τὸ κέρας ἡμῶν, διδὸς ἰσχυρὰ τῷ Βασιλεῦσιν ἡμῶν.

Ἐσερέωθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι ἔκ ἐστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Ὁ τὰς καρδίας ἐρόντων, καὶ τὰς νεφρὰς ἐμβαστάων, πρὸς γνώσιν Θεότητος Λόγου Θεοῦ ἀτρεκέ, πενομενῶν πλατιστῶν, πιπτόντων ἀόρθωστος, ἀπὸ κορείας παθῶν θάττων ἀνάσπασον, σπείρον ἐν πνεύματι τῆς σῆς αἰνέσεως, καὶ βεβαιῶν ἐν τῇ πέτρα με Σῶτηρ τῆς πίστεως.

Hirmologio.

Εὐημερία Κεντρικῆ.

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουήλ"

"Αϊα ἢ πρὶν ἄγονος, καὶ στείρα ἐπαγγελίας
ἔχε καρπὸν τὸν Σαμουὴλ, νῦν δὲ Προφῆτις "Αν-
ια, τῷ τῶν ἐπιστάσα, ἀνθωμολογεῖτο τῇ δι' ἡμᾶς
ιηπιάσαντι Θεῷ, καὶ πρεσβυτικαῖς ἀγκάλαις εἰσδε-
χομένη.

"Υψίσε Σωτήρ τῆς δυνάμεων, τὴν σαλευσμένην
ψυχὴν μου ἐρέωσον εἰς τὸ θέλημά σου, ἵνα κἀγὼ
δοξάσω σε σὺν ἀσωμάτοις τὴν θείαν δυνάμειαν.

Ω Δ Η Δ'. Η Χ Ο Σ Δ'.

Ἐπαρθέτισε ἰδέσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστιν ἐν τῇ τάξει
αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

"Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνον θρόνου* ἰ-
εφίλη κέφα, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος* τῇ ἀκ-
ράτῃ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τὴς κραυγάζοντας, δό-
ξα Χριστῷ τῇ δυνάμει σου.

Τὴν ἀνέλιχίστον θείαν βουλὴν, τὴν ἐκ τῆς
Παρθένου σαρκώσεως, σὲ τῷ Ὑψίστου, ὁ Προφῆ-
της Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραυγάζε, δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἡ-
καὶ ἔχει, ἐξ ὅρας κατασκήνυ δασέος, Κόρης
κτύσης ἀπειρωτοῦ, Προφῆτις πάλαι φησὶ,
παίτης βοῶμεν* δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἶα μόνος,
 Λόγος προελθὼν Πατὴρ ἐξ ἀιαιτίας.
 Ἰσοδυνέει σε Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
 Νημεριτὲς ἐξέπεμψας ὡς ἀεργέτης,
 Ἄδουσι δόξα τῷ κράτει σε Κύριε.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκούσιν σου καὶ ἐφοβήθην, κατε-
 νόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστη Κύριε.

Εἰς ἀγάπῃσιν οἰκτίρμων τῆς σῆς εἰκέλος, ἐπὶ
 σαυρῶν σου ἔστης, καὶ ἐτάκτισαν ἔθνη, σὺ γὰρ εἰς
 λαὸν θράυπε ἰσχύεμε καὶ ὕμνοις.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς,
 καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν αὐμνησκότες βωῶμεν, δό-
 ξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκούσιν σου Κύριε, ὠφθης ἐπὶ
 τῆς γῆς, καὶ ἐδόξασά σε τὴν δυνάμειν.

Μέγα καὶ θεοσηπέτος Σωτὴρ εἰσακήκοα, ὅτι ἀ-
 θανάτου ἦν, καὶ Θεὸς ὁμοιώθης τοῖς ἀνθρώποις, καὶ
 ἔμεινας ὁ ἦς, καὶ διὰ τὸ σὺ δοξάσω τὴν δυνάμειν.

Εἰσακήκοα τὴν εὐδοξίαν σου οἰκονομίαν Χριστῷ
 ὁ Θεός, ὅτι ἐπέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ
 πλαγῆς ῥύσῃ τὴν κραιναύζοντα, δόξα τῇ δυνάμει
 σε Κύριε.

Ἀκούσ ἀκηκοῦσ φησὶν ὁ Ἀββακούμ, ἔτι ὁ
 Θεὸς ἐξ ὄρου ἐπὶ γαστρός Παρθενικῆς, προήλθεν
 ἱερῶσαι, καὶ ἐκσῆς ἐκραύγασε, δόξα τῇ δυνάμει
 σε Κύριε.

Ἐν μέσῳ δύο λησῶν, ἐγνώθης ἐν τῷ σαυρῷ Χρι-
 στῷ, ὁ Θεός, ἐπὶ ἦρθη ὁ ἥλιος φόβῳ, καὶ ἡ σελήνη
 ἦ ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Glichl.

Ε 2

"Εκκλίνας Χεῖρά τῆ καταβίσει σου, ἕρανοὺς ἐν
 συνέσει, καὶ ἄφθης σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς. Διὸ
 πάντες βοῶμεν, τῆ δυναμίσει δόξα φιλαύδραπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοιὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, ὅτι
 ἐν Παρθένῳ ἐτέχθης τὴν κούσαν μὴ φλέξας, καὶ
 ἠδόξασα Σωτῆρ τὴν συγκατάβασίν σου.

Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔπι ἐπιγνωθεῖση, ἐν τῷ παρῆ-
 ναι τὸν καιροὶ ἀναδειχθεῖση, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν
 ψυχῶν μα, ἐν ὀργῇ ἐλέης μνησθήση Κύριε δόξα σοι.

Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοιὴν σου, καὶ ἐφοβήθην,
 κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστη Κύριε, ὅτι τῆς
 σῆς αἰετήσεως πλήρης ἡ γῆ.

"Ἦχω δὲ ἄλλω, φοροδιαγῶς Ἀββακὺμ, εἰρα τῆ
 Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ κέραγον ἀναφανῶν, ἀ-
 κοιὴ ἀκήκοα θείας βελήσεως. Θεὸς ἦν ἀτρέπτως
 πῶς βροταῖς ἐμιλήσει, ἐξ ὄρου ἐρχόμενος, παρ-
 θενικῆς ἐκ Γαβρῆς, καὶ κόσμον λυτράμενος, τῆς
 ἀρχεγόνου ἀράς.

"Ὁ ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ προβλεπτικοῖς ὄμ-
 μασι, κατανοῶν ἐκέρυττε Θεὸν, ὁ πρεσβύτης σήμε-
 ρον ἐν τῷ καὶ εἰσδέχεται βοῶν, νοῦ ἀπολύεις τὸν
 δαλόν σου, Δεῖσποτε ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ρῆμά σου.

Σὺ πῶ ἀνατείλωνται ἐξ ἀπειρανῶρου Μητρός, ὁ
 Προφήτης Ἀββακὺμ φοιτῶν ἀνεβόα, ἐπ' ἐχάτων
 τῶν χρόνων, τὰ σῶσαι τῆς χεῖράς σου ἐλήλυθας,
 δόξα τῆ δυναμίσει Κύριε.

ΩΔΗ Ε'. ΗΧΟΣ Δ'.

Σὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας, φῶς
 ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τῆς πίστεϊ
 ἀσυμμετρίστῃ.

Δημόσια Κεντρικὴ ΤΟΥ
 Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ἐξέστη τὰ σίμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου·
 σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔχες ἐν Μήτρα τὸν
 ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοικας ἄχρονον υἱόν, πᾶσι
 τοῖς ὑμῶσί σε τὴν εἰρῶνιν βραβύεσσα.

ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρεσ ἀνάβηθι ὁ διαγγελιζόμετος,
 καὶ τὴν Ἰερουσαλήμ ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχύϊ ὑψώσων φα-
 νῶν, δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σε ἡ πόλις τῆ
 Θεᾶ· εἰρῶν ἐπὶ τὴν Ἰσραὴλ, καὶ Σωτήριον ἔθηκεν.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Λυτίειον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
 Πηρείπριον δέξαθε Πνεύματος δρόσον,
 Ὡς τέσσα φατόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.
 Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξεδήλυθε τόμος.
 Ἡ γλωσσόπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.
 Τῆς Ὀκτωήγης.

Νῦν ἀναθήσομαι Προφητικῶς, ἔφη ὁ Θεός, νῦν
 δοξαθήσομαι, τὸν πεισόντα παραλαβαὶν ἐκ τῆς παρ-
 θένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ νοητὸν αὐφῶν τῆς ἐμῆς
 Θεότητος.

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε τὸ φῶς τῆς προσοχημάτων
 σε, ὅτι πρὸς σὲ τὸ πνεῦμά μου ὀρθεῖζει, καὶ ὑμῶ-
 σε, αὐτὸ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφύ-
 γω, τῆς εἰρῶνις Βασιλεῦ.

Τὸν φωτισμόν σε Κύριε κατέπεμψον ἡμῖν, καὶ
 τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῆς πταισμάτων λύσον Ἀγαθέ,
 τὴν σὴν εἰρῶνιν δωρέμενος.

Ἀσεβεῖς ἐκ ὄφονται τὴν δόξαν σε Χεῖρε, ἀλλ'

ἡμεῖς σὲ Μεροζυγῆς, Πατεικῆς ἀπαύγασμα δόξης Θεόπτος, ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοιτες, ἀνυμνήσασθαι φιλαύθραπτε.

Τῷ νόμῳ πᾶν ἐνπλῶν σου, μόνε φιλαύθραπτε, φάτισον τῷ καρδίαν μου, δεῖσθαι Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ κτισάμενος ἡμᾶς περιέσιον λαὸν, τῷ αἵματί σου Κύριε, τῷ εἰρήνῳ δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμοίᾳ φυλάττειν τῷ ποιμένῳ σε.

Ὁ τῷ φωτὸς διατμήξας τὴν παραπύροτον φάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ἡμεῖς σε Χεῖρ, τὸν Δημιουργὸν ἐν τῷ φωτί σε τὸς ὁδὸς ἡμῶν εὐθυμον.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδεστον, τὰς παρανόμους Ἑβραῖους, καὶ πῦρ ἔδεται τὸς ὑπεσταντίους σε, ὅτι σὲ τὸν σαυραθεῖτα πλάστον ἠνόμασαν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοιτες, πᾶτες ἀσιγήτας, σὲ τὸ ἀπερόσιτον ἱκετεύομεν φάος, ὁ Θεὸς ὁ οἰκτίρμων, τῷ σὺν εἰρήνῳ Χεῖρ δάιρησαι ἡμῖν.

Ὀρθεοὶ φαιεῖν ἡμῖν ἐξανάτειλον ὡς ἀγαθὸς, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σε Δεῖσσοτα.

Νυκτομαχῶν τῷ παθῶν τῇ ἰαχῷ, ἀπὸς σὲ ὀρθεῖζα τὸν μόνον εἰσπλαγχθῆναι, τὸς ψυχῆς με τῷ ἀχλὺ κατελάμψαι, καὶ σειράς διατμήξαι τῷ ὀφθαλμῶν με, ἕπως τῷ σὺ συναϊδίῳ Πναίματι, καταγλαῖζόμενος δικαιοσύνης ὁδὸν, ἀκήρατον εὐροίμι τῷ ἀποσταγμάτων σε.

Διθρακα πυρὸς τῇ λαβίδι δέχεται, ὁ Ἡσαίας ποπὲ, τὰ χεῖλη καθυράμενος· καὶ δὲ ἡ παρθεῖος ἐν τῷ ναῷ φέρουσα Θεὸν σωματωθεῖτα δι' ἡμᾶς, ταῖς χερσὶ λαβίδι τῷ ἀρισβύτη ἐπιδίδωσιν, εὐρώης τὸν αἴτιον, καὶ τὸ πᾶτες χορηγόν.

Κέρας χεστόπτος ὁ Ἡσαίας λαμπόμενος, τῷ

Δημόσια Κεντρικὴ ῥῶν

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανοῦσσειο"

νόων ὁρῶν τὰ στρατόματτα κύκλῳ ἐσῶτα, ἀπομῶν ἀνιβάσα, ῥῦσαι τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἐκ νυκτὸς ἀνάτειλον πάλαι τῆς φθορᾶς, εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἄδυτος ἥλιος.

Τὸ ζοφερὸν διάλυσον τῆς ἀμαρτίας μου, ἐν τῷ ἀνατέλλειν σοι ὄρθροι φαινὸν τῷ ἐντολῶν σε, Κύριε τὸ ἀπρόσιτον φῶς.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν δόξα σοι Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν μέσῳ δύο λησῶν ἐγνώσθης ἐν τῷ Σπυραῖ Χριστῷ ὁ Θεός, καὶ ἐπήρθη ὁ ἥλιος ἐν τρόπῳ, καὶ ἡ σελήνη ἔσθι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον, πάντα ἀνθρώπον, λάμψον εἰς ἡμᾶς τῇ αἴγλῃ τῷ ἐντολῶν σε, καὶ ἀπέλασον ἡμῶν πᾶν ῥύπα τῷ παθῶν, ὅτι ἐκτός σε ἄλλον Θεὸν οὐκ εἶδαμεν.

Ω Δ Η Γ'. Η Χ Ο Σ Δ'.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτῳ ἐκ τῆς πλεθρᾶς σε ῥύσασθαι αἵματι.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ἐβόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῷ Δυναμίει.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, πλεθρῆς ἱερῶν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος· δεῦτε πᾶς χειρὰς κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς πεχυστότα Θεὸν δοξάσωμεν.

Ἐβέντην ἐν ἐξορσούῃ Δικαίων πρὸ πρόματ᾽
 κωὶ τῷ κόσμῳ διαθήκη καινὴ διατίθεται, καὶ φαν-
 αίσματι καινεργείδω λαός, Θεὸς Αἵματος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Γλασμὸς ἡμῖν Χεῖρὲ καὶ σωτηρία.
 Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου.
 Ἰὴν ὡς Προφήτῳ Θυρὸς ἐκ θαλαττίου,
 Σπέρτων Ἰωανῶν τῆς φθορᾶς διαρπάσης.
 Ὁλοσ τὸν Ἀδάμ παγγεῆν πεπτωκότα.
 Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόν-
 τισέ με καταγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς
 Θεὸς ἐκ βυθῶ ἀγάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ἐν πελάγει τοῦ θείου ταῖς πορᾶξοσί με κατήλ-
 θον εἰς ἄδυα, ἀλλ' ὡς ἐκ κήτης Ἰωανῶν, ἔγω βοῶ
 ἐκ βυθῶ τῷ κακῶν ἀγάγαγε δέομαι γιὲ τῶ Θεῷ,
 καὶ Λόγε.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῶ, καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦ-
 μού σε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
 ἡμῶν.

Τὰ κλιῶνι σιωχόμενος τῷ πταισμάτων, φη-
 λανθρωπίας ἀξιόμενος σὺ γινώσκω ὡς τὸν Προ-
 φῆτῳ Ἰωανῶν καμὲ διάσωσον Σωτήρ.

Ἐν κήτει Χεῖρὲ τριμερόσας, ὁ Ἰωανῶν προέ-
 γραφε σέ τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἐκκουσίως, ἐν
 τῇ καρδίᾳ τῆς τῆς τριμερόσαντα.

Ὡς τὸν Προφήτῳ ἐκ τῶ βυθῶ, καὶ φθορᾶς ἀν-
 γαγες, τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐκ πταισμάτων ρύ-
 σαι τῇ ἐσπλησυχίᾳ σου.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ με ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ τῆς σῆς Ἰωνᾶς ταφῆς τὸν τύπον ποροδιαγρά-
φας σαφῶς, καὶ τῶν ἀληθῶς ἐλπίσας τῷ Θεῷ,
καὶ Σωτῆρ τῆς ἀμαρτίας τῷ βυθῷ ἀνάγαγε, καὶ
πρὸς ζωὴν σαφῶς δέομαι καθοδηγήσου.

Μὴ καταποντισάτω με καταγίς ὕδατος, μὴδὲ
καταπιέτω με βυθός· ἀπέριμαι γὰρ εἰς βυθὸν
καρδίας θαλάσσης τῆς κακῶν μου. διὸ κραυγάζω
ὡς Ἰωνᾶς, ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς τῆς κακῶν ἡ ζωὴ
μου πρὸς σέ ὁ Θεός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυξώσω τὰ κήτους
Χεῖσέ ὁ Θεός, καὶ τοῦ βυθῷ πῶς πταισμάτων
ἀνάγαγε, καὶ σώσον με μόνη φιλάνθρωπε.

Ἐκ κοιλίας ἄδη κραυγῆς με ἤκουσας φωνῆς μου,
καὶ ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς τῆς κλύδωνος τῆς πταισμά-
των· περιέχει γὰρ Σωτῆρ, καὶ βυθίζων περᾶται
ἀγαθῆ· ἀλλ' ὡσπερ τὸ πρὶν τὸν Ἰωνᾶν ἀνήγαγες ἐκ
φθορᾶς, καὶ δέομαι Κύριε ποροφθάσας διάσωσαι.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβῆσα, εἰς βυθὸν
καθέλκει με ἀμέθων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ κυ-
βερνῆται ἀγαθῆ, ποροφθάσας κυβέρνησον, ὡς τὸν
Προφήτην, καὶ σώσον με.

Μυστικὸς ὑποφῆτις τῆς ἑτημέρη ταφῆς, ὁ Ἰωνᾶς
ἀναδέδεικται, ὀλοφωτίῳ γασεὶ Θεῷ τετημερέ-
σας, ἄτερ φθορᾶς, καὶ παθῶν ὀχάλειται δισμᾶ
κραυγάζει πισῶς, φωνῆν αἰνέσεως Κύριε, δέξαι
με ὅς ἄδη κατωπάτω Χεῖσέ Σωτῆρ, καὶ σώσον με.

Χεῖμαζομὸν μη Οἰκτίρμων σάλῳ τῆς κομάτων
μου, δέομαι, ἀνακάλεσόν με, καὶ διάσωσον με Κύ-
ριε, ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τῆς Θεῷ τῆς νοπῆ.

Τῶν πταισμάτων τῆς ζάλη βυθίζομνος, ὡς ἐν
δημόσια κεντρικῶν.

κοιλία τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ Προφῆτῃ
κράζω σοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Κύ-
ριε, καὶ σώσον με.

Ἰωάνης ὁ Προφήτης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, ἐκ θλί-
ψεως ἐβόησεν, ἡ κεφαλὴ μου ἔδωκεν εἰς χισμὰς ὀρέων Κυ-
ριε· ὁ δὲ Συμεὼν ὑποδεξάμενος χαρμονικῶς ἐκραύ-
γαζε, νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Τὸν ἐνάλιον θρηῖνον Χριστῆ, Ἰωάνη ἐκμιμέμενος
κράζω σοι, τὴν ζωὴν μου εἰς ἄδω πταισμάτων ἀ-
νάγαγε, ἵνα ἐν τῷ γὰρ τῆς δόξης σου, μετὰ φωνῆς
αἰνέσεως θύσω σοι.

Ὁ τὸν Προφῆτῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους διαφυ-
λάξας, Ἄγιε Κύριε βοήθησόν μοι.

ΩΔΗ Ζ'. ΗΧΟΣ Δ'.

Ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβραμιᾶσι Παιδῆς τῇ Περσικῇ,
πόθω δὲσεβείας μάλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολού-
μενοι ἐκραύγαζον· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ γὰρ τῆς
δόξης σου Κύριε.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Οὐκ ἐλάττωσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες παρὰ
τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῶν, ἀνδρείως πα-
πίσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες, ὑπερύμνητε ὁ τῷ Πα-
τέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ τὴν Ἀβραμιᾶς σου παῖ-
δας, καὶ τὴν Καλδαίαν ἀγέλαν, ἕς ἡ δίκην δικαίου
ἐνὶ ὕδατος· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πα-
τέρων εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Σύμφωνον ἐθρόισεν Ὀργάνων μέλος,
 Σέβειν τὸ χρυσότολκτον ἄφυχον βρέτας.
 Ἡ πῆ Παρακλήτα δὲ φαισφόρος χάλεις,
 Σεβασμιάζει πῆ βοῶν Τειᾶς μόνη,
 Ἰσοθευῆς ἀναρχε οὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Οὐκωΐχης.

Νέοι ῥεῖς ἐν Βαβυλῶνι, ἀπόσαγμα τυραννικῶν
 εἰς φλυῖατον θέμεσαι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων
 οὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ εἰκότι τῇ χρυσῇ μὴ προσκυνησάτωες Παῖδες,
 Ἀβραμιᾶιοι ἐδοκιμάζοντο, ὡσαυτ χρυσὸς ἐν χα-
 λυπείῳ ἐν καμίῳ τῷ πυρὸς, οἱ ἐν θαλάμῳ φαι-
 τεναῖ ἐχώρολον βρωῖτες, οὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
 τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ἀβραμιᾶιοι ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίῳ
 φλόγα κατεπάψαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες, ὁ
 τῷ Πατέρων Θεὸς οὐλογητὸς εἶ.

Τὸν ἐν καμίῳ πύς παιδας ἀφλέπτες πρήσαν-
 τα, καὶ τὸ πῦρ κατισβέσαντο, ὑμνύσωμεν λέγον-
 τες, οὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χαλδαίων τινὲ κάμιον, πάλαι Ἄγγελος
 συγκαταβάς ἐθρόισεν, οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες,
 διὰ πῆτο ἔφαλλον· ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς οὐ-
 λογητὸς εἶ.

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος, συὶ Πατεὶ καὶ
 Πνεύματι Τίος Μονογενῆς, οὐλογητὸς εἶ ὁ ὑπε-
 ρυψόμενος, ὁ Θεός ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν. |

Τῆς διαθήκης σου μνηθεῖς Χεῖρὸ ὁ Θεός, πύς
 παιδας ἐρρύσαι ἐκ φλογός, δι' Ἄγγελα συγκατα-
 βάσειας, μόνη ἀληθῶς ὑπεροδόξε.

Δημοσίον Κεντρικῆς

Βιβλιοθήκη Σιάτιστις "Μαγούσειον"

Χαλδαϊκῆς καμίνῃ, οἱ Παῖδες κατεφρόνησαν
διὰ τὸ ὄνομά σου Σωτήρ, καὶ σκιρτῶντες ἔκραζον·
ὕλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ ὀξυτενάζατο, Παῖδες
ἔδρουσίζοντο, καὶ ἱμπύοντες ἔλεγον, ὕλογητός εἶ ὁ
μόιος ὑπάρχων Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν Θεός, μὴ καταδικῆναι ἡ-
μᾶς· ἀλλὰ δῶρησαι ἡμῖν ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοι·
ὕλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες
αἰμολόγην. Ἀγγέλατε ἡκούσας βοᾶντος παρὸς αὐτὰς,
εἰσηκούθη ἡ δέησις ὑμῶν.

Μὴ παραδῆναι ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου,
καὶ μὴ δισκοπεῖσθαι τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀπο-
σῆσαι τὸ ἔλεός σου ἀπὸ ἡμῶν, Κύρια ὁ Θεός πῶν
Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερέμνητος εἰς τὰς αἰῶνας.

Σοβαρῆ βασιλείᾳ Περσῶν διαπάγματος βρομίᾳ
πυρὶ κατωπλίσαντες, Παῖδων ὁ τριφεγγῆς θία-
σος ἐν καμίνῳ, πυραφλέκτως βοᾶν· ὁ αἰνετός τῆς
Πατέρων ἡμῶν Θεός ὕλογητός εἶ.

Τῆ Ἀβραάμ οἱ ἀπόγονοι, Βαβυλωνίων φλόγα
κατεπάτησαν, προτυπῶντες ἐν αὐτῇ τῆς Παρθένου
τὸ θαῦμα· ὅν Συμεὼν δεξάμενος, ἠγαλλιάσατο
το βοᾶν· καὶ ἀπολύεις τὸν δούλον σου ὁ τῆς Πα-
τέρων Θεός.

Σὲ ζαχαρήσα ἡ Ἀσούριος φλόγα, νέους τρεῖς
διόσωσε Κύριε, ὡς καὶ τὴν Παρθένον κατέφλεξε
Κόρην, ἐν τῇ θείᾳ τέκῃ σου ὁ θεῖκός σου
ὑπερέμνητε ὁ τῆς Πατέρων Θεός ὕλογητός εἶ.

Ὁ ἐν τῇ ὄρει Μωσῆι συλλαλήσας, καὶ τύπον
τῆς Παρθένου τῆ Βάτω δείξας, ὕλογητός εἶ ὁ Θεός
ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ Θεῷ πυρπολέ-
 μνοι ζήλω, τυραίνῃ καὶ φλογὸς ἀπειλῶν ἀνδρείως
 κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δρα-
 σιζόμενοι ἔφαλλον· ἄλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πα-
 τέραν ἡμῶν.

Ω Δ Η Η'. ΗΧΟΣ Δ'.

Χεῖρας ἐκτετάσας Δαυὶδ, Δεόντων χάσματι
 ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δυνάμιν ἐσβέσας,
 ἀρετῆν περικυτάμενοι, οἱ δυσειθείας ἐρασάει Παῖ-
 δες κραυγάζοντες, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
 εῖς τὸν Κύριον.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Παῖδας διαγείς ἐν τῇ καρδίᾳ, ὁ Τόκος τῆς
 Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μετ' τυπόμενος, νυνὸν δὲ
 ἐνεργέμενος, τὴν οἰκουμενίαν ἄπασαν, ἐγείρει φά-
 λην σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυ-
 ψάτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

"Αἴνε Κέρη Παρθένε Ἀγιή, εἰπάτω δὴ ὁ Γα-
 βειὴλ, βελῶν Ἰψίσε ἀρχαίαν ἀληθινὴν, γυνεὴ
 πρὸς ὑποδοχὴν ἐπίμνη Θεῶν· διὰ σὲ ἦν ὁ ἀχάρη-
 τος βροτῆς σωάνεσρέφετο· διὰ καὶ χαίρων βοῶν, ἀ-
 λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Εὐφραδίῃσι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγα-
 πῶντες Σιών· ὁ Βασιλεὺς γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας,
 Κύριος ἦν δυνάμειαν ἤλθεν· ἀλαβείδω πάντα καὶ
 γῆ ἐκ περσῶν αὐτῆς, καὶ βοάτω· ἀλογεῖτε πάντα
 τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Λίαι τὰ δεσμά κ' ὀρροίξει τὴν φλόγα,
 Ὁ Ξιασοφεγγής τῆς Θεαρχίας τύπος.
 Ὑμῖσι Παιδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
 Σωτῆρ κ' παντῶν ὡς ἀεργέτω,
 Ἡ διμιεργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Λυβῶτα τῆ παντὸς Πανπιδύαμε, τὰς ἐν μέσῳ
 φλογὸς δισεβήσαντας, συγκαταβάς, ἐδρόσισας, κ' ἑδίδαξας μέλπειν ἅπαντα τὰ ἔργα δόλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν πυρὶ φλογὸς παρίσταται σοι, Χερυβίμ Σεραφίμ Κύριε, κ' πᾶσα κτίσις, ἕμνον ἄδει σοι τερπνόν ὑμνεῖτε δόλογετε, λαὸς ὑπερυψῆτε Χειρὸν τὸν μόνον Δημιεργόν, εἰς πάντα τὰς αἰώνας.

Τὸν ἐν Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, κ' ἀποδείξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, παιδες ὑπερυψῆτε Χειρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὰς αἰώνας.

Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων τῆ ἀποροσίτω σου δυναμίμ Χειρὲ, τὰς ὁσίας σου Παιδας ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κρᾶζοντας δόλογετε ἅπαντα τὰ ἔργα Κυρίου εἰς τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὀραθέντα ἐν καμίνῳ πυρὸς τῆς ὑμολόγοις, Χειρὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε παιδες, ἱερεῖς δόλογετε, λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ἄσμα καπὸν ἄσωμεν λαοί, τῷ καταβατῆ ἐπιγῆς τῷ σῶσαι ἡμᾶς. Βελήσει ἡδὲ ἐν Σταυρῷ προσηλωθῆ ὁ Κύριος, γνωείσας τῆς ἔθνεσιν, ὅτι διὰ τὸν Ἀδὰμ δάλε χῆμα ἐνεδύσατο, ὁ ἐν τῆς ὑψίσοις οἰκῶν εἰς τὰς αἰώνας.

Γηθόμενοι τυραννικῶ μὲν ἀπόφασιν Παῖδες, ὡς
 αὐ μὴ θεοῖς βεβήλοις λαβδύσωσι πᾶσιν· ἀλλ' ἢ
 τῷ ζῶντι Θεῷ, πυρὸς κατετόλμισαν· ὑπ' Ἀγγέ-
 λε δὲ ὄροσιζόμενοι ὕμνον ἔμελλον, τὰ ἔργα Κυ-
 εῖν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψατε εἰς πάντα
 τὰς αἰῶνας.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ Θεῷ πυρπολόμε-
 νοι ζήλω, τυράννικῃ καὶ φλογὸς ἀπειλῶ ἀνδρείας
 κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, ὄρο-
 σιζόμενοι ἔφαλλον, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
 εῖν τὸν Κύριον.

Τὰ σύμπαντα Δέσποτα τῆ σοφία συνειδήσω,
 γῆς δὲ πάλιν ἠδρασας, ὡς οἶδας τὸν πυθμένα,
 τῆ βάσει πιξάμενος ἐπὶ ὕδατον ἀπείρων. Διὸ
 πάντες βοᾶμεν ἀναμέλλοντες· ἀλογεῖτε τὰ ἔργα
 Κυεῖν τὸν Κύριον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμά-
 λατοι παῖδες, ἐν τῆ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῆ
 φωνῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκτείναντα Θεῶν, τὸν ἕρανὸν ὡσεὶ δέρριν, καὶ
 δεμελιώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τῷ ἀσφάλειαν αὐτῆς·
 Ἰερεῖς Κυεῖν, καὶ ἄλλοι Κυεῖν, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
 τε, καὶ ὑπερυψατε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι
 αἱ πηγαὶ, οἱ ἕρανοι τῶν ἕρανῶν· φῶς καὶ σκό-
 τος, ψυχὸς καὶ καύσων, ὑοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἰε-
 ρεῖς ἀλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψατε αὐτὸν
 εἰς τὰς αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις ἀ-
 λογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς
 γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τῷ οἰκουμένῳ πα-
 σαν ἐφώτισεν, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ Κόσμῳ ἔδω-
 σαν.

Δημόσια Κεντρικῆ

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσι"

ρήσατο, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς
τὸς αἰῶνας.

Ἡ πολυθρύλλητος φλόξ τῆς αἰχμαλώτων, τοῖς
ἀγνοῖς εὐαθεῖσα σώμασι, ὀροσοβόλος ἀναδέδεικ-
ται, τυρανικῆς δυσφημίας ἀντίθεον ἄγαλμα πα-
ραδειγματίσασα, τῇ Θεϊκῇ συγκαταβάσει, τῶν
ἰεανικῶν φαλλόντων, τὰ κτίσᾶ τὸν Κτίσαντα Θεὸν
ὀλογοῖτε, ὡς Δημιουργὸν τῆς ἀπάντων ἀπαύτως εἰς
τὸς αἰῶνας.

Τὸν ἐπὶ Θρόνῳ Χερυβίμ ἐποχόμενον Θεὸν, καὶ
ἐφορῶντα πεπειᾶ, ὁ Συμεὼν ὡς βρέφος ταῖς ἀγ-
κάλαις φέρει ἐν τῷ καῶ' ὅτι ὀλογοῖται τὰ ποιήμα-
τα πάντα εἰς τὸς αἰῶνας.

Τὸς ἐπιβάντας ἐν φλογί, παρανόμη τυράννου
προσάγματι, παῖδας μιμήμενοι, ἀσιγήτοις χείλε-
σιν, ἐν ὑψίστοις αἰετῶς ἐκβοήσωμεν Ἀγαθέ· ὑ-
περφυῶς ὑπάρχων Πατάγιος, τὸς ὑμνεῖταί σε, φέγ-
γει τῷ ἰοπητῷ σε καταύγασον.

Τὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρὸς, ἐν Βαβυλῶνι τὸς παῖ-
δας τῆς Ἑβραίων διασώσαντα Θεὸν, ἱερεῖς ὀλογοῦ-
σι, λαὸς ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φλογί συγκαταβάντα, τοῖς ὑμνολόγοις
τῆς Σιών, μορφῆς Ἀγγέλου, Παῖδας ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ' . Η Χ Ο Σ Δ' .

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρας, εἰς ἀλαξείπτω σα Παρ-
θεῖε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χειρὸς συνάψας τὰς
διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκῃ
μεγαλιώμεν.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

"Απας γηγενής, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπροδύμενος" πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γενέσθωσα, τῷ Ἰσραὴν πανηγυρεῖν τῆς Θεομήτορος· καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὡς ἐμφύχῳ Θεῷ κιβωτῷ, φαύετω μηδαμῶς χεῖρ ἀμνήτων· χεῖλη δὲ πιτῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσχητῶς, φωνῶν τῷ Ἀγγέλου ἀναμέλποιντε, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω, χαίρε κεχαλειτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑσθλῶ, ἢ ἀγαλλόμενοι δεῦτε μεγαλιώμενοι Χριστοῦ, μετὰ βαίων, καὶ κλάδων ὕμνοις κρουγάζοντες, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν δόξατι Κυρίου Σωτῆρος ἡμῶν.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Χαίροις Ἀναστα μητροπάρθενον κλέος,
 Ἄπαν ἡὸ δόξητον εὐλαλον σῶμα,
 ῥῆθ' ὄλεν ἢ ἀδύσεις μέλπειν ἀξίως.
 Ἰλιγγία δὲ νῆς ἅπας σε τὸν τόκει νοσῖν.
 Ὄθεν σε συμφώτως δοξάζομεν.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, πῖν κατὰ
 ραὶ ἐσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς
 ευφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τῷ εὐλογίας
 ῥῆθ' ὄλεσας. ὄθεν σε πάντες μεγαλιώμεν.

Κρυπτῶν θεῶν ἄφραστον ἐν σοὶ πελήται, ἔμπα
 ῥῆς μυστήριον, Παρθένε Ἀρχαίτε, καὶ γὰρ Θεὸς ἐκ
 Ἡρμιολογίου.

σὴ σεσωμάτωται δι' ἀσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆς. Καθεῖλε ἡδὺν δυνάσας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινὰς, ὁ Θεὸς πατέρα Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ὄψεως, καὶ κατέβησεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Σὲ τὴν τὴν ἀγαθήν Λόγον ἐν γαστρὶ χαρήσασαι, τὴν τῆς ἐρανῶν πλατυτέραν, καὶ τῆς Χερσβίμ ἐνδοξότεραν, Θεοτόκε ἄχραντε ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην, καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκῆσαι τῶν ὁρατῶν τε, καὶ πάντων ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν ἐρανίον πασάδα, τὴν τεκῆσαι τὸν Ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Ἀνωτέρα τῆς ὑπερκοσμίων ἰσῶν, καὶ τῆς πολλῶν μὲν Χερσβίμ ὑψηλότερα· ἄχραντε Μήτηρ Θεῶν τὸν Κτίστην σκέλεθες, αὐτὸν γὰρ τῆς ἐν κτίσει δεσπόζεις ἀπαύτων· ὅθεν ἐν ὕμνοις Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σὲ μεγαλιώμεν.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδοίχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σε ἀφοίθη, Σαρκοφόρος ὡς ἀφθὴ ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις σιωπῶν ἐγράφη· σὲ Θεοτόκε, πάντες μεγαλιώμεν.

Γηγεῶν ἐκφύεσσα, καὶ τὸν Κτίστην τεκῆσαι, ἡμέτερον καύχημα Θεοτόκε Ἁγίη, σὲ ὡς δεσπόζουσαν τῶν ποιημάτων μεγαλιώμεν.

Μεγαλιώμεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου Χειρὴν σωτῆρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῆς δούλων σου, Σπένανος τῆς πιστῶν, ὁ μεγαλιώσας τὴν ποίμνην τῆς τεκῆσας σε.

Τὸν ἄσπορον τόκος σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χειρὴν

τὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Σὲ ὡς χαιρῖον ἀρχαῖτε Λόγε, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς διδασκίας ἐργασίειον ὑμῶν· ἐν σοὶ γὰρ τὸ συνάλλαγμα τῆς Σωτηρίας ἡμῶν ἐξείργασο.

Τὴν πυρένδροσον πάλαι, κάμινον τῶν Χαλδαίων, καὶ περὶ ἀφλέκτω τῶν βάτον ἐν Σινᾷ, Θεοτόκον πάντες ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ τὸ ἔλεος αὐτῶν εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβεροῖς αὐτόν.

Πάρθενος μάρτυς πολυάθλος· παρθένη μητέρα πολυῦμητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς ἑυμφῶνι, ἐπιδημῶσαν ξυναγεῖ, ἑυμφοσόλοι πάντες χορεύσωμεν Πάτρια, δισσεβῶς τὴν Βασιλίδεα μεγαλιώοντες.

Σὲ τῶν ὑπὲρ πᾶσαν εὐνοίαν, μητροπάρθενον κόρην ἀνύμφωτον, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἀφράτω λόγῳ κηύσασαν, κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ ἅπαντες δισσεβῶς μεγαλιώμεν.

Ἀκατίληπτος ὁ τόκος τῆς λοχείας σου, ἀνερμάνωτος ὁ πλέτος τῆς ἀγνείας σου· μετὰ τόκον παρθενοῦς γὰρ μόνη γυναικῶν, ὡς τεκέσα τὸν αὐτῆς Ποιητῆν, καὶ κέρας σωτήριον τοῖς πιστοῖς ἀνύψωσαντα τὸν τίμιον Σταυρόν· ἐν ᾧ σωθεῖτες διά σε, ὡς Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Σὲ τῶν πάναγνον, καὶ ἀφθονον μήξαν Παρθένη Θεοτόκε, ὁ Θεὸς Θεός λόγος ἀγιάσας, σάια ἐούλαξεν, ἐξ αὐτῆς προσελθὼν, τεσσαρακονθήμερον βρέφος ἀράθη· ᾧ προσάγεται ὡς νόμα ποιητῆς, καὶ τῷ νόμα δοτῆρ, ὃν μεγαλιώμεν.

Ἐν σοὶ Θεοτόκε τὸ ἡμέτερον ἥτημα πέπαυται·

Glichl.

F 2

πῦρ γὰρ ἀόρατον Λόγον, ἐν σπλάγχχναις σου δεξα-
 μική, διπλῶν αὐτὸν τέτοιας Θεὸν ὁμῶ, καὶ ἀνδρα-
 ποιῶ τὸν Κεραβίμ ἀτενίσαι ἐ πολυῶ, μεγαλύ-
 νομεν ὅθεν Πανάγνε.

Μετὰ τόκον σε ἀγνή, καὶ ἀπὸ τῆς τόκῃ, καὶ ἐν τόκῳ
 ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτίσις καταγγέλλουσα, ὡς
 Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλυνόμεν.

Ἐμνήσθη σε ἄχραντε παρθεκομήτορ εὐδοξε, ὅτι
 ἀνεβλάσπης τὴν ἐρανίον εἶχον Χεῖρὸν τὸν Θεόν,
 ὑπὲρ πᾶσαν εὐνοίαν, ἐκ σοῦ ἄρως γέγονε ζωηφό-
 ρος τοῖς πιστοῖς. Διὸ κραυγάζομεν· Χαῖρε ἄμωμε,
 ἡ μείγασα.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΩΝ ΠΛΑΓΙΩΝ ΗΧΩΝ.

Ω Δ Η Α΄ Η Χ Ο Σ Π Λ Α΄.

Ἰππον καὶ υἰαβάτιον εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὁ
 σιωπεῖσαν πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, χει-
 ρὸν ἐξετέραξεν, Ἰσραὴλ ὅς ἔσωσεν, ἐπιπέλιον ὁ-
 μνον ἄδοντα.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν
 ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ παντρατιᾶ κατα-
 ποτίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ
 τέρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ᾧδῶν ἐπιπέλιον ὅτι
 δεδόξασται.

Γῶ ἐφ' ἧν ἐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος ποτὲ,
 ἄβυσσον ἧν οὐχ ἔώρακε σεμιλί τὸ κῆτος ἕρασος,
 Ἰσραὴλ διαδόξασαι ἀβρόχως κείρει, καὶ εἰσήγαγεν
 αὐτὸν εἰς ὄρος ἀγιάσματός σου, ἄδοντα ψάλλοντα,
 ἐπιπέλιον ᾧδῶν.

Ὡδῶν ἐπιπέλιον προσάξωμεν λαοὶ τῷ ρυσσάμενῳ
 Θεῷ ἐκ δουλείας Φαραὼ, τὸν Μωσέως λαόν, ἐνδο-
 ξῶς ᾧ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Σωτῆρι τῆς ὄλων, τῷ ἐκπέσει βελῆ,
 ἐπὶ ξύλοις προσηλωθέντι, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντι.

Χειρὸς ἐφάνη ἐπὶ γῆς, λυβωσάμενος τὸ γένος
 ἡμῶν ἐξ εἰδωλομανίας· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν ὅτι
 δεδόξασται.

ΚΒ ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Α'.

"Ασώμεν τῷ Κυρίῳ τῷ Θαυμασῶ, ὅτι ἐκ πικρᾶς ἐλπίθουρας δουλείας τὸν Ἰσραὴλ, τὸν Φαραὼ πανσρατιῶ ἐβύθισε.

Δώσω μεγαλωσιῶν Κυρίῳ, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, πεζοπορῶν ὁ Ἰσραὴλ, ἀνεπίβατον ἔριβον προσάγματι δεσποτικῶ χαίρων ὑπέφαλλε· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως ᾧ δεδόξασαι.

Ω Δ Η Β'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Πρόσεχε ἔρανῃ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χειρῶν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα, καὶ φθορᾶν, καὶ θάνατον τῷ πάθει καθελόντα.

"Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεὸς ὁ σάρκα ἐνδυσάμενος βυλήσει ἐκκυσία, ἵνα σώσω τὸν Ἀδὰμ, τὸν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τῆ ὀφείας.

"Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας λαόν, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας αὐτὸν, καὶ ἀνθρώπος γενοῦν, ἵνα σώσω τὸ γένος τῷ ἀνθρώπων.

Ω Δ Η Γ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ὁ πῆξας ἐπ' ἔδονός τιῶ γλυῖ τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀχέπως βεῖθυσαν, ἐπὶ τιῶ ἀσάφουτον Χειρῶ πέβαν τῷ ἐπιτολῶν σε, τιῶ Ἐκκλησίαν σε σερέωσον, μόνε ἀγαθῆ, καὶ φιλανθρώπε.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

" Δυναμί τῷ Σταυρῷ σου Χειρῶ, σερέωσον μου τιῶ διάνοιαν· εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε, τιῶ σωπίειον ἀνάληψιν.

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανοῦσεῖα" Τῆς

Τῆς Ὀκτωήχης.

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῆ δυνάμει, καὶ κατάβαλε αἰρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ ἀνύψωσον τὸ κέρας ἡμῶν.

Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν, ὁ Θεὸς κἀθιται ἐπὶ θρόνῳ ἁγίῳ αὐτοῦ, καὶ φάλομεν αὐτῷ σιωπῶς, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στερέωσον με Κύριε, τὸν ἐν τῷ βίῳ χειμαζόμενον, καὶ χεῖρά μοι ἐκτεινὸν ὡς παντοδύναμος.

Σαλδομένην τὴν καρδίαν μου, τοῖς κύμασι τῆ βίῃ στερέωσον, εἰς λιμένα εὐδίου καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἐντολῶν σου, κλονούμενόν με στερέωσον ὑψώσον με τὸ κέρας ἐν τῇ σιωπῇ σου πάντων δογμάτων, ἵνα καυχώμενος βῶ σοι, ἐκ ἔστι ἅγιος πλὴν σε Κύριε τῷ δυνάμει.

Οὐκ ἔστι ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεός μου, ὁ ὑψῶν τὸ κέρας ἡμῶν καὶ διδοὺς ἰσχὺ τῆς Βασιλευσῆν ἡμῶν.

Στερέωσον με μόνη οὐκίρμων, δυνάμει τῆ Σταυρῆ σε, ἐν αὐτῷ ἦ καυχῶμαι, ὅτι ἐκ ἔστι ἅγιος πλὴν σε Κύριε.

Στερέωμά μου γενεῆ, καὶ καταφυγὴ σωτῆρ, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον Λόγε, τῆς εὐλικενῆ καρδία ὁμολογῆντις δέσποτα τὴν θείαν σε σάρκωσιν.

Τὸ στερέωμα τῷ προσρεχόντων ἐπὶ σοὶ Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ἐμὴν διάνοιαν εἰλεξον τῇ σῆ φιλανθρωπία, καὶ πρὸς γνῶσιν ἐπανάγαγε, τῷ ἐστολάν σε Παντοδύναμε.

Φιλάνθρωπος ὑπάρχεις Σωτῆρ ἡμῶν, καὶ δίκαιος μόνος.

Ω Δ Η Δ'. Η Χ Ο Σ Π Λ. Α'.

Τὴν θείαν ἐνοήσας σε κείωσιν, προβλεπτικῶς
ὁ Ἀβραάμ, Χειρὲ ἐν ἔργῳ ἐβόα σοι, εἰς σω-
τηρίαν λαοῦ σε, τὸ σῶσαι πρὸς Χριστὸς σε ἐγγλυθῆς.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας τῷ Σταυ-
ροῦ, ὡς Παράδεισος ἠύωγῃ δι' αὐτῶν, καὶ ἐβόησα,
δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τῆς Ὀκνήχης.

Τὰ ἔργα τῆς οἰκουμίας σου Κύριε, ἐξέσπισαν
πρὸς Προφήτῳ Ἀβραάμ, ἐγγλυθῆς γὰρ εἰς σω-
τηρίαν λαοῦ σου, τὸ σῶσαι πρὸς Χριστὸς σου ἐ-
γγλυθῆς.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην,
καταδόξα τὴν οἰκουμίαν σε, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε
φιλαίθρῳπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ ἐδόξασα φιλαίθρῳπε, τὴν ἀκατάληπτον
σε δυνάμιν.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἐκ πάρος σε ἔγερσιν, καὶ
ἐδόξασά σε τὴν ἀτάπητον δυνάμιν.

Τὸ θεῖον τῆς ἐπιφανείας σε κάλλος ὁ Προφήτης
προκατιδῶν, καὶ τῆς συγκατάβασιν ἐξισάμενος τῆς
σαρκώσεως Χειρὲ προανεφάνισεν, ἀπὸ θαιμῶν ἦ-
ξει ὁ Κύριος, ἰλασμόν τῆς Κόσμου δαρέμενος.

Τὴν ἐξ ἔρους θεότηώς σου ἐλάσιν, ἀκηκοῶς ὁ
Προφήτης ἐβόα, δόξα τῇ ἀφράσῳ σαρκώσει σε.

Ὁ Προφήτης Ἀβραάμ, προορῶν σε Χειρὲ ἐβ-
καίω τῇ φωτῇ, ἀνεκέρυττε βοῶν, τὴν ἀκοὴν σε

ἀκήκοα, ἢ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σε πάντα κατενόησα, ἢ ὄξέτω Κύριε.

Τῆς οἰκοδομίας σε τὸ μυστήριον κατανοήσας Ἀβραάμ, μυστικῶς τὴν ἔλευσιν τῆς παρουσίας σου διαγράψαν ἀνέκραξεν, ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν Κύριε ἀναδειχθήσῃ.

Ω Δ Η Ε'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἡμίτιον, πρὸς σέ ὀρθεῖζω, ἢ σοὶ κραυγάζω, τὴν φυγὴν με φάτισσόν τὴν ἐσκοτισμόν μου, Χειρὲ ὁ μόνος ἐξαπλαγῆτος.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ὀρθεῖζοντες βοᾶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, σὺ ᾧ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οὐρανοῦ. Τῆς Οὐρανίου.

Τὸς ἐκ νυκτός προσκυνητὰς σε Χειρὲ, ἐλέησον, ἢ εἰρήνην δάριται, διότι φῶς ἢ τὰ σὰ προσάγματα, ἐγένοντο ἰάματα τοῖς ὀφθαλμοῖς σε φιλανθρώπων.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν Χειρὲ ὁ Θεός, πρὸς σέ ὀρθεῖζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός, ἐπίφανον ἐπ' ἐμέ τὸ πρόσωπόν σε.

Τὴν πάλαιναν φυγὴν με νυκτομαχῆσαι τῷ σκοτεινῷ παθῶν, προφθάσας οἰκτερον, ἢ λάμφορον τῷ ἡλίε, ἡμεροφαεῖς ἀστέρας ἐν ἐμοί, τοῦ διαμῆξαι τὴν νύκτι τῷ φαιτός.

Δικαιοσύνης ἡλίου τῷ φαιτός, φάτισσόν με νυκτὶ τῷ παθῶν καταχευεῖται, ἢ ὀδήγησον πρὸς θείαν ξίβρον, ὅτι μόνος εἶ πῶς εἰρήνης Βασιλεύς.

Οὐ πεσόμεθα ἀλλὰ πεσοῦνται εἰς πῶσιν, ἢ τῆς εἰκότος σε Θεοτόπου ὑβρισαί, ἀρθῆνται μέσοι ἡμῶν.

ἡμῶν, ἵνα μὴ ἴδωσι τὴν δόξαν σου ἀνοηταίνοντες,
διότι φῶς καὶ εἰρήνη τὰ σὲ Υἱὸς τὰ προσάγματα.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ῥῶσαι ἡμᾶς, Κύριε ἐκτός
σε ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν,
λάμπρον ἐπὶ πάντας τὸ φῶς σε.

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ νῦν καθάρωμεν διεγνηγεριστὴν καρδίαν, πρὸς τὸν
οἰκτίρμονα Θεόν, ἐκ νυκτὸς ὀρθεύοντες.

Τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον Χειρὲ, τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον, ἐκ νυκτὸς ὀρθεύοντες ὑμνοῦμέν σε, τὸν
μόνον φωτοδότην Θεόν.

Ἀνάτειλον Χειρὲ ὁ Θεός, τὸ φῶς τῆς γνώσεώς
σου, καὶ φάτισον τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω Δ Η Ϛ. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Μαινομένην κλύθωνι, ψυχοφόρον Δείπντοτα Χει-
ρὲ, τῆ παθῶν τὴν θάλασσαν κατόννασον, καὶ ἐκ
φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνός.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ,

Εὐκλῶσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένε-
το, ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλανθρώπον,
καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σε Κύριε.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὰ κῆτος τὸν Προφήτην, ἐμὲ δὲ ἐκ βυθῶ τῶν
ἀμαρτημάτων ἀνάγαγε Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός ἐρρύσω Κύριε, καὶ
μὲ τοῦ βυθοῦ τῆ ἀκατέκτων παθῶν, ἀνάγαγε
δέομαι, ἵνα ἀποδήσω τὸ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναοὺ
τὸν ἅγιόν σε. Δηρῶσια Κεντρικῆ

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Α', 97

Ζάλη κατέχευε με Σωτήρ ἀμαρτημάτων, καὶ ψυχῆς
με κατάρχει ψυχοφθόρῳ βόθρῳ, ἀλλ' ὡς τὸν πά-
λαι Ἰωανῶν Χεῖρ ἐανάγαγε, ὅπως θύσω σοι κἀγά-
μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἐκ κοιλίας Ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσα φωνῆς σου, καὶ ἐρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ἐβόησον ἐκ τῆς ἐσχάτων ὁ Ἀδάμ, ὁ Θεὸς μου
ῥυσαί με τὸν παραπεσόντα, καὶ ὁμοιωθεὶς ἔλθ' εἰς
τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Εἰς βάθην ἀπέρριμμαί θαλάσσης, ἐκ τῆς ἀναγκῶν
μὴ ῥυσαί με, ὥσπερ ἐκ τῆς κήτης ἀνήγαγε τὸν
Προφήτην Ἰωανῶν, οὕτω κἀμὲ δέομαι προφθιάσας
διδάσασον, ἐκ τῆς τῆ βίης κακῶν.

Κήτους γαστέρα ὑποῦς ὁ Ἰωάνης, οὐκ ἐφθάρη
Δέσποτα τῷ σῶ προστάγματι, ἀλλὰ περὶ τύπω-
σις γέγονε, τῆς τελευτῆς ταφῆς σου· διό σοι ἐκ-
ραύλαζεν, ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς
σὲ Κύριε.

Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου πρὸς τὸν οἰκτίρμονα
Θεόν, καὶ ἐπήκασέ μου ὡς ἄνα καποτάτω, καὶ ἀνήγα-
γεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ω Δ Η Ζ', ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ὁ ὑπερυψόμενος τῆς Πατέρων Κύριος, πῆν φλόγα
κατέσβησε, τῆς παιδᾶς ἐδρόσισε, συμφώνως μελα-
θέντας, ὁ Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμολόγους σάσας
παιδᾶς ἀλόγητος ὁ Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὀκταήχου.

Πυρὸς σβεσθήειον τῶν παίδων ἢ προσόχῃ, δρο-
σίχιστα κάμινον, κήριξ τῆ θάύματος, μὴ φλογί-
χιστα, μὴ δὲ συγκαίεσσα, τὰς ὑμολόγους Θεῶ, τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ βλέπων ἀβέστας, καὶ
ἐπὶ θρόνῳ δόξης καθήμενος, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑ-
περένδοξος.

Ὁ τῶν κάμινον σβέστας, ἐν Βαβυλῶνι τοῦ πυ-
ρὸς καὶ τὰς παίδας ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν θαλάμῳ φυλά-
ξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἰνετὴν ὑπάρχει, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, εἰς πάντα τὰς
αἰῶνας, καὶ δεδοξασμένος, ὅτι ὀκταίος εἶ ἐπὶ πᾶ-
σιν οἷς ἐποίησας ἡμῶν.

Ὁ τὸς Παίδας ἐν καμίνῳ δι' Ἀγγέλου φυλά-
ξας, ἀρομίνων δι' αὐτῶν τῶν τεκούσά σε ἀφθο-
ρον Παρθένου, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Δροσυσμένη κάμινος, καὶ θυμὸς τυραννικός, τὰς
δύσειβεις καὶ ἐπτόησε παίδας, θαρσαλέως βοῶν-
τες, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ εἰς
τὰς αἰῶνας.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὑπερύμνητος εἰς τὰς
αἰῶνας.

Ὁ δι' Ἀγγέλου τὰς παίδας διασώσας, καὶ τῶν
βροντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς ὄροσον· εὐλογη-
τὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω Δ Η Η΄. Η Χ Ο Σ Π Α. Α΄.

Σοὶ τὰ παντουργῶ ἐν τῇ καρδίᾳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἐπιελπον, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἀπὸ αἰῶνων γεννηθέντα Υἱόν, καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἀπὸ αἰῶνων, γεννηθέντα Υἱόν, καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φερίτισον Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἀγγέλων σύστημα, ἀνδράπων σύλλογος, τὸν Βασιλέα, καὶ Κτίστην τῶ παντός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν τῶ παντός Δημιουργόν, καὶ σωτῆρα τῶ ψυχῶν ἡμῶν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψεῖτε, αὐτῷ εἰς τὰς αἰῶνας.

Οἱ ὅσοι οὖν παῖδες ἐν τῇ καρδίᾳ Χριστῷ, ἀνιμνεῖτες ἔλεγον, ὁλοκαίετε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ πατρικὸν δόγμα φρονουῶντες, κείνους ἐν Γαβριὴλ ἀδελφῶν προσάγαματε εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

μενοι, καταδίκης μέσον πυρός ἑσώτες ἐβόων, δὴ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Τῷ δημιουργῷ τῷ ἀπάντων, Θεοφόροι Παῖδες ἐν
καρδίᾳ, τὴν ὑμῶν προσήγαγον, καὶ ὑμνοῦντες ἐ-
βόων, δὴλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Τὸν δροσίσαντα τὴν κάμινον, καὶ παῖδας φυλά-
ξαντα ἐν μέσῳ καιομένης φλογός, παῖδες δοξολο-
γεῖτε, ἱερεῖς δὴλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάν-
τας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, παρὶ αἰώνων Θεὸν
Λόγον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάν-
τας τὰς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὑμνεῖ τὰ Χερουβὶμ,
καὶ δοξάζει τὰ Σεραφίμ, ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυ-
ψεῖτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τῷ Θεῷ, καὶ πᾶσα κτίσις δὴλο-
γεῖτε τὸν Κύριον.

Σὺ τὸν παντὶ, καὶ μετρίωτα φῶσιν, καὶ τὴν
ἀμετρον φλογὰ δροσίσαντα, ὑμνεῖμεν ὑπερενδοξάζει,
καὶ ὑπερυψώμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Δροσίμονη κάμινος, καὶ θυμὸς τυραννικὸς, τοὺς
δύσειβεις σου ἐπέτησε παῖδας, θαρσαλέως βρωῶν-
τας, δὴλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Τελαόδος τὴν δόξαν, θεοσεβεῖς τυπώσαντες,
παῖδες, κάμινον πάλαι πυρὶ φλεγομένην, εἰς δρό-
σον μετέβαλον, καὶ ὑμνεῖντες ἑφ' αὐτὴν, δὴλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὸς παῖδας ἐν καρδίᾳ δι' Ἀγγέλων σου φυ-
λάξας, ἀρομηνίων δι' αὐτῶν τεκοῦσά σε ἀφ' ὁμοίων
Πατρῶν δὴλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῷ Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Θ'. Η Χ Ο Σ Π Λ. Α'.

Ἡ σαΐα χόρδου, ἡ Παρθένος ἔσχευ ἐν γαστρὶ,
καὶ ἔτεκεν υἱὸν πῦν Ἐμμανὴλ, Θεὸν τε καὶ ἀνθρώ-
πον, ἀναπολή ὄνομα αὐτῶ, ὃν μεγαλιώοντες τὴν
Παρθένον μακαρίζομεν.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νέον, καὶ λόγον μητέρα Θεῶ, τὴν
ἐν χρόνῳ τὸν ἀχρονον, ἀφράτως κηύσασαν, οἱ πι-
σοὶ ὁμοφρόνας μεγαλιώομεν.

ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναικί, καὶ δὶλογημέ-
νην ὑπὸ Θεῶ, τῆς ἀνθρώπων τῷ γένος ἐν ὑμῶν
μεγαλιώομεν.

Ὅτι ἐπαίνοσέ σοι μεγαλὰ ὁ δυνατός, Παρθέ-
νον ἀνάδειξας σε ἀγίω μετὰ τὴν κηύσιν, ὡς τεκε-
σαν ἀσπόρας τὸν ἑαυτῆς ποιητὴν, διό σε Θεοτόκε
μεγαλιώομεν.

Μεγαλιώομεν Χειρὲ, τὴν σὴν πανάμωμον Μη-
τέρα ἀγίω, ὅτι ἔτεκε σε ὑπερφύως κατὰ σάρκα,
πάσης πλάνης καὶ καταφθορᾶς, ἡμᾶς ἐκλυζέμενοι.

Ἡ γαστήρ σου ἀφθὴ πλατυτέρη τῆς ἐρασιῶν, καὶ
ἐνδοξότερα θαυμάτων ἢ ὑπερτέρα μόνη εἰδείχθη,
Θεοτόκε τεκεῖσα τὸν ἀχώρητον καὶ αἰδίον Θεόν, κατα-
χέρας σε βροτῶν τῷ γένος ἀσπύτως μεγαλιώομεν.

Ὡ θαῦμα καὶ γὰρ θαῦμα, τὸ πελούμενον ἐν
σοὶ Θεοτόκε, καινοτομεῖται φύσις, καὶ Θεὸς ἀνθρώ-
πος γίγεται. ὃν ἐν δυοὶ ταῖς φύσεσι, θεολογῶ-
ντες μεγαλιώομεν.

Δηρόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιδηρῆς "Μονοθεΐα"

Σὲ πὺν τῷ Θεῷ Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀγνῶν,
ἢ Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρων, ἐν φωναῖς ἁσμάτων με-
γαλιώμεν.

Ῥάβδος βλασήσασα Δαβιτικῆς ἐκ ρίζης Θεοτό-
κε Πανύμνητε, αἶθος ἀραιότατον ἡμῖν ἀπέτειλας,
τῆς ἀρχαίας ἀπόρροον μακαριότητος· οἷός σε πάντες
ἐν ὑμῖοις μεγαλιώμεν.

Σὲ πὺν δέλιω, ἢ Μητέρα Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
Θεοτόκε, ἐπαξίως μεγαλιώμεν.

Σὲ τῷ ἀφράστῳ λόγῳ, τὸν κτίσθην συλλαβῶσαν
ἐν γαστρὶ· χαρὰν γὰρ τέκῃσα, ζωὴν πασιν ἐδώ-
ρησῶ Παμμακάριστε.

Σὲ πὺν ἀπειρανδρον ὑμῶν, ἢ Μητέρα τῷ Λό-
γῳ, τῷ ἁγίῳ Παρθένον μεγαλιώμεν.

Ἰμνησιον
Χριστου

Ἰμνησιον Λαοικον
Χριστου

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Β'. ΗΧΟΥ.

Ω Δ Η Α'. Η Χ Ο Σ Π Λ Β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζούσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχθεσι, τὸν διώκτην Φαραῶν, καθορών ποταμόν Θεῶν, ἐπιπέδιον ὄδῳ, ἐβόα ἄσπασεν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τριπτεῖς τῆται, πόντος ἐρυθρὸς κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονώς βατός, καὶ πανοπλίαις πέτρος, ὠδή δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο· ἐνδόξως δεδόξασαι Χριστός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύφαντε πάλαι, δαίτην τύραννον, ὑπὸ γλαῦ ἐκρυφαν, ἡδ' εἰσσωσμένον οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεανίδες, τῇ Κυρίῳ ἄσπασεν, ἐνδόξως ἡδ' δεδόξασαι.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ὁ αἰθιπὸς Φαραῶν, κατεποντίσθη πανστρατιά, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνέβόα Κυρίῳ τῇ Θεῷ ἡμῶν ἄσπασεν, ὅτι δεδόξασαι.

Βουθός καὶ σκεπασῆς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, ἔπος μὲν Θεός, καὶ δοξάσω αὐτὸν, Θεὸς τῆ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως ἡδ' δεδόξασαι.

Ἀσπασεν τῇ Κυρίῳ, τῇ ἐκ ὀυλίας τὸν Ἰσραὴλ ἐλθούσαντι, ἡδ' Αἰγυπτίων διὰ Μωϋσέως· ὁμοῦ ἀπαύσας Χριστῷ τῇ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἡμολογία. Βιβλιοθήκη Σιγασίου "Μακροβία"

Αἰγυπτία μὲν χεῖρ, τὸν Ἰσραὴλ τυραννοῦσα
 ἐν τῇ θαλάττῃ, ἄχετο δυνάμει τῆ Σταυρῆ, Ἰσραὴλ
 δὲ ἐδὴ ἀνέμελλε, πῶ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
 ἄσωμεν.

Διελθόντες τὴν θάλασσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ
 καθαρῶντες τὸν Φαραὼ βυθιθύντα, ἐν αὐτῇ δι-
 χαρίσας ἔφαλλον· πῶ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως
 ᾧ δεδόξασται.

Ἐπαιρομένη θάλασσαν, ἀβρόχοις τοῖς ποσὶ,
 διαπερῶν ὁ πάλαι Ἰσραὴλ· ὡς εἶρα ποντέμνον,
 τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ, χαρμονικῶς ἀνεκρούαζον·
 ἄσωμεν πῶ Κυρίῳ τῶ ποιήσαντι παράδοξα τέρατα.

Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δυνάμιν αὐτῆ ἐν ἡ-
 ψιλῷ βραχίονι, Χεῖρὸς κατεπότισε, καὶ Ἰσραὴλ
 διέσωσεν· ἀναπέμποντα πῶ θαυμασῶ Θεῷ ἡμῶν
 ἄσωμεν.

Ω Δ Η Β'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Πρόσθετε ἤραν, καὶ λαλήσω· καὶ ἀνυμνήσω Χε-
 ρὸν τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπίδημησάντα.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ ἡμεῖς ὁ Θεός· ὁ μῦθος
 πομβήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας πα-
 λαὶ ἐν ἐρήμῳ τῶ λαῶ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ καὶ
 ἰχὺί τῇ ἐμῇ.

Ω Δ Η Γ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου· ὁ
 φάσας τὸ κέραν, τῶ πισῶν σα ἀγαθῆ, καὶ σερπ-
 σας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ πῶς ὁμολογίας σου.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουήλ"

ΤΗΣ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Κύριος ὦν πάντων, καὶ κτίστης Θεός· τὸ κτί-
σον ὁ ἀπαθὴς πτωχούσας ἑαυτῷ βύωσεν, καὶ τὸ
Πάχα οἷς ἔμελλε θανεῖν, αὐτὸς ὦν ἑαυτὸν παρο-
τύθη, φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίσει στε-
ρεωθήσθε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαι τὴν γῆν
ἀχέπως, ἢ κτίσις κατιδέσα ἐν τῷ κρατίῳ κρεμά-
μενον, θάμβει πολλῶ στείχετο· ἔκ ἐστιν ἅγιος,
πλώσε Κύριε κραυγάζουσα.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἐν τῇ σερῶ τῆς πίσεώς σου πέτρα, τὸν λογισ-
μὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, σερῶσον Κύριε· ἐπὶ
τῷ ἔχω ἀγαθὸν, καταφυγίῳ, καὶ σερῶμα.

Σερῶσον Κύριε, ἐπὶ τῷ Πέτρα τῶ ἐντολῶν
σου, σαλεύθεισαν τῷ καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅ-
γιος, ὑπάρχεις, καὶ Κύριος.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλοτον Χειρὲ, πέτρα τῶ ἐντολῶν
σου, σερῶσόν με τῷ διαύσιον.

Σερῶσον Κύριε τῷ Ἐκκλησίαν σου, ὁ ἐν συ-
τάσει μεταωρήσας τῆς ἑρανῆς· εἰς τὸ ὑμνεῖν τῷ
ἀχρωτον οἰκονομίαν σου φιλανθρώπε.

Κύριε σωτήρ μου, καὶ κτίστα Θεὸ τῶ ὄλων, ὁ
τῷ γῆν ἐπ' ἐδενὸς προσάξει, καταρχὰς βείθου-
σαν σερῶσας, σερῶσον καμὲ τῇ πίσει, πῶ βοῶν
σοὶ ἐν ἀφροσιῶν· σύ με ἰχὺς, καὶ δυνάμις, ὄπλον
καταφυγίον.

Σερῶσόν με Χειρὲ, καὶ βεβαίωσόν με ἐν σοί·
καὶ τῷ φωτισμῶ τῆς γνώσεώς σου διδάξόν με.

Glich.

Ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρὸς σου τὸ σῶμα μου, ὅτι ἐστερεύθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἐν σέρνοις καρδίας, καὶ ψυχῆς με κράζω σοι, ὡς ἡ Προφήτις Ἄννα· ὡς ἐκείνη δέδωκεν διδύχῃς τὸν Σαμουὴλ, κάμοι δῶρῆσαι Κύριε καρπὸν μετανοίας.

Εὐφρανθήτι ζεῖρα ἢ οὐ τίκτωσα, ὅτι ἐπέστη ὁ λυβωπὴς μου καὶ Θεός, ἐκ δαιμόνων πλάνης λυβούμενος.

Τὴν ἀπόρρητόν σου δύναμι, καὶ σιωπητικίῳ τῷ ἀπάντη σοφίαν σου· φείτω ἐνοσῶν, καὶ βοᾷ σοι ἀγαθὲ· κατ' ἐχθρῶν ὑψωθήτω Χειρὲ τὸ κέρως σου.

Ω Δ Η Δ' Η Χ Ο Σ Π Λ Β'.

Χειρὸς μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος ἡ σептὴ Ἐκκλησία Θεοσπεπῆς, μέλπει ἀνακράζουσα· ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Προκατιδῶν ὁ Προφήτης, τῆ μυστηρίᾳ σε τὸ ἀπόρρητον, Χειρὲ προανεφάνησεν· ἔθου κραταίω ἀγαπήσιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμων, τὸν μονογενῆ υἱὸν γὰρ ἀγαθὲ, ἰλασμόν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Τὴν ἐν σαυρῶ σε θείαν κεύωσιν, προσορῶν Ἄβραμ, ἐξεσηκῶς ἐβόα· σὺ δυναστῶν οὐκ ἐκράτος ἀγαθὲ· ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄδῃ ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἐκάλυψεν ἑραυὸς ἡ ἀρετὴ σου Χελεῖ, καὶ τῆς σῆς αἰδέσεως Κύριε, τὰ πάντα πεπλήρωται.

Ἀκηκῶς τὰ προσάγματα παιδῶν Κύριε, καὶ τῷ ὀδόν σου μὴ φυλάξας τεθανάτωμαι· αὐτὸς με ἀνάσπασον Σωτὴρ ἡ ἐλπίς με· ἐμὲ πτωχόσας σάρκα βροτείαν λαβῶν.

Εἰσακήκοα τῷ ἀκούσῃ σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστη Κύριε.

Ἀκήκοα τῷ ἀκούσῃ σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστη. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀκήκοον ὁ Προφήτης τῷ ἔλεός σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθώνων τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δεικνυδαί, καὶ ἔλεγεν, ἀκήκοα τῷ ἀκούσῃ σου, καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀνεκαίνισας τὸ κάλλος τῆς σῆς εἰκόνας· πρὸς ᾧ ταύτην ἐκ παρθῶν κατελήλυθας κόλπων, καὶ βοᾶμέν σοι, δόξα τῇ δυνάμει σου φιλανθρώπε.

Τῆς σῆς ἀρετῆς σαρκώσεως, λυβῶπὲ τὸ παντός, ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ, καθαρθεὶς πνεύματι τὸ μυστήριον, ἐξεσηκῶς ἐβόα, ἐν τῷ ἐγγίξειν πρὸς ἐπὶ ἐπιγνωθήσεται, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Παρθῶν, ἐπὶ ἡρώτων τῷ χρόνῳ σαρκωμένος.

Ἀναβήσομαι εἰς ὕψος αἰδέσεώς σου, καὶ λαὸν περὶ εἰκόσιον διαγγελίσομαι, ἀπάπασιν ἐκ καταδίκης τῆς βραύσεως, ὁ Προφήτης ἔλεγεν· ὁ γὰρ Λόγος παχυθεῖς, ἐκ Παρθῶν ἡμῖν ἐπέφωκε.

Ω Δ Η Ε΄. Η Χ Ο Σ Π Λ. Β΄.

Τῷ θεῷ φέγγει σε ἀγαθὲ, πῶς τῷ ὀρθεύοντι σοὶ ψυχὰς πόδω καπαύγασον δέομαι, σὲ εἰδῆσαι Λόγε Θεῶν, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῷ πταισμάτων ἀνακαλέμενον.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῷ στυδέσμαι πῆς ἀγάπης, στυδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεασσόμεντι τῷ ὅλων ἑαυτὸς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ἀραβες πόδας ἐξατενίζοντο, διαγγελλίζόμενοι πᾶσιν εἰρλίῳ.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Πρὸς σὲ ὀρθεύω, τὸν δι' ἀσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενάσαντα ἀξέπτως, καὶ μέχρι παθῶν ἀπαθῶς ὑποκύψαντα Λόγε Θεῶν, τὴν εἰρήνην παράχε μοι φιλάνθρωπε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Θεοφανείας σε Χριστὲ, πῆς παρὸς ἡμᾶς συμπάσῳς γνησιότης, Ἠσαΐας φῶς ἰδῶν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθεύσας ἐκραύγαζεν, ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γνησιεῖς ἀγαλλιάσονται.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ὁ τὸ φῶς ἀπατέλλων τῷ κόσμῳ Χριστὲ, φώτισον τῆ καρδίαν μου, ἐν νυκτὶ σοὶ κραυγάζοντα, καὶ σώσον με.

Σοὶ πέποιθα Κύριε, καὶ παρὸς σὲ ὀρθεύω τὸ ὑπέροχον κάλλος, τῷ ψυχλιῷ μου εὐφρανον, τῷ φωτὶ πῆς θεογνωσίας σε, καὶ σώσον με.

Προβλεπτικῶς Ἡσαΐας, κατανοῶν τὴν ἄσπορον
κύψιν, τὴν σὺν Παρθένῳ ἔκραζεν, ἰδὲ ἐν γα-
σεὶ λήφεται, Παρθένος πεῦσα λόγον, τὸν μονο-
γενῆ Υἱόν τε τῆ Πατρὸς, τὸν σὺν Πνεύματι ἁγίῳ
δοξολογέμενον.

Ἐκ νεκρῶν τὴν φῶσιν ἀναπέμπομένῃ σοι, αὐτί-
καπέπεμψον ἡμῖν τὸ ἔλεός σου Κύριε· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οἴδαμεν.

Ἐκ νεκρῶν ὀρθρίζοντα φιλανθρώπε, φώτισον ὀφθαλ-
μοί μου, καὶ ὁδήγησον καὶ ἐν τοῖς ποσὶ μου εἰς τὴν πόλιν σου καὶ
ἐκτίθειν με σωτῆρα ποιῆσαι τὸ σωτήριόν μου.

Τὸ φῶς καὶ τὴν εἰρήνην σου Χεῖρέ, τίς δάσει
σε παράχου ἀγαθῆ, σὺ γὰρ πέλεις πάντων εἰ-
ρήνῃ, καὶ σωδὲσμος ἀγάπης φιλανθρώπε, τίς
σὲ ἐγνωκόσιν ὄρθρον φαεινόν, καὶ Δεσπότην ὅπως
καὶ Κύριον.

Σκοτομυῖν σε ψυχὴν με κατέλαβε, τῆ ἀθέσμων
σφάξεων, ἃν εἰργάσω ἐν τῇ βίῳ τῆσ· ἀλλὰ μὴ
παύσῃ κραυγάζουσα, ὅσην τῆ φῶς, καὶ λυξῶτα
τῆ παντός, τὴν ἐσκοτισμένην ψυχὴν με φωταγω-
γήσον, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ἐθετο ἐπὶ βηματίων με ἀχλύς, ὁ παγκάκιστος
ἐχθρὸς Κύριε, ἀλλὰ σὺ κατεύχασον φωτοδότα Δέ-
γε, καὶ τῆσ τῆσ με ῥῆσαι κατακρίσεως.

Ω Δ Η Ϛ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Τῆ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψομενίῳ καθορῶν,
τῆ πειρασμῶν τῆ κλύδαρι, τῆ εὐδία λιμῆ σου
προσδραμῶν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν με πολυέλεος.

"Αβυσσος ἐχάτη ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων· ὡς Ἰωνᾶς τῆς Δεσπότη βοῶ σοι, ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Συμμεχέθη, ἀλλ' ἔκατεχέθη· σέρισις κητώσις Ἰωνᾶς· σὲ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τὸ παθόντος καὶ πατρὸς δοθούτος, ὡς ἐκ θαλάμης τῆς θύρας ἀνέθωρε προσεφάνει δὲ τῇ κρηπίδι, οἱ φυλασσόμενοι μάταια, καὶ ψεύδη, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπατε.

Τῷ κῆτει καταποθεῖς, τῆς τῆς ἀμαρτίας, κραυγᾶς σοι Χειρὲ· ὡς τὸν Προφήτην ἐκ φθορᾶς με ἐλεύθερωσον.

Περικύκλωσέ με ἄβυσσος ἐχάτη τῆς ἀμαρτίας, καταπέπτωκέ με πλῆθος τῶν κακῶν μου, καὶ σείων βοῶ σοι, ὁ Θεός μου, ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, λύξωσαι πολυέλεε.

Τῷ κῆτει συμμέχομενος τῶν πταισμάτων, βοῶ σοι Χειρὲ με σὺ τῆς Προφήτη, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν μου καὶ διάσωσον με.

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπέκασέ με ἐξ ἄδου κατωπέπε, καὶ ἀπήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ἀνεκφράσις, καὶ βαθείαις θλίψεσι κείμενος ὁ λαός σου Κύριε, κραυγᾶς σοι Δεσποτα, ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου ἐκ φθορᾶς, ὁ δείξας τὴν ἀνάσασιν.

Ὅπου ἀβύσσῳ παραδίδοται, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, μυχῶσι θαλάσσης πορευτῶν σου Λόγε, τὴν τελευτήν σου ἐγερσιν· διὸ καὶ ἀνέβρα, ἐκ βυθῶ κατωπέπε, ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου εὐσπλαγχνε.

Ω Δ Η Ζ'. Η Χ Ο Σ Π Λ. Β'.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον, εἰργάσατο ἄγγε-
λος τοῖς ὀσίοις παισὶ· τὴς Χαλδαίας δὲ καταφλέ-
γον πρὸς αἶμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν,
δύλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ
ἔπηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ, φλογὸς ἐμβληθέντες, ὄρ-
σιζόμενοι ἔφαλλον· δύλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός, ὁ
τῶ Πατέρων ἡμῶν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ἄφραστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος τὴς
ὀσίας Παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρός, ἀπνως
κατατίθεται, εἰς σωτείαν ἡμῶν τῶ μελωδόντων·
λυξωτὰ ὁ Θεός δύλογητός εἰ.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ὁ τῶ ὀσίῳ σκ Παίδων, τὸν ὕμνον ἔπακέσας,
καὶ τὴν κάμινον καιομένην ὄρσισας, δύλογητός εἰ
Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ δὲ πάλαντοι, καὶ θεοκερδέσατοι ἔμποροι, πρὸ
σῶ ἔρωτι ἀφειδήσαντες Χεῖρὲ σωμάτων, σὲ τὸν
ἄχραντον κατεκρίσαντο· ἀπαθῶς δὲ τὴν φλόγα
παῖντες, δὲ χαλῆως ἔφαλλον· δύλογητός εἰ ὁ Θεός,
τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῶ ὀσίῳ σκ Παίδων, τὴν προσδουχίῳ ἔπα-
κέσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην ὄρσισας, δύλο-
γητός εἰ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τὴς Παῖδας ἐν καμίνῳ ζωοδότα, δι' ἄγγε-
λου

λου ἐδρόσισας λέγοντας· ὀλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπεφανή ἐφ' ἡμᾶς ἡ χάρις τῆ Σωτῆρος, καὶ τὸ
φῶς τῆ Στευρῆσαι κατέλαμψε τῷ κόσμῳ· ὀλογη-
τὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ἠμάρτομεν, βιομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν
σε· ἐδὲ σιωπηρήσαμεν, ἐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς
ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέ-
λος, ὁ τῷ Πατέρων Θεός.

Τὸς βεῖς νεανίας, ἐκ ἐφλόγισε πάλαι κορυφω-
θεῖσα ἡ φλόξ· ἀφειδῶς με ὁ καύσων, πρὸς φθο-
ρᾷ ἀπέθετο· ἀλλ' ὡς ἐκεῖνος ἐρρύσω, ἐλάμψε
τῇ σῆ, ἄδοτα σὺν αὐτοῖς με διάσωσον· ὀλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωτοι, τεισαείθμῳ ψήφῳ
βασιλεῖ ἀνόμῳ ἀντίσαντο· προσκυῶσιν εἰκόνας
ψυχοφθόρου κεχρυσωμένης· ὄθαν μὴ πεισθεύτες,
ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς ἀπερρίφθησαν· καὶ μελωδῶν-
τες ἔφαλλον, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν ἐρήμῳ βάτον, ἀφλέκτως καιομένην τυ-
πικῶς τῷ Ἑβραίων τὴν καμινον, ὑπογράφουσαν
ἰδεῖν, καὶ Παρθένε τύπον διδῶν, ὁ τῷ θαυμα-
σίων Θεός καὶ ὑπερέδοξος.

Ω Δ Η Η'. Η Χ Ο Σ Π Λ. Β'.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ
δικαίᾳ θυσίᾳ ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ ^{δράσ}
Χεῖρὸ μόνῳ τῷ βούλειται. Σὲ ὑπερυψοῦμεν ^{εἰς}
πάντας τῶς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Νόμων πατράων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλώνι
 νέοι ποροκινδυνύοντες, Βασιλεύοντες, κατέπτυσαν
 προσαγῆς ἀλογίαν, καὶ σωτημείοι ᾧ ἐκ ἐχωνύ-
 θισαν πυρὶ, τῷ κρατῆντος ἐπάξιον ἀνέμελλον τὸν
 ὕμνον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε
 εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Σπίλω κακίας, ἀντιθέου Παῖδες θεῖοι παρε-
 δειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενοι, ἀνο-
 μων συνῆθειον, βουλόβεται κενά, κτείνω μελετᾶ
 τὴν ζωῆς κρατῆντα παλάμη· ὅν πᾶσα κτίσις, ἀ-
 λογεῖ δοξάζουσα εἰς τὰς αἰῶνας.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ἐκστῆσι φεῖττων ἐρανέ, καὶ σαλοδύηψαν τὰ
 θεμέλια τῆς γῆς· ἰδὲ γὰρ ὅν νεκροῖς λογιζεται
 ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τὰφῶ σμικρῶ ξενοδοχεῖ-
 ται, ὅν Παῖδες ἀλογεῖτε, ἱερεῖς αὐμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήχε.

Οἱ Ὀσιοὶ Παῖδες ἐν τῇ καρδίᾳ, τὰ Χερβεῖμ
 ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάξιον ὕμνον ἀναβροῶντες· ἀλο-
 γεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῶν παιδῶν τῷ ἀδελφῷ ἀναμέλφωμεν Χριστῷ
 συμφάλλοντες αὐτοῖς· ἀλογεῖτω πᾶσα κτίσις τὸν
 Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὁν Σφρατταὶ ἐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φεῖτται τὰ Χερ-
 βεῖμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε
 ἀλογεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῆς μουσικῆς συμφωνίας, καταφρονήσαντες οἱ Παῖδες, θεῖκλῶ ὑμναδίαν ἐκ τῆς φλογὸς ἀνέμελλον λέγοντες, ἱερεῖς δὴλογεῖτε, λαοὶ φυλαί, καὶ γλῶσσαι ὑπερυψετέ τὸν Κύριον.

Θεὸν Πατέρα δημιουργόν, ὁμοούσιον Υἱόν, καὶ θεῖον Πνεῦμα, οἱ ἐν φλογὶ νεανίαι, ἄδον ἀποθέπονται, δὴλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψετέ εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸν σιωδοῦσαντα Χριστόν, τὸς περὶ τὸν Κλεῶσαν, καὶ τὰς Προφητείας ἐρμηνεύσαντα αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ κλάσει τῶ ἀρτε τὸς ὀφθαλμοὺς διανοοῦσαντα, καὶ ἐπιγινώσκοντα, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψετέ εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τυράντες χρυσοχάνοντες σὺλλῶ, αἰς ἀντίθεον ἀγαλμα, ἐπροσεκύνησαν Παῖδες οἱ Στανίται· ἀλλὰ θεοφορέμενοι τῷ Περσικῷ κάμινον, ὡσπερ λειμῶνα ηἰγόντα, καὶ τῷ φλόγα ὡς φεκάζουσαν νεφέλῶν, καὶ χοροῦντες ἐφαλλόν, δὴλογεῖτε τὰ ποιήματα πάντα τὸν Κύριον.

Οὐρανῶν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Ἀπειλῶν ὁ ἀνάξ ποτὲ τῆς νεανίας, κάμινον παρεσκιάσει, καὶ τῆς ἀδωῆς προσέταξε βληθῆναι, ἐμολογόντες Θεὸν τὸν ὑπερνόησον, ὃν δὴλογοῦσι τὰ ποιήματα πάσης τῆς κτίσεως εἰς τὰς αἰώνας.

Δυνάμεις πλεσικῆ, ἐν Βαβυλωνί δείκνυται, Πάιδας ἐν φλογὶ θεῖου πνεύματι ὁρροῦσα, καὶ τυρανίου ἔπαρσιν καταφλέγουσα. Διὸ ἀνεβῶν δὴλογοῦσι τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ Βασιλεῖ τῶ αἰάνων Χριστῷ, τὸν ὕμνον παύμεν τῶ Παῖδων κισοί, δὴλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ΄. Η Χ Ο Σ Π Λ. Β΄.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν αὐθάνατον, ὃν ἡ πολυὰ Ἄγγε-
 λων ἀπειρίσαι τὰ τέγματα, διὰ σὲ δὲ πάνανθε
 ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνο-
 τες, σὺν ταῖς ἐρυνίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλιώμεν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ξερίης δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτη βασιλῆς, ἐν
 ὑπερώῳ τύπῳ ταῖς ὑψιλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δευτὲ
 ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα Λόγον, ἐκ τῆ λό-
 γου μαθόντες, ὃν μεγαλιώμεν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Τὴν τιμιωτέραν ἢδ Τερουβίμ, καὶ ἐδοξοτέραν ἀ-
 συκρίτως ἢδ Σεραφίμ, πὴν ἀδιαφθόρας Θεὸν Λό-
 γον τεκῆσαν, πὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλιώμεν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν
 ἐν γαστρὶ ἀνδ' ἀποράς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι
 ἢδ, καὶ δεξαθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύσας
 ὡς Θεός, πῶς ἐν πίσει, καὶ πόθῳ σὲ μεγαλιώνοτας.
 Τῆς Ὀκτωήγου.

Ἡ πὸ χαίρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκῆσα
 πὴν Κτίσιν τὸν ἴδιον, Παρθένε σώζε πῶς σὲ με-
 γαλιώνοτας.

Τὴν αἰωνίαι δράμενοι λυφῶσιν, πὴν ἐκ προπάτο-
 ρος Ἀδάμ, αὐώθεν ἐκφυσῶσαν, τῆ γαστρὶ φρενῆς ἀπο-
 φάσας, τὸν σὸν τέκον σὺν ἀσιμάτοις, τὸν ἀκατάλη-
 πτον δοξολογῆσαι, Θεοτόκον σὲ ὕμνοις μεγαλύνοτας.

Χαῖρε σεμνή Παναγία, Παρθένε μόνη πανύμνη-
τε, σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μητέρα τῆ φωτός.
Ἀσπόμε συλλήψως, ὁ τόκος ἀνεριμώδους, Μη-
τρὸς ἀνώδρου, ἀφθόρου ἢ κήτις. Θεῷ ᾧ ἡ γέννη-
σις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί,
ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλιώμεν.

Ἡ διὰ λόγον πρὸ λόγου μόνη κηύσασα, αἰρετι-
κῶν τὰ σώματα, ἑμψράξον δυσφίμων, ἄλλος νέος
ἄρανός, ἄσυλος Παραδείσος Ἀχραντε, σὲ μεγα-
λιώμεν.

Μεγαλιώμεν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρ-
θείε, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἴδε πύλη, ἴδε Ὀρος ἅγιον, ἴδε ἡ παρθενίου-
σα Μήτηρ, ἣν μεγαλιώμεν.

Ἀκροσον θυγάτερ κ' ἴδε, κ' κλίον τὸ ἔσση, ᾧ
ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τῆ κἀλλίης σε· κ' ᾧ πᾶ-
σα ἡ ὄψα σου Παρθένε ἴσωθεν, ὡς συλλαβῆσα
τὸν Κτίσιώσα. Διὸ οἱ πλέσιοι τῆ λαῶ τὸ κῶρσῶ-
πόν σε λιτανεύοντες, σὲ μεγαλιώμεν.

Μητρικαῖς ἀγκάλαις Σεμνή ἐβάσασας, τὸν κα-
θήμενον ἐπὶ τῷ Κερκεβίμ, κ' ἴστον μαζοβοφεῖς δι-
ἄκραν πάσης ἀγαθότητος, τῆ Ἀδάμ τὴν εἰκόνα μορ-
φομενον. Διὸ συνελθόντες βροτῶ τὸ σύστημα, κ' σὶ
τὴν Κηύσασα, τὸ φῶς τῆ κόσμου μεγαλιώμεν.

Τὴν ἀλοχούτως κέκασαν, τὸν εὐα τῆς Τελαίδος,
τὸ ἡμέτερον ἔλον, δίχα φθορᾶς ἀναλαβόμενον, ὅτι
αἱ πατεριαὶ ἢ ἑθῶν προσκυῶσι Παρθένε, σὲ
μεγαλιώμεν.

Τὴν βᾶπν τὴν ἰουτιῶν, τὴν πάλαι ἐν τῷ ἄρει
θεαθεῖσαι Μωϋσῆ, ἀφλέκτως καιομένην, σὲ τὴν
Ἀχραντον κ' Ἀγίαν Παρθένον, συμφώνως ἐο ἕμνοι
μεγαλιώμεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΒΑΡΕΩΣ ΗΧΟΥ.

Ω Δ Η Α΄ Η Χ Ο Σ Β Α Ρ Τ Σ.

Νόσει σε πρὸς γεῶδι, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ
 πρὶν ἀδιάχυτος ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρό-
 χως πρὸς ἑσέας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι ᾠδῶν ἐπιπίκιον.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Πόντω ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ σω-
 τείων πόλεμος ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐ-
 τῷ, ὅτι δεδόξασαι.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξα-
 γαγεὶν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ σωτείσαντι πόλεμος ἐν βραχίονι αὐτῷ καὶ
 ἀναβάτας τειτάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ ὡς
 λυξωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ ἐκτεινάζαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσῳ
 ἔρυθρῳ, ἐπιπίκιον ᾠδῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ ἐν ῥείθρῳ ἔρυθρῶς, τεῖχος ποιήσαντι καὶ
 διδόντι τῷ λαῷ, καὶ καλύψαντι βυθῷ Φαραὼ πα-
 στρατιῶν, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως ᾧ δεδόξασαι.

Τῷ βυθίσαντι τὸν Φαραὼ, ἐν ἔρυθρῳ θαλάσ-
 σοι, ἐπιπίκιον ᾠδῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Μωσαϊκῇ ράβδῳ, θείῃ δυνασίᾳ, τὴν ἔρυθραν
 διήλασε θαλάσσαν, καὶ διήγαγε λαόν, ἡμῶντα, καὶ
 λέγοντα· ἄσωμεν τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐπι-
 πίκιον ᾠδῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν ἐν ἄσμασι, μεγαλωσυνῶν τῷ Θεῷ,
 τῷ λυξωτῇ ἡμῶν.

Δημόσια Κέντροικῆ

βιβλιοθήκη Σιόπιστος "ΜΑΝΟΥΣΣΕΙΟ"

Ε.γ.χ.

Ἐγγυθόνικος ὁ Ἰσραὴλ, βυθῶ πυθμύας ἰδῶν,
 ἀβρόχῳ ἄσμα ποδὶ διεπέρασε μέλπων, τῶς τει-
 σάτας ποινήσας ᾧ ἐκλυσεν.

Ω Δ Η Β'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ὁ λαὸς προσέχετε Θεῷ τὴν συγκατάβασιν· ὅτι
 ἐκ Παρθένου αγίας ἐτέχθη, ὡς κυδοκίησεν· αὐτῆς
 δῶκεν δόξαν καὶ αἴνεσιν.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ θυ-
 ραὶς ἐρανῶ ἀνεώξας, καὶ βρέξας μάννα λαῶ ἐκλεκτῶ.
 οἷς δυνατὰ μοι πάντα· ποιῶ ᾧ ὅσα βέλομαι.

Πρόσεχε ἐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ αὐμνήσω Χριστὸν,
 τὸν Σωτῆρα τῶ κόσμῳ, τὸν μόνον φιλαῤῥωπον.

Ω Δ Η Γ'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ὁ καταρχὰς τῶς ἐρανῶς, παντοδυνάμῳ σου λό-
 γῳ σερεώσας Κυρίε Σωτῆρ· καὶ τῆ παντεργῶ καὶ
 Θεῶ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῆς, ἐν ἀ-
 σαλούτῳ με πέξα, τῶς ὁμολογίας σε σερεώσον.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῶ ἐξ ὕψους δυνάμιν τῶς μαθηταῖς Χει-
 ρεῖ, ἕως ἃ ἐδοκίμησε ἔφης, καθίστατε ἐν Ἱερουσα-
 λὴμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦ-
 μα ἐν ἐμὸν πε, καὶ Πατρός αποσελῶ, ἐν ᾧ σπε-
 ρεωθήσεσθε.

Τῶς Ὀκτωήχη.

Ἐσερεώθη ἡ καρδία με ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέ-
 ρας με ἐν Θεῶ με, ἐπλατυώθη ἐπ' ἐχθρῶς μου τὸ
 τόμα με, κῦφρανθῆμι ἐν σωτηρίῳ σε.

Δημόσια Κεντρικὴ

Ἐστ-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουῆλ"

Ἐσπερώθη τῇ πίσει, Χεῖσέ ἡ Ἐκκλησία, καὶ
 ᾧ ἀπαύσας ἐν ὕμνοις βοᾷ μελωδῶσα, ἅγιος εἰ
 Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ὁ ἄραυός τῆς λόγῳ σπερώσας, καὶ τὸ τῆς γῆς
 θεμέλιον ἐδράσας ἐπὶ ὕδατων πολλῶν, σπερώσον
 με τὸν νῦν, εἰς τὸ θελήματά σε φιλιάνθρωπε.

Ἐπὶ ὕδατων τὴν γλῶσσαν θεμελιώσας, λόγε Χεῖσέ
 ὁ Θεός, καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας δοξάζειν σε σπερώσον.

Σπείξόν με Χεῖσέ πρὸς σὴν δοξολογίαν, καὶ βα-
 βαίωσον ψάλλειν τῆς Ἀγίας τῆς ᾠδῆς σοι, ὑμῶν
 ἐν πάντιν, ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ συνέχων τὰ πάντα.

Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίσει τῆς ὁμολογίας, σπερώσον
 με Κύριε, ἵνα μὴ σαλεύσῃ με ὁ ἔχθρός εἰς τέλος.

Ὁ ἐξ ἀρχῆς Παῖός Λόγε, τίς μοι γενῆς,
 φάτισον τὰς καρδίας ἡμῶν.

Σπερώμά μου γενῆ, ὁ λόγῳ σπερώσας τὰς ἄρα-
 υῖάς, καὶ ἐδράσας τῆς γλῶσσης ἐπὶ ὕδατων, ῥύσαι ὡς
 Θεός πάσης πειρασῶς.

Ὁ ἐν ὑγροῖς βεβήσας τῆς γλῶσσης, ἐδράσας πα-
 τρώσαμε ὕδασι, καὶ ἄραυός ἐπ' ἕδνός τῆς λόγῳ
 πηξάμενος· τὴν ἐνδον κατακαμφθῆσά με πάθεισιν
 ἀνθρώπων, ἀνελευθῆρας Χεῖσέ, τῇ ἀσείσῳ σε πί-
 στως πέψα σπερώσον.

Ω Δ Η Δ'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΤΗΣ.

Ὁ πατερικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ καταβῆς
 ἐπὶ τῆς γῆς Χεῖσέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀνή-
 μοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξατά σε μόνε φι-
 λιάνθρωπε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Καταϊσῶν ὁ Προφήτης τὴν ἐπ' ἐχάπων σε Χειρὴν
ἐλθεῖν ἀνεβῶσα, τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυνασεῖαν
ὅτι πάντας τὰ σῶσαι τὰς χειρὸς σε ἐλήλυθας.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἐκάλυψεν ἄρα τὴν Χειρὸς ὁ Θεός, ἐν τῇ σὴ οἰκο-
νομίᾳ ἢ ἀρετῇ τῆς ἀφράσε σοφίας σε φιλαύθραπτε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκολύ σε, καὶ ἐφοβήθην, κατε-
νόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐξέβην Κύριε.

Τὴν εἰσαρκον παρουσίαν σε Χειρὸς, πιστάμενος
ὁ Προφήτης Ἀββακὴμ ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνά-
μει σε Κύριε.

Ἀκήκοα τὴν ἀκολύ σε Κύριε ὅτι ἄφθνης ἐπί-
γῆς διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Διὸ βοῶμεν, δόξα τῇ
δυνάμει σε Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκολύ σε, καὶ ἐφοβήθην Κύριε
κατενόησα τὰ ἔργα σε καὶ ἐξέβην, ὅτι διὰ τῶν Σταυ-
ρῶν σε ἐλύσας τὴν θανάτου, ζῶν ἡμῖν δωρησάμενος.

Τῆς ἄρα τῆς ἐκάλυψεν ἢ ἀρετῇ σε Κύριε, καὶ τῆ
σῆς αἰνέσεως τὰ πάντα ἐπλήρωσας ὁ δόξα τῇ
ἀρετῇ σε φιλαύθραπτε.

Θεῶν προφακῶς Ἀββακὴμ καθαρθεὶς πρὸς
τὴν δύο ζῶει τῆ μεταξύ σε παρουσίαν ἐκήρυξεν
ἔστω δὲ συχεθεὶς Χειρὸς με τὴν ἀκολύ, καὶ
θαυμασῶν ἀκηκῶς σε ἐκραύγαζε πεφόβημαι.

Ω Δ Η Ε. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Νύξ ἀφειγῆς πῶς ἀπίσους Χειρὸς, πῶς δὲ πιστῶν
φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῆ θείων λόγων σε. Διὸ
πῶς πρὸς σε ὄρσειζα καὶ αὐμῶ σε τὴν Θεότητι
ΤΗΣ

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθεὺ Κύριε, ἐν γαστρὶ
τῆς Προφητῆς, καὶ κηρυθεὺ ἐπὶ τῆς γῆς, πνεῦμα
σωτηρίας, Ἀποστολικῆς καρδίας κτίζει καθαρὰς,
καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς ὁδοὺς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ
εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προσάγματα.

Τῆς Ὀκτωβρίας.

Οἱ ὀρθείζοντες Λόγε εἰς δόξαν τὴν σου, καὶ
αἶνον, ἀνυμνεύμεν ἀπαύτως τὸν τύπον τῷ Σταυρῷ
σου· ἐν ἔδωκας ἡμῖν ὄπλον εἰς βοήθειαν.

Διασκιδάσας τὴν νύκτα τῆς παθῶν, λάμψον
μοι φῶς κερεῖν, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος τῆς ἀβύσσου
διώξας, καὶ τὸ πρωτόκτιστον φῶς καταλάμψας
τῆς Κόσμου, Δημιουργε τῶ παντός.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθείσας σὲ ἱκετεύω,
παράχρη μοι ἀφείσιν τῆς παραπτώματων μου, καὶ πρὸς φῶς
τῆς σῶν προσαγμάτων, τὰς ὁδοὺς μου εὐθυνοῦν δίδομαι.

Ὀρθείζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι
φῶς, καὶ τὰ σὰ προσάγματα ἐγίνοντο ἰάματα,
ταῖς δόλοισι σου φιλαλήθρως.

Ἡ φῶς δοκῆσει, πρὸς σκότος καθελεῖσα, ἡ-
μαύρταται πλάση. Φῶς γὰρ τὸ ὄντως ἀπρόσιτον, καὶ
ἀληθὲς Θεοφανείας ἔλαμψεν ὅθεν ἐνθεός ἐκ νυκ-
τὸς ὀρθείζοντες, ὕμνον ἀναμέλομεν.

Ἡ ὀρέσος ἡ παρά σου Χεῖρ ὁ Θεός, ἴαμα τοῖς
πιστοῖς ἡμῖν ἐδείχθη, τῇ γῆ δὲ ἀσεβέστησαν δυατε-
βῶς, πῶτος ἐπαγγέλλεται. Διὸ ἐκ νυκτὸς ὀρθεί-
ζοντες, ὕμνοι σοι προσάγομεν.

Νυκτὶ μὲ ἀχλωθεύτα παθῶν, καταύγασεν φῶς
τὸ ἀπρόσιτον αἰρόμενον, ἵνα ὀρθεῖζων κράζω σοι,
φῶς καὶ εἰρήνη σου τὰ προσάγματα.

Glichì.

Η 2

ΩΔΗ

Ω Δ Η Ϛ'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ναυτιῶντα σάλα, ἢ βλαπτικῶν μαθημάτων, συμπλόσις ποιήμασιον ἀμαρτίας, καὶ ψυχροφθόρῳ θνηεὶ ποροσεπίμενον, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χειρὲ βοῶ σοι, ἐκ θανατηφόρου με βυθῶ ἀνάγαγε.

Τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τῆς ζωῆς μου· ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτῆρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Βυθῶ ἀμαρτημάτων ἐπιπεσῶν Ἀγαθὲ, ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τῆς κήτης βοῶ σοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τῆς ζωῆς μου, καὶ σῶσον με φιλαέθρῳπε,

Ἐκ βυθῶ ἀνάγαγε, Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην σε Κύριε, καμὲ βοῶντα ἐκ βυθῶ ἢ ἀμέμων με πταισμάτων, ἀνάγαγε ἐλεήμων ὡς φιλαέθρῳπος.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ, καὶ ἀνάγαγε τὴν ζωῆς μου πολυέλεε.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ, ἐνεπάγγην ἢ εἰς ἰλιὸν βυθῶ πταισμάτων πολλῶν καὶ ἐκ φθορᾶς ἐπιφανείς με ἀνάγαγε.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με, καὶ ἐσώθησω, καὶ ἀνομιώσε τὸν Σωτῆρά μου.

Τὸ πλῆθος ἢ πταισμάτων μου ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τῆς κήτης ῥύσαι με, μόνε φιλαέθρῳπε.

Ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τῆς ζωῆς μου· ἡμεῖς δὲ βοῶμεν σοι, Παντοδύναμε Σωτῆρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ω Δ Η Ζ'. Η Χ Ο Σ Β Α Ρ Υ Σ .

Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, ἄρσοφο-
λοῦσαν ὑπέδειξαν, εἴνα Θεὸν ἀνυμνῶντες καὶ λέ-
γοντες· ὁ ὑπερυψόμενος Ἰῶ Πατέρων Θεός, καὶ
ὑπερκύδοξος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός ἐμβληθέντες Ὅσιοι
Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς ἄρσασιν μετέβαλον διὰ τῆς ὑμνω-
δίας, ἔγω βοῶντες, δόλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός, ὁ
Ἰῶ Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Κάμινον καιομένην ἑδρόσισας Σωτήρ, παῖδας πε-
ριέσωσας, ὑμνῶντας καὶ λέγοντας, δόλογητός εἰ εἰς
τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς ἐν καμίνῳ Παῖδας ἐκ ἔφλεξεν, εἰ δὲ πα-
ρνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς εἴς εἶδος σώ-
ματος, ἔμνον καὶ δόλογον λέγοντες, δόλογητός εἰ
ὁ Θεός, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐλέγχας ἄφθις, τῆς πῶν Περσῶν
αἰοίας χρυσήλατον ἄθυρμα· διὸ οἱ Παῖδες ἐπι-
γινώσκοντες σε, τῶν ἀπαράλλακτον εἰκόνα τῆ Πατρὸς,
δόλογητός εἰ ἔκραζον ὁ Θεός, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σε ἐκ ἔψατο, καὶ δὲ πα-
ρνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς εἴς εἶδος σώ-
ματος, ἔμνον καὶ δόλογον λέγοντες, δόλογητός εἰ
ὁ Θεός, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δὲ Ἀγγέλε τῆς Παίδας ἐν καμίνῳ σώσας
καὶ τῶν φλόγα εἰς ἄρσασιν αὐτοῖς μεταποιήσας, δό-
λογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χερουβείμ ἠώλοχε καὶ κτίσα τῶν ἀπάντων, ὁ πύς Παῖδας ἐν καμίῳ διασώσας, ἄλογητός εἶ ὁ Θεός εἰς τὰς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τυραννικῶς πρόσαξεν Παῖδες ἔχ ὑπήκουσαν, κάμινεν ἐκ ἐπιπῆσαν, Θεῷ δὲ ἀμέμελλον, τῶ Πατέρων Θεός ἄλογητός εἶ.

Τὸν ὅπως ὄντε Θεόν, καὶ τῆς τῶ πάντων ἐσίας αἴτιον, Χειρὸν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ω Δ Η Η'. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ἄφλεκτος πυεῖ, ἐν Σιᾷ προσομιλῶσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῶ βραδυλαίῳ, καὶ δυσήχῳ Μωσῆ, καὶ Παῖδας ζήλος Θεοῦ, ἔβεις ἀναλώτως ἐν πυεῖ ὑμῶδούς ἐδείξε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ αὐτό.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τῶς ἐν καμίῳ Παῖδας μιμῆμενοι, οἱ τῶ Πυλῆματος τῶν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίσει κραυγάζομεν· ἄλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν μοῖον ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν ἄλογησιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φείτῳσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίσοις δόξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶ οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη, καὶ βῆνοι, καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὑμνοῖς αὐτὸν ὡς Κτίστη καὶ Λυβῶτικῶν ἄλογεῖτε.

Τὸν τῶ παντός Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶ πάντων.

χαῖν ἡμῶν, ὑμνεῖτε λαοὶ Χεῖσόν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα δόλογιτε, ὡς Δη-
μιουργόν, καὶ Κτίστην τῆς ἀπάντων.

Οἱ Παῖδες ἐκραύγαζον, ἐν καμίνῳ δροσιθεύ-
τες, ἢ κτίσις δόλογιτω τὸν τὰ σύμπαντα λογωδη-
μιουργήσαντα, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

Τὸν ὡτως ὄντα Θεόν, καὶ τὴς τῆς πάντων ἐσίας
αἰτίου, Χεῖσόν ὑπερυψῆμεν, καὶ δοξολογῆμεν εἰς
πάντας τὴς αἰῶνας.

Κάμιτον πάλαι, περὶ φλεγομένων, θεοσεβεῖς ἐ-
πάπαν Παῖδες· καὶ ἦν φόβῳ ὑπέβησαν τυρανικῆ,
ἀλλὰ πόθῳ δὲ μᾶλλον θεοσεβείας, πυρσέμενοι ἔλε-
γοι, δόλογιτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν φοβερὸν τοῖς Χερεβίμ, καὶ Θαυμασὸν τοῖς
Σεραφίμ, καὶ τῷ κόσμῳ ποιητῶν, ἱερῆς καὶ δαλῶν,
καὶ πνεύματε δικαίων, ὑμνεῖτε δόλογιτε, καὶ ὑπε-
ρυψῆτε εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ' Η Χ Ο Σ Β Α Ρ Υ Σ .

Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πείραν κυφορήσασα, καὶ
πανπενήμοι λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀ-
πείρανδρον, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τῷ ἀσέκτῳ,
χωρεῖον τῷ ἀπείρῳ, πλαστεργῆσαι σε σὲ μεγαλύομεν·
Τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ αὐτό,

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρ-
θεῖον, τὴν μόνον ἐν γυναιξίν δόλογιμεν, ἁγ-
μασιν οἱ πιστοὶ ὡς Θεοτόκον μεγαλιώομεν.

Πανύμνητε τῆς ἑρατῶν ὑψηλοτέρα, ἢ τὸν ἀερ-
χον Λόγον ἀσώρως συλλαβῆσα, καὶ σφισαρκωμέ-

Η 4 Δημόσια Κεντρικὸν

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μαγούσεια"

τον Θεόν τεύσσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σὲ μεγαλιώμεν.

Μήτηρ Θεῶν, καὶ Παρθένος τεύσσα, καὶ παρθε-
νούσσα πάσαι, ἔχῃ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεῶν συγ-
καταβάσεως· ἔδει ὡς μόνῳ τῶν θείων θαυμά-
σιον, καπιξιωθεῖσαι σε αἰεὶ μεγαλιώμεν.

Σεσαρκαιμένοι τὸν Λόγον ἀσώρως, ἐπὶ σὲ θεο-
πορεπῶς, τέκνας Παρθένε Θεοτόκε, καὶ σὲ μεγα-
λιώμεν.

Ἀσώρως τέκνα σύλληψιν τίς ἐρμήνεύσει βροτῶν;
ἀσώρως τέκνα γενήσῃν τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν;
διὸ σε φυλαί πῃς γῆς, Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν σκλιτὴν τὴν ἀγίαν, καὶ ἔμφυχον κιβω-
τῶν, ἐν ἡ σοφία τῷ Θεῷ ἀποδόμησον, ἀληθῆ Θεο-
τόκοι, ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν Ἀχαρτὴν Μητέρα, καὶ Παρθένον, τὴν
τὸν ἀχώριτον Λόγον ἐν γαστρὶ χαρήσασαν, καὶ τε-
κῆσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Χαῖρε Νύμφη φαινή, Μητὴρ τῷ φωτοδότῃ, Χαῖρε
ἡ χαρήσασα τὸν ἀχώριτον ἐν Μητρὶ σου, Χαῖρε ἡ
τῶν Χερσβίμ αὐτῶν τιμιωτέρα, ἡ κυήσασα τὸν Σω-
τῆρα καὶ ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΟΥ ΠΛΑΓΙΟΥ Δ'. ΗΧΟΥ.

Ω Δ Η Α'. Η Χ Ο Σ Π Λ, Δ'.

Ἄρμα πλάττω Φαραὼ ἐβύθισε, περατοῦργουσα ποτὴ, Μωσαϊκὴν ῥάβδος, σαυροτύπως πλῆξασα, καὶ διελεύσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα πεζὸν ὀδίτῳ διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀγαμέλλοντα.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τῷ ἐρυθρᾷν διέπεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζόσαντι, τὴν δὲ ἐπιστεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, προτίσας ἕλωσεν, ἐπ' εὐρεῖ διαγράψας τὸ αἰτήσιον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι διδόξασαι.

Τῆς Οκτωήχης.

Ἰσραὴν διόδύσας αἰσεὶ ξηρᾷ, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀεβόα, τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἡ κεκομμεινὴ τῷ ἄτμον ἔπεμε, καὶ εἶδεν Ἥλιος γῆν, ἧν ἐκ ἐθεάσατο· ἀλάστορα ἐχθρὸν τῷ ὕδαρ κατεπόντισεν, καὶ ἄβατον διήλθεν Ἰσραὴλ, ὡδὴ δὲ ἀγαμέλλετο, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως ᾧ διδόξασαι.

Προφητικῶς ὁ Θεόπτης, τῆς Θεοτύχης τὸν τύπον κατοπτειζόμενος, ἀβρόχοις ποσὶ, τῷ ἐρυθραῖον διεπορθμύσατο πέλαγος, καὶ σκιρτῶν ἀεβόα ἄσωμεν ἐπιτίκιον ὕμνον ἐξ Κυρίου, ὅτι διδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτῷ ἐν ἐρυθρᾷ θάλασσῃ, ὅτι μόνος ἐνδέξως διδόξασαι.

Δημοσία Κέντρον Ἄσω-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί, τῷ ἐν Θαλάσῳ ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ᾧ δὴ ἐπινίκιον ὅτι δεδοξάσαι.

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας ἐλυξώσω Κύριε, τῇ δεξιᾷ σου τῇ κραταίῳ, ὡς ἐκείνον ἔσωσας, νῦν ἡμᾶς διάσωσον.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ Θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ᾧ δὴ ἐπινίκιον ἄδοντες, καὶ βοῶντες, ἄσωμέν σοι τῷ μένῳ Δεσπότῃ.

Τῷ ἐκτεινάζοντι ἐν Θαλάσῳ τὴν τυρανίδα Φαραὼ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ ξηρᾶς ὁδηγίσαντι, ἄσωμεν Χειρῷ, ὅτι δεδοξάσαι εἰς πᾶς αἰῶνας.

Τῷ συντείλῃντι πολέμους ἐν βραχίονι αὐτῷ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἐρυθρᾷ Θαλάσῳ, ἄσωμεν αὐτῷ ὡς λυξωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξάσαι.

Ἄσωμεν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας Φαραὼ ῥυσάμενῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρίῳ σὺλῳ, καὶ φωτὶς γεφέλῃ καθοδηγίσαντι, ὅτι δεδοξάσαι.

Ἐν ἐρυθρᾷ Φαραὼ σὺ ἄρμασιν ἐβύθισας, καὶ τὸν λαὸν διὰ Μωσέως ἔσωσας, ἄδοντά σοι Κύριε, ᾧ δὴ ἐπινίκιον ὡς λυξωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Ὁ παράδοξον ἐν Θαλάσῳ, τῷ λαῷ κατασκευάσας ὁδὸν, τὴν ἕρπυλιν ἡμῶν πορείαν ἐπίβατον ποίησον, ἵνα καινῶ ᾧ δὴ ἄσωμέν σοι Κύριε.

Ἄθρόον πάσαις Θαλάσσιον, Ἰσραὴλ ὡς ἐν ἐρήμῳ ποδὶ κεκοιμαμένῳ διελευθῶν ἐβόα, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ κραταίῳ ἐν πολέμοις, ἄσωμεν ἄσμα καινόν.

Τῷ Θαυμαστῷ μεγαλῶτα προσάξωμεν, καὶ μεγαλοσπεπῶς σὺ ἡμῖν αὐμνεῖτω, γῆ καὶ ἕρπυς ἕσπῳς τῷ δόξαν αὐτῷ.

Ω Δ Η Β', ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Πρόσχε ἕρανέ, ἢ λαλήσω, ἢ αὐμνήσω Χει-
σὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

"Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ τῆς
αἰῶναιου γεννηθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου, ἢ ἐκ τῆς Παρθένου
ἐπ' ἐχάπου δίχα αὐτὸς κληθεὶς, καὶ λύσας τὴν
ἀμαρτίαν τῆς προπάτορος Ἀδὰμ ὡς φιλανθρώπου.

"Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὁ διαχρίσας
τὴν ἑρυθρὰν θάλασσαν ῥάβδῳ Μωσαϊκῇ, καὶ δια-
βιβάτας τὸν λαόν, καὶ ὠδηήσας αὐτὸν, καὶ διαφρέ-
ψας αὐτὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ εἰσαγαγὼν αὐ-
τὸς εἰς ὄρος ἀγιασματος.

ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, γλυκύτερα τὰ λόγια τῆς
σώματός μου, μάθετε βοᾶν, λέγει Κύριος.

"Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ πάλαι τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἐν ἑρυθρᾷ θαλάσῃ διαγαγὼν, καὶ φρέψας καὶ
σάισας, καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς ἐλευθερώσας Φαραῶ.

"Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἐλέει
πλόσιος, καὶ ἀγαθὸς ἐν οἰκτιρμοῖς, ὁ λυτρώμενος
λαόν ἐκ πλάνης, καὶ δουλείας τῆς ἀθῆταις ἐχθρῶν.

Οὐρανὸς ὁ ἐκτείνας, καὶ τὴν γῆν θεμελιώσας
Χεῖρῶν, πρόσχε τῇ δούσει μου, ὅτι τὸ ἐνομάσθη τὸ
θαυμαστὸν, ἐπεκαλεσάμην φιλανθρώπε.

Ω Δ Η Γ', ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Οσπρεώσας καταρχάς, τὸς ἕρανὸς ἐν σπηταῖς,
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με
Χεῖρῶν, τῆς ἐπιταῶν σὺν σῆεξον, ὅτι ἐκ ἐστὶ πλῆθ
σὺ ἅγιος μόνε φιλανθρώπε.

Δημοσία Κεντρίτου

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μονοψαλμίου"

ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ.

Ῥάβδος εἰς τύπον τῷ μυστικῷ παραλαμβάνεται, πῶ βλασφῶ δὲ προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ σειροῦσιν δὲ πρῶτον Ἐκκλησίᾳ νυν ἐξλιθίσθη, ζύλον σαυρῆ, εἰς κράτος, καὶ σερέωμα.

Τῆς Οκτωήχης.

Οὐρανίας ἀφίδος ὄραφργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητῶρ σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῷ ἐφετῷ ἢ ἀκρότης, τῷ πιστῶν τὸ σπείγμα, μόνη φιλιάνθρωπε.

Ἐγρεάθη ἡ καρδία με ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας με ἐν Θεῷ με, ἐπλατυώθη ἐπ' ἐχθρῆς με τὸ σῶμα με, δι' ἑρμῆθην ἐν σωτηρίᾳ σε.

Σερέωσον ἡμῶν τὸν νῦν, καὶ τὰς καρδίας, ὁ τῆς ἑρανῆς τῷ λόγῳ σερέωσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σε, εἰς σωτηρίαν τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῷ προσρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῷ ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά με.

Ὁ σερέωσας ἐν τῇ χειρί σε, Λόγε Θεῷ τῆς ἑρανῆς ἐν τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς ἀληθῆς ἐπιγνώσεως, σερέωσον καὶ ἡμῶν τῷ ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Ὁ σερέωσας Λόγε τῆς ἑρανῆς λόγῳ, σερέωσον ἡμῶν τὸν νῦν καὶ τὴν καρδίαν, εἰς τὸ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ σερέωσας λόγῳ τῆς ἑρανῆς, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν, σερέωσον με πρὸς ὕμνον τῆς δοξολογίας σε Κύριε.

Οὐκ ἐστὶν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἢ ἐστὶ δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· ἢ ἐστὶ δίκαιος πλῶ σε Κύριε.

Δημόσια Κεντρικὴ

Τό-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανράσια"

Τόξον δυνατῶ ἠδυνήσε, καὶ οἱ ἀδυνάκοντες περιεζώσαντο δυνάμιν, διὰ τὸ ἐσπερώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Συμάξον Κύριε, τοῖς δυνατοῖς τῆ λαῶ σου περιζωνύων δυνάμιν, καὶ τὰ τόξα πολεμίων συντείλον, καὶ τῆς πτωχείας μου τὸ κέρας ὑψώσον.

Τὸν φόβον σε Κύριε, ἐμφύτλλσον ἐν ταῖς καρδίαις τῶ ἔθλου σε, καὶ γενῆ ἡμῖν στερέωμα τῶ σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλεσμένων.

Σπρέωσόν με Κύριε δυνάμει τῆ Σπαυρῆ, καὶ δώρησαί μοι καρδίαν καθαραν, ἵνα ἐν σοὶ καυχῶμαι Ἀγαθέ.

Σπρέωμά μου Σωτῆρ ὑπάρχεις, καταφυγή μου, καὶ δυνάμις, σαλόθεισαν τῶ καρδίαν μου, σπρέωσον εἰς τὸν φόβον σε, ὅτι ἐκ ἔστι ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου ἐσπερώθη ἡ ψυχὴ μου, καὶ καυχάσθω λέγασα, ἐκ ἔστι ἅγιος, ἐκ ἔστι δίκαιος πλῶ σε Κύριε.

Ὁμοιωσόν με Χριστῆ νοτιῶς τῶ ὄρει τῆς Σιών, ὑψώσας καὶ σερεώσας, τῆ ἐπὶ σοὶ πεποιθήσει, καὶ κατασάξας τῆ ὄρῳ τῆς χάριτος φιλανθρώπου.

Ἐσπειρημένον ἐν τῆ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ὃ ἐπὶ ταύτῳ οἰκοδομήσω μου τῶ Ἐκκλησίαν εἰπών Κύριε, διάσωσόν με βοῶντα, σὺ εἶ Χριστὸ ὁ Υἱὸς τῆ Θεοῦ τῆ ζωῆς, καὶ ἐν σοὶ ἐσπίρικται τὸ πνεῦμά μου.

Στερέωσόν με Κύριε, τὴν ἀδυνάειά μου γνώσκων, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς Παντοδυνάμος.

Ω Δ Η Δ'. Η Χ Ο Σ Π Λ. Δ'.

Σύ με ἰσχύς Κύριε, σύ με δυνάμις, σὺ Θεός
 με, σύ μου ἀγαθίαμα, ὁ πατερικὸς κέλυκος μὴ
 λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος·
 διὸ σὺ τῷ Προφῆτῃ Ἀββακὺμ σοι κραυγάζω, τῇ
 δυνάμει σε δόξα φιλανθρώπε.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκουμένης σε τὸ μυστήριον,
 κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὴν Θεότητα
 τῆς Ὀκτωήχης.

Ἐκ σαρκός σου βολίδες Θεότητος ἔξεπερδύοντο,
 Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων· ὅθεν οἱ πόρκειτοι, μέλ-
 ποιτες ἀνέβωσαν, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ἐξ ὄρας κατεσκήν, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μό-
 νης Θεότητος μέλλοντας σαρκῶσαι, θεοπτικῶς κα-
 τενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ ἰδοξολόγει σε τὴν δυνάμει·

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκούσῃ, καὶ ἐφοβήθην,
 ὅτι ἀρήτῳ βελῆ ὁ αἰδισί, ἐκ τῆς Παρθένου προήλ-
 θες σαρκῶθεις, δόξα τῇ συγκρατάσει σου Χε-
 ρὶ, δόξα τῇ δυνάμει σε.

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τῆς Ἀποστόλης σου Κύριε,
 καὶ ἐδέξω χερσὶ σε λυίας αὐτῶν, καὶ σαπεία γέ-
 γονεν ἡ ἵππασία σε, τῆς πισῶς μεγαλῶσι, δόξα
 τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὁ Θεοφόρος Πεδύετι Ἀγία φωτιθεὶς Προφήτης
 Ἀββακὺμ, τὴν ἐπ' ἰσχύων σε ἔλασιν, παρακατι-
 δῶν ἀνέβωσα, ἐν τῷ ἐγγίξεν τὰ ἐπ' ἐπιγραιθίστην
 ἐν τῷ παρῆναι τῆς καιρῆς ἀναδειχθίστη· δόξα τῇ
 δυνάμει σε Κύριε.

Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν, ἐκ Παρθένου σε
λόγε σαρκούμενον, μελωδικῶς ἀνεβόα, δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ, πῶς τοιχοῖς ὀφθαλμοῖς
προεῖδε Κύριε τὴν παρυσίαν σου διὸ καὶ ἀτεκράυ-
γαζεν, ἀπὸ Θαιμῶν ἤξει ὁ Θεός· δόξα τῇ δυνά-
μει σου, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκολούθησιν καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος
σου Κύριε.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκολούθησιν σου, καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὴν ἀφατέρισιν οἰκονομίαν, καὶ ἐδόξασα
Δόγε τὴν συγκαταβάσειν σου.

Τὴν σὺν ἐνανθράπησιν, ἡνὲν πρὸ αἰώνων προώ-
ρισας, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐδόκησας πλέσαι Κύριε,
εἰσακήκοα, καὶ φόβῳ ἀνύμησα.

Σὺ τὴν ἀρχαίων ἔλαβον Χριστὲ, προθεωρῶν ὁ
Προφήτης Ἀββακὺμ, ἐβόα σοι σὺν τρόμῳ· ἀκή-
κοα τὴν ἀκολούθησιν σου, καὶ ἐφοβήθην, καὶ κατενόησα
τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκολούθησιν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην, ὅτι ἐν μέσῳ
δύο ζώων γινώσκῃ, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκάλυψεν οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ σου Χριστὲ, καὶ τὰ σύμ-
παντα Σωτήρ, τῆς σῆς αἰδέσεως ἐπλήθη.

Οὐρανὸς ἐκάλυψε Χριστὲ, ἡ σὴ ἀρετὴ, καὶ τῆς σῆς
αἰδέσεως πεπλήρωται τὰ σύμπαντα.

Ὡς τῷ Πέτρῳ χεῖρα ἐπτείνας εἰς βοήθειαν, καὶ
μὴ ἐλίθησον, καὶ σώσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀββακὺμ Προφήτα, τί κράζεις; τί ἰδῶν ἐξέ-
στης; ἐκ Θαιμῶν σε ἤξοντα τὸν Θεόν, ὁρῶν πεφό-
βημαι.

Ω Δ Η Ε'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Γινα τί με ἀπάσω, ἀπὸ τῆ προσώπια σε τὸ φῶς
τὸ ἄδυτον; καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν
δείλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῷ
ἐντολῶν σε, πῶς ἑδὲς με κατόρθωτον δέομαι.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ὦ τεισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐπάθη Χει-
ρὸς ὁ Βασιλεὺς, καὶ Κύριος, οἱ ἔπέπρωκεν ὁ ξύ-
λων ἀπαπίσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προ-
σαγαγύτι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σε Κύριε, καὶ
τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην πα-
ράχῃ ἡμῖν φιλαίθραπε.

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς με διασκέδασον, φωτοδό-
τα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας
τῆς ἀβύσσου καὶ δαίρησαί μοι τὸ φῶς τῷ προσαγ-
μάτων σε Λόγε, ἵνα ὀρθεῖζων δοξάζω σε.

Ὀρθεῖζοντες βρωμένῃ σοὶ Κύριε, σῶσον ἡμᾶς,
σύ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴ-
δαμεν.

Τῆς τῷ παθῶν με ἀχλύος, ὡς ἐκ νυκτὸς βα-
δυτάτης λυτράμενος, ὀρθεῖζειν ἀξίωσον, τὸ Πνεῦ-
μά με δέομαι, ἐν φωτὶ ἡμέρας πῶν σῶν προσαγ-
μάτων Χριστέ.

Τῷ φωτὶ αὐγασόν με τὸν γὰρ ὁ Θεός δέομαί σε,
ἵνα πῆν πολλήν σε ὑμνήσω, ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖσας
ἀγαθότητα.

Δημόσια Κεντρικὴ

Τῶν

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μαγνήσεια"

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τῷ ψυχάλωτον
ὄδον αἰὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου
Κύεε, προσδηγῶν με ἐν τῇ τείβῃ τῆς ἐνπολιτείας
καθοδήγησον.

Ὅτι Θεὸν ἄλλον ἀγαθὲ, πλῶ σου εἰ γνώσκε-
μεν, πρὸς σὲ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἐκ νυκτὸς ὀρθεί-
ζοντες, αὐμνεμένῃ σε φιλαίθραπτε.

Ὄρθεῖζει τὸ πνεῦμά με πρὸς σὲ ὁ Θεός, τὸν ἐκ
Πατρὸς γεννηθέντα ἀφράτως, καὶ ἐγειραντα κέρα
σωτηρίας ἡμῖν.

Ὄρθεῖζει τὸ πνεῦμά με πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι
φῶς τὰ προσάγματα τῆς παρσσίας σου· ἐν αὐτοῖς
ἐν κατεύγασον τὸν νῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ὁδήγη-
σον ἐν τείβῃ ζωῆς.

Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, θεογνωσίας παιδριώας
τὰ πέρατα, φάτισόν με τῷ ὀρθρῷ τῆς φιλαίθρα-
πίας σε Κύεε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ
Θεός, ἕλεος παράχρημαι.

Κύεε ὁ Θεός ἡμῶν εἰρλίω ὁδὸς ἡμῖν. Κύεε ὁ
Θεός ἡμῶν κῆσαι ἡμᾶς, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οἴδα-
μεν, τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν.

Ὄρθεῖζοντες πρὸς σὲ τὸν φιλαίθραπον, αὐμνε-
μένῃ σε Χεῖσέ ὁ Θεός, δάριται ἡμῖν τὰ ἐλεησε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζει τὸ πνεῦμά με πρὸς τὴν σὴν
ὑμνοδίαν, εἰότι φῶς καὶ εἰρλίω τὰ προσάγματά σε.

Ἀγαθὲ φῶς, καὶ εἰρλίω χορηγέ, τὸ σκότα με
καὶ πολέμα ρῦσαι τῆς παθῶν, ὀρθεῖζοντα Χεῖσέ
πρὸς τῷ σὴν αἰεσιν.

Τὰ προσάγματά σου φωτισμὸν Χεῖστέ ὁ Θεός,
ὡς ἀγαθὸς ὑπέδειξας. διό σοι φωτόδοτε ἐκ νυκτὸς
ὀρθεῖζοντες, δόξαν ἀναπέμπομεν.

Ημολογιο.

Ἁγίασισ Κεντρικῆ Τῆς

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Τῷ σὺ φωτὶ αὐγασόν μου τὸν νῦν ὁ Θεὸς δέο-
μαί σε, ἵνα τὴν πολλῶν σε ὑμνήσω ἐκ νυκτὸς ὄρ-
θρῆσας ἀγαθότητα.

Ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίας ἡμέραν, ἐν τῷ
φωτὶ τῷ προσώπῳ σε Χριστέ, ἐλλαμφθεῖν πρὸς ὄρ-
θρον ἢ αἰνεσίς σε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Ω Δ Η Γ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ ἐκ βυθῶ ἤν' ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σὺ
γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τείας μου.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Νοτίε θυρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς
σαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ Σωτήριον πάθος προ-
διετύπε σαφῶς· ὄδον τελήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερ-
κόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τῷ σαρκί προσ-
παγκύτος Χριστέ τοῦ Θεοῦ, καὶ τελιμέρῳ ἐγέρσει
τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὸν Ἰωανᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κα-
τάβησας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον ἐν ἄκρυσι τοῦ
ἔχθρῶ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνον διάσωσον.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωπύ-
πτου Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ ἤν' πταισμάτων μου ῥυ-
σαι ὡς φιλεῖς ἄνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν
μὲ δέομαι.

Χιτωνά μοι παράγε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος
φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταγί-
μο

με παράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συναθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τῷ κραταίῳ χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὃ κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

Τῷ δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισεν· καὶ ὀδομαί ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ὁ ἐν Ἰσαὰκ τὸ πάθος προεράφας, καὶ ἐν Ἰωνᾶ ταφῷ προτυπώσας, καὶ ἀνάσσειν πᾶσιν παρέχων, σοὶ βοῶμεν σὺ τῷ Προφήτῃ, ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ἀνάγαγε εὐσπλαγχιε Κύριε.

Πρὸς τὸν δυναμένον σώζειν με Κύριον, ἐκ βυθῶ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε τὴν ζωὴν μου ὡς φιλαΐθρωπος.

Ἀπερίφασ με εἰς βάθῃ καρδίας θαλάσσης, καὶ εἶδον τὰ θαυμάσιά σου Κύριε.

Συνεχόμενον δεῖξαι με φιλαΐθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, καὶ πρᾶσιπτοιτα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτῃν Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλαΐθρωπε, πῶς κύμασι τοῦ βίου χειμάζομαι. διὸ ὡς Ἰωνᾶς εἶπω βοῶ σοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τῆς ζωῆς μου εὐσπλαγχιε Κύριε.

Ὡς τὸν Προφήτῃν Ἰωνᾶν, τῷ κήτους ἀνήγαγε ὁ Θεός, οὕτω ρύσαι με ἐκ θήρας τῷ ἀλλοτείου, καὶ σῶσόν με οἰκτιρμῶν ὡς πολυέλεος.

Ὡς ἐκ τοῦ κήτους ἐλυτρώσω τὸν Προφήτῃν σου, καὶ ἐγὼ Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων με λύτρωσαι.

Ἐπερῆραν τῷ κεφαλῷ μου αἱ ἀνομίαι μου, ὡς
Elichì.

βαρὺς φορτίον ἐπ' ἐμέ βαρυνθεῖσαι, εἰς ἀπογνώσεως βάθην κατέλκυσί με, ἀλλὰ πρὶν βυθιδιῶαι Κύριε σφῶσόν με.

Ἐκ κοιλίας ἄδω κραυγῆς με ἠκασας φωνῆς με, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με πολυέλεε.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλαΐθραπε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου χειμάζομαι· διὸ ὡς Ἰωνᾶς σοὶ κραυγάζω Λόγε, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με εὖσπλαγχνε Κύριε.

Ω Δ Η Ζ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Θεὸς συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἤβηθι ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομεσὴν ποδοῖ, ὡς ἐν λειμῶνι χοροδύοντες ἢ φαίλον· ὀλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἐνεον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοσυγῆς· ὁμοῦ τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντιχωῖ τι ὀροσοβόλῳ πνύματι, πνεῖ σιωδόντες ἔφαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός ὀλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες, ὀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς πᾶς αἰῶνας.

Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνε, τὴν πανόλεθρον δύναμιν σβίσαντες, μορφή Ἀγγέλου συγκαταβάσει

τῷ δημιουργῷ γενναίαι ἐκραύγαζον· δόλογητός εἶ,
καὶ αἰνετός ὁ Θεὸς τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πεδίῳ Δειρᾶ ποτὲ ὁ τύραννος κάμινον ἔστη-
σε, πρὸς τιμαίαν τῶ Θεοφόρων, ἐν ἧ οἱ τρεῖς
Παῖδες ὑμνολόγησαν εἷνα Θεόν, τελειῶς αὐῦμνεν λέ-
γοντες· ὁ τῶ Πατέρων Θεὸς δόλογητός εἶ.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανήσαντες Παῖδες ἐν
Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίσει τῆς Τριάδος, τῆς φλόγα
τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῶ Πατέ-
ρων ἡμῶν Θεὸς δόλογητός εἶ.

Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόσι τῇ χυ-
σῆ οὐ προσεκυῶνσαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυ-
ρὸς ὀροσιζόμενοι, τῷ ᾠδῶ ἀνέμελλον λέγοντες,
ὁ ὑπερυψόμενος τῶ Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς δό-
λογητός εἶ.

Ὁ δὲ Ἀγγέλος παῖδας ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ
τὴν βροντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς ὄροσον, δό-
λογητός εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν ἀρχῇ τῷ γλῶ θεμελιώσας, καὶ ἐρανὸς
τῷ λόγῳ στερέωσας, δόλογητός εἶ εἰς τὰς αἰῶνας
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῆς Παῖδας ὀροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ Παρ-
δειον φυλάξας τῷ πεῦσανόν σε μετὰ πόκον, δόλο-
γητός εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶ Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос πυρὶ φλογιζομένη,
ἔδροσιζετο πινδύματι Θεῶ ἐπιπασία, οἱ Παῖδες,
ὑπὲρ ψάλλον, δόλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶ Πατέρων
ἡμῶν.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τῆς Παῖδας διασώσας, δό-
λογητός εἶ εἰς τὸς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶ
Πατέρων ἡμῶν.

Μιμητὰς τῶ τελῶν σε Κύριε Παῖδας, ποίει ἡ-

μας, ἀντικαθίσταμεν πρὸς ἁμαρτίαν, καὶ τὸ πῦρ τῶν ἕδων παύσαντας καὶ ψάλλοντας, δόλογητες εἰς ὁ Θεὸς ὁ ἴψ Πατέρων ἡμῶν.

Ἀποβλεψάμενος ὁ τύραννος τοῦ τετάρτου τῆς μορφῆς, ἔλεγε τοῖς μετ' αὐτοῦ, τρεῖς ἐβάλομεν ἐν τῇ φλογί, καὶ δὲ τέσσαρας ἐρῶ, τοῦ εἰὸς ἡ μορφή ἐξίστα μου τὸν νοῦν, ἐκπλήττει μου τὸν λογισμόν, τῶν τειῶν ὁ χορὸς ὑμνεῖτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Παίδων ἐν καμίνῳ βληθέντων, θεασάμενος ὁ τύραννος, τοῦ τετάρτου τῆς μορφῆς, ἐν εἶδει τοῦ Θεοῦ, σὺ αὐτοῖς ἐκράυζαζεν, δόλογητος εἰς ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω Δ Η Η'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἐπιπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσέβεισιν ἑμμανῶς ἐξέκασε· διωάμει δὲ κρείττωνι, περισωθέντας τοῦτες ἰδῶν, τῇ ἡμιουργῶ, καὶ λυτρωτῇ ἀεβόα· οἱ Παῖδες δόλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τειᾶδος ἰσάειδοι, ἡμιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβαῖντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς ὄροσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψεῖτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Πατρὸν ἅγιον εἰς τὰς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Μυσικὸν ὄργάνων συμφωνῶντων, καὶ λαῶν ἀπειρών προσκυμῶντων, εἰκόμ τῇ ἐν Δευρᾷ τρεῖς πατρὸς

δες μὴ πειδύστες, τὸν Κύριον ἀνύμνῃν, καὶ ἑδοξολόγην εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Νικηταὶ τυραννικῆς καὶ φλογὸς τῆς χερείτης σου γυγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀπεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· ὀλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπαγορεύοντες χρυσολατρείαν αἱ Παῖδες, Βασιλέως κατεφρόνησαν· ἐγνώρισεν γὰρ αὐτοὺς τὸ πῦρ δέλεος Θεῶν, ἀνετράπη βρωῶντας· ὑμνεῖτω ἡ Κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψώτω εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ἀσεβείας ὄργανα, ἀλλ' οἷον μέλος· ὀσεβείας δὲ αἱ φθόγγοι ἐκελάδων φόρμιγγες· ὀλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου, Χεῖρὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῇ πυρὶ, καὶ τῷ φλόγα καταπατοῦντες ὑπέψαλλον, ὀλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων γεννηθέντα, καὶ ἐκ Μητρὸς ἐκ ἐσχάτων σαρκωθέντα, ἱερεῖς ὀλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψώτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ ὀξυαθέντα, καὶ ἐν βράτῳ πυρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἁρπαγθέντα, πρὸ Μωϋσῆ μυσήλειον γνωεῖσσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φεῖτεσσιν, ἁγίων αἱ Συνάμις, καὶ τρέμεισι τῷ Ἀγγέλω αἱ Τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψώτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τῆς Θεῶν θαλάσσης ὄμιον φάσμιον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν· σὺ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὺ δεξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ Κτίσις, ὡς Δημιουργῶ τῶν ὄλων εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἄγγελοι, καὶ ἄραοί, τὸν ἐπὶ θρόνῳ δόξης ἐποχήμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον· ἄλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν καμίῳ χορείᾳ ἔσκησαν νεανίαι· τὴν ἑναρμόνιον τάξιν διεξιόντες· τῆς κτίσεως ποροθέντες δοξάζειν, τὴν πανουργικὴν σοφίαν, Χεῖρόν ἀναμέλποντες· ἄλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς, τὸν Κύριον.

Ἱερουσαλὴμ ἠγιασμένη· ἀγνεύεις ἄντες Παῖδες ἐδείχθησαν· οἱ τῶν ἐν αὐτῇ θείᾳν θρησκουμάτων, μὴ λαβόντες λήθει ἐλόλυτον· ἀλλὰ τὸ Βαβυλώνιον πῦρ ἐν αὐταῖς, ἀσεβεῖσι ποροξνήσαντες, ἐν ᾧ ὄροισθέντες ἔφαλλον· ἄλογεῖτε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Ἐκαύσατε τὴν κείμενον ἐπιπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ, ὁ τύραννος ἔφη τοῖς Χαλδαίοις τὸν Ἀναίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαήλ, ἐμβάλλετε αὐτοὺς ἐν αὐτῇ· οἱ τινες τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ οὐ προσεκυῖησαν, ἀλλ' ἔλεγον· ἡμεῖς Θεὸν ἔχομεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν λατρεύομεν, καὶ προσκυνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐυλογεῖτε πᾶσα ἡ κτίσις Κυεῖς· ἐδοξολόγησάν σε οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις σὺν τοῖς παισὶ, καὶ ἡμεῖς αὐμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀταρχος Θεὸς Λόγος ἐλθὼν ἐπὶ τὸν βάπτισμα, ἐπέλει τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔλεγε, σύ με βαπτίζεις ἐν ὕδατι, καγὼ δέ σε ἐν Πνεύματι, μετὰ τῷ πνεύματι βωῶντι μοι, ἄλογεῖτε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Δημόσια Κεντρικὴ

Τὸν

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μαγούσεια"

Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγέλων, ἀπαύσως δοξαζόμενον, ἀβλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Βασιλέα, τῆς οὐρανῶν ὃν ἱμῶσι, στρατιαὶ τῆς Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ'. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τὸτο ὁ ἔρανος, καὶ τῆς γῆς καταπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ἔφθην τοῖς ἀνθρώποις σαματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν ἀρυχωροτέρα τῆς οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλιώσιν.

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστὸν· ὑψὲς τὸ τοῦ Σταυροῦ ζυγῶρον ἐν γῆ πεφυτῆργηται δένδρον· δι' οὗ τοῦ ὑψομένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σέ μεγαλιώμεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γαστρὶ ἀπογενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον, τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγενὴς κατὰρα διαλέλυται, τῷ βλαστῶ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἧς πάντα αἱ Δυνάμεις τῆς ἡρανῶν μεγαλιώσιν.

Τῆς Ὀκτοήχης.

Ἐφθεξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως, ὁ Ὑψιστος ἐκὼν κατῆλθε μέλι καὶ σάματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν Ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλιώμεν.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἑγείρας κέρασ σωτείας ἡμῶν, ὡς οἶμα Δαβὶδ

τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς αἰά-
τολῇ ἐξ ὕψους, καὶ κατέβηκεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰ-
ρήνης.

Κυεῖας Θεοτόκεν, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ διὰ σοῦ
σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺ ἄσωμάτοις χο-
ρεΐαις σὲ μεγαλιώοντες.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεῶ Μιτέρα τῆ Ὑψίστη,
σὲ τὴν ὑπὲρ ἕν κηύσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως
Θεόν, τὴν ὑψιλοτέραν τῶ ἀχράντων δυνάμεων, ἀ-
σιγήτοις δοξολογίαις μεγαλιώομεν.

Ὡ Παρθενίας ἀκρότης Θεοτόκε! Ψαλμοῖς δὲ
ἐκπλεέσιν, ἑορταῖς ὑψοῦσα χαρείων σου, καὶ νῦν
πλέον τῇ παρθενικῇ τοῦ λόγου σου μήμη, φαι-
τίσει μυστικῇ κοσμοῦσα, τοὺς ἐν αὐτῇ σε μεγα-
λιώοντας.

"Ορους παρῆλθες πρὸ φύσεως, τὸν Δημιουργὸν
συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ
κόσμῳ γέγονας" διό σε Θεοτόκε ἀκαταπαύτως με-
γαλιώομεν.

Μεγαλιώομέν σε τὴν Μιτέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δο-
ξάζομεν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτῆρα τεκῆσαι
τῶ ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸν ἀόρατον μορφῇ θεϊκῇ δεξασμένη, ἀπειρό-
γαμῃ Παρθένε, καὶ Μήτηρ, ὕμνοις τὸν τόκον σου
μεγαλιώομεν.

Μεγαλιώομέν σε τὴν πανάμωμον, Μιτέρα Χει-
ρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐπισκίασκει τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
πυρὶ καὶ βάτῳ ἵτόκον τὸν τῆς Ἁειπαρθένου, εἰς
ἡμῶν τῶ πιστῶν σωτηρίας, ὕμνοις ἀσιγήτοις με-
γαλιώομεν.

Ἡ ἀνατραφεῖσα εἰς τὴν Ἁγίαν τῆς Ἁγίων, καὶ
 παῖσα τὸ φῶς τῆς Οἰκουμενῆς, Κεχαριτωμένη χαί-
 ρε, ὕμνοις τὸν Τόχον σε μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἄραν καὶ γῆς μεσίτῳ, πᾶσαι αἱ γε-
 νεαὶ μακαρίζομεν· σωματικῶς γὰρ ἐσφάπησον ἐν
 σοὶ, τὸ πλήρωμα Παρθένε τῆς Θεότητος.

Ἀλλότριον τῆς Μητέρας ἢ Παρθένια, καὶ ἔσβον
 ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιία· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε,
 ἀμφοτέρα ἀκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
 γῆς, ἀπαύτως μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἀφλεκτον, ἐν προεώρα Μωϋσῆς, ἀ-
 καταφλέκτως καιομένην ποτὲ, τῇ τῆς Θεότητος
 πυρὶ, ὡς ἀφλέκτως κηύσασαν τὸν Κύριον, σε-
 σαρκωμένον Θεόν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλι-
 ὶμεν.

Ἐν ἀφροσυνῇ πῶτες, τῇ Παρθένῳ τὸ χαίρε
 βοήσωμεν· ἢ κεχαριτωμένη Μαρία Θεότοκε, σὲ
 ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, οἱ πιστοὶ ἅπαντες ὁμοφρόνως
 μεγαλιώμεν.

Σιγάτω αἰρετικῶν τὰ στίφη, πῶν μὴ κρείας
 Θεοτόκον ὁμολογούντων σε· σὲ γὰρ ἀώθει οἱ Προ-
 φῆται προσηκῆσαν, Μητέρα γενέσθαι Θεοῦ, καὶ
 μεσίτῳ τοῦ γένους ἡμῶν· διό σε Παρθένε μεγα-
 λιώμεν.

Τὸν ληστὴν μιμούμενος ὁ πάλαι ἐγὼ, ὁμολο-
 γῶν σε κραυγάζω σοι, εἴα τὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ
 ἐκ Παρθένου ἀφράσπως σαρκωθέντα, καὶ δι' ἐ-
 μέ γεγονότα κατ' ἐμέ, ἀλλ' ὡς φῶς νοσρὸν Ἥλιε,
 ἀμνημονήσας τῶν κακῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου
 μνήσθητί μου, ὅταν κελὴς Κύριε, καθίσῃς ἐπὶ
 ὄρον.

Σωματώσεως θείας ὄργανον Παρθένε γέγονας,

καὶ τῆς τοῦ Λόγου καρὸς τὴν ἐκ σᾶ σάρκα μίξιν
 συμφών· ἰώμεσάις γὰρ οὐσίαις, διπλαῖς ἐν
 γείαις, καὶ θελήσει δεικνύμενον τέτοκας· ὃν
 μνηστὲς σὲ Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Τὴν ἀγιῶν ἐνδόξως τιμήσωμεν λαοὶ Θεοτόκε
 τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος δεξαμενίῳ ἐν γαστρὶ
 φλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν πλατυτέραν τῆς οὐρανῶν Θεοτόκε,
 φωτεινότεραν τῆς ἡλίου, ὕμνοις μεγαλιώμεν.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ
ΤΟΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ.
ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ιε'. ι.

Ἀρδύω βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει.
Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται
ἵππον, ἢ ἀναβάτιν ἑρρίψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,
ἐπὶς με Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτὸν, Θεὸς τῶ Πατρός
μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντείβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐ-
τῷ ἄρματι Φαραὼ, καὶ τῷ δυνάμει αὐτὴ ἑρρί-
ψεν εἰς θάλασσαν.

Ἐπιλέκεις ἀναβάτας τριτάτας κατεπάρτισεν ἐν
ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

Πόντω ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν
ὡσεὶ λίθος.

Ἡ δεξιὰ σου Κύριε δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ, ἡ δεξιὰ
σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει
τῆς δόξης σου συνέτειψας τῆς ὑπερνωτίης.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, κατέφαγεν αὐτὴς ὡσεὶ κα-
λάμην· ἢ διὰ πνέματος τῶ θυμῷ σου διέσπῃ τὸ ὕδωρ.

Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ
κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς· διώξας καταλήψομαι, μειῶ
σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ
μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπόστολος Κεντρικῆ.

Ἀπὸ-

Ἀπέσειλας τὸ πνεῦμά σε, ἐκάλυψεν αὐτὴς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε; τίς ὁμοίός σοι δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις, θαυμαστός, ἐνδόξων ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιον αὐτοὺς γῆν ὠδήγησας τῇ δικαιοσυνῇ σου τὸν λαόν σου τῆτον, ὃν ἐλυτρώσω.

Παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίων σου ἠκούσαν ἔστιν, καὶ ὠργίσθησαν, ὠδίνες ἔλαβον κατοικῆντας Φιλιστίνου.

Εἰς Στίχους η'.

Τέτε ἔσπασαν ἠγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ Ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβον αὐτὴν τρόμος, ἐπάκησαν πάντες οἱ κατοικῆντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτὸν φόβος, καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν.

Εἰς Στίχους θ'.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε, ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου ἔπος, ὃν ἐκτίσω.

Εἰσαγαγῶν, καταφύτεις αὐτὴν εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατεργάσω Κύριε ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι ὅτε εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺ ἄρμασιν καὶ ἀναβάτας εἰς θάλασσαν.

Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ κυ.

Δημοσία Κεντρικὴ

ΩΔΗ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουῆλ"

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

Ιστέον ὅτι ἡ β'. Ὠδὴ ἐδέποτε στιχολογεῖται, εἰ μὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοσῇ· μετὰ δὲ πῖν πρώτῳ, στιχολογεῖται αὐτῷ ἕως τέλους.

Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια λέγομεν. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ἐνὶ ἐκείνῳ.

Ὠδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δολτερονομ. Κεφ. λβ'. ι.

Νόμος γραφέντος, αὐθις. Ὠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε Οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετω γῆ
ρήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάτω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ
καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ρήματά μου.

Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγρῶσιν, καὶ ὡσεὶ ριφετὸς ἐπὶ
χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλω-
σαύῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ
ὁδοὶ αὐτῆ κείσεως.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δί-
καιος καὶ ὀσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτησαν οὐκ αὐτῷ πένητα μωμητὰ· γυνεᾶ
σκολιὰ καὶ διεστραμμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀντιπο-
δοῖτε;

Οὕτως λαδὸς μαρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς
ἐπὶ σου Πατὴρ ἐκπύσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ
ἐπλασέ σε;

Μνήθητι ἡμέρας αἰῶνος, σωῆτε δὴ ἐπι γυνεᾶς
γυνεῶν.

Δημόσια Κέντρον

Ἐπε-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Ἐπερώησαν τὸν Πατέρα σοι, καὶ ἀναγγελεῖ σοὶ τὰς παρεσβυτέρας σοι, καὶ ἐρᾶσι σοὶ.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν γῆς Ἀδάμ.

Ἔστησεν ὄρεα ἔθνων κατὰ αἰεθμὸν Ἀγγέλων Θεῶ· καὶ ἐγενήθη μελὶς Κυρίαι, λαὸς αὐτῆ Ἰακώβ, χοῖνισμα κληρονομίας αὐτῆ Ἰσραήλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καὶ μαρτυρίᾳ ἐν αὐτῷ ὄρει.

Ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρυμβον ὀφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοστιάδ' ἑαυτῆ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοατοῖς αὐτῆ ἐπεπόθησεν.

Διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ μεταφρεσίων αὐτῆ.

Κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ ἔκ' ἦν μετ' αὐτῶ Θεὸς ἀλλοτείας.

Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰχθυὸν τῆς γῆς, καὶ ἔψάμωσεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ σπέρμας πέτρας.

Βέτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ σέας ἀρνῶν καὶ κριῶν, γῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ σέας τῶν νεφρῶν πυρῆ, καὶ αἷμα σαφυλῆς ἔπινον οἴνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήθη, καὶ ἀπέλατῆσεν ὁ ἠγαπημένος.

Ἐλιπαύθη, ἐπαχυώθη, ἐπλατυώθη, καὶ ἐγκάτω πέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεῶ Σωτῆρος αὐτῆ.

Παράξινά με ἐπ' ἀλλοτείοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξέπικραναύ με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ εἰς Θεῶν Θεοῖς, οἷς οὐκ ἴδον.

ἴδουσιν· καιροὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν, οἷς ἔκ ἴδουσιν οἱ Πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γενήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθεαι Θεὸν τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν ὑμῶν αὐτῶν, καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν, ἀποσρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεῖξω, τί ἔσαι αὐτοῖς ἐπ' ἐχθρῶν.

Ὅτι γενεὰ ἐξέστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἷς ἔκ ἔσε πῖσις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' ἐμοὶ Θεῶν, παράργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Καγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνη ἀσυνέτω παροργισῶ αὐτοῖς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκυται ἐκ τῆς θυμῶν μου, καυθήσεται ἕως Ἄδου καποτάτῃ.

Καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συνάξω εἰς αὐτὴς κανά, καὶ τὰ βέλη μου συνελέσω εἰς αὐτὴς.

Τηκόμενοι λιμῶν, καὶ βρώσει ὀρέων, καὶ ὀπιθόπυκος αἰάτος.

Ὀδοίτις θηρίων ἐξαποσελάω εἰς αὐτοῖς, μετὰ θυμῶν συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξώθεν ἀπικνύσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῆς ταμίαν φόβος.

Νεανίσκος σου παρθένω, θηλάζων μετὰ κτηνηκότος πρεσβύτου.

Εἶπον, διασπρώξω αὐτὴς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυμον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δὲ ὀργῶν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπερναῖοι.

Μὴ εἰποισαν, ἡ χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψιλὴ, καὶ οὐχὶ
Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

"Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βαλὴν ἐστὶ, καὶ ἐκ ἔστιν
ἐν αὐτοῖς ἐπισήμη.

Οὐκ ἐφρένησαν σωθῆναι* ταῦτα πάντα καταδε-
ξάθωσαν εἰς τὴν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίους; καὶ δύο μετακινήσονται
μυριάδας;

Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοῖς, καὶ ὁ Κύριος πα-
ρέδωκεν αὐτοῖς.

Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν*
οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπελος αὐτῶν,
καὶ ἡ κλιματὶς αὐτῶν ἐκ Γομορράς.

Ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πι-
κείας αὐτῶν.

Θυμὸς ὀρακότων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσ-
πίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἴδοι ταῦτα πάντα συλλήκται παρ' ἐμοί, καὶ
ἐσφράγισαι ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ
ὅταν σφαλῇ ὁ πῦρ αὐτῶν.

"Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπολείας αὐτῶν, καὶ πάρεστι
ἔπιμα ὑμῖν.

"Ὅτι κενεὶ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς
ὄχλοις αὐτῶν παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοῖς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπό-
τους ἐν ἐπαγγελίᾳ, καὶ παρεμύνας.

Καὶ εἶπε Κύριος* πῆ εἰσὶν, οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ἐφ'
οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡς πὲρ εἶπα τῷ θυσιῶν αὐτῶν ἠθίετε, καὶ ἐπί-
τηπε πῦρ οἶνος τῷ ἀνοιδῶν αὐτῶν.

Ἀναστήψωσαν, ἢ βοηθήψωσαν ἡμῖν, ἢ γεννηθήψωσαν ὑμῶν σκεπασαί.

Ἴδετε, Ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἔστι Θεός, πλὴν ἐμῶ.

Ἐγὼ ἀπόκτενῶ, ἢ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι, ἢ ἐκ ἔστιν ὃς ἐξελίται ἐκ τῶ χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν Οὐρανὸν τὴν χειρά μου, ἢ ἐμῶμαι τῇ δεξιᾷ μου, ἢ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀσραπλὴ τὴν μάχαιρά μου, ἢ ἀνθέξεται κέρματος ἢ χεῖρ μου.

Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, ἢ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα.

Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, ἢ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων.

Εὐφραίνθητε Οὐρανοὶ ἀμὰ αὐτῶ, καὶ προσκυνήσατε αὐτῶ πάντες Ἄγγελοι Θεῶ.

Εὐφραίνθητε ἔθνη μετὰ τῷ λαῷ αὐτῶ, ἢ ἐσυχυθήσατε αὐτῶ πάντες υἱοὶ Θεῶ.

Ὅτι τὸ αἷμα τῶ υἱῶν αὐτῶ ἐκδικεῖται, ἢ ἐκδικήσεται, ἢ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, ἢ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει.

Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τῷ λαῷ αὐτῶ.
Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσδύχη Ἄγγελος Μιτρός Σαμυήλ τῷ Προφήτῃ. α'.
Βασιλ. β'.

Θεὸν γενναίρει Στεῖρα τίκτωσα ξένως.
Ἄγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Εστρεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας
μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατυώθη σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς
μου, ὑψοῦμαι ἐν σωτηρίᾳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστι Ἄγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι Ἄγιος πλῆθος.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξεληθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τῷ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώστην Κύριος, καὶ Θεὸς ἐποιμάζων ἐπιτηδύματα αὐτῶν.

Τόξον δυνάτων ἠθροήσῃ, καὶ οἱ ἀθροῦντες περιεζώσαντο δυνάμην.

Πλήρεις ἄρτον ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γλῶσσαν.

Ὅτι σῆρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠθροήσῃ.

Κύριος θάνατον, καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς Ἄδην, καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει, καὶ πλετίζει, ταπεινοῖ, καὶ αὐψοῖ.
Ἄγει ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοσμίας ἐγείρει πτωχόν.

Τὸ καθίσει αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαῶν, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομήσει αὐτῶν.

Εἰς Στίχον η'.

Διδῶς δὲ χλω τῷ δόχονίῳ, καὶ δὲ λόγησεν ἐπὶ δικαίου.

"Ὅτι ἐκ ἐπιθύσει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· Κύριος ἀδικίῃ ποιήσει πρὸς ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος Ἅγιος."

Εἰς Στίχον θ'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλεῖστος ἐν τῷ πλείῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ καυχᾶσθαι ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ σωθεῖν καὶ γνωσθεῖν τὸν Κύριον, καὶ ποιῆν κείμα καὶ δικαιοσύνη ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχον δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς Οὐρανὸν, καὶ ἐβρότησεν αὐτοῦ κενεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ἄν.

Καὶ δώσει ἰσχύϊ τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ἰψώσει κέρασ χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσέχη Ἀββακέμ τῷ Προφήτῃ. Κεφ. γ'. 1.

Τῷ τῷ Λόγῳ κένωσιν Ἀββακέμ φράζει.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκούσῃ, καὶ ἐφοβήθην·

Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέσθην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζῃ τῷ ἐπὶ ἐπιγνωσθήσῃ.

Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν

πῶ παραχθῆναι τῷ ψυχῷ μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους, μνηθίσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶ ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄψεος κατασκίε δασέος.

Ἐπάλυσεν Οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ αὐτῆ, καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτῆ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτῆ ὡς φῶς ἔσαι, κέρατα ἐν χερσὶν αὐτῆ, καὶ ἔδωτο ἀγάπῃσιν κραταῖαν ἰχύος αὐτῆ.

Πρὸ προσώπου αὐτῆ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτῆ.

Ἔση, καὶ ἔσα λόγῳ ἡ γῆ ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔδην.

Διτερίβῃ τὰ ὄρη βία, ἐτάκῃσαν βενοὶ αἰώνιον, πορείας αἰώνικας αὐτῆ ἀπὸ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτωθήσονται, καὶ αἰσκηναὶ γῆς Μαυρίας.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σε, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σε,

Ὅτι ἐπιβίση ἐπὶ τῆς ἰππεύσεως, καὶ ἡ ἰππεύσις σε σωπείσῃ.

Ἐντείμων ἐστρατεύῃς τὸ πῆξον σε ἐπὶ σκῆπτρα, λέγεις Κύριε.

Ποταμῶν ῥαχίσειται γῆ ὄψοιταί σε, καὶ ὠδινῆσαι λαοί.

Σπορπιζῶν ὕδατα πορείας ἔδωκεν ἡ Ἀβυσσὸς φωνὴ αὐτῆς, ὕψος φασμασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη ἔση ἐν τῇ ταύξει αὐτῆς.

Εἰς φῶς αἱ βολίδες σε πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σε.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγάσεις γῶ, καὶ ἐν θυμῷ παπῆσεις ἔδην.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια" Ἐξῆλ.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαῦ σε, τοῦ σῶσαι τὸς
 χριστὸς σε ἐλήλυθας.

Ἐβαλες εἰς κεφαλὰς αἰώμων θάνατον· ἐξήγει-
 ρας δεσμῶς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς Δυναστῶν, σπεί-
 ρησονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλιμῶς αὐτῶν,
 ὡς ὁ ἐδίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τὸς ἵππους σου,
 παράσονται ὕδατα πρὸ αὐτῶν.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτόηθην ἡ καρδία μου ἀπὸ φω-
 νῆς προσόχῃς χειλέων μου.

Καὶ εἰσήλθε τρόμος εἰς τὰ ὄσα μου, καὶ ἐν ἑμοῖ
 ἐπαράχθη ἡ ἰχὺς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τῷ ἀνά-
 βιωαί μου εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχος η'.

Διότι συκῆ ἢ καρποφορήσει, καὶ ἔτι ἔσαι γεννή-
 ματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Φύλλεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία ἢ ποιή-
 σει βρῶσιν.

Εἰς Στίχος θ'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ ἔχ' ὑπάρ-
 βουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσο-
 μαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχος δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου δυνάμις μου, καὶ τάξει τὸς πό-
 δας μου εἰς σωτέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τῷ ἰκῆσαί με
 ἐν τῇ φῶγί αὐτῆ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η .

Προσέχη Ἡσαΐκ τῷ Προφήτῃ. Κεφ. κς'. 1.

Ἡσαΐκ παρέρρησις, δ' ἔχη π' πλέον.
Κύειε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνη δὸς ἡμῖν.

Εκ νεκρῶν ἄρθεῖται τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ· ὁ
Θεός, διότι φῶς τὰ προσάγματα σε ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικῆτες ἐπὶ τῆς γῆς·
πέπανται γὰρ ὁ ἀσεβὴς, καὶ μὴ μάθη δικαιοσύνην,
ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν καὶ μὴ ποιήσει.

Ἀρθῆτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύειε, ὑψηλὸς σε ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἴδειςαν,
γρόντες δὲ αἰχμηθῆναι.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδούτων, καὶ νεῦ πῦρ
πρὸς ὑπεριαντίας ἔδεται.

Κύειε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνη δὸς ἡμῖν, πάντα
γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύειε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς.

Κύειε, ἐκτός σε ἄλλον οὐκ εἶδαμεν, τὸ ὄνομά σε
ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ γενροὶ ζῶντες καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἰατροὶ καὶ
μὴ ἀνάσσωσι.

Διὰ τὸ ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πάν
ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους 11.

Πρόθεος αὐτοῖς κακὰ Κύειε, πρόθεος αὐτοῖς κακὰ
καὶ τοῖς εἰδόξοις τῆς γῆς.

Κύειε, ἐν θλίψει ἐμνήθημέ σου, ἐν θλίψει
μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σε ἡμῖν.

Δημόσια Κεντρικὴ

Εἰς

Βιβλιοθήκη Σιότιστος "Μανούσειο"

Εἰς Στίχους 5'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνισσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, ἅπως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σε.

Διὰ τὸν φόβον σε Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσήμεθα, ἀλλὰ πεσένται οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους 6'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ ἀφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ δὲ δρόσος ἡ παρά σου, ἴαμα αὐτοῖς ἴστω ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσέτω.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σε.

Ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως αὐτοῦ παρέλθῃ ἡ ὄργη Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η.

Προσῶχη Ἰωνᾶ τῷ Προφήτῃ. Κεφ. β'. 2

Ἐκ θυροῦ ἐκραύγασεν Ἰωνᾶς, λέγων.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ με.

Ἐκ κοιλίας ἄδη κραυγῆς μου, ἤκασας φωνῆς μου.

Ἀπερρίψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

¶ 54 ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ Θ'. ΩΔΩΝ.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματα σὺ
ἔπ' ἐμέ διήλθον.

Καὶ γὰρ εἶπον, ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σε. Ἄρα
προδήσω τὸ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σε

Εἰς Στίχους η'.

Περεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, Ἄβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἐχίτη.

Ἔδυ ἡ κεφαλὴ μου εἰς χισμὰς ὄρεων, κατέβην
εἰς γλῶ, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς Στίχους θ'.

Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σὲ Κύ-
ριε ὁ Θεός μου.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
Κυρίου ἐμνήσθην.

Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς Ναὸν
τὸν Ἄγιόν σε.

Εἰς Στίχους δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψεύδη, ἔλεον αὐτοῖς
ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰρέσεως, καὶ ἑξομολογί-
σθως θύσω σοι.

Ὅσα ἠύξάμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου
τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η .

Προσδοχὴ τῷ Ἁγίῳ τριῶν Παίδων.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῷ τριῶν Νέων.
Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς δόλογητός εἶ.

Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὴν, καὶ δεδοξασμένον, τὸ ὄνομά σου εἰς
τὰς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ δέδειται αἰ
δοί σου.

Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς, καὶ κρί-
ματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγα-
γες ἡμῖν.

Καὶ ἐπὶ τῷ Πόλει τῷ Ἁγίῳ, τῷ τῷ Πα-
τέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα
πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ
σῆ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῷ ἐντολῶν σου
ἐκ ἠέσαμεν.

Οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς
ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γινώσκται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα
ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας.

Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνό-
μων, ἐχθίστων, ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ
πονηροτάτῳ παρά πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν ἐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰχύ-

νη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν πρὸς δέλους σε, καὶ τοῖς
σεβασμοῖς σου.

Μὴ δὲ παρεῖθης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομα
σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην
σου, καὶ μὴ ἀποσύσης τὸ ἔλεός σου ἀπὸ ἡμῶν, διὰ
Ἀβραάμ τὸν ἡγαπιμένον ὑπὸ σε, καὶ διὰ Ἰσαὰκ
τὸν ἀγαπῶν σε, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτοῦ ὡς
τὰ ἄστρα τῶ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς Θαλάσσης.

Ὅτι Δέσποτα ἐσμικρυνθήμενοι παρὰ πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ ἐσμὲν πεπειτοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον
διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ ἔκ ἐστιν ἐν τῷ κυρῷ τούτῳ Ἄρχων, καὶ
Προφήτης, καὶ Ἡγέμενος, ἐδὲ ὀλοκαυτώσις, οὐδὲ
θυσία, ἐδὲ προσφορά, ἐδὲ θυμίαμα, καὶ τόπος τῶ
καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συωπετριμμένη, καὶ πινύματι
πεπεινώσταις προσδεχθήμενοι, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμα-
σι κειῶν καὶ πύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀνώ-
πιόντων.

Οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμε-
ρον, καὶ ἐκτελείθω ἐπιθρόν σου, ὅτι ἔκ ἐστιν αἰχμή
νη τοῖς πεποιθόσι ἐπὶ σοί.

Καὶ νῦν ἐξακολουθήμενοι ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φρο-
νήματι σε, καὶ ζητήμενοι τὸ πρόσωπόν σου, μὴ κα-
ταιχιώης ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶ ἐλέους σου· ἐξελεῖ ἡμᾶς
κατὰ τὴν θαυμασίαν σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματι
τί σου Κύριε.

Καὶ ἐντραπήνησαι πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς

δέλοις σε κακὰ, καὶ κατασχυμθεΐσαν ἀπὸ πάσης
δυνασεΐας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς σιωτριβεΐη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος,
καὶ εὐδοξὸς ἐφ' ἄλλω τινὶ Οἰκουμενῶν.

Καὶ εὐδιέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτὰς ὑπὲρταί
τοῦ Βασιλείως, καίοντες τινὶ κάμινον γάφθῃ, καὶ
πίσῃ, καὶ συππία, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχέτο ἡ φλόξ ἐπαῖω τῆς καμίνου ἐπὶ πῆ-
χαις πεσάράκοντα ἐντέα.

Καὶ διαῶδωσε, καὶ ἐνεπέρισεν εἰς εὐρε περὶ τινὶ
κάμινον τῆς Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρία συγκατέβη ἅμα τοῖς πα-
εὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξέτιναξε τινὶ
φλόγα τὰ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου εἰς πνεῦμα
δρόσα διασυνείζον.

Καὶ ἐκ ἠφατο αὐτῆς καθόλου τὸ πῦρ, καὶ ἐλύ-
πησεν, καὶ ἐπαρηνώχλησεν αὐτῆς.

Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς σώματος ὕμνον, καὶ
εὐλόγων, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ,
λέγοντες.

Ἡ τῆς τριῶν ὕμνησις, ὡς ἦδον Νεοί.

Εἰς Στίχου 4.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡ-
μαῖν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ Ἄ-
γιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εἰς Στίχου 5.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Νεῶν τῆς ἀγίας δόξης σου,
ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων Ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ σερβάματι τῷ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.
Δόξα, καὶ γὰρ.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ὕμνος τῶν Ἁγίων Τειῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἢ κτιστῶν φύσις.
Τὸ Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι Κυρίου, Οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἥλιος καὶ Σελήνη, Ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ ἄνεμος, πᾶν πνεῦμα, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Εὐ

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ Θ'. ΩΔΩΝ. 159

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, φύχος καὶ καύσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ ριφετοὶ, πάγοι καὶ φύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχνη καὶ χιόνες, ἀσραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ φύσμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσαί, καὶ ποταμοί, κῆπι, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχος 4.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἡοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχος 5.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυρίου, ὄλοιοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαεία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυεῖς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τὸς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, δόλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον ὑμνῶντες, καὶ ὑπερυψῶντες αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ τιῶ.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η.

Ωδὴ πῶς Θεοτόκῃ, ἐκ τῶ κατὰ Λευκαὶ Ἀγίῃ
Εὐαγγελίῳ. Κεφ. α'.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.
Τῷ Θεοτόκῳ ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Μεγαλιώει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τῷ ταπεινώσει τῆς δούλης αὐτῆς· ἰδοὺ ἤδη ἀπὸ πῦ τῷ μακαριοῦσι με πάντες αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ τὸ ἔλεος αὐτῆς εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν πῶς φοβημένοι αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερκρανοὺς διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Δημοσίη Κεντρικῆ

Κα-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανούσσεια"

Καθ' ἔλεος Δυνασας ἀπὸ Θρόνων, καὶ ὕψωσε πε-
πεινός· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλου-
τήντας ἐξαπέσειλε κενός.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῆ, μνηθῶναι ἐ-
λέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῆ ἕως αἰῶνος.

Προσὸχὴ Ζαχαρίας, τῷ Πατρὸς τῷ Προδρόμῳ.
Λακ. α΄.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπέ-
πεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ.

Καὶ ἤγειρε κέρασ σωθείας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ
Δαβὶδ τῷ παιδὸς αὐτῆ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ σώματος τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ, σωθείαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισέντων ἡμᾶς.

Ποῦσαι ἔλεος μετὰ τῷ Πατέρω ἡμῶν, καὶ μνη-
θῶναι διαθήκης ἀγίας αὐτῆ.

Εἰς Στίχους 4.

Ὁρκον, ὃν ᾤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν Πατέρα ἡ-
μῶν, πὺ δεῖναι ἡμῖν ἀφόβως, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν ἐχ-
θρῶν ἡμῶν ῥυθύντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώ-
πιον αὐτῆ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους 5.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι
ὁδὸς αὐτῆ.

Τὸ δεῖναι γνώσιν σωθείας τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐν
Hirmologio.

162 ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ Θ'. ΩΔΩΝ.
ἑφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ ἀπλάγχνα ἐλέους
Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἕξ ὕψους,
ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθη-
μερίοις.

Τὲ κατέβηαι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν ἐι-
ρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ
ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΝΑΤΗΝ ΩΔΗΝ

Μηνὶ Νοεμβεῖω.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,

Ἦχος Α'.

Μεγάλων ψυχήμα, τὴν προσκνεχθεῖσαν ἐν
τῷ Ναῶ Κυεῖα, καὶ δόλογηθεῖσαν χερσὶ τῷ Ἰερέων.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν εἰσόδον τῆς Πανάγνης, ὁρῶντες ἐ-
ξεπλήτηντο, πῶς παραδόξως εἰσέδου εἰς τὰ Ἁ-
για τῶν Ἁγίων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μεγάλων ψυχήμα, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐν-
δοξοτέραν τῷ ἀνω στρατομάτων.

Μεγάλων ψυχήμου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου,
Θεὸν σαρκὶ πεχθεῖτε.

Μεγάλων ψυχήμα, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, πεχ-
θεῖτε Βασιλέα.

Glichl.

L 2

Me

Σήμερον ὁ Θεωσότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς
βρέφος πληρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Θεωσότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰη-
σοῦς ἐκλήθη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασι-
λεῖον τὸν μέγαν.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὸν τῆς Οἰκουμενῆς, ὑπέρ-
λαμπρον φωστῆρα.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Καισαρείας, Βα-
σίλειον τὸν μέγαν.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὸν πεσοσμηκότα, Χριστῶ
τὴν Ἐκκλησίαν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὴν Τιμιωτέραν τῆς αἰῶ-
νιότητος.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βά-
πτισμα αἰτῶντε.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδαίῃ, ἐλθόντα
βαπτισθῆναι.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρίδος, φω-
στῆς μαρτυρησῶντε.

Μεγάλυτον ψυχὴ μου, τὸν οὐα τῆς Τεταδός,
κλίναντε τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντε.

Προφήτα δεῦρο παρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ
βάπτισθὲν με τάχος.

Προφήτα ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισθὲν με θέλω,
πληρῶσαι, καὶ γὰρ ἤλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ὁ Θεωσότης, κλίνει τὸν αὐχένα, ὑπὸ
χερὸς Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν
 ρείθροις Ἰορδάνης.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἰάμασιν ἐνθάπτει, βρο-
 τῶ τῷ ἁμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἀνώθεν μαρτυρεῖται, γιὸς
 ἠγαπημένος.

Δόξα Πατρὶ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τῷ φύ-
 σις τῶν ἰδάπων.

Καὶ τῷ, Θεοπτόν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει,
 χειρὶ τῆ τῆ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΠΑΝΤΗΝ.

Ἀκατάληπτόν ἐστί, τὸ πλάκωνον ἐν σοί, ἡ Ἀγ-
 γέλοις, ἡ βροτῆς, Μητροπάρθενε Ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεών, τὸ
 τῆ Νόμω ποιητῶ, ἡ Δεσπότην τῆ παντός.

Βυβλῆεις ὁ πλάσεργός, ἴνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ,
 Μήτηρ ἤχησε τῷ σῶ, τῆς Παρθένῃ ἡ Ἀγνῆς.

Γεῖος ἅπαν ἦν βροτῶ, μακαρίζει σε Ἀγνή, ἡ
 δοξάζει σε πισῶς, ὡς Μιτέρα τῆ Θεῶ.

Διὸν ἴδετε Χειρὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός,
 ὃν βασάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, ἡ ποιεῖς τρέμειν αὐ-
 τὴν, ἡ πῶς γέρον κερμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσίν.

Ζήτας ἔτι Συμεών, εἰς εἶδε τὸν Χειρὸν, καὶ
 ἰβόα πρὸς αὐτὸν, τῷ ἀπόλυσιν ζῆτῶ.

Ἡ λαβὴς ἡ μουσική, ἡ τὸν ἀνθρακα Χειρὸν,
 συλλαβῆσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαειάμ.

Θέλων ἐνλωθράπησας, ὁ προναάρχος Θεός, καὶ
 Ναῶ προσφέρεισαι πασαρακοιθήμερος.

Δημοσία Κεντρική

Κα-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μοναύφεια"

Κατελθὸν ἐξ Οὐρανῶ, ὁ Δεσπότης τῶ παντός,
ὕπεδέξατο αὐτὸν Συμεῶν ὁ Ἱεραῖς.

Δάμπαρμιόν με τὴν ψυχῆν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰ-
δητὸν, ὅπως ἴδω καθαρώς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε Ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ Ναῶ,
νέον βρέφος ἀποδὲς, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν;

Νυνὶ ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σέ τῆ πλασουργοῦ,
ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ σωπίειόν με φῶς.

Ὅν οἱ ἀνα λειπυργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω
νυνὶ ὁ Συμεῶν ἀγκαλιζέται χερσί.

Δόξα Πατερί.

Ἡ τῆ φύσει μεν Μοῦσας, τοῖς Προσώποις δὲ
Τεταῖς, φύλαττε πύς δαίλους σου, τοὺς πισδύοντας
εἰς σέ.

Καὶ νυνὶ. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶ Χριστιανῶν, σκέ-
πε φρέρει φύλαττε, πύς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Μεγάλιστον ψυχὴ με, τὴν ἐξανασαντα τελήμε-
ρον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν Ζωοδότῆν.

Μεγάλιστον ψυχὴ με, τὴν ἐθελουσίως παθόντα
καὶ παφύτα, καὶ ἐξανασαντα τελήμερον ἐκ τάφου.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θυμα,
ἀμιγὲς Θεὸς ὁ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαλωμένη, Ἀγνή Παρ-
θενε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀ-
νέση, τελήμερος ἐκ τάφου.

Μαγδαλινὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ, καὶ
τὴν Χριστὸν ἴδῃσα, ὡς κηρυκὸν ἠρώτα.

Ἄγγελος ἐξαστράπτων, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα,
παύσαθε τῷ δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέση.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκρὸς πρὸς ἀπ' αἰῶνος,
Βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰδαίου λέων.

Ὁ Χειρὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τὸς
νεκρὸς ἐγείρας, λαοὶ ἀγκλιᾶθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει
ὅτι Χειρὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλόθη.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἐσκυλόσεν τὸν ἄδην, ἐγεί-
ρας τὸς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κα-
πρατημένους.

Δόξα Πατρὶ.

Μεγάλυνον ψυχὴ με, τῆς τεισυποστάτη, καὶ ἀ-
διαρέτη, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖ-
ρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τετήμερος
ἐκ τάφου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ.

Ἄγγελοι τῶν ἀσπένδων τῶν Δεσπότη, ὁράντες ἐξέ-
πλήττητο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὸ αἶθρ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομένε, τῶν μό-
λων Θεοτόκον.

Ἄγγελοι τῶν Κοίμησιν τῆς Παναγίας, ὁράντες
ἐξεπλήττητο, πῶς παραδόξως ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς
γῆς εἰς τὸ αἶθρ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ΦΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΧΡΟΝΩ.

ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩ Κ Α'.

Χειρὸς γονᾶται· ἢ φάλλεται μέχρι τῆς πρώτης
τῆς Ἰαννουαρίου Μηνός.

ΜΗΝΙ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΩ Α'.

Βουθῆ ἀνεκάλυψε πυθμένα· καὶ φάλλεται ἕως
τῆς ιδ'. τῆ ἀπὸς Μηνός· ἀπ' αὐτῆς δέ, Χέρτων ἀ-
βουαστόκον. Εἰ δὲ τύχη διὰ μέσση ἡ Κυριακὴ τῆς
Ἀποκριῶν, λέγομεν, Βουθὸς καὶ σισπασῆς. Τὰς
ὁ ἄλλας Κυριακὰς τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοσῆς, Ἀ-
νοίξω τὸ σῶμα μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ὁ Θεότατος ἀποστύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἑ-
ρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τῷ Σταυ-
ρῷ σου τὴν ὑψαίν, τῇ ράβδῳ περῶν, ᾧ δούλοισι ἐξό-
διον, ἀναμέλπων Χεῖρὲ ὁ Θεός.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Ἐφθισαν αἱ πηγαὶ, τῆς Ἀβύσσου νοτίδος ἄ-
μοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαίνουσης καὶ
θεμέλια, τῇ καταιγίδι ῥύματι, ταύτης γὰρ ἐπε-
τίμησας, πεινέσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐ-
πιπίπτον ὕμνον σοι Κίεε.

Δημόσια Κεντρικῆ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μαναούσεια"

ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ καθ' ἑξῆς ἕως εἰς τὴν Πεντηκοστῶν. Μετὰ δὲ τὴν Πεντηκοστῶν, τὸ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΤΗ ΠΡΩΤῆ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' αὐθείας ῥάβδῳ τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τὴν Ἰσραὴλ πεζύσαντι, τὴν δὲ ἐπισρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἕλωσεν, ἐπ' εὐρυς διαβάσας τὸ ἀήτητον ὄπλον διὸ Χριστῷ ἄσωσεν, τὴν Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασαί.

ΤΗ 4'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Χοροὶ Ἰσραὴλ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς μεταμορφώσεως, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΤΗ 10'. ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ. Ἀπ' αὐτῆς δὲ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, καὶ καθ' ἑξῆς ἕως εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς τιμῆς Σταυρῆ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΘΕΙΑΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ

ΚΑΙ ΟΠΟΥ ΑΝ ΒΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΙΜΙΩΤΕΡΑΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Υμνήσωμεν πάντες Θεοπαρεπῶς, ἄσμασιν ἐν
 Δέοις, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ
 Θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν,
 καὶ Κυριότητα.

Ἡν ὑμνοῦσι πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ δοξολογῶσιν
 αἱ Δυνάμεις τῆς Οὐρανῶν, τὴν ὑπὸ τῆς παύποι,
 πιστῶν προσκυνησένω, Μονάδα κατ' οὐσίαν τὴν
 τρισυπόστατον.

Τὴν Κυριαρχίαν τὸν Χερουβίμ, καὶ τὴν Θεαρ-
 χίαν ἀσυγκρίτως τὸν Σεραφίμ· τὴν ἀδιαίρετως
 Τριάδα ἐν μονάδι, τὴν ὄντως Θεαρχίαν σὲ με-
 γαλιώμεν.

Πατέρα πῶν ἀναρχον, καὶ Θεόν· Συναναρχον
 Λόγον, σὺν τῷ Πνεύματι προσκυνῶ· ἀχώριστον
 μίαν, ἰσῶμεν ἡσίαν, τρισάριθμον μονάδα, ὕ-
 μνοις τιμήσωμεν.

Τὰς ἀκτινοβόλους σὲ ἀσραπὰς, λάμψον μοι Θεῖ
 μου τρισυπόστατε παντογέ· καὶ οἶκόν με δειξόν,

σῆς ἀπροσίτου δόξης, φαίδρον, καὶ φωτοφόρον, καὶ ἀνιηροίωτον.

Ὡ Τεῖας Ἁγία, καὶ φωταυγής· δέξαι με τὸν ἄσωτον, Ἰησοῦ με καὶ ποιητῆ· σῶσον μὴ παρείδης, τῶν σῶν χειρῶν τὸ πλάσμα· οἰκτιρῶν ἐλεήμων, Κύριε σῶσόν με.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τὸ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φεῖται καὶ τρέμει τὰ Χερυβίμ, καὶ δοξολογῶσιν αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν· τὸν ἕξανα· σαῖτα, τετμήμερον ἐκ τόφου, Χειρὸν τὸν Ζωοδότῳ φόβῳ δοξάσωμεν.

Ὅν φεῖσαι καὶ τρέμει τὰ Χερυβίμ, καὶ δοξολογῶσι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· τὸν ἐκ τῆς Πατρὸς, ἀφράτως σαρκωθέντα, Χειρὸν τὸν Ζωοδότῳ φόβῳ δοξάσωμεν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Ἰησοῦ, Ἰησοῦ Σωτήρ μου τῆς ψυχῆς μου τῆ χαλεπῆ, θεράποντον πάθῃ, Χειρὸς μου Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου τὸν ἀνυμνήτατόν σε.

Δεσποτε φιλαθέρατε Βασιλεῦ, μὴ ἀκούσω τὸ σπ, ἐν ἡμέρᾳ, τῇ φοβερῇ, φωνῆς τῆς ἐργῆς σου, εἰς πύρ ἀποπέμπουσης, ἀλλ' οἰκτιρῶν, καὶ σῶσον ὡς ὑπεράγαθος.

Τὸν ἀνυψωθέντα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν τόφῳ κρανία, καὶ σαλεύσαντα πᾶσαν γῆν, Ἥλιος ὡς εἶδε κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς διεκλονήθη, καὶ γῆ σαλεύεται.

Τῆς πειρασμοῦ τῷ σῶ Σταυρῷ, καὶ ἐγκαινισμῶς τοῖς παθήμασί σου Σωτήρ, στήθειζον ἐν πέτρᾳ ἡδ' ἐπιτολῶν σου Λόγε, Τίς σε ἀναδείξας πρὸς Βασιλείας σε.

Χαῖρε σκῆπτρον Ἁγίον τῆ Χειρῶ, Σταυρὸς ζωνφόρος, καύχημα τῶ Χειριστῶν, ἀνάκτων τὸ κλέος, καὶ

καὶ δόξα Ἱερέων, δαιμόνων καθαίρετε, Σταυρὸ Παναγίε.

Χαίροις τὸ τρίπόδητον τῷ Σταυρῷ, Πανάγιον ξύλον, ζωοφόρε Θεῖε Σταυρὸ· ἐν σοὶ γὰρ ὁ πῦλον Θεός τε καὶ Δεσπότης, ἐξέτενε τὰς χεῖρας, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Σταυρὸ τεισμακάεισε τῷ Χειρῶ, σὲ πάντες τῶν καμῶν, προσκυκῶμεν πανδουραῶν, καὶ φόβῳ, καὶ πόθῳ, καὶ χαρᾷ, καὶ ἀγάπῃ, χεῖλεσιν ἀνάξις, κατασπαζόμεθα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ.

Θέλων ἐπιδείξει τοῖς μαθηταῖς, δυνάμιν ἐξ ἑαυτοῦ, καὶ σοφίαν παρὰ Πατρός, εἰς ὄρος ἀνῆλθες Χειρὸ τῷ Θαβωρίῳ, καὶ λάμψας ὡς Δεσπότης πάντας ἐφώτισας.

Θεοτομία.

Ἐν νεκρῶν ἰδεῖσα τὸν σὸν Υἱόν, Ἀχραντε Πατρὸν, ἀνασάπτε θεοπροπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστῃ, ἢ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογῶσα, καὶ σὲ γενεράουσα.

Πόσον σε προσέιδεν ὁ Γεδεών, βλασφησάτω βεββῶν, ὁ Θεοτόκος Ἁαρῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης, φάσμα τὸ Μαῖνα φέρων, ἡμεῖς δὲ Θεοτόκον σε καταγγέλλομεν.

Ὅταν με ἐκ τέτε τῶ ταπεινῶ, σώματος χαλεπῶ, τῇ προσάξει ὁ σὸς Υἱός, φωνήθι μοι τέτε, προσάτις Θεοτόκε, εἰς θεῖας ἀναπαύσεις καθοδηγῶσά με.

Ἰλεως γενῶ μοι τῷ ταπεινῶ, ὅτι πλῆθυσεν ἄλλῳ, οὐ γνώσκω καταφυγῆν, τὸν ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις ὑπαχθέντα, ἐλέησόν με μόνη Χειριστῶν ἢ ἐλπίς.

Ὡ πὼν ὑπὲρ εὐνοικῶν δωρεῶν, ὡ πῆς ἀπορρήτης
 καὶ ἀφράσε διαγωγῆς, ἥς κατηξιάθη τὸ γένος τῶ
 ἀνθρώπων, Μαρία Θεοτόκε διὰ τῶ πόκε σε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΑΞΙΑΡΧΑΣ.

Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε τῶ Χριστῶ, μὴ ἔλθῃς ὡς
 λέω ἀρειάτως ἐπ' ἐμέ, μὴ δὲ τῶ ψυχῶ μου
 ἀρῆσῃς ὡς σρουθίον, ἐν ὧρα τῶ θανάτε σὺ μοί
 βοήθησον.

Ἐχα σε κοροσάτω καὶ βοηθόν, φύλακα καὶ σκέ-
 πῶ πῆς ψυχῆς με πῆς ταπεινῆς, Μιχαὴλ Πρωτέρ-
 χα, καὶ μέγα Ταξιάρχχα, ἐν ὧρα τῶ θανάτε σὺ
 μοί βοήθησον.

Χαίροις Ἱερώτατε Γαβριὴλ, χαίροις κοροσάτω
 πὼν Ἀγγέλων κορομῶντα, χαίροις ὁ τὸ χαῖρε, μῆ-
 ρύσας τῆ Παρθένῶ, ἐν Ναζαρέτ τῆ πόλει, σὺ
 μεγαλιώμεν.

Δεῦτε δὲ φηκῶμεν οἱ πισοί, πὺς δύο φωση-
 ρας πῆς μεχλες καὶ φωταυγείς, Μιχαὴλ τὸν μέ-
 γαν, καὶ Γαβριὴλ τὸν Θεῖον, τὸς δύο Ταξιάρχας
 τῶ Πατοκράτορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ.

Τὸτ τῶ Ζαχαεῖα Θεῖον βλασόν, καὶ πῆς Ἐλισά-
 βετ τῶ παλαισίον, χαρμονῶ τῶ φωνῶ τῶ
 λέγῃ, τὸν λύχιον τῶ Ἡλίου, τὸν Πρόδρομον Κυ-
 εῖα, ἔμοις τιμῶμεν.

Μιζονα κειθόντα τῶ Προφητῶν, σὲ τὸν πῆς ἔ-
 ρῆμα μέγαν ὀπως καθηγητῶ, κήρυκα τὸν Θεῖον,
 καὶ Βαπτιστῶ Κηεῖα, τὸν Πρόδρομον τὸν μέγαν ἔ-
 μοις δοξάσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ.

Πέτρε Θεῖον ἄρμα Χερυβικόν, Οὐρανίε Παῦλε, ἔχημά τε Σεραφικόν, ἡ πύρινος γλώσσα τῆ Θεανθρά-
πε Λόγε, πυρός με τῆς γενένης ἀπολύτρωσάδε.

Τὰς δὴχες σάλπιγγας τῆ Χρισῆ, νυῦ τῆς Α-
ποστόλων δὲφημήσωμεν οἱ πισοὶ, τῆς τὴν Οἰκουμε-
νην διδάξαντας πισθεῖν, τῶ σάρκωσιν τῆ Λόγε,
ἡ τῶ ἀνάσασιν.

Τῆς Θεολογίας τὸν Ἀρχηγόν, τὸν ἠγαπημένον
Ἰωάννην ἡ Μαθητὴν, τὸν ἐπὶ τὸ σῆθος Χρισῆ ἀνα-
πεσόντα, τὸν μέγαν Θεολόγον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τῆ δοξάζειν σὲ τὸν Θεο-
λόγον, τὸν Πατέρων τὸν Θεῖον ὑπεσπιστῶν, ἡ τῆς
Ἀχαιῆς ἀτίληπτα τὸν Θεῖον, Ἀνδρέαν τὸν μέ-
γαν, ἡ μύστω τῆ Σωτῆρος, πρωτόκλητον φανείτα,
πάντες ὑμνήσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινόν, ἐκ τῆς Καππαδο-
κῶν, ὁ πολυάθλος τῆ Χρισῆ, Μάρτυς καὶ φωτί-
ζει, πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ μέγας,
ἡ νυῦ γεραίρομεν.

Φύλαττε τῆς δέλης ὡ ἀθλητῆ, τῆς ἀθροισμοῦ
ἐν τῆ οἴκῳ σε τῆ σεπτῆ ἡ μετ' ὀλαβείας ἡ πόθῳ
σε ὑμνῶντας, Γεώργιε τρισμάκαρ, ἀξιοθαύμασε.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Τὸν ἐν ἀθλοφόροις θαυματουργόν, καὶ τὸν ἐν
ἀνάγκαις ἀπροσμάχητον βοηθόν, τὸν Θεῖον ὀπλί-
τῶν, καὶ Μάρτυρα Κυρίε, Γεώργιον τὸν μέγαν,
πάντες τιμήσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην ἢ ἀθλητῶν, ἢ σεφανηφόρον ἐν πῖσι Μάρτυσι θαυμασόν, τὸν λόγχῃ τραυθεύτα πλόραυ ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τὸν Θεῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων κλέος σεβρῶν, οὕτως ἀφλοφῶρε, Μυροβλήτα, καὶ τῶν πεισῶν, ὁ λόγχῃ πλόραυ σε, κυεῖς ὡς ὁ Δεσπότης, ρείθροις τῶν σῶν αἱμάτων πάντας ἀγίασον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟΝ.

Φρέρει τῶν σῶν ποιμῶν ὁ ἀθλητῆ, Μάρτυς τῶ Κυεῖς, τῶς τιμῶντάς σε δίσεβῶς, ἢ πανδύχαι εἰσας, καὶ λύου ἐγκλημάτων, Θεόδωρε τεισμάκαρ ἀξιοθαύμασε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

Τὸν ἐρανοφαύτορα τῶ Χειεῖ, μύστω τῶ Δεσπότη, τὸν φασῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας, ἢ Καππαδόκιαν χάρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμήσωμεν.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ.

Τῆς Θεολογίας τὸν Ξησαυρόν, καὶ τῶν Θεολόγων ἀνεπίληπτον ὄδηγόν, τὸν Θεῖον ποιμῶνα καὶ Λειτουργόν Κυεῖς, Γρηγόριον τὸν μέγαν πάντες ὑμνήσωμεν.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ.

Χαίροις ὁ χρυσῆρρειθρος ποταμῶς, ὁ τῶν Οἰκουμῆνῶν καταρῶδιαν νόμα χρυσουῶν, χαίροις τῶν

τῶν γλῶττων, χρυσῆς κ' τῶν καρδίων, Χρυσόσομοι
 τεισμακάρα, Πατριάρχων ἢ κρηπίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ.

Δεῦτε δὲφημῶμεν οἱ πισοί, τὰς βεῖς Ἱεράρ-
 χας, τὰς μεγάλας κ' φωταυγεῖς, Βασίλειον αἶμα,
 τῆς σοφῆς Γρηγορίας, τὸν Μέγαν Ἰωάννην, πάντες
 δοξάσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ.

Ὁρφανῶν προσάτην σε κ' χιρῶν, παινῶντων βε-
 φέα, πενομενῶν τε πλουτισίῳ, αἰχμαλώτων ῥύσῃ,
 καὶ πλεόντων Σωτῆρα, κεκτῆμεθα Παμμάκαρ, σο-
 φέ Νικόλαε.

Ἦψωσον παλάμας σε πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῆ Λαῶ
 σου, Ἱεράρχα Πάτερ σοφέ, καὶ παρῆσχου λύτιν,
 πολλῶν ἀμπλακημάτων, ῥυσθῆναι τῆς μελλούσης
 φεικτῆς κολάσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ.

Χαίροις τῷ θαυμάτων ὁ ποταμὸς, χαίροις ἀσ-
 θενέτων, καὶ πασχόντων ὁ Ἰατρός, χαίροις τῶν
 λογίων τῷ Πνεύματος ὁ σπόρος, Σπυριδῶν Τεμι-
 θάντος ποιμῶν τεισέλβιε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ,

Τὸν πρῶτον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

Χαίροις τῷ Πατέρων ἡ καλλονῇ, χαίροις τῷ Ὁ-
 σίαν Κανῶν Θεῖος ἐν ἀρετῇ, χαίροις Ἐκκλησίας,
 ἀράϊσμα κ' κλέος, βᾶθρον Πατριαρχείας, Πάτερ
 Μηρόφανες.

Hirmologio.

Δημόσιο Κεντρικῆ.

M

Εν.

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μηνόσημα"

Ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυρες Κυ-
εῖς, καὶ πανθαύμαστοι ἀθληταί, Προφητῶν ὁ Δῆ-
μος, Ἱεραρχῶν Ὀσίων, ποιήσατε πρεσβείαν ὑπὲρ
ἡμῶν πρὸς Θεόν.

Τοὺς Ἁγίους πάντας ἀδελφίμων, Προφήτας Ὀ-
σίους, Ἀποστόλους Καθηγηταίς, Μαρτύρων τὴν πα-
σαν, ὁμήγυριεν συμφώνως, καὶ πάντας τῶν Ἁγίων
πόθῳ καὶ φόβῳ ὑμνῶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΝΗΝ.

Δεῦτε δειψήσωμεν οἱ πιστοί, Ἄνναν τὴν Ἁ-
γίαν, τὴν Προμήτορα τῆς Χριστοῦ, τὴν ἀξιοθεύσαν
γεννηῆσαι τὴν Παρθένον, τὴν μόνω Θεοτόκον, καὶ
Παναρώμητον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΜΑΡΙΝΗΝ,

Καὶ εἰς ἑτέρας Γνωαϊκας ἀγίας Μάρτυρας.

Τὴν λαμπάδα πάντες τὴν φαεινὴν, καὶ τῆς Παρ-
θενίας τὸν ἀσύλητον Ὄψαυρον, τὴν Νύμφην Κυ-
εῖς, καὶ ἀσπίλον Ἀμνάδα, Μαρίναν τὴν ἀγίαν
πάντες ὑμνήσωμεν.

Τὴν Μεγαλομάρτυρα τῆς Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐν ἀ-
νάγκαις ἀποροσμάχην βοηθόν, τὴν Νύμφην Κυ-
εῖς, καὶ ἀσπίλον Ἀμνάδα, Παρασκόλιον τὴν θεῖαν
πάντες ὑμνήσωμεν.

Χαίροις Θεοδώρα παρόκλητος, χαίροις δισεβείας
ἀνακήρυξις ἀληθείας, χαίροις παρρησίαν ἐν Θεῷ
κεκμημένη, Αὐγῆσα καὶ Ὀσία Ἀιμακάριε.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῆ Β'. Τῶν ΑΣΩΜΑΤΩΝ.

Τῶν Ἀρχιστρατήγων καὶ Μιχαήλ, καὶ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸ μελωδῆμα Γαβριήλ, μυστήριον ἕκρον τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, χαρὰ καὶ τῶν Ἀγγέλων, πιστῶν τῶν καύχημα.

Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, Χερουβίμ, Σεραφίμ, Δυνάμεις, ἑξαπτέρυγα Θεῖα, καὶ πολυόμματά τε, φρονεῖτε με γίνεσθε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπὲρ τῶν φάμμων τῶν θαλασσῶν, ὑπὲρ αἰθέρων τε τῶν ἀστέρων τῶν Οὐρανῶν, μόνος ἀμαρτήσας, μόνος ἢ κατεκείθω ὡς Δεῦποινα τοῦ Κόσμου, Σὺ με διάσωσον.

Τῆ Γ'. ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Τὸν τῆς μετάνοίας Καθηγητῶν, καὶ τῶν Μοναζόντων ἀντιλήπτορα καὶ φρουρόν, τὸν ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς ἡγιασμένον, τὸν Πρόδρομον Κυρίως, ὕμνοις τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Πᾶσαι ὡς παρθένης αἱ γενεαὶ, σὲ μακαρίζωμεν Παμμάκαρισε Μαριάμ, ἢ γὰρ ἐν γαστρὶ σὲ τῆ μακαρία Κόρη, ἐχώρησας τὸν πάντων Μακαριώτατον.

Gl'ibi

M 2

Πρόσ-

Πρόσδεξαι Κυρία Μήτηρ Χειρᾶ, ὕμνον σου οἰκέτα, ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ, κατακεχειμμένου καὶ βεβορβορωμένου, ἐκ βάθους τῆς καρδίας, καὶ μὴ παρίδης με.

Τῆ Δ'. ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἦμῶν σε τὴν σταύρωσιν ἀγαθῆ, ὕμῶν σου τὰ πάθη, προσκυνῶ σε καὶ τὴν ταφὴν, τὴν ἦλκιν, τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον, τὸν ἀσπύγγον, τὰ πάντα προσκυνῶ σε, Ὡς Μακρόθυμε.

Τῆ Σταυρῆ τὸ ξύλον πάντες πιστοί, δεῦτε ἀνυμνεῖτε, καὶ ὀρώμεν περιχαρῆς. Αὐτὸς ᾧ καθεῖλε, τὴν πλάην ἡμῶν ἰσθμῶν, καὶ ἔσωσε τὴν πίσιν, μακαριζήσας αὐτόν.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Παρθένε Μητηρ Θεῆ, καὶ δεδοξασμένη ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν βροτῶν, ἀκίρατε Κέρι, Ἁγία Θεοτόκε, περισώζε τὴν πίσιν, σὲ μεγαλιώοντας.

Τῆ Ε'. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Καὶ τῆ Ἁγίας Νικολάου.

Πέτρον Παῦλον Μάρκον σὺ τῆς Λευκᾶ, Φίλιππον Ματθαῖον, Ἰωάννην Σίμωνα καὶ Θωμᾶν, τὸν κλεινὸν Ἀνδρέαν, σὺ θεῖω Ἰακώβῳ, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον πάντες ὑμνήσωμεν.

Νικόλαον πάντες τὸν Ἰατρόν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, χαίροις Ἱεράρχα Μυρέων τῆς Λυκίας, περισώζε τὴν πίσιν, σὲ μὴ γαλιώοντας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑψηλοτέρην πᾶν Οὐρανῶν, καὶ καθαραιτέρην

ραν λαμπρόνων ήλιακῶν, τὴν λυξωσαμένην ἡ-
μᾶς ἐκ τῆς κατέρας, τὴν Δέσποιναν τῆ Κόσμου ὕ-
μνοις τιμήσωμεν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Θέλων ἑσαυρώθης αἰ Λυξωτῆ, καὶ ἑξαυματί-
θης ὑπεράγαθε δι' ἐμέ, καὶ λόγῃ ἑβώθης τὴν
Ἀρχαντον Πλοῦραύσα, ὑμῶν τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς
Θεότητος.

Τὴν Ζωὴν ἀράσα ἐν τῇ Σταυρῷ, Κόρη κρεμα-
μένη, ἀνελάλαξες μητρικῶς, τὴν τῆς Ἰουδαίων
ἀπώλειαν θρῆνοῖσα, τῆ μὴ ἑμολογούντων Θεὸν
καὶ Κύριον.

Τὸ θυμιατεῖον τὸ χρυσοῦν, τὴν σπάμνον τὴν
ράβδον, τὴν λυχνίαν τὴν Θεαυγῆς, τὸν τόμον τῶν
Θείων, ἐν ᾧ Θεὸς θακτύλα, ὁ Λόγος ἐγεγράφη, σὲ
μεγαλιώσωμεν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ.

Ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς, τῆς ἀποκοιμη-
θέντων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐν τόπῳ Ἁγίῳ,
ἐν χώρᾳ τῆς Δικαίων, ὅπου τὸ φῶς σου λάμπει,
πέπαις κατέπεξον.

Ταῖς τῆς Ἀποστόλων σου προσευχαῖς, Προφητῶν
Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων Ἱεραρχῶν, πάντων τῆς Ὁ-
σίων, ψυχὰς ἅς προσελάβη, ἀνάπαυσον οἰκτιρ-
ματι, καὶ ὑπεράγαθος.

Χαίρε τῆς Ἀγγέλων ἡ χαρμονῆ, καὶ τῆς Ἀπο-
στόλων, Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Μαρτύρων Ὁ-
σίων, καὶ πάντων τῆς δικαίων, Ἀνύμφουτε Παρθέ-
νε, σκέπε τὴν πόλιν σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομο

Κύριε, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς. Οἱ Ἅγιοι Πάπες
μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε παρρησίαν, εἰς τὸ σῶσαι
ψυχαί ἡμῶν.

Κατανυκτικόν.

Καὶν ὑπερέβην, καὶ Μανασσῆ, ἄσωτον καὶ πόρ-
νον, τὸν τελώνην καὶ τὸν ληστὴν, καὶ τὸ Φαρισαῖον,
τὴν ὑψηλοφροσύνην, διὸ ἐν μετανοίᾳ Κύριε σῶσον
ἐμὲ.

Ἔπερον, Ἦχος β'.

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτω-
λῶν, ὡς παρσεδέξω Ἀβραὰμ τὴν θυγατέρα, καὶ Πέ-
τρον τὴν μετανόειαν, τὸν Τελώνην τὸν στυγαγμὸν, καὶ
τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, Μυροφόρον Γυναικῶν τὰ
θυμιάματα, τὸν Ληστὴν τὴν ὁμολογίαν ἐπὶ τὸν Σταυ-
ρὸν, καὶ ἐλέησον ἡμῶν δεομένους σε Σωτήρ· τῆς ὁρ-
γῆς σε τὴν ἀναγκασίαν εἰς εἰρήνην μετέβαλε, καὶ
σῶσον τὸν Κόσμον σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

αγιος, αδελος, αγιος

ποση προς αγιος

αδανα ρο. ε. ε. ε.

Δημόσια Κεντρική

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσειο"

ΦΩ.

Φ Ω Τ Α Γ Ω Γ Ι Κ Α

Κ Α Τ' Η Χ Ο Ν

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΚ ΤΡΙΤΟΥ.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

Ἦχος δ'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, πὴν ψυχὴν με καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, προσασίας τῶν ἁσωμαίων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σε τὸ αἰδίου ἐξαπόσειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προσασίας τῶν ἁσωμαίων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος γ'.

Ἐξαπόσειλον τὸ φῶς σε Χειρὲ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προσασίας τῶν ἁσωμαίων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος δ'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ σε, πὴν ἐν σκότει ψυχὴν με ὑπάρχεσαν, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον, προσασίας τῶν ἁσωμαίων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος Πλ. α'.

Φωτῶδες Κύριε, ἐξαπόσειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον πὴν καρδίαν μου, προσασίας τῶν ἁσωμαίων, καὶ σῶσον με.

Ἦχος Πλ. β'.

Προσασίας Κύριε τῶν ἁσωμαίων, κατὰ πνεύματι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σε τὸ αἰδίον.

M 4

Δημοσιὸν Κεντρικῆς Ἡ.
Βιβλιοθήκη Σκόπτος "Μανούσσειο"

Ἦχος Βαρύς.

Προσασίας Κύριε τῷ Ἀσωμάτων, φῶς κατὰ
πεμφον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Ἦχος Πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προσ-
τασίας τῷ Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Φωταγωγικῆ λέ-
γομεν ἔπω.

Τῇ Δοῦτέρᾳ.

Προσασίας τῷ Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τείτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῷ Προδρόμῳ, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Διωάμει Κύριε τῷ Σταυρῷ σε, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῷ Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ.

Λέγομεν αὐτὸ δις. Ἐν τῷ Πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῷ Ἁγίων σε, καὶ σῶσόν με.

Ἐν τῷ Δοῦτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῷ Θεοτόκῃ, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ.

Αυτόμυλον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός,
καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γλῶσσαν
φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τὰς ἀνυμνουῦ-
σάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν Φλιβομενῶν
ἢ χαρὰ, Χειριανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μή-
τηρ Κυρίου· ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ρῦσαι, τῶν αἰωνίων
Βασανῶν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τῷ Σω-
τήρῳ, τὸν ἐν Προφήταις Προφῆτην, καὶ τῆς ἐρήμης
τὸ Φρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνδρημή-
σωμον πάντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν Φλιβομενῶν
ἢ χαρὰ, Χειριανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μή-
τηρ Κυρίου· ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ρῦσαι, τῶν αἰωνίων
Βασανῶν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης, Σταυρός ἡ ἀραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός Βασίλειων τὸ κραταίωμα, Σταυρός πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρός Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ ἔαυμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεῴσα, ἡ Σὲ ἀπόρωσ Τυχεύσα, καὶ θρηνῶδουσα ἐβόα, οἶμοι Γλυκύτατο Τέκνον, πῶς ἔδυσ ἕξ ὀφθαλμῶν με; πῶς ἐν ἡμῶν προῖς ἐλογίθης;

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Γυναῖκες ἀκετίθιτε.

Εἰς πᾶσαν τὴν Ἰσθμὸν, δραμόντες ἐκηρύξατε τὴν τῷ Χριστῷ ἐκ Παρθένου, Ἀγίαν Σάρκωσιν ὀρθῶς, ἐκ πλαγῆς ἐπιτρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκοιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν Ἀγίαν, Ἀπόστολοι τῷ Σταυρῷ.

Ὁμοιον.

Τὸν μέγαν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ Ἱεράρχην ἀπαντασίων, τὸν Πρόεδρον τῶν Μυρίων, Νικόλαον εὐφημισμένον· πολλὰς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκοντες μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπταίνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθάρτατον, χρυσῶν θυμιαπέλιον, πῆ ἀχαρήτα Τριάδος δοχεῖον γεγεννημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδοκίησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πατρῴον, ἐπισκίασαι σοι Κόρη, ἀνείδειξε Θεοτόκον.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ.

Ὁ κ' νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξοσιάζων ὡς Θεός,
 καὶ διὰ τῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γλῶσσαν φωτα-
 γωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπαύτων, τὸς ἀνυμνουῦντάς
 σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε καὶ πρὸς Θεόν
 σε ἔχομεν προσασίαν· ἐκτεινὸν σε τὴν χεῖρα τὴν
 ἁμαχον, καὶ θραύσον τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν· σοὶς ἐξα-
 πότεσιλον δέλοις, βοήθειαν ἐξ ἁγίων.

ΟΙ ΑΙΝΟΙ

Κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Εἰ μὴ ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Ἁ-
 γιος ἔχων μεγάλῃ Δοξολογίαν, φάλλεται οὕτως
 τὸ Πᾶσα πνοὴ, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον, Αἰνεῖτε τὸν
 Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑ-
 ψίστοις· σοὶ παρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰ δ' ἄλλη ἡμέρα, ἕπως,

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμθ. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς Οὐρανῶν· σοὶ ᾠρέπει ὕμνος τῆς Θεῶ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν· σοὶ ᾠρέπει αὐτὸν ἐν τοῖς υψίστοις· σοὶ ᾠρέπει ὕμνος τῆς Θεῶ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῆ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῆ· σοὶ ᾠρέπει ὕμνος τῆς Θεῶ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν Ἥλιος καὶ Σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῆς Οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῆς Οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίθησαν.

Ἔσθωσαν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετό, καὶ ἔπαρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, ὄφεις καὶ πάντα ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγιγῶς, τὰ ποιεῖντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βενοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτιῶν, ἔρπεντα καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθενοὶ, πρεσβύτεροι μετὰ νεῶν

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανούσεια"

φραν, αἰνεσάπωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτῆ μόνη.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτῆ ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανῶ, καὶ
φαίσει κέρας λαῶ αὐτῆ.

Ἕν ἑνὸς πᾶσι τοῖς Ὀσίοις αὐτῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῆ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμθ'. 149.

Ἄσατε τῆ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτῶν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῆ Βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάπωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐν χορῶ, ἐν τυμ-
πάνῳ καὶ ψαλμῶ ψαλάπωσαν αὐτῆ.

Ὅτι ἀδοκῆ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτῆ, καὶ ὑψώ-
σει ἄρξῃς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῷ κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τῆ Θεῶ ἐν τῆ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὄρμαται δίσομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐνδόξῃς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἔλεγ-
μας ἐν τοῖς λαοῖς.

Τῆ δεῖσαι τῆς Βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαῖς, καὶ τῆς
ἐνδόξῃς αὐτῶν ἐν χειροπέδαῖς σιδηραῖς.

Τῆ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κέσμα ἐγχεαπτον.

Εἰς Στίχος 5'.

Δόξα αὐτῆ ἔσαι πᾶσι τοῖς Ὀσίοις αὐτῆ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρν'. 150α

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν σφεράματι τῆς δυναμείας αὐτῆ.

Εἰς Στίχας δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτῆ, αἰνεῖτε
αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ψαλμῶν καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν, αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις διήχοις, αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμῶν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω
τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε ἄλλως δύο Στίχας, ἤχου
Ἀνάστηδι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητι ἡ χεὶρ σου
μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐξομολογήσομαι σοὶ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τῷ Ἐωθινῶν, ἢ τῷ λαχόντος Ἁγίου, Καὶ νῦν
Θεοτοκίον.

ὑπερόλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε,
διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σάρκαθεντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώ-
τισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατὰρα νεκρῶν
ταῖς ἢ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ Θάνατος τεθανάτω-
ται, καὶ ἡμεῖς ἐξωπονήθημεν· διὸ ἀνυμνεῖντες βοῶ-
μεν· ὀλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔως δι-
δοκίσας, δόξα σοι.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρῶνι, ἐν
θρώποις εὐδοκίᾳ.

Ἕμνοῦμέν σε, εὐλογῶμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογῶμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουρανίε Θεῖ, Πάτερ Παντο-
κράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἄγιός τῷ Θεῷ, ὁ Υἱός τῷ Πα-
τρί, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τῷ Κόσμῳ· ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τῷ Κόσμῳ.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ κατήμενος ἐν
ἐκείνῃ τῷ Πατρὶ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος,
καὶ ἁγίος Χριστός, εἰς δόξαν Θεῷ Πατρὶ. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστῃ ἡμέρᾳ εὐλογῶ σε, καὶ αἰνέσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ
αἰῶνος.

Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρ-
τῶν φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν,
αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γενούτω Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἐσπλαγίσσαμεν ἐπὶ σοί.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. Ἐκ ξίτη.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γυνεᾷ καὶ
 γυνεᾷ· ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν
 ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τὰ ποιῆσαι
 τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρά σοι πηγὴ ζωῆς· ἐν τῇ φωτί σου ὁ
 φόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

"Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος ἰσχυρός, "Αγιος ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ. Δόξα, καὶ νῦν. "Αγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα γεγονωτέρᾳ φωνῇ
 Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τῆν Δοξολογίαν, Τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀνα-
 νασάσιμον, ἢ τὴν Ἁγίαν. Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔσ-
 χησα Δοξολογίαν Μεγάλην, μὲν τὸ εἰς τὰς Αἰνῶν
 Δόξα, καὶ νῦν, λέγει ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ἔπω.

Σοὶ δόξαν ἀρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ
 τῆν δόξαν ἀνάπεμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, εἰς τὴν αἰῶνα, καὶ αἰνέσω
 ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὑπέμβηθι εἰς τὸ, Κύριε καταφυγή ἐγενήθης

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
 Μέχρι τέλους, καὶ ἡ Α'. Ὁρα.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ τιμητέην,
 Ὡς λυτρωθεῖς ἐκ τῆς δειπῶν δυχαισιγεία,
 Ἀναγράψω σοι ὁ δελός σε Θεοτόκε.
 Ἀλλ' ὡς ἔχισα τὸ κράτος ἀπορομήχτην,
 Ἐκ παντοίων με κινδύων ἐλόδθέρωσον,
 Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφωτε.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Αγγελος πρωτοστόμης, Οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰ-
 πειν τῇ Θεοτόκῳ τὸ χαῖρε. Καὶ σὺ τῇ ἀσσημάτῳ
 φωνῇ σωματούμετόν σε θεωρῶν κύβει, ἐξίσατο,
 καὶ ἴσατο κραυγῶν πρὸς αὐτῷ τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλύμψει.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε τῷ πτωόντῳ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

Χαῖρε τῷ δακρύων πῆς Εὐσας ἢ λύτρωσις.

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς.

Χαῖρε βάθος δυδευήρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα.

Χαῖρε, ὅτι βασιλεύεις τὸν βασιλεύοντα πάντα.

Χαῖρε Ἀσὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον.

Χαῖρε γαστήρ ἐνθεῖα Σαρκοῦσεως.

Ημερολόγιο.

Ν

Χαῖ-

Χαῖρε, δι' ἧς κερκεῖται ἡ Κτίσις.

Χαῖρε, δι' ἧς βρεφικρεῖται ὁ Κτίσις.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Βλέπεσα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῆ
Γαβριὴλ θαρσαλέως. Τὸ παράδοξόν σου τῆς φαι
νῆς, ὕσπαράδεκτόν με τῇ ψυχῇ φαίνεται. Ἀσπόρη
γὰρ συλλήψεως τὴν κυήσιν πῶς λέγεις, κράζων
Ἀθληεῖα.

Γνώσιν ἀγνωστον γινῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα,
ἐβόησε πρὸς τὸν Λειτουργῆντα* ἐκ λαγόνων ἀγνώ
στῶν, πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι* πρὸς
ἡν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων ἔτω
Χαῖρε βελῆς ἀπορρήτου μύσις.

Χαῖρε σιγῆς δεομένων Πίσις.

Χαῖρε τῶν θαυμάτων Χεῖρ τὸ προσίμιον.

Χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτῆ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε κλίμαξ ἐπερανίε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός.

Χαῖρε γέφυρα μετῴκησα πρὸς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν.

Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρῶντον τραῦμα.

Χαῖρε τὸ τῶν Δαιμόνων πολυθρῶντον τραῦμα.

Χαῖρε τὸ φῶς ἀρρήτως γενήσασα.

Χαῖρε τὸ πῶς μηδένᾳ διδάξασα.

Χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνώσις.

Χαῖρε πιστῶν καταυγάζουσα φρενάς.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Δύναμις τῆ Ὑψίστη, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλ
ληψιν τῆ Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης
ἐκείνῳ, ὡς ἀχρὸν ὑπέδειξεν ἡδὴν ἅπασιν τοῖς θεί
λοις θείξεν σαμείαν, ἐν τῇ ψάλλειν ἔπος.

Ἀθληεῖα.

Ἐχουσα Θεοδόχοι, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν,
αὐτόραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ* τὸ δὲ Βρέφος ἐκεί
νης.

νης διδύς, ἐπιγυῖν τὸν παύτης ἀσασμὸν, ἔχαιρε
κὶ ἄλμασιν, αἰς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε βλαστῆ ἀμαράντι κλῆμα.

Χαῖρε καρπῆ ἀκηράτε κτῆμα.

Χαῖρε γεωργὸν γεωργῆσα φιλαΐθραπον.

Χαῖρε φυτργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύσσα.

Χαῖρε ἄρερα βλασταῖσσα δύφορῶν οἰκτιρμῶν.

Χαῖρε τράπεζα βασάζωσα διδωῖαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις.

Χαῖρε, ὅτι λιμναῖα τῶ ψυχῶν ἐπιμάζεις.

Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα.

Χαῖρε παντὸς τῆ Κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε Θεῶ πρὸς θνητὸς ὁδοῖα.

Χαῖρε θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφωτε.

Ζάλλω εὐδοθεῖν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων,
ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐπαράχθη· πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε
θεωρῶν, κὶ κλεψίγαμον ἐπεισῶν Ἀμερπτε· μα-
θῶν δέ σε τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἔφη.
Ἀλληλέϊα.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶ Ἀγγέλου ὑμνῆσαν,
τὴν εὐσπαρον Χειρῆ παρρησία· καὶ ὄραμόντες ὡς
πρὸς Ποιμνία, θεωρῶσι τοῦτον, ὡς Ἀμνὸν ἀμει-
μον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βροσηθεῖτα, ἡ ὑ-
μνῆσαντες εἶπον.

Χαῖρε Ἀμνῆ, κὶ ποιμνίος Μήτηρ.

Χαῖρε αὐλή λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντίειον.

Χαῖρε Παραδείτη θυρῶν ἀνοικτίειον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ Οὐραῖα συγαλάττει τῇ γῆ.

Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγορθεῖ Οὐρανοῖς.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὴν ἀσέγητον ἐσφαιρῆν.

Gl'ichi.

N 2

Χαῖ

Χαῖρε τῷ Ἀθροφόρῳ τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε σερρὸν τῆς Πίσεως ἔεισμα.

Χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφωτε.

Θεοδρόμον Ἀσέρα, θεαρήσαντες Μάγοι, τῇ πύ-
τε ἠπολέθησαν αἴφλη, καὶ ὡς λύχνον κρατῶντες αὐ-
τὸν, δι' αὐτῶ ἠρότων, κραταῖον Ἀνακτα· καὶ φθά-
σαντες τὸν ἀφθασον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες·

Ἀλληλεῖτα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χειρὶ τῆς Παρθένου,
τὸν πλάσαντι χειρὶ τῆς αἰθράτης. Καὶ Δεσπότην
πύκτης αὐτῆ, εἰ καὶ ἄλλη ἔλαβε μορφήν, ἐπαύσατο
τῆς θάρσεως θεραπεύσαι, καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ·
Χαῖρε Ἀσέρος ἀδύτη Μήτηρ.

Χαῖρε αὐτῷ μουσικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε τῆς ἀκακίας τοῦ κέκμητον σβέσασα.

Χαῖρε τῆς Γελάδος τῆς μύσας φωτίζουσα.

Χαῖρε Τόρατον ἀπαύθραπον ἐκβαλῶσα τῆς ἀρχῆς.

Χαῖρε Κύριον φιλαύθραπον ἐπιδείξασα Χειρὸν.

Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρεμένη θρησκείας.

Χαῖρε ἡ τοῦ βαρβάρου ρυμμένη τῷ ἔργῳ.

Χαῖρε πυρὸς ποροκαύουσι παύσασα.

Χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε Πισῶν ὄδῳ ἐσσιφροσύνης.

Χαῖρε πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφωτε.

Κήρυκτες Θεοφόροι γεγοσῆτες οἱ Μάγοι, ὑπέστρε-
ψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκπέλασαντες σε τὸν χρισ-
τὸν, καὶ κηρύξαντες σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, αφέν-
τες τὸν Ἡρώδην εἰς ἀπράδην, μετ' εὐδοκίας ψάλλειν.

Ἀλληλεΐα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας,
 εὐίαξας τοῦ φάδου τοῦ σκότους. Τὰ γὰρ εἰδῶλα
 ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντί σου τὴν ἰσχὺν, πέ-
 πτωκον· οἱ πύπων δὲ ρυσθούτες, ἐβόων πρὸς τὴν
 Θεοτόκον·

Χαῖρε ἀνέρθωσις τῆς ἀνθρώπων.

Χαῖρε κατὰπτωσις τῆς Δαιμόνων.

Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν πλαῖνυ πατήσασα.

Χαῖρε τῆς εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε θάλασσα ποτίσασα Φαραὼ τὸν τοπῶν.

Χαῖρε πέτρα ἢ ποτίσασα τῆς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε πύρινε εὐλε ὁδηγῶν τὸς ἐν σκότει.

Χαῖρε σκέπη τῆς Κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε τροφή τῆς Μαίνας διάδοχε.

Χαῖρε τρυφῆς ἀγίας Διάκονε.

Χαῖρε ἢ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Χαῖρε ἐξ ἧς ῥέει μέλι, καὶ γάλα.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφωτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τῆ παρόντος αἰῶνος, με-
 θίστασαι τῆ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐ-
 τῷ· ἀλλ' ἐγνώθης τῷ καὶ Θεὸς τέλος· διόπερ ἐ-
 ξεπλάγησα τὴν ἄρρητον σοφίαν, πράζων·

Ἀλληλεΐα.

Νέαν ἔδειξε Κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡ-
 μῖν τοῖς ὑπ' αὐτῆς γενομεῖσι· ἐξ ἀπόρου βλαστή-
 σασ γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡπερ ἡμεῖς, ἀσ-
 θορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐ-
 τῇ βοῶντες·

Χαῖρε τὸ ἀνθος τῆς ἀφθαρσίας.

Χαῖρε τὸ σῆφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε Ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα.

N 3

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνεσα.
 Χαῖρε δασύδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ ἧ τρέφονται Πισοί.
 Χαῖρε ξύλον ὀσκιόφυλλον ὑφ' ἧ σκέπεται πολλοί.
 Χαῖρε κροφορέσα ὄδηγὸν πλανωμένοις.
 Χαῖρε ἀπογεννώσα Λυτρωτὴν αἰχμαλώτους.
 Χαῖρε Κεῖτῃ δίκαια δυσώπησις.
 Χαῖρε πολλῶν πταιόντων συγχάρησις.
 Χαῖρε σολὴ τῆς γυμνῶν παρρησίας.
 Χαῖρε σπεργὴ πάντα πόσον νικῶσα.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφητε.

Ἐσὸν Τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ Κόσμου,
 τὸν τοῦ εἰς Οὐρανὸν μεταστέψης. Διὰ τοῦτο γὰρ
 ὁ Ὑψιλλὸς Θεὸς, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἀΐθρω-
 πος, βουλέμενος ἐλευθεῖν ἅπασαν τὴν ὑψος, τὴν αὐ-
 τῷ βοῶντας.

Ἀλληλεῖτα.

"Ὁλος ἡ ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῆς αἰῶν ἐδ' ὅλων
 ἀπλῶ, ὁ ἀπερὶχραπτος Λόγος. Συγκαταβάσις γὰρ
 Θεϊκὴ, ἢ μεταβάσις δὲ τοπικὴ γέγονε, ἢ Τόκος
 ἐκ Παρθένου Θεολήπτε, ἀκνήσεως ταῦτα.

Χαῖρε Θεὸς ἀχωρήτε χάριτα.

Χαῖρε σεπτῇ Μυστικῇ θύρα.

Χαῖρε τῆς ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκνήσμα.

Χαῖρε τῆς Πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε ὄχημα πανάγιον τῆ ἐπὶ τῆς Χερουβίμ.

Χαῖρε οἰκημα πανάρισον τῆ ἐπὶ τῆς Σεραφίμ.

Χαῖρε ἢ πάναντία εἰς ταῦτ' ἀγαγῶσα.

Χαῖρε ἢ Παρθενία ἢ λοχείαν ζῶγνῶσα.

Χαῖρε, δὲ ἢς ἐλύθη παράβασις.

Χαῖρε, δὲ ἢς ἠνολέθη Παράδεισος.

Χαῖρε ἢ κλεῖς τῆς Χειρῶν Βασιλείας.

Χαῖρε ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖ-

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφωτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα
ὡς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον. Τὸν ἀφρόσιτον γάρ
ὡς Θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον· ἡμῖν
μεν συνδιάγοντα, ἀκόντα δὲ παρὰ πάντων ἔπος.

Ἀλληλεΐα.

Ῥήτορας πολυφθόγγως, ὡς ἰχθύας ἀφάτους,
ἔρωμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀπορᾶσι γὰρ λέγειν τὸ
πῶς ἢ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰχθύσας. Ἡ-
μεῖς δὲ τὸ Μυσήριον θαυμάζοντες, πισῶς βοῶμεν·

Χαῖρε σοφίας Θεῆς δοχεῖον.

Χαῖρε κροτοῖας αὐτῆς ταμεῖον.

Χαῖρε φιλοσόφως ἀσόφως δεικνύουσα.

Χαῖρε πεχολόγως ἀλόγως ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμαραῦθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί.

Χαῖρε, ὅτι ἐμαραῦθησαν οἱ τῷ μύθῳ ποιηταί,

Χαῖρε τῷ Ἀθιναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα.

Χαῖρε τῷ ἀλιέων τὰς σαγυῖας πληρῶσα.

Χαῖρε βυθῆ ἀγροίας ἐξέλκουσα.

Χαῖρε παλῆς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε ὀλκῆς τῷ θελόντων σωθῆναι.

Χαῖρε λιμῶ τῷ τῆ βίης πλωτήρων.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφωτε.

Σῶσαι θέλων τὸν Κόσμον, ὁ τῷ ὅλων Κοσ-
μήτωρ, ὡς τῶν αὐτεπάγγελτος ἦλθε. Καὶ ποι-
μῶν ὑπάρχων ὡς Θεός, οἱ ἡμᾶς ἐφάνη κατ' ἡ-
μᾶς ἄνθρωπος. Ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλῆσας,
ὡς Θεός ἀκούει.

Ἀλληλεΐα.

Τεῖχος εἰ πῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ πάντων τῷ εἰς σέ προστρέχόντων· ὁ γὰρ τοῦ
Οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς κατεσκοῦσά σε Ποιητὴς Ἀ-

χραυτε, οϊκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοὶ
προσφανεῖν διδάξας.

Χαῖρε ἡ σῆλη τῆς Παρθενίας.

Χαῖρε ἡ πύλι τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε Ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως.

Χαῖρε χορηγέ Θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, Σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τὸς συλληφθέντας ἀίχρᾳς.

Χαῖρε, Σὺ γὰρ ἐνεθέησας τὸς συληθέντας τὸν νῦν.

Χαῖρε ἡ πὺν φθορέα τῶν φρονῶν καταργήσα.

Χαῖρε ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκέσα.

Χαῖρε πασὰς ἀσπύρα νυμφόσεως.

Χαῖρε πιστὸς Κυεῖω ἀρμόζουσα.

Χαῖρε καλὴ κεροτρόφε Παρθένων.

Χαῖρε ψυχῶν νυμφοςόλε Ἀγίων.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνέμφωτε.

Ὕμνος ἅπας ἠπῶεται, σιωκτείνεθαι ἀπέδων,
τῶ πλήθει τῶ πολλῶν οἰκτιρμῶν σου. Ἰσραεὶθμος
γὰρ τῇ ψάμμῳ φάδας, καὶ προσφέραμεν σοὶ Βασί-
λευ Ἄγιε, εὐδὲν πλεῖστον ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν
τοῖς σοῖς βοῶσιν.

Ἀλληλέια.

Φωπδέγον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν,
ἐράμει τὴν Ἀγίαν Παρθένον. Τὸ γὰρ αὐλον ἄπτωσα
φῶς, ἐδηγεί πρὸς γνώσιν Θεϊκὴν ἅπαντας, ἀυγῇ
τὸν νῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμαμένη ταῦτα.

Χαῖρε ἀπτίς νοητῆ Ἡλίου.

Χαῖρε βολίς τῆ ἀδύτη φέγγους.

Χαῖρε ἀσραπὴ πῆς ψυχᾶς καταλάμπουσα.

Χαῖρε, ὡς βροντὴ τὸς ἐχθρῆς καταπλήττωσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀιατέλει φωτισμόν.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε τῆς πολυμβήδρας ζαχαρούσα τὸν τύπον.

Χαῖρε τῆς ἀμαρτίας ἀναιρεῖσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε λυτῆρ ἐκπλυῶν συνείδησιν.

Χαῖρε κρατῆρ κερῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε ὁσμὴ τῆς Χειρῶν δωδίας.

Χαῖρε ζωὴ μουσικῆς δ'ωχίας.

Χαῖρε Νύμφη Ἀτύμφωτε.

Χάειν δ'εἶναι θελήσας, ἐφλημάπον ἀρχαίως, ὁ
παῖπων χρωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἐαυ-
τοῦ, πρὸς τῆς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χείτος. Καὶ
χίσας τὸ χειρόγραφον, ἀπεί παρα πάντων ἔτος.

Ἀλληλεῖα.

Ψάλλοντές σου τὸν Τόκον, ἀνυμνεύσῃ σε πάντες,
ὡς ἐμφυχον Ναὸν Θεοτόκε. Ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆ-
σας γασεῖ, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος,
ἠγάσων, ἐδόξασον, ἐδίδαξε βῶξιν σοι πάντες.

Χαῖρε σπυρὴ τῆ Θεῶ, καὶ Λόγῳ.

Χαῖρε Ἀγίων Ἀγίων μείζων.

Χαῖρε Κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε τίμιον διάδημα Βασιλέων δ'ισεβῶν.

Χαῖρε καύχημα σεβάσμιον Ἱερέων δ'ιλαβῶν.

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.

Χαῖρε τῆς Βασιλείας τὸ ἀπόρθητον πύργος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτεισι.

Χαῖρε φωτὸς τῆ ἐμῆς Θεραπεία.

Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτρία.

Χαῖρε Νύμφη Ἀτύμφωτε.

Ω Παύμωντε Μῆτερ, ἡ τεκούσα τὸν παῖπων
Ἀγίων Ἀγιώτατον Λόγον. Δεξάμεν ἡ τῆν νῦν ποροσ-
φορῶν, ἀπὸ πάσης ρύσαι συμφορῆς ἁπανταίς, καὶ
τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τῆς σοὶ βασιλέως.

Ἀληθεία.

Διὸ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν τὴν Παναγίαν, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ζῶοποιόν, καὶ ἀμέριστον Τεταῖδα, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν ἐν Τεταίδι ἀνερμηνεύτην Θεότητα, λατρεύτικώς ἀνομιεῖντες, δὺσεβῶς προσκυνοῦμεν· Σὲ τὴν πανάχατον, πανακήρατον, πανάσπιλον, πανάφθορον, πανύμνητον Παντάνασσαν τῆς Κτίσεως, τὴν Θεοτόκον Μαρτίαν, Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀληθῶς κηρύττομεν· ὡς μεσίτριαν δὲ τοῦ παντός Κόσμου, Σὲ πιστῶς δοξάζομεν, καὶ μετὰ τοῦ Γαβριὴλ σοὶ κραυγάζομεν· Χαίρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὀλογημένος ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἔτεκες· διόσε ἀκαταπαύστως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις μεγαλυόμεν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υ Μ Ν Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη Ναε, καὶ Παράδεισε λογικῆ, Παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ Παιδίον γέγονεν, ὁ ἀπὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν Μητέρα θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν Γαστέρα, πλατυτέραν Οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

ΖΑΧΑΡΙΟΥΤΙΕΡΕΩΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΝ

ΜΑΡΙΑΝ.

Ζωὴ ἰδῶσα
 Ἀσωμάτων τε
 Χοροὶ ἐπλάγη
 Ἀνθήσασαί γε
 Ρυσαμένω σέ
 Ἰνὶ πέλοντε
 Ἄχραντε ἔκιν
 Σφρασσα δι' ἰδί
 Κυρίαν ξενοτρόπως
 Ράβδον ὡς ἅπασα
 Ἦσε χαρὰ καὶ φόβω
 Σὺ πόρω ᾧ Μαριὰμ
 Ἦπ' ἀράς παῖτ' ἔθνεα
 Δέλα Σαταὶ πρὶν κέαρ
 Ἐλπίς ἔσα ἰδιώαι
 Ἰκέτω σὸν Κυρία.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

Ω^ς Μαριάμ Θεοτόκε, ἅπανα ἡ χορεία τῆς Ἄσω-
μάτων ἰδοῦσα Σε τὴν ῥάβδον τὴν ἀνθήσαντα ξε-
νοτρόπως τὴν Κυρίαν Ζωὴν, ἤγουσιν τὸν Χριστὸν
(κατὰ τὸ, Ἐγὼ εἰμι ἡ οὐδὸς, ἡ ἀλήθεια, καὶ Ζωὴ
ἐνυπόστατος) λίαν ἐπλάγει ὑπὸ τῆ φόβου, καὶ ὑπὸ
τῆς χαρᾶς ἦσε τῷ σῶ τῷ κῶ, ἤγουσιν τῷ σῶ τῷ
ὑμῖν, καὶ ἔφαλλον ὡς ἐν τῷ ἀσπιδί τὸ, δόξα ἐν
ὕψιστοις Θεῷ. Σέ φημι τὴν Μαριάμ τὴν ῥυσαμέ-
νῳ πάντα τὰ ἔθνη ὑπὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πὰ
ὑπάρχοντα ἀπόκρουσεν δεδωλεμένη κατὰ τὴν ψυχλὴν
ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῆς Σατανῆ καὶ δολίε δράκοντος.
τὸ λοιπὸν ὡς ἄρα τὴν Κυρία Παρθένου, ἤγουσιν κυ-
ρίως, Σὺ ἡ ὑπάρχουσα ἐλπίς πάντων τῆς Χριστι-
κῶν, ἐλθέ σῶσασα τὸν δε, δηλονότι τὸν σιχηργή-
σαντα τῆς ἰάμβου, καὶ ἴδιον αὐτὸν τὸν σὸν ἰκέτην
Ζαχαρίου τὸν Ἱερέα εἰς ὁδείας οὐδὲς.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΣΚΑΛΑΝ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω' Τεισμακάειστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε,
 Σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλιώμεν, ἀ-
 γαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνύψωσει, ἀλλ' ὡς τρό-
 παιον καὶ ὄπλον ἀπορσμάχιστον, περιφέρειτε καὶ
 σκέπετε τῇ σῇ χεεῖτι τοὺς σοὶ πράζοντας, Χαῖρε
 Ζύλον Μακάειον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Α' ἄγγελοι οὐρανόθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι, Σταυ-
 ρὸν τὸν ζωοφόρον ἐν φόβῳ, καὶ φωτοπάροχον χά-
 ριν λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν πῶς πισοῖς βλέ-
 ποντες, ἐξίστανται καὶ ἴσανται βοᾶντες πρὸς αὐτὸν
 τοιαῦται.

Χαῖρε Σταυρὲ οἰκεμένης φύλαξ,

Χαῖρε ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα,

Χαῖρε ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον τὰ πέρατα,

206 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Χαῖρε Ξύλον ζωομίειον ἢ θαυμάτων θαυσαυρῆ,
 Χαῖρε συνηποτεισόλβιε, ἢ χαρίτων παροχευῆ.
 Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον,
 Χαῖρε ὅτι ἐτέθης εἰς προσκυώσιν πάντων,
 Χαῖρε κρατῆρ τῶ τέτατος ἔμπλεως,
 Χαῖρε λαμπτήρ τῆς αἰῶ λαμπρότης.
 Χαῖρε δι' ἧ δόλογείται ἡ κτίσις,
 Χαῖρε δι' ἧ προσκυώεται ὁ κτίσις.
 Χαῖρε Ξύλον Μακάριον.

Βλέπεσα ἡ Ἐλσὴ ἐαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ
 Βασιλεῖ θαρσαλέως, τὸ παμπόθειτόν σε τῆς ψυ-
 χῆς, δι' ἡμέραν μου τῆ σπουδῆ φαίνεται, ζή-
 τούσα γουὶ τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον ὡς λέγεις
 κράζον*

Ἀγγελία.

Γνώσιν ἀγνώστον κοράϊω, ἡ Βασίλισσα γνῶσα
 ἐβέβησε πρὸς τῆς ὑπεργέντας, ἐκ λαγόνων τῆς γῆς
 εἰρεῖν ἐν πείχει, καὶ δεῖναι τὸν Σταυρὸν σπύσαστε,
 πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔβησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγῆ
 ζουσα οὕτω*

Χαῖρε χαρᾶς τῆς ὄντως σημείου.

Χαῖρε ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρου.

Χαῖρε θαυσαυρὸς ἐν γῆ φθόνῳ κρυπτόμενος.

Χαῖρε ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἀστροῖς τυπόμενος.

Χαῖρε τετρακτινοπύροδτε, ἢ πυρίμορφε Σταυρῆ,

Χαῖρε κλίμαξ ὑψοσίεικε προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε τὸ τῆς Ἀγγέλων γαλιωμόρφου θαύμα,

Χαῖρε τὸ τῆς δαιμόνων πολυσύακτον τραῦμα.

Χαῖρε πρηνὸν τῆ λέγει κειμήλιον.

Χαῖρε πυρὸς τῆς πλαυῆς σβεςήριον.

Χαῖρε Σταυρῆ ἀπορείτων προσάπτε.

Χαῖρε σέρρε δὲρομάττων προσάπτε.

Χαῖρε Ξύλον Μακάριον.

Δουίαις ἢ τῆ ξύλῳ, ἐπιδεδεικται ἕτε παρὸς πί-
 σωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι, καὶ τὴν ἀφωρόν τε κ' ἑ-
 κραιῦ παρὸς ζων ἀνέσπασε, φρικτὸν θάμα τοῖς μέλ-
 λασσι καρπεῖσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλλειν ἔπος.

Ἀθλητρία.

Ἐχουσα ἢ Ἐλεῖν, τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέ-
 ὄραμε παρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δὲ μέγα σκιρ-
 τήσας δίδυς, ἐπιγυοῦς τὸν μέγιστον Σταυρὸν ἔ-
 χαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα παρὸς αὐ-
 τὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε Σταυρὲ τῆ φωτὸς δοχεῖον,

Χαῖρε Σταυρὲ τῆς ζωῆς ταμῆιον.

Χαῖρε ὁ δοτὴρ χερσμάτων τῆ πνέματος,

Χαῖρε ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχέματος,

Χαῖρε τράπεζα βυσάζου ὡσπερ θυμὰ τὸν Χριστόν,

Χαῖρε κλῆμα βότριν πέπειρον φέρον οἶνον μουσικόν.

Χαῖρε ὅτι τὰ σκῆπτρα τῆ ἀνάκτων φυλάττεις.

Χαῖρε ὅτι τὰς κάρας τῆ δρακόντων σωθλάττεις.

Χαῖρε λαμπρὸν τῆς πίσεως γνώρισμα.

Χαῖρε παντὸς τῆ Κόσμου διάσφωμα.

Χαῖρε Θεὸς παρὸς θνητῆς ἀλογία,

Χαῖρε θνητῶν παρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε Ξύλον Μακάριον.

Ζῆλον ἐνδοθεῖν θεῖον, ἢ Ἐλεῖν λαβοῦσα, ἐ-
 ζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως, τὸν ἐν γῆ κρυπτό-
 μενον Σταυρὸν, καὶ δεινύμενον ἐν Οὐρανῷ ἀπ-
 κτι, ἐν ὕψωσι, καὶ βλέπων τὸ πολίτευμα, ἐν
 πίσει ἔφη·

Ἀθλητρία.

Ἡλιόμορφος ἄφθι ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ Κόσμῳ,
 καὶ πάντες φωτισμὲ ἐμπληθεύτες, καὶ δραμόντες ὡς

πρὸς ἀστέρα, θεωρῶσι τὸν ὡς καλῶν αἰτίον, οἱ
ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψώσεται, ὃν ὑμνουῦντες
εἶπον.

Χαῖρε αὐγὴ ἰοιτὲ Ἥλιε.

Χαῖρε πηγὴ ἀκινάτω μύρμ.

Χαῖρε τῷ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας ἀνάκλησις,

Χαῖρε τῷ ἀρχόντων τῷ ἄδω ἢ νέκρωσις.

Χαῖρε ὅτι ἀνυψέμενος σιμωνοφοῖς νυκτὶ ἡμᾶς.

Χαῖρε ὅτι προσκυνέμετος καθαρῶς τῆς ψυχᾶς.

Χαῖρε τῷ Ἀποστόλων κοσμοκέρυκτον κλέος.

Χαῖρε τῷ ἀθλοφόρων εὐμενέστατον θεός.

Χαῖρε Σπαυρὲ Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος,

Χαῖρε πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε δι' ἃ κατεβλήθη εἰς ἄδης,

Χαῖρε δι' ἃ ἀναπέταλκε χάρις.

Χαῖρε Ξύλον Μακάριον.

Θεοβράβειον Ξύλον θεωρήσαντες πάντες, τῷ
τότῳ νυκτὶ προσέλωμεν σκέπη, καὶ ὡς ὄπλον κρα-
τῆτες αὐτῷ, δι' αὐτοῦ τροπόμενοι τῶν ἐχθρῶν φά-
λαγγας, καὶ φαύοντες τὸν ἄφαινον, πῶς χεῖροισιν
αὐτῷ βουώμεν.

Ἀλληλία.

Ἰδε φῶς ἐρανόθεν, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, θεο-
κτύμενον Σταυρὸν τὸ σημεῖον δι' ἀστέραν, ἐν ᾧ καὶ
νικῶν πολεμίων πληθύνῃ ἔσπασε τὸ Ξύλον φαν-
ρῶσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα.

Χαῖρε βελῆς ἀρρήτε πέρας.

Χαῖρε λαὸν εὐσεβῆντος κέρας.

Χαῖρε πολεμίων ὁ τρέπων τῆς φάλαγγας.

Χαῖρε φλόξ καθάπερ φλέγων τῆς δαίμονας.

Χαῖρε σπηπτρον ἐπικρατῖον τῆ Βασιλείας τῆ στρατῶν.

Χαῖρε τρόπιον ἀήττητον τῆ φιλοχείε στρατῶν.

Χαῖ-

Χαῖρε ὁ τῆς βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων,
 Χαῖρε ὁ τῆς ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς πειρέτων.
 Χαῖρε κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον.
 Χαῖρε καλῶν πολλῶν βραβουθήριον.
 Χαῖρε οἱ ἡ Χειροφόροι σκιρῶσι,
 Χαῖρε οἱ ἡ Ἰουδαῖοι θρῆνοι.

Χαῖρε Ξύλον Μακάριον.

Κλίμαξ ἑρμιόμηνης, ὁ Σταυρὸς τῆ Κυεῖα ἐγέ-
 ρητο, πὺς πάντας ἀνάγει ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος Οὐ-
 ρανῆ, πὺς χοροὶς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάποτε, ἀ-
 φείτας τὰ κύν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, ἢ εἰδόντας ψάλλουσιν.
 Ἀθιλιεία.

Λάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν, ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν ἄ-
 ῤῃ ἐφάτισας τοὺς κάτω κειμένους, πυλωροὶ δὲ ἄδο-
 κῶ ἀυγλῶ μὴ ἐνέγκαντές σε ὡς νεκροὶ πεπτόκα-
 σιν, οἱ τῶν δὲ ῥυθμῶντες, καὶ ὀρῶντες τὸν Σταυ-
 ρὸν βοῶσι.

Χαῖρε αἰάσασις τεθνεώτων,
 Χαῖρε παράκλησις τῆς ψευδέτων.
 Χαῖρε τῆς πνεύματων τῆ ἄδοκῃ ἢ κενώσις,
 Χαῖρε Παραδείσος ἑυφῆς ἢ ἀπόλαυσις.
 Χαῖρε ῥάβδος ἢ ποτίσασα τὸν Αἰγύπτιον ερπύλλον,
 Χαῖρε αὐθις ἢ ποτίσασα Ἰσραηλιτικὸν λαόν.
 Χαῖρε ἔμφυχον Ξύλον τῆς Ἀγίας σωμείας,
 Χαῖρε εὐσσημον ῥόδον ὀσσεβῶν δαυδία.
 Χαῖρε ἑσφῆ πνεύματων ἐν πνέματι,
 Χαῖρε σφραγίς ἢ ἔλαβον ἀνθρώποι.
 Χαῖρε Σταυρὸς μυστηρίων ἢ θύρα,
 Χαῖρε ἐξ ἡ ῥεῖθρα χέονται θεῖα.

Χαῖρε Ξύλον Μακάριον.

Μέλλοντες Μαυσέως, τὸ πολύμοχθον γένος,
 λυθῶσασθαι ἐν τῆ λυμῶνος, ἐπιδόθης ὡς ῥάβ-
 Ηιρμολογιο.

210 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

δος αὐτῆ, ἀλλ' ἐγκράτειας τάττω καὶ Θεῶν σὺμβολον^ο
 διόπερ κατεπλάγη σου Σταυρὲ τὴν δυναστείαν
 κράζων.

Ἀθιλιεΐα.

Νόμον ἔεν Σηαίω τῆ Θεόπτῃ δοῦς πάλαι,
 Σταυρῆ ἐθελετὶ προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνδρῶν ἀν-
 μος ἀνδρῶν, καὶ κατῆρμα τόμῃ παλαιῶν ἔλυσεν,
 ἵνα Σταυροῦ τὴν δυναμὴν ἐράωτες πάντες γυνῶ
 βοῶμεν.

Χαῖρε ἀνέρθωσις πεπποκόπη,

Χαῖρε κατὰ πτωσις κοσμοδόξω.

Χαῖρε ἀναστήσασαι Χεῖρὸς τὸ ἐγκράτεια,

Χαῖρε μοιαζέστω τὸ Θεῶν ἐξέφρημα.

Χαῖρε δειπνοὶ δισκιδόφυλλοι, ὑφ' ἧ σκέπονται πιστοί,

Χαῖρε ξύλοι προσηπταθρηπτε, πεφυτρωμένοι ἐν γῆν

Χαῖρε τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία.

Χαῖρε τῆς πολιτείας κραταιὰ προσασία.

Χαῖρε τῆς Δικαίης φαιέρωσις,

Χαῖρε ἐπιστῆς πταίοιπον κατὰ κρείσις.

Χαῖρε Σταυρὲ ὄφθαλμῶν ἀντιλήπτερ,

Χαῖρε Σταυρὲ πλάκτι-α τῆς πενήτων.

Χαῖρε Ξύλον Μακάριον.

Ξύλον θαύμα ἰδόντες, ἔσσοι βίον βιῶμεν, τὸν
 τῆν ἐν Οὐραῶν ἀνυφῆντες, διὰ τὸ γὰρ ἐν τῆ
 Σταυρῶ ὁ Χεῖρὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθεν
 βελομένοσ ἐλκύσαι τῆς αὐτῆς βωῶντας.

Ἀθιλιεΐα.

Ὅλος ἦλθεν ἐξ ἔφους, τὴν Θεόπτῃ ἔχων,
 ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
 θεῶς Μητρὸς, καὶ φαιεὶς τῆ Κόσμου ταπεινὸς ἀν-
 θρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐζώωσε τὸς αὐ-
 τῆ βοῶντας.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουσεῖα" Χαί-

Χαῖρε Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ὄπλον,
 Χαῖρε βαλβίς τῆς ἰδοιπορέϊτων.
 Χαῖρε σωζομένων σοφία καὶ σῆμα,
 Χαῖρε λυμαινομένων μωρία καὶ σὺν ἔξιμμα.
 Χαῖρε ἔκκαρπον ἀθάνατον, καὶ ζωφόρον φυτὸν,
 Χαῖρε ἄνθος ὅπερ ἠΐθεσε τῷ σωτηρίαν ἡμῶν.
 Χαῖρε ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν τοῖς αἰῶσι,
 Χαῖρε ὅτι φωτίζεις τὴν καρδίαν τῆς ἀνάγκης.
 Χαῖρε δὲ εἰς φθορὰν ἐξασπράκνισαι,
 Χαῖρε δὲ εἰς τὴν λύπην ἠφάνισαι.
 Χαῖρε καλῶν μνηστέριος ὄλβος,
 Χαῖρε πιστῶν μνηστέριος εὐχος.

Χαῖρε Ζύλον Μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φά-
 λαγγίς, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἡσχυύθη, προσ-
 κυνέμενον τὸν Σταυρὸν παρά πάντων, μετὰ πό-
 δου βλέποντες, αἱ δὲ ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς
 ἐκβοῶσιν.

Ἀλληλεῖα.

Ῥόματα σιωπῆσάν, λογισμῶν κακοδόξαν, πα-
 γιώτες σου Χριστὲ ἐπὶ ξύλῳ· ἀπορῆσι γὰρ ὅπως
 τὸ πῶς, καὶ Σταυρὸν ἰπέτης, καὶ φθορὰν πέφου-
 γας· ἡμεῖς δὲ τῷ ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀνα-
 βῶμεν.

Χαῖρε σοφίας Θεῶν τὸ εἶδος.
 Χαῖρε κρηνοῦσας αὐτῆς τὸ βάθος,
 Χαῖρε μαρολόγον ἀλόγων ἡ ἀγνοία,
 Χαῖρε μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπάθεια.
 Χαῖρε ὅτι τῷ Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τὸ Χριστὸν.
 Χαῖρε ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαίνιζεις αὐτῆς.
 Χαῖρε τῆς κρηνοπλάσων τῷ παράβασιν λύσας.
 Χαῖρε τῆς Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας, καὶ

Glichl,

Ο 2

Χαῖ

Βιβλιοθήκη Σιστηστικῆς "Μεσοποταμίας"

Χαίρε Σταυρέ τῆς πᾶσι σεβάσμιε,
 Χαίρε εὐθῶν ἀπίστων ἀντίπαλε,
 Χαίρε Σταυρέ Ἰαξέ τῷ ἰσέντων,
 Χαίρε αἰ βοῦθῆ τῷ βοάων.

Χαίρε Ζύλον Μακάριον.

Σῶσαι θέλων τὸν Κόσμον, ὁ πῦ Κόσμου κοσμήτωρ, κατέλθε πρὸς αὐτὸν ἀπερρήτως, ἢ Σταυρὸν ὑπέστη Θεὸς ἄν, οἱ ἡμᾶς πᾶσι κατ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυξασάμενος ἡμᾶς ἀκούει παρὰ πάντων·

Ἀχιλλεΐα.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρέ ζωηφόρε, ἀσπέρθητον καὶ θῆον ἰσχυρὸν, ὁ γὰρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατασκευάσας σὲ Ποιητὴς, ταύνησι τὰς χεῖρας, ἔσειον ἄκωμα, καὶ ἅπαντας ἐκφανεῖν διεδάξας.

Χαίρε ἡ βάσις τῆς ἀστερείας.

Χαίρε τὸ ἕρκος τῆς κληραχίας.

Χαίρε Ἀμαλὴκ ἰσχυρὸν ὁ ἔσπεύμενος.

Χαίρε Ἰακώβ ταῖς χερσὶ προτυπέμενος.

Χαίρε σὺ τῷ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτης σκιάς.

Χαίρε σὺ τῷ ἀνεπλήρωσας προφητοθεύκτης φωνάς.

Χαίρε ὁ πῦ Σωτῆρα τῷ ἀπῆλτων βασιάσας,

Χαίρε ὁ πῦ φθορέα τῷ ψυχῶν καταργήσας.

Χαίρε δι' ἃ Ἀγγέλοις λιώθημεν,

Χαίρε δι' ἃ φωτὶ κατηυγάθημεν.

Χαίρε σὲ τῷ προσκυόμεν τιμῶντες,

Χαίρε σοὶ τῷ προσφωτισμέν βοάωτες·

Χαίρε Ζύλον Μακάριον.

Ἦμος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων τῷ πλήθει, τῷ πολλῶν σου θαυμάται, ἐγκωμίων πληθύνει, καὶ γὰρ αἰ προσάξωμεν σοὶ ὦ Σταυρέ

τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῶν,
ἀλλ' ἐν βοῶμεν·

Ἀλληλεΐα.

Φωτοπάροχον αἰγλίω, τοῖς ἐν σκότει δαρεῖ-
ται, Σταυρός ὁ Ζωοθάριτος οὗς, τὸ γὰρ αἶδον
δέδεται φῶς, καὶ πρὸς γινῶσιν θείαν δαδουχῆ ἀ-
παντας, ὑφοῖ δὲ νῦν ὑψόμενον τὸν νῦν ἡμῶν, ἀ-
ναμέλπειν ταῦτα.

Χαῖρε φῶς ἢ πῶς ἐν σκότει φαίνοιν.

Χαῖρε ἀστὴρ τὸν Κόσμον αὐγάζων.

Χαῖρε ἀσραπὴ Χειροκτόνης ἀμβλυόσα.

Χαῖρε ἡ βροντὴ τῆς ἀπίστως ἐκπλήττωσα.

Χαῖρε ὅτι κατελάμπυρας τῆς ὀρθοδόξων τῆς χερσὲς.

Χαῖρε ὅτι παποδάφισας τῆς εἰδώλων τῆς βασιλῆς.

Χαῖρε ἔπερ ὁ τύπος ἑρανόθεν ἐφαίν.

Χαῖρε ἔπερ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαυίει.

Χαῖρε σαρκὸς σημαίνων τῆς ἑκέρωσιν.

Χαῖρε παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσαυρώθη.

Χαῖρε δι' ἧς ἅπας Κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε Ξύλον Μακάριον.

Χάρις δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώ-
ποις, τῆς χεῖρας ἐπὶ ξύλῳ ἐκτείνει, καὶ τὰ ἴδιον
πάντα συγκρατεῖ, καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν
δίδωσι, τοῖς μέλπεισι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πι-
στῶς βοῶσιν·

Ἀλληλεΐα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, δι' ἡμεῖς ἐκ πόθου,
ὡς ἐμφυχον Κυεῖς σε Ξύλον, ἐπὶ σοὶ ἦν παγεῖς
ἐν σαρκί, ὁ Δεσπότης τῆς ἀνά Δυναμειαν, ἡγία-
σεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε Σταυρὲ νοσητὴ ρομφαία.

Ο 3

Χαῖρε Ἀγίων Ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε Προφητῶν καὶ δικαίων προκήρυγμα,

Χαῖρε τῷ Χριστῷ λαμπερότερον στρατήγημα.

Χαῖρε κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων δισεβῶν,

Χαῖρε κράτος καὶ ὀχύρωμα Ἱερέων δ'λαβῶν.

Χαῖρε τῆς ἀληθείας δὲ κλεῖστατος Κόσμος.

Χαῖρε τῆς σωτηρίας δὲ τυχεστάτος ὄρμος.

Χαῖρε παιδρὸν ἀπαύτων ἀγλαΐσμα,

Χαῖρε Υἱὸν τῆς Ἁγαρ φυγάδδύμα.

Χαῖρε φωτὸς ἀκηράτε λυχνία,

Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμνῶν.

Χαῖρε Ζύλον Μακάριον.

Ὡ παύμνητον Ζύλον, τὸ βλασῆσαν τὸν πάντων
Ἀγίων Ἀγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς
λιτὰς, ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ
αἰωνίᾳ λύξωσαι καλᾶσεως, τὸς σοὶ βοῶντας·

Ἀλληλεῖα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Α. Ν Τ Ι Γ Ρ Α Φ Ο Ν

ΕΚ ΤΟΥ ΙΑΛΤΡΙΚΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΟΣ

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Παράδοσις ἀρχαιοτάτη καὶ ἀψόλυτος ἔχει Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Ἰερῶν Πατέρων, περὶ τῶ πῶς πρέπει ὁ Εὐσεβὴς Χριστιανὸς Ὀρθόδοξος τὰ σφραγίστην τὸ σημεῖον τῶ Τιμίου καὶ Ζωοποιῶ Σταυροῦ εἰς τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἑαυτοῦ χειρός· καὶ τῆσ δακτύλουσ χειρὶσὶ τὰ ἐνώση, καὶ τὶ ἄρα δηλώσιν οἱ αὐτοὶ δάκτυλοι.

Πῶτον μὲν ἐν πρέπει ὁ Εὐσεβὴς Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς τὰ ἐνώση τῆσ παύτας ἑνὶσ δακτύλουσ τῆσ δεξιᾶσ αὐτοῦ χειρός, διὰ τὰ χαρακτηρίση τὴν Παναγιάν Τριάδα, τῆσ τῶν πρώτων δάκτυλων, καὶ τῆσ λοιπῶν δύο, ὅτῃ εἶται σιμὰ εἰς αὐτὴν, διὰ τῶ ὁποῖων παρεμφαίωμεν, καὶ φηραίωμεν καὶ τῆσ ἰσότητα, καὶ τῆσ ἐνωσιν, ὅμῃ καὶ τὸ ἀχώρισον τῆσ αὐτῆσ ὁμοουσίᾳ καὶ ἀδιαίρετῃ Τριάδος, ἀντιτασσόμενοι καὶ ἀντιμάχοντες τοῖσ Ἀιρετικῆσ τῶν Ἀρμενίων, οἱ τινεσ κακῶσ καὶ ἀμαθῶσ δογματίζουσι διαφορὰν καὶ ἀνομοιότητα εἰς τῶ αὐτῶ ὑπέρθεον καὶ προσκυνητῶ Ἀγίαν Τριάδα· καὶ διὰ τουτο σχεδιάζουσι εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν τὸν τύπον καὶ τὸ σημεῖον τῶ Τιμίου καὶ Ζωοποιῶ

Ο 4

Δημόσια Κεντρικῆ

Βιβλιοθήκη Σόφιστος "Μανούσειο"

Σταυρῶ, εἰσουλτες τὸν πρώτον δάκτυλον μετὰ τὰν
 λοιπῶν τεσσάρων δακτύλων, ὅπου γίνονται ὅλοι
 ὁμοῦ πρῶτε, διὰ τὰ ἐνδείξασαι διὰ τῆς πρῶτης τοῦ
 πρῶτου ἀκροαίου δακτύλου, τὸ διάφορον τῶν Τριῶν
 Θεῶν Ὑπεστάσεων. Ὅθεν ὡς κακοδόξως αὐτὸς ἀ-
 ποβάλλομεν, οὕτως μὴ ἐμφανῆμεν αὐτοῖς τὸ σύ-
 γκελον ἡμῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, ἀλλ' ἀπέχομεν μακρῶς
 ἀπὸ τῆς πρῶτης, εἰ τιτες ἀκολουθεῖσι τῷ παρά-
 φροια καὶ ψευδολογῶν αὐτῶν γινώσκον. Ἀποφύζον-
 τες δὲ καὶ τὸ βάρβαρον τῆς Ἀρμενικῆς ἀθεΐας,
 πιστεύομεν καὶ ὁμολογεῖμεν τῷ εἶναι τῆς ὑπάρ-
 ξεως καὶ οὐσίας τῆς αἰτίας Παναγίας καὶ ὁμοουσίου
 Τριῶν Θεῶν, καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως τῆς δακτύλου πα-
 ρεμφαίνομεν, καὶ φαινηταίως τῷ διαφορῶν τῶν
 Τριῶν Θεῶν Ὑπεστάσεων, ἀποβάλλομεν καὶ ἀπορ-
 ρίπτομεν τῷ ματαιόφρονα καὶ λυραδῆ γινώσκον τῆ
 Σαβελιανῆ. Ἐπειδὴ καὶ λέγομεν, ἀλλ' ἐνδεὶς πάλιν εἰς
 εὐσυνείδητον καὶ τῆς τριῶν δακτύλων, ἀλλ' ἐμάθα-
 μεν διακρίνειν αὐτὸς καὶ διαχωρίζειν ὁλόκληρος τε ὁ
 Ὁρθῶς, τῆς πρῶτης πρῶτον δάκτυλον, πρῶτον λιχανῶν,
 δηλαδὴ πρῶτον δακτύλου, καὶ πρῶτον μέσον. Βάλλομεν τῆς
 αὐτῆς τριῶν δακτύλων πρῶτον καὶ εἰς τὸ μέγιστον
 ἡμῶν, καὶ ἐγγίζομεν τὸ μέγιστον, χαρακτηρίζομεν
 τὸ ἀνώτερον Κέρασ τῆς Τιμίας καὶ ζωοποιῆς Σταυρῆ
 δακτύλου δὲ, ἐγγίζομεν τῷ κειδίῳ ἡμῶν, καὶ διὰ
 τῆς πρῶτης σχηματῆς εἰκοτίζομεν τὸ κατώτερον Κί-
 ρασ τῆς Σταυρῆ. Καὶ τῆς πάλιν φέρομεν τῆς
 εἰς τὸν δεξιὸν ἄκρον, καὶ εἰς τῆς, εἰς τὸν ἀριστερῶν
 καὶ εἰς οἱ δύο μέσοι δακτύλοι ἐπαινοῦσι τὰ ἄλλα
 τῆς Τιμίας Σταυρῆ, ἐφ' ἧς ἰσαυραΐδι δι' ἡμᾶς τοῦς
 ἀνθρώπους ὁ Ἅγιος τῆς Ἀγίας ὁ Κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεὸς ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος

Δημόσια Κεντρικὴ

201

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μονοθεῖο"

γος τοῦ Προναρχοῦ Πατρὸς ἐφαπλῶν πρὸς ἀρχαί-
 τες αὐτῆς χεῖρας, καὶ εἰς εὐὲς ἐπισυναγαγὼν τὰ παλαιὰ
 δισκορπισμένα ἔθνη· καὶ διὰ τῆς τύπης τῆς τελῶν
 τούτων ἐτοιμῶν δακτύλων, ὡς εἶπομεν ἀνωθεν,
 τιμᾶται πάλιν, καὶ παρ' ἡμῶν δοξάζεται, διὰ τὴν
 αὐτὴν δυνάμιν, ὁ Τίμιος καὶ ζωποῖός Σταυρός τοῦ
 Χριστοῦ. Εἰσὶ τινες ἔτι καὶ οἱ ἀντιπράττοντες τὰ ἐ-
 ναντία εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν τῆς Ἀ-
 γίας μας Ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἡδὲ πάλιν σχεδιάζουσι
 τὸν Σταυρὸν κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν προσηφείσαν ὑ-
 ποτύπωσιν. Ἀλλὰ ἐνώουσι τὴν παλαιὰν δάκτυλον
 μετὰ τῆς λοιπῶν πασάρων, μεθ' ὧν ὁμοῦ ἐτοιμῶ-
 νων, ὡς οἱ Ἀρμενιοὶ, περιελίουσιν ἐν αὐτοῖς τὸ
 Μυστήριον τῆς Παναγίας καὶ Ὁμοουσίως Τεταῖος, καὶ
 διὰ τῆς λοιπῶν πασάρων, τρεῖς διὰ τῆς λιχανοῦ,
 ἡγοῦν τὸ δεικτικὸν, εἴτε τὸ δόκτερον, καὶ τὸ μέσον,
 παρεμφαίνουσι καὶ ἐνοῦσι τὸ Μυστήριον τῆς Θεᾶς Λό-
 γου, φέροντες καὶ τινὰς Μαρτυρίας τῆς Μακαριω-
 πάτης Μελετίου Ἀντιοχείας, καὶ τῆς Μακαριωπάτης
 Θεοδορήτης, καὶ τῆς Ὁσίας Μαξίμου τῆς ἐν τῇ Ἀγίῳ-
 νέμῳ τῆς Ἀθῶνας ὄρει ἀσκήσαντος ἐν τῇ Ἱερᾷ τῆς
 Βασιλικῆς Μοῦσῃ. Καὶ ἔτι μὲν οἱ πιῶτοι διὰ τὴν
 ἀπάληλόν καὶ φρόδῃ αὐτῶν γυνάμιν, ἀπειθοῦντες
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπισπῶσι καὶ κατασφύρουν ἐξουπὸς
 εἰς ἀπάληλάν, ἀκολοθεῖντες τὰ ἴχνη ἀμαθῶν τι-
 τῶν καὶ ἀπαιδούτων ἀνθρώπων, οἳ τινες διὰ τὴν
 ἰαθῶσι τῆς φρενοβλαβῆς αὐτῶν, καὶ ψυχολόθρου
 γνώμης, διώκονται νὰ λάβωσι τὴν Θεραπείαν οἱ
 βελέμενοι πλοσίαν τε καὶ δαφιλῆ παρὰ τῆς Ἀγίας
 τῆς Χειστῆς Ἐκκλησίας. Ὅσοι γὰρ πείθονται εἰς
 τὴν ἀληθινὴν Διδασκαλίαν τῆς Ἀγίας τοῦ Χρι-
 στοῦ Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, διὰ

Δημοσίον Κεντρικῆς

Βιβλιοθήκη Στάτιστος "Μηνουσιος"

τῆς ἐνώσεως τῆς ἑξῆς πρώτων δακτύλων ἐμφαίνουσι,
 καὶ φανερώσιν τὴν Παναγίαν Τεταδα, καὶ τὸ ἀ-
 πόρρητον τῆς Ἐισάρκῃ Οἰκιομίας Μυσήλιον, κα-
 τὰ τὴν ἀρχαίαν ἀληθινὴν παράδοσιν τῆς Ἁγίων
 Πατέρων. Ὅσοι δὲ πάλιν ἀπειθεῖσι, καὶ ἀράτω-
 σι τὰ ἐναντία τῶν, ὑπὸ τῆς ἀληθείας τῆς Δόγ-
 ματος ἐλεγχόμενοι, καταδοξάσθωσαν ὁμοῦ μετὰ
 τῆς Ὁρθοδόξων καὶ Εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὑμνεῖν καὶ
 δοξάζειν ἀκαταπαύτως τὴν Παναγίαν καὶ Ὁμοῦ-
 σιον καὶ Ἀδιαίρητον Τεταδα, παρ' ἧς ἀξιοθέησαν
 τῆς ἀφράσεως καὶ μακαρίας ἐλλάμψεως ἐν τῇ ἀνεσ-
 πέρῃ ἡμέρᾳ τῆς αἰωνίᾳ Βασιλείᾳ τῆς Οὐρανῶν.

Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Υ

ΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΛΑΖΟΥ

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ ΝΑΥΠΛΟΙΟΥ,

Περὶ Σημασίας τῆς δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ Ἱε-
ρέως, ἐν τῇ εὐλογεῖν τὸν Χειρῶνιμον Δαδόν.

Τὸ μὲν ὄρθιον τῆ λιχανῆ δακτύλου, καὶ τὸ ἐπι-
καμπῆς τῆ μέσης, τῆ καὶ σφακέλα λεγομένου, τὸ
Ἰησῆς ὄνομα ἀποδήλως χαρακτηρίζει τῆ ὄρθιου
τὸ Ι, πειρῶντος, τῆ δὲ καμπύλου τὸ Σ, τῆς εὐ-
θεν καὶ ἔγγιστα ἀλλήλων οἱ δύο εἶσι δάκτυλοι εὐ-
πωσίπως διατυπόμενοι, ἀειδήλως πῦτο ἐμφαίτου-
σιν. Ἡ δὲ τῆ ἀντίχειρος, καὶ τῆ παραμέσης, τῆ καὶ
ἐπιβάτης καλουμένη, πρὸς ἀλλήλους πλαγία εὐω-
σις, καὶ αὐτῆς τὸ ἔγγιστα τῶν καμπύλων τῆ μύω-
πος, τὸ Χειρὸς ὄνομα σημαίνουσιν ἀμφότερα. Ἡ
γάρ, πλαγιότης τῆ ἀντίχειρος καὶ τῆ ἐπιβάτης τὸ Χ,
στοιχεῖον εὐδείκνυται. Ὁ δὲ κυριόσχημος μύωψ,
τὸ μετὰ τῆς Σ, δι' ὧν τὸ Χειρὸς ὄνομα ὡς εἴρη-
ται δείκνυται. Ἴνα δὲ σαφέστερον πῦτο πρὸς διά-
γνωσιν ἔχει ὁ βεβλόμενος, σχεδίασάτω τὴν χεῖρα
εὐλογῆσαι, καὶ ἀειδήλως τὸ λεγόμενον, εἶδεν ἄλλο
δὴλῶν εὐρήσει, ἢ τὸ τῆ εὐλογημένου Ἰησῆ Χειρῶ
ὄνομα, ἐν ᾧ εὐλογῶνται πάντα τὰ ἔθνη, ὡς ἡ
πρὸς τὸν Μακάριον Πατριάρχην Ἀβραάμ ἐπαγ-
γελία γέγονεν. Εὐελογηθήσονται γάρ φησιν ἐν
τῇ ἀπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἐκ εἴπε

Δημόσια Κεντρικὴ δὲ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

δέ φησιν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος ἐν ταῖς ἀπέρμασιν, ἀλλ'
 λ' ἐν τῷ ἀπέρματι, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός· ἐχὼν τοὺς
 γὰρ καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐλογάσης χειρὸς
 τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐλογημένης, ἐδὲν ἄλλο ση-
 μαίνειν, ἢ αὐτὸ τὸ Ὄνομα τῆ ἐν ᾧ ἐλογάμεθα.
 Διὰ τῆτο γὰρ οἶμαι καὶ θεοτέρῃ φρονείᾳ, οὕτως
 ἀρχῆθεν ὑπ' αὐτῆ τῆ ὅλων Δημιουργῶσι δάν-
 τυλοι τῆς ἀνθρωπίνης παλάμης ἐξήρτῳται, καὶ ἡ
 πλείους, ἐδ' ἐλάττωτες, ἀλλ' ὅσοι ἀν' μὴ περιτῶς,
 μὴ δέ ἐλλειπῶς, ἀλλ' ἀρκέντως πρὸς τῷ τοιαύτῳ
 σημασίᾳ ἔχοντες.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ

ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ.

Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, πόσαι, πότε, καὶ ποῦ, καὶ εἰς τίνων Βασιλέων ἡμέρας, καὶ τίνων Πάπων καὶ Πατριάρχων, καὶ ἐν ποίαις τῶν Πόλεων, καὶ κατὰ τίνων Αἰρετικῶν γέγονασι· ταῦτα πάντα εὐρήσεις ἀκριβῶς ἐν τοῖς παρῶσι Κανονίοις. Ἰσθι ὅτι τὰ περὶ τὸ Κανονίου τὰ ἀνω οἰόμενα εἰσὶ τῶν Πάπων· τὰ κάτω δέ, τῶν τέτων τοποτηριῶν.

Ἡ β'. Σύνοδος καὶ ἡ ε'. Κανόνας ἐκ εἴξετο. Διὰ τοῦτο ἡ ἐν Τρέλλῳ ἐγένετο. (οἶκος δὲ ὑπὸ ἡσος πειφανῆς κείμενος ἐν Κωνσταντινῶν πόλει, ἥτις Σύνοδος ἀνομάσθη ἢτε Πενθέκτη, ἐπὶ Βασιλέως Ἰβηρικῶν Ῥινομήτη γεγονῆα, καὶ Μητροπολίτου Κρήτης Βασιλεῖς, τοποτηριῶ τῶν Πάπων· παρόντες καὶ Παύλος Πατριάρχης Κωνσταντινῶν πόλεως, ποιήσασα Κανόνας 102. Πατέρας δὲ εἶχε 227.

Πατριάρχαι.	Πατέρες	Πόλεις	Κατὰ τίνας.	Κανόνες.
Μητροφάνης Κωνσταντινῶν.	318	Νικαίαν	Ἀρχὴ κτίσιμα τὸν Τῶν λέγοντος.	κ'.
Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.	150	Κωνσταν- τινῶν.	Μακεδονίᾳ τῷ Πισιμαπομάχῳ.	ζ'.
Κύριλλος Ἀλε- ξανδρ. ἑπίτρο- πος τῷ Πάπᾳ.	130	Ἐφῆσον.	Νεσσεῖς τῷ Ἀν- θρακολάτρῳ.	η'.
Ἀνατόλιος Κωνσταντινῶν.	630	Χαλκη- δόνα.	Διοσκόρου τῷ Μο- νοφισίτῳ.	λ'.
Εὐθύχιος Κωνσταντινῶν.	165	Κωνσταν- τινῶν.	᾿Ωσιγόνος πέλος τῆς κολάσεως λη- ρῆντος.	
Εὐθύχιος Κωνσταντινῶν.	170	Κωνσταν- τινῶν.	Σεργίου, καὶ Πύρρου ἡδ' μονοθελητῆ.	
Γαράσιος Κωνσταντινῶν.	367	Νικαίαν	Κατὰ τῆς Εἰκο- νομαχῶν.	κβ'.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Ἀπὸ Χριστοῦ	Σύνοδοι.	Βασιλεῖς.	Πάπιδες, ἢ Τοποσηρ
318	α΄.	Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας.	Σίλβιος, Βιτών Βικεντίων.
384	β΄.	Θεοδοσίος ὁ Μέγας.	Δάμασος παρῶν.
431	γ΄.	Θεοδοσίος ὁ Μικρὸς.	Κελεστῖνος.
448	δ΄.	Μαρκιανός.	Λέων, Πιχαστίος, ἢ Λουκιῆς.
553	ε΄.	Ἰουστινιανός ὁ Μέγας.	Βιγίλιος παρῶν.
680	ς΄.	Κωνσταντῖνος ὁ Πρωγάτος.	Ἀγλάθων, Θεοδο- ρος, ἢ Γεώργιος.
783	ζ΄.	Κωνσταντῖνος ἢ Εἰρήνη.	Ἀδριανός, Πέτρος, ἢ Πέτρος.

Μέθοδος τῆ ἀείσειν τῆς Μῦσας, πότε ἀρχίζει
ὁ καθεύδων, καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει
κατὰ τὸ ἴδιον Καλσιπταίου.

Ἐὰν θέλῃς ἰὰ εὐρίας κατὰ τὸ ἴδιον Καλσιπταίου,
πότε ἀρχίζει ὁ καθεύδων μῦσας, καὶ πόσας ἡμέρας
ἔχει, μέγας τέπειρος λογίς· χρεὶν λόγου, σήμε-
ρον κατὰ τὸ παλαιὸν Καλσιπταίου ἔχομεν 5. τοῦ
Μαρτίου· εἰς τὰς 5. αὐτὰς προδύετες καὶ 12. καὶ γί-
νεται 17. καὶ πόσας ἔχει ὁ Μάρτιος κατὰ τὸ Νέον·
ὅθεν αὐτὰς τὰς 12. ἡμέρας βαίεις πάντοτε εἰς τὸν
ἀειθρὸν τῆ ἔχοντος μῦσος κατὰ τὸ παλαιὸν, δι-
λαθὴ αὖ ὁ μῦσας ἔχει, 8, ἢ 12, ἢ 15, καὶ τὰ ἐ-
ξῆς, καὶ ὅσος ἀειθρὸς συναχθῆ, πόσας ἔχει ὁ
μῦσας κατὰ τὸ Νέον Καλσιπταίου. ἦγουν ἢ 8. με-
τὴν προδύκην καὶ 12. γίνονται 20. ἢ 12. 24. ἢ
15. 27. καὶ ὅταν εὐγῶσι παραπάνω ἀπὸ τὰς 30.
τῆ μῦσος, ρίπτεις τὰ 30. καὶ κρατεῖς τὰ ἐναπο-
λειφθέντα, καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει ὁ μῦσας, ἦγουν
ὁ μῦσας κατὰ τὸ παλαιὸν ἔχει 28. βαίνομεν καὶ
12. καὶ γίνονται 40. ἀγαθόμεν τὰ 30. καὶ μένουσι
10. καὶ πόσας ἔχει ὁ μῦσας. Ἄν ὁ μῦσας ἔχη 31.
ἀγαθῆς 31. καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα κρατεῖς, καὶ
ἐπο κάμνε πάντοτε, καὶ δεῦ λανθάνεσαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΙΚΗΣΙΩΝ,

ΚΑΙ ΤΙ ΕΣΤΙ ΣΥΝΟΙΚΗΣΙΣ.

Συνοίκησις λέγεται, διότι ὅταν ἀρμολογήσῃ εἷς ἀνδρῶν μίαν γυναῖκα, μὲ ὅλον ὅπερ ποτὲ ἔτε τῶν εἶδον, ἔτε πῶς ἀμίλησον, ἀφ' ἧ τῶν ἀλογογῆ, πέρνει τῶν εἰς τῶν κατοικίαν του, καὶ συμεικεί μετ' αὐτοῦ, τούτῃστι κατοικουῶ καὶ οἱ δύο εἰς εἷς οἶκον.

Ἐτι δὲ λέγεται συνοίκησις, ὅτι σμίζονται, καὶ γίνονται μία σάρκα κατὰ τὸν ὀρισμὸν τῆ Θεῶ, μὲ δὲ χαῖς καὶ ἱερολογίαις τῆ Ἰερῶς νομίμως.

Πῶς πρέπει νὰ γίνῃται τὸ Συνοικέσιον.

Πρῶτον μὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερον ἀπὸ πάσης συγγενείας διὰ νὰ εἶναι νόμιμον, καὶ Ἄγιον καὶ Μυστήριον. Δεύτερον νὰ φυλάττεται τὸ ἄπειρος εἰς τῶν ἡλικίαν, νὰ μὴ εἶναι ὁ ἀνὴρ γέρον, καὶ ἡ γυνὴ νέα, ἔτε ἡ γυνὴ γεραία, καὶ ὁ ἀνὴρ νέος, καὶ νὰ εἶναι καὶ τὰ δύο πρόσωπα σύγχερα, ἢ ἀνὰ περιῶ τὸ εἷς μέρος τῶ ἀνδρὸς ὀλίγον, καὶ πάλιν ἄπειρος εἶναι, ἀλλ' ὅταν περιῶ ἡ γυνὴ πλεονεξίας ἀπὸ τὸν ἀνδρα, εἶναι ἄπειρος.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ,

Ἡ συγγένεια μερίζεται εἰς πέντε τάξεις.

- Α'. εἰς Αἵματος.
 Β'. εἰς Ἀγχισείας.
 Γ'. ἐκ Τειγνεείας.
 Δ'. ἐκ τῆ Ἁγίας Βαπτίσματος.
 Ε'. εἰς Υἱοθεσίας.

Ἡ εἰς αἵματος συγγένεια χωρίζεται εἰς τέλει, εἰς ανιόντας, εἰς κατιόντας, καὶ εἰς πλαγίως.

Καὶ ανιόντες μεν εἶναι ὁ Πατήρ μου, ὁ Πάππος, καὶ ὁ Πρόππαπος. Κατιόντες δὲ εἶναι ὁ Υἱός μου, ὁ ἔγγονος, ὁ δυσέγγονος, καὶ οἱ ἐξῆς.

Πλάγιος δὲ εἶναι, ὁ Ἀδελφός μου, ὁ Ἐξαδελφός, ὁ Δυσεξαδελφός.

Καὶ ἡ αὐτὴ συγγένεια λύεται ἕως τὸν ὄγδοον βαθμόν.

Ἡ εἰς ἀγχισείας συγγένεια εἶναι ὅταν συμβαίῃ ἀπὸ δύο γένῃ.

Τιτέσιν εἰς ἄνθρωπος πέρνει γυναῖκα, καὶ ὅλοι τῆς οἱ συγγενεῖς γίνονται καταχρηστικῶς συγγενεῖς καὶ τῷ ἀνδρὶ, ἐπειδὴ γίνονται σὰρκα μία, καὶ ὅσως συγγενεῖς ἔχει ἢ γυναῖκα, εἶναι καὶ τῷ ἀνδρὶ.

Ἡ ἐκ τειγνεείας γίνεται καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀπὸ τέλει γένῃ· ἄλλο γὰρ γένος εἶμαι ἐγὼ καὶ ἄλλο γένος ἢ γυναῖκά μου καὶ ὁ ἀδελφός τῆς, καὶ ἄλλο ἢ γυναῖκά του· διὸ αἶμα νὰ πάρω τοῦ Γυναικαδελφῆ μου τὴν Γυναικαδελφῶν, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτῆς δὲν πέρνω.

Ἡ συγγένεια τῶ Ἁγίου Βαπτίσματος εἶναι σεμνοτέρα τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας· διὰ τὸτο πρέπει νὰ φυλάττεται μὲ μεγαλύτερον ἀκρίβειαν, καθὼς οὐδεὶς ὁ τείνον Κανὼν τῆς ἔκκλης Σιωδὸς, καὶ διὰ τὸτο φυλάττεται καὶ αὐτὴ ἕως τὸν ὄγδοον Βαθμὸν, καὶ μετρίται ἔτις ὡς κάτωθεν.

Εἰς αἰθρωπος ἰβάπτισε δύο παιδία, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν. Δεὴ δυνάσται νὰ σιωέλθῃν εἰς γάμον. Ἐπειδὴ εἶναι ἐνὸς ἀναδόχου τέκνα, καὶ λέγονται ἀδελφία πνευματικά· οὐτε τὰ τέκνα τούτους, οὐτε τὰ ἔγγονά τες δυνάσται νὰ ἀρμοθῆν ἕως τὸν ὄγδοον Βαθμὸν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν.

Ὅταν παραδείγματος χάριν εἰς αἰθρωπος ἀναδεχθῆ τὸν Τίον μου ἐκ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, ἐκεῖνος λέγεται Ἀδελφός μου Πνευματικός, καὶ ὁ Τίος με ὅτε ἀναδέχθῃ εἶναι καὶ Τίος αὐτῶ Πνευματικός. Τὰ δὲ ἄλλα με τέκνα, ὅτε δὲ ἀναδέχθῃ, εἶναι μετ' ἐκεῖνον τρίτω Βαθμοῦ ὡσαύ τέκνα τῶ Ἀδελφῶ τῶ, καὶ ἔτε ἐκεῖνα δυνάσται νὰ σιωέλθῃσιν εἰς γάμον, ἕως τὸν ὄγδοον Βαθμὸν.

Εἰς δὲ τῶ Ἀδελφῶ αὐτῶ τὰ τέκνα δεὴ εἶναι καὶ μία συγγένεια, ἔτε μετ' ἐμὲ, ἔτε μετὰ τὰ τέκνα με, μόνον εἰς ἐμὲ, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅτε μετὰ τὴν ἱερολογίαν τῶ Ἁγίου Βαπτίσματος ἀναδέχθῃ τὸν Τίον με, ἐμεσίτοσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ ἐποίησέ μας Ἀδελφός, εἶναι μεγάλη συγγένεια, καὶ εἰς τῆς πατιόντος ἐξ ἡμῶν, εἰς δὲ τῆς ἐκ πλαγίου δεὴ βλάπτει.

Ἡ Συγγένεια τῆς Τιοθεσίας, ὅτε γίνεται μετὰ ἱερολογίαν, ὅταν τις αἰθρωπος δεὴ κάμνῃ παιδία, ἢ ἱεραμε καὶ ἀπέθαιον, καὶ πέρνει ἐξ αὐτῶν

ἔσειν, καὶ κάμνεται πνευματικὸν αὐτοῦ τέκνον μὲ
 ἱερολογίαν, ὡσαύτ' ἐκεῖνο ὅπερ ἐγέννησε σαρκικῶς,
 εἶναι περιττὴ καὶ εἰς τὰς Βαθμύς, καὶ εἰς τὴν κλη-
 ρονομίαν. Λέγει ἦδ' ὁ Νόμος.

Οὐ δύναμαι εὐ λάβω τὴν Πάππυ μου τὴν Θε-
 τὴν θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Ἀδελφὴ
 Πνευματικὴ τῆ Πατρὸς μου.

Οὐδὲ τὴ Θετῆ μου Υἱὸν τὴν θυγατέρα δύναμαι
 λαβεῖν γυναῖκα.

Οὐδὲ ὁ Θετὸς Υἱὸς τοῦ Θετοῦ αὐτῆ Πατρὸς τὴν
 γυναῖκα δεῖ περιεῖ.

Καὶ καθ' ἑξῆς δεῖ λαμβάνει, ἔτε τὴν θυγατέ-
 ρα αὐτοῦ, ἔτε τὴν ἐγγόνιαν, ἕως ἢ εὐ πλειωθῆ
 ὁ ἕγδος Βαθμὸς εἰς τὴν κατιόντας μόνον, εἰς δὲ
 τὴν πλαισίον δεῖ ἐμποδίζεσθαι, καθὼς καὶ εἰς τὴν
 συγγένειαν τῆ Ἁγίης Βαπτίσματος.

Ταῦτέστιν εἰς ἀνδρὸς ἔχει Θετὴν θυγατέρα
 ὁ Ἀδελφὸς αὐτῆ καὶ ὁ Ἐξάδελφος δύναται εὐ τὴν
 λαβεῖν διὰ νόμιμον γυναῖκα.

Ὅτι καὶ καθορίζεται, καὶ Παρθενοὶ γυναῖκες ἡο-
 δεῖσθαι ἀκαταστάς, τὰ ὅποια παῖδια λαμβάνου-
 σιν ἀπὸ τῆ ἀγαθῆ αὐτῶν κληρονομίαν, χωρὶς τι-
 νὸς κείσεως.

Εὐ ἔχω παῖδιον σαρκικὸν, καὶ βαπτίσω καὶ
 εὐα σοῦ μὲ γίνεται πνευματικὸν, δύναται εὐ
 λαβεῖν δύο Ἀδελφάς ἀνεμποδίσως.

Ὁμοίως καὶ βαπτίσω δύο παῖδια ἕνα εὐα
 ἀπὸ τοῦ αἵματος, ἀνεμποδίσως δύναται εὐ παρου-
 εῖν Ἀδελφὸς, ὅτι ἡ συγγένεια τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
 ματος εἶναι μόνον εἰς τὰ δύο πρόσωπα ἐκεῖνα,
 καὶ εὐ τοῦ κατιόντας εἰς αὐτῶν, εἰς δὲ τὰ ἄλλα
 δεῖ ἐμποδίζεσθαι.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΞΑΝΘΙΝΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΦΤΛΑΚΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ.

Οὐ δύναται τις λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἀδελφὴν αὐτοῦ.
Πέτρος ἐγέννησε.

Γεώργιον. Ἀδελφ. ἢ Μαρίας.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Γεώργιος τὴν Μαρίας
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὐδὲ τὴν αἰεφίαν αὐτοῦ δύναται λαβεῖν.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Γεωργίου.
Εἰρήνῃ.

Οὐ δύναται λαβεῖν Γεώργιος τὴν Εἰρήνῃ
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ τὴν Ἐξαδέλφω αὐτοῦ.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Γεωργίου.

Θωμᾶς. Ἐξαδέλ. Εἰρήνῃ.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τὴν
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς

Οὐδὲ τὴν θυγατέρα τῆς Ἐξαδέλ.

Γεώργιος. Ἀδελφ.

Θωμᾶς. Ἐξαδέλ.

Οὐ δύναται βαλεῖν ὁ Θωμᾶς
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι

Οὐδὲ τὴν δις Ἐξαδέλφην αὐτῆ.

Γεώργιος.	Ἀδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἐξαδέλ.	Μαρία.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Μαρίαν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς 5'.

Οὐδὲ τὴν θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης αὐτῆ.

Γεώργιος.	Ἀδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη.
		Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Ἄνναν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς 7'.

Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐγένετο ἀκωλύτως, ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Ἀλέξιος, Συνοδικῶς ἐμπόδισε, καὶ ἐγγράφως ἐὰν μὴ γίνεταί ὅμως αὐ φθᾶση καὶ γενῆ ἐξ ἀγνωσίας, κανονίζεται παρὰ τῆ Ἀρχιερέως, καὶ δευ χρείζεται.

Λαμβάνει δὲ τὴν τρεῖς Ἐξαδέλφην αὐτῆ.

Γεώργιος.	Ἀδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη.
	δις Ἐξαδέλ.	Μαρία.
	τρεῖς Ἐξαδέλ.	Ἄννα.

λαμβάνει τὴν Ἄνναν εἰς γυναῖκα, ὅτι ἡ καὶ ἕως τῆς ὀκτῆς Βαθμῶν ἡ γενεὰ διαλύεται, καὶ εἰς ἀιόντας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΑΓΧΙΣΤΕΙΑΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΩΝ,

ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΔΤΟ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ.

Οὐ δυνάταί τις λαβεῖν Μητέρα, ἢ Θυγατέρα.

Πέτρος ἀρμόδιον τῷ Μαρίῳ, ἢ ἀπέθανεν.

Ἡ Μαρία ἐγέννησεν Εἰρηνίω.

Οὐ δυνάταί λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρηνίω εἰς γυναικα, ὅτι εἶναι προγονήτω, καὶ εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὔτε Μάμμω, ἢ Βγγόλιω.

Πέτρος ————— Μαρία
Εἰρηνίω
Ἄννα

Οὐ δυνάταί λαβεῖν ὁ Πέτρος τῷ Ἄννῳ, ἐπειδὴ εἶναι ἐγγόνῃ τῆς Μαρίας, ἢ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὔτε Μάμμω, ἢ Δισεγγόλιω.

Πέτρος ————— Μαρία
Εἰρηνίω
Ἄννα
Θεοδώρα

Οὐ δυνάταί λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι Δισεγγόνῃ τῆς Μαρίας, ἢ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε Μάμμω, ἢ Τρισεγγόνῃ.

Πέτρος ————— Μαρία
Εἰρηνίω
Ἄννα
Θεοδώρα

Δημόσια Κεν
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας
Ἐλευσίνας

Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἐλεσίω, ἐπεὶ δὴ
εἶναι ἕμισυ γόνυ τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὕτε Θεῖον μετὰ ἄλλω καὶ ἀνεψιῶ.

Πέτρος—Μαρία. Ἄδελ. Θεοδώρα

Εἰρήνη

Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνω, ἐπεὶ δὴ
εἶναι ἀνεψιᾶ τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὕτε τὴν ἐγγόνω τῆς Γυναικαδελφῆς αὐτῆ.

Πέτρος—Μαρία. Ἀδελφ. Θεοδώρα

Εἰρήνη

Ἄννα

Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄνναν, ἐπεὶ δὴ
εἶναι ἐγγόνω τῆς Θεοδώρας τῆς Γυναικαδελφῆς αὐ-
τῆ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὕτε δύο Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα

Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν Ἐξα-
δέλφω τῆς Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτῆ, ὅ-
τι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὕτε μικρὰ Θεῖον, καὶ ἀνεψιῶ.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα

Εἰρήνη

Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνω θυγα-
τέρα τῆς Ἐξαδέλφης Μαρίας, τῆς πρώτης γυναι-
κὸς αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὕτε δύο δις Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα

Ἐλεσίω

δις Ἐξαδέλ.

Εἰρήνη

Δημόσια Κεντρικὴ

Οὐ

βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρηνίαν δις Ἐξαδέλφῳ Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Δαρβαίνει δὲ τὴν Ουγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης αὐτῆς.
 Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Οιοδώρα
 Ἐλσὴν δις Ἐξαδέλ.

Ἄννα

Δύναται δὲ λαβεῖν τὴν Ουγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Η'.

Οὐ δύναται Πατὴρ, ἢ Υἱὸς λαβεῖν Μητέρα, ἢ Ουγατέρα.

Πέτρος ————— Μαρία
 Ἰωάννης Οιοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Οιοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι προγοιὴ τῷ Πέτρῳ τῷ Πατρὶ αὐτῆ, ἢ εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὐδὲ Πατὴρ, ἢ Υἱὸς Μάμμλω, ἢ ἐγγόνλω.
 Πέτρος ————— Μαρία
 Ἰωάννης Οιοδώρα
 Ἄννα

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἄνναν ἐγγόνλω Μαρίας τὴν γυναῖκα τῷ Πατρὶ αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πατὴρ, ἢ Υἱὸς Μάμμων, ἢ δις ἐγγόνλω.
 Πέτρος ————— Μαρία
 Ἰωάννης Οιοδώρα
 Ἄννα
 Εἰρηνίαν

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν Ἐιρλίω, δισεγγόνω Μαρίας τῆς γυναικὸς τῆ Παφῶς αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὕτε Μάμμιω, καὶ τρεῖς Ἐγγόνω.

Πέφρος	Μαρία
Ἰωάννης	Θεοδώρα
	Ἄννα
	Εἰρλίω
	Ἐλσὴν

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν Ἐλσὴν τρεῖς ἐγγόνω Μαρίας τῆς γυναικὸς τῆ Παφῶς αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς δύο Ἀδελφάς.

Πέφρος—Μαρία.	Ἀδελφ.	Θεοδώρα
Ἰωάννης.		

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι Γυναικαδελφὴ τῆ Παφῶς αὐτῆ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς μεγάλω Θεῖω, καὶ ἀνεψιά.

Πέφρος—Μαρία.	Ἀδελφ.	Θεοδώρα
Ἰωάννης		Εἰρλίω

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν Εἰρλίω, ὅτι εἶναι ἀνεψιά τῆς Μαρίας γυναικὸς τῆ Παφῶς αὐτῆ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς δύο Ἐξαδέλφας.

Πέφρος—Μαρία.	Ἐξαδελ.	Θεοδώρα
Ἰωάννης.		

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν Εἰρλίω Ἐξαδέλφω Μαρίας τῆς γυναικὸς τῆ Παφῶς αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς μικρὰ Θείαν, καὶ ἀνεψία.
 Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
 Ἰωάννης Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν εἰς γυναῖκα τῆν
 Εἰρήνην, θυγατέρα Θεοδώρας τῆς Ἐξαδέλφης Μα-
 ρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πέτρος αὐτοῦ, ὅτι εἶναι
 Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς διὸ δις Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλφ. Θεοδώρα
 Ἰωάννης Ἐλένη δις Ἐξαδέλ. Εἰρήνη.

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν Εἰρή-
 νην δις Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πέ-
 τρου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Οὐδὲ Πάππος καὶ Ἐγγονος, Μητέρα, καὶ Θυγατέρα
 Πέτρος ————— Μαρία
 Ἰωάννης Θεοδώρα
 Γεώργιος

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τῆν
 Θεοδώραν, ἀρογοντὴν τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βα-
 θμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πάππος, καὶ Ἐγγονος, Μάμνην, καὶ Ἐγγόνην
 Πέτρος ————— Μαρία
 Ἰωάννης Εἰρήνη
 Γεώργιος Ἄννα

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τῆν Ἄν-
 ναν Ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου
 αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Α'.

Οὐτε Πάππος καὶ Ἐγγονος, Μάμνην, καὶ δις Ἐγγόνην.
 Πέτρος ————— Μαρία

Ἰωάννης

Γεώργιος

Εἰρήνη

Ἄννα

Θεοδαΐρα

Οὐ δύνάται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεο-
δαΐραν δις Ἐγγόλιω Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάπ-
που αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε΄.

Οὐδὲ Πάππος, ἢ Ἐγγονος, δύο Ἐξαδέλφους.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδαΐρα

Ἰωάννης

Γεώργιος

Οὐ δύνάται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεο-
δαΐραν Ἐξαδέλφω Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάπ-
που αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ΄.

Οὐδὲ Πάππος, ἢ Ἐγγονος, μεγάλῃ Θεῶν,

ἢ ἀνεψιῶν.

Πέτρος—Μαρία.

Ἀδελφ.

Θεοδαΐρα

Ἰωάννης

Γεώργιος

Εἰρήνη

Οὐ δύνάται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰ-
ρήνην ἀνεψιῶν Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου
αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε΄.

Πάππος δὲ ἢ Ἐγγονος λαμβάνει μικρὰν
Θεῶν, ἢ ἀνεψιῶν.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδαΐρα

Ἰωάννης

Εἰρήνη

Δύνάται δὲ λαβεῖν ὁ Ἰωάννης γυναῖκα τὴν Εἰ-
ρήνην, θυγατέρα Θεοδαΐρας Ἐξαδέλφης Μαρίας
τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθ-
μὸς Β΄.

Δημόσιον Κεντρικὴ

Πάπ-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μονοῦσειον"

ἄππος ἢ Δισέγγυος, δεῦν πέρην δύο Ἐξαδέλ.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα

Γωαίνης

Γεώργιος

Δημήτριος

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος γυναῖκα πὴν Θεο-
δώραν, ἀγκαλὰ ἢ εἶναι Βαδμὸς Ζ'.

Ἄλλα διὰ τὸ ἄσχετες εἶ γίνεται.

Δύο Ἀδελφοὶ δεῦν λαμβάνειν δύο Ἀδελφάς.

Παῦλο.—Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος πλὴν Θεοδώραν εἰς
γυναῖκα, ὅτι εἶναι Γυναικαδέλφη Πέτρο τῶ Ἀδελ-
φῶ τε, ἢ εἶναι Βαδμὸς Δ'.

Οὔτε μεγάλῳ Θεῶν, ἢ ἀνεψιῶν δεῦν πέρην
δύο Ἀδελφοί.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα
Εἰρήνη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος πὴν Εἰρήνην εἰς γυ-
ναῖκα, ὅτι εἶναι ἀνεψιὰ τῆς Μαρίας τῆς τῆς τῆς, ἢ
εἶναι Βαδμὸς Ε'.

Οὔτε δύο Ἐξαδέλφοι δεῦν πέρην δύο Ἀδελφάς.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρο.—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Ἐλεὼν Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν γυναῖκα πλὴν Εἰρή-
νης, ὅτι εἶναι Ἐξαδέλφη τῆς Μαρίας τῆς τῆς τῆς
τε, ἢ εἶναι Βαδμὸς Ϛ'.

Δύο Ἀδελφοὶ λαμβάνειν μικρὰν Θεῶν, ἢ ἀνεψιῶν.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρο.—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Ἐλεὼν Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Δ' Ϛ Ϛ

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Ὁ Παῦλος δυνάται λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Ἄννα
 Ουγατέρα τῆς Ἐξαδέλφης Μαείας τῆς νύμφης του
 ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Δύο Ἀδελφοὶ δευτέρου πέντε Μιτέρα, καὶ Ουγατέρα
 Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαεία
 Ἐλένη

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Ἐλένην γυ-
 ναῖκα, ἐπειδὴ εἶναι Ουγατέρα Μαείας τῆς νύμφης
 του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Δύο Ἀδελφοὶ δευτέρου πέντε Μάμμιν, καὶ Ἐγγόνιου
 Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαείας
 Εἰρήνη
 Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Θεοδώραν γυ-
 ναῖκα, ἐπειδὴ εἶναι Ἐγγόνι Μαείας τῆς νύμφης
 του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Δύο Ἀδελφοὶ δευτέρου πέντε Μάμμιν, καὶ Δισεγγόνιου
 Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαεία
 Ἐλένη
 Θεοδώρα
 Ἄννα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Ἄννα γυναῖκα,
 ὅτι εἶναι Δισεγγόνι Μαείας τῆς νύμφης του, καὶ εἶ-
 ναι Βαθμὸς Ε'.

Δύο Ἀδελφοὶ δευτέρου πέντε Μάμμιν, καὶ Τρισεγγόνιου
 Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαεία
 Ἐλένη
 Θεοδώρα
 Ἄννα
 Εἰρήνη

Ὁὐ δυνάται ὁ Παῦλος λαβεῖν τὴν Εἰρλίω, ὅτι
 εἶναι Τρισεγγόνη τῆς νύμφης τε, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Θεῖος καὶ ἀνεψιὸς λαμβάνει Θεῖαν, καὶ ἀνεψιὰν,
 ἢ γυνὴν νὰ λάβῃ ὁ Θεῖος τὴν Θεῖαν, καὶ ἀνεψιὸς τὴν
 ἀνεψιὰν, διὰ τὸ ὑπερεπές.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελφ. Θεοδώρα.
 Ἰωάννης Εἰρλίω

Δυνάται δὲ ὁ Ἰωάννης λαβεῖν τὴν Εἰρλίω εἰς γυ-
 ναῖκα ἔπειδὴ ὁ Θεῖος τε ὁ Πέτρος ἔχει τὴν Μα-
 ρίαν Θεῖαν τῆς Εἰρλίω, καὶ εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Δύο Ἐξαδέλφοι λαμβάνει δύο Ἐξαδέλφας.
 Παῦλος Ἐξαδ. Πέτρος—Μαρία Ἐξαδ. Θεοδώρα.
 Δυνάται ὁ Παῦλος λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Θεο-
 δώραν, ἔπειδὴ εἶναι Βαθμὸς Η'.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΓΕΝΕΙΑΣ.

Οὐ δυνάμαι λαβεῖν τὴν γυναῖκα τῆς Γυναικαδελ-
 φῆς μου, λαμβάνω δὲ τὴν Ἀδελφὴν αὐτῆς.
 Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Γεώργιος—Ἐλσὴν ἀδελ. Εἰρήνη
 Ὁμοίως καὶ ὁ Ἀδελφός μου λαμβάνει τὴν γυναῖκα
 τῆς Γυναικαδελφῆς μου, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Τὴν γυναῖκα τοῦ προγονοῦ μου ἐγὼ οὐ λαμβάνω,
 λαμβάνει δὲ αὐτὴν ὁ ἐμὸς Ἀδελφός Βαθμὸς Δ'.
 Πέτρος Ἀδ. Παῦλος Θεοδώρα—Τίος Ἰωάννης Ἀγνα.

Λαμβάνω δὲ τὴν προγονίω τῆς Γυναικαδελφῆς μου,
 καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος Μαρία Ἀδελ. Γεώργιος—Εἰρλίω
 —Ἐλσὴν.

Ἀποθανώσκει τῆς γυναικός με λαμβάνω τῷ Θεῷ
αὐτῆς τὴν γυναῖκα Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος—Μαρία Θεῖος αὐτῆς Ἰωάννης—Ἄννα.

ἔχω εἰς τὴν Ἀδελφὴν με Γαμβρόν, καὶ λαμβάνω
εὖ Ἀδελφῆ τε τὴν γυναῖκα Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος Ἀδελ. Εἰρήνῃ—Γεώργ. Ἀδ. Ἰωάν. Μαρία.

Τῆς γυναικός με ὁ παρῶτος ἄνδρας ἔλαβε νύμφην
εἰς τὸν Ἀδελφὸν αὐτῆς, ἐκείνῳ δευτέρῳ, λαμβά-
νω δὲ τὴν Ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Πέτρ. Α' ἄνδρας Μαρ. Ἀδ. Παῦ. Θεοδ. Ἀδ. Εἰρήνῃ.
Ἰωάννης Β' ἄνδρας Μαρίας.

Γαμβρός, καὶ Γυναικαδελφός λαμβάνει δύο Ἀδελ-
φὰς Βαθμὸς Ε'.

Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Γεώργ. Εἰρήνῃ Ἀδ. Ἄννα.
Δύο Ἀδελφοὶ ἔχουν Γυναικαδελφόν, καὶ Γυναικα-
δέλφην, καὶ ἔρχονται εἰς γάμου κοινωνίαν. Ὅτε
εἶναι Βαθμὸς Ε'.

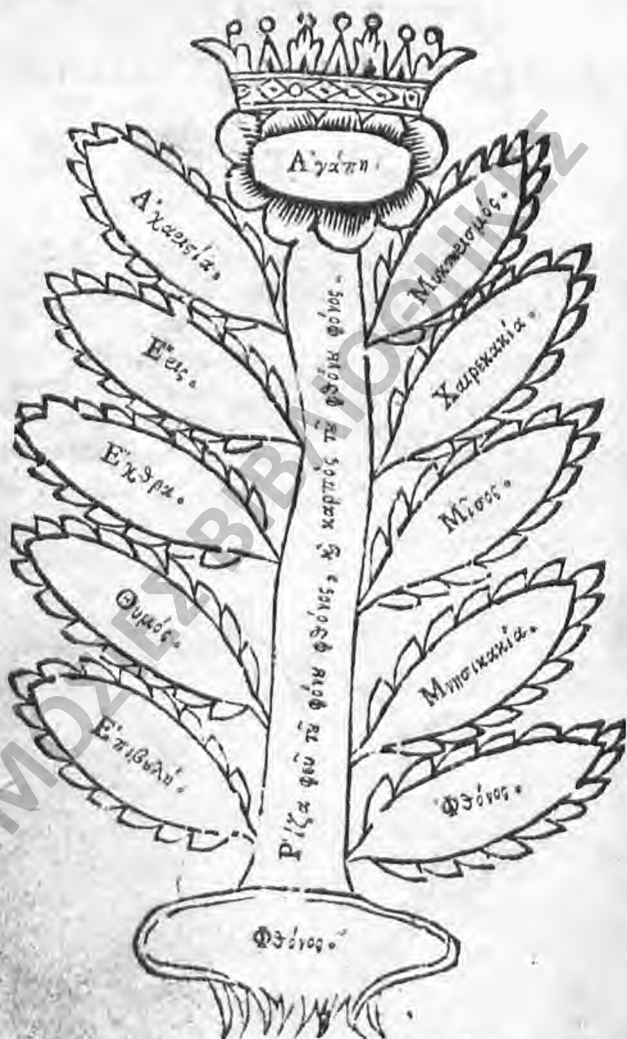
Πέτρ. Μαρ. Ἀδ. Ἰωάν. Παῦλος. Ἄννα Ἀδ. Εἰρήνῃ.

Π Ε Ρ Ι

ΘΑΝΑΣΙΜΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Κ Α Ι Α Ρ Ε Τ Ω Ν .

Καθεξῆς φανερώνομεν ἐμφράκτως τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα, ὡς ἐν εἶδει δένδρου, εἰς τῆς ὁποίων ταῖς ρίζαις ἀκολουθοῦν ἕτερα ἄλλα δέκα ἀμαρτήματα, ὡς βλέπεις· καὶ ἀνωθεν ἐκείνων γεννᾶται ἡ Ἀρετὴ ὡσανὺ ἀνθος ῥόδου ἀνωθεν ἐσεμμένον μὲ κορωνίδα βασιλικῶ· δηλονότι, ὁ ποιῶν ἐκείνῳ τῷ ἀρετῶ περιγίνεται, καὶ νικᾷ θανάσιμον ἀμάρτημα μὲ τοὺς δέκα αὐτῆ βλαστούς, ὡς ἐν παραδείγματι.

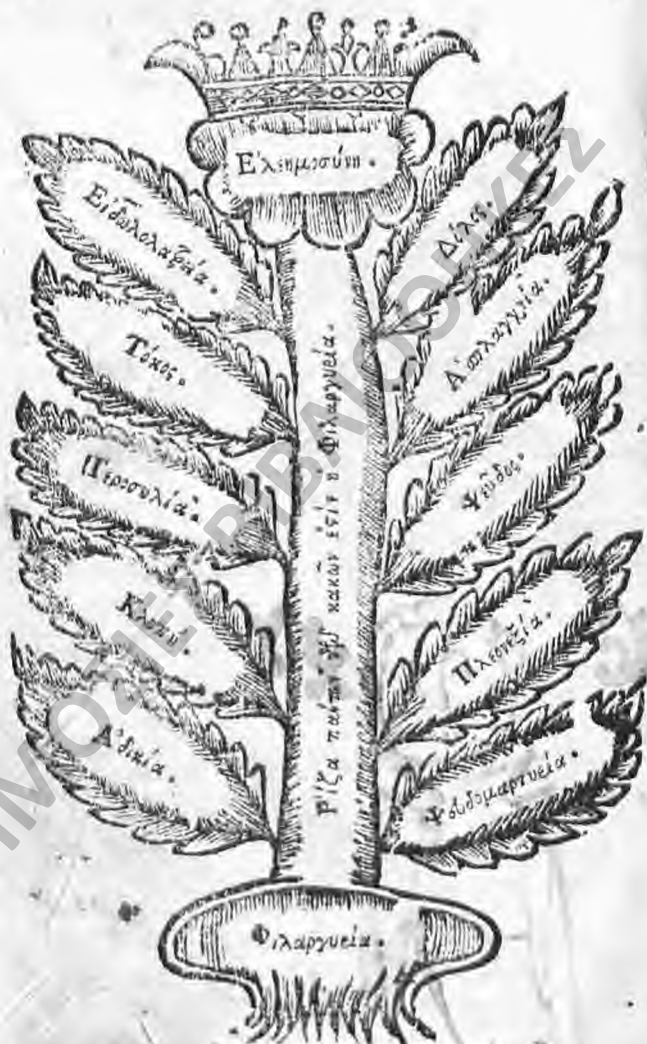
Φ Θ Ο Ν Ο Σ.

Ο Φθόνος είναι πρώτον θανάσιμον ἁμάρτημα, καὶ ἐξ αὐτῶ γεννῶνται δέκα κλάδοι, ἢ γενεὴ ἢ ἐπιβελή, ὁ θυμὸς, ἢ ἔχθρα, ἢ ἔρις, ἢ ἀχαριστία, ὁ μνηστεισμός, ἢ χαιρεκακία, τὸ μῖσος, ἢ μνησικακία, καὶ ὁ φόβος. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τοῦ φθόνου. Ὁ δὲ ἔχων ἀληθινῶς Ἀγάπην εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸν πλησίον ὅλα ταῦτα τὰ μικρὰ, καὶ καταπατεῖ, καὶ ἀπ' ἑδενός δεῦν βλάπτει· ὅτι ἡ Ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρησδέεται, ἡ ἀγάπη ἐζηλοῖ, ἐφυσίεται, ἐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, καὶ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Πάντα στέγει, πάντα κιστόβει, πάντα ὑπομένει, ἡ ἀγάπη ἑδέποτε ἐκπίπτει.

Ω
IC

Χρ

ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ.

Ἡ Φιλαργυρία εἶναι ρίζα πᾶντων τῶν κακῶν,
 καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται, ἡ ψόδομαρτυρία, ἡ πλεο-
 μεξία, τὸ ψεύδος, ἡ ἀσπλαγχνία, ὁ δόλος, ἡ ἀ-
 δικία, ἡ κλεψία, ἡ ἱεροσυλία, ὁ τόκος, ἡ εἰδω-
 λολαβεία. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ
 τῆς φιλαργυρίας. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν Ἐλεημοσύνην,
 ὅλα ταῦτα τὰ καταπατεῖ, καὶ ἀπ' ἐδουλοῦ δυνά-
 πτεται· ὅτι ἡ Ἐλεημοσύνη ποιεῖ τὸν ἀνθρώπον ὁ-
 μοῖον Θεῷ, ἐλεήμονα, εὐσπλαγχνον, φιλόφρω-
 τον, ἰλαρόν, οἰκτιρμονα. Τέλος, ἀποκαθιστᾷ αὐ-
 τὸν, φίλον Θεῷ, καὶ ἀκρῶν ποιεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 εἰς πᾶντας τὰς τε ἐνεσῶτας, καὶ μέλλοντας.

ΜΑΘΙ ΜΑΤΟΦ

ἀγῶ δῶδρις χροῖφο με θανερῶ

14X3

Ἰησαῖα

Ἰησαῖα

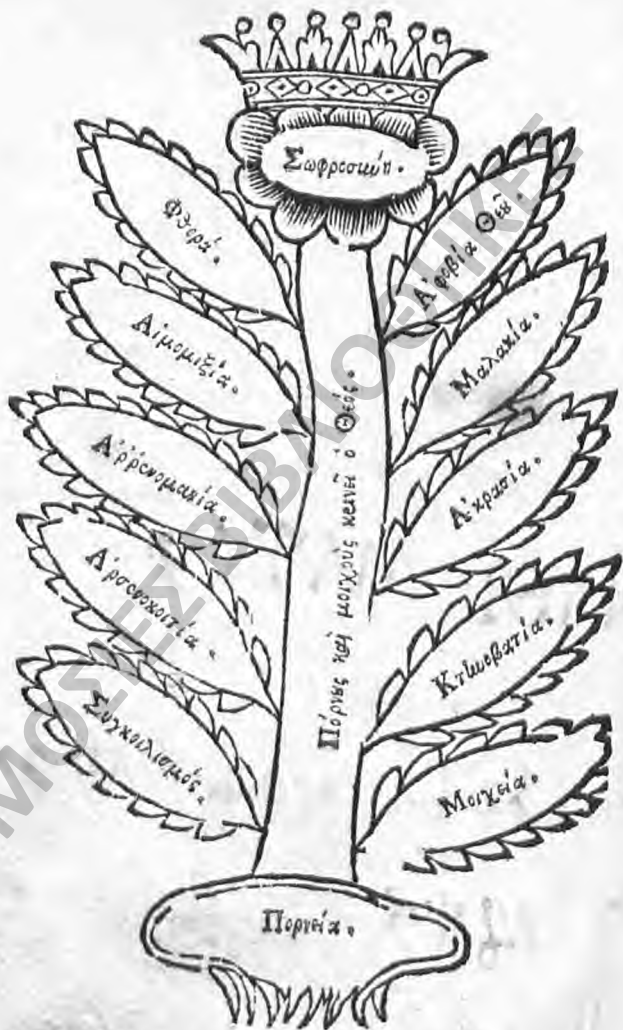
4

Q3

γρημηγόρως

ΠΟΡ.

Βιβλιοθήκη Στάτιστη, Μανούσσει

Π Ο Ρ Ν Ε Ι Α .

Ἡ Πορνεία εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον ἀπηγορευμένον εἰς τὰς δέκα Ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ὁ συγκυλισμὸς, ἡ ἀρσενοκοιτία, ἡ ἀρρένομανία, ἡ αἰμομιξία, ἡ φθορά, ἡ μαλακία, ἡ ἀκρασία, ἡ κπινοβατεία, ἡ μοιχεία, καὶ ἡ ἀφοβία Θεῶ. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς πορνείας. Ὁ δὲ ἔχων τὴν Σωφροσύνην, ὅλα ταῦτα πᾶ νικᾷ, καὶ καταπατεῖ, καὶ ἀπ' ἐδνός δού βλάπτεται, ὅτι ἡ σωφροσύνη διαφυλάττει τὸν αὐθραπον Παρθένον, καθαρὸν, ἀφθαρτον, ὅμοιον Ἀγγέλῳ Θεῶ, καὶ ἄξιον πάντοτε θυσίαν προσφέρειν τῷ Θεῷ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ, ὑπὲρ ἑαυτῆ, καὶ ὑπὲρ ὧν αὐτῆς ἐνετείλαντο.

Ἡ πορνεία ἐστὶν ἡμετέροισιν

ἐν τῇ ἡμετέρῃ θύρᾳ

ἡμετέροισιν ἐν τῇ θύρᾳ

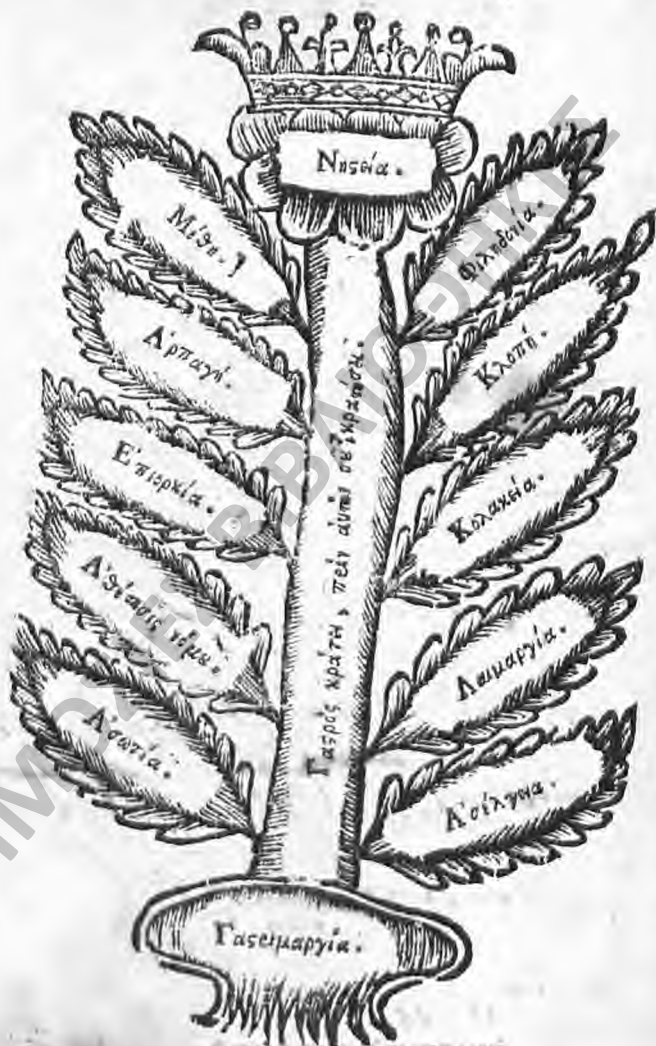
1862

25

Q 4

Δημόσια Κεντράς

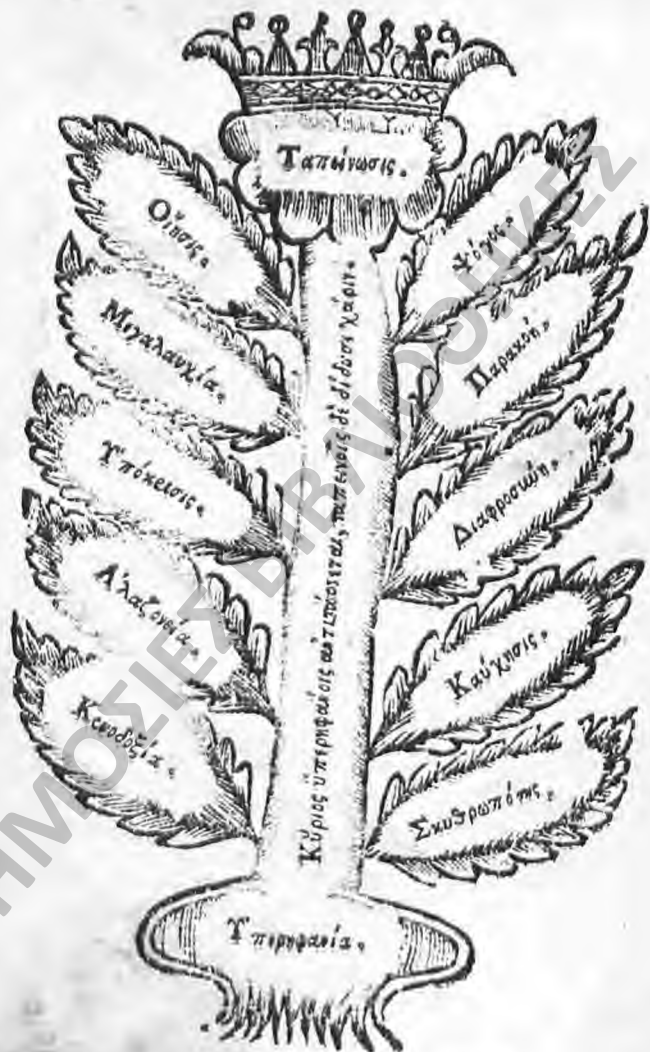
Βιβλιοθήκη Σιάτιστος Μηνούσεια

Δημοσία Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανούσιου"

Γ Α Σ Τ Ρ Ι Μ Α Ρ Γ Ι Α .

Η Γαστριμαργία είναι ἀπάρτημα θανάσιμον, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται, ἡ ἀσωτεία, ἡ ἀθέσις νόμου, ἡ ἐπιτορκία, ἡ μέθη, ἡ ἀρπαγή, ἡ φιλιθονία, ἡ κλοπή, ἡ καλακεία, ἡ λαιμαργία, ἡ ἀσέλγεια. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ, τῆς γαστριμαργίας. Ὁ δὲ Νησύων, εἰς ὅλα ταῦτα νικᾷ, καὶ περὶγίνεται, καὶ ἀπ' ἐδουὸς βλάπτεται· ὅτι τῆς νηστείας ἀκολουθεῖ, ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἀσκησις, ἡ καθαρότης, ἡ προσδύχη. Ὁ δὲ Θεῶ προσδύχόμενος, πᾶ πάντα κατορθοῖ.

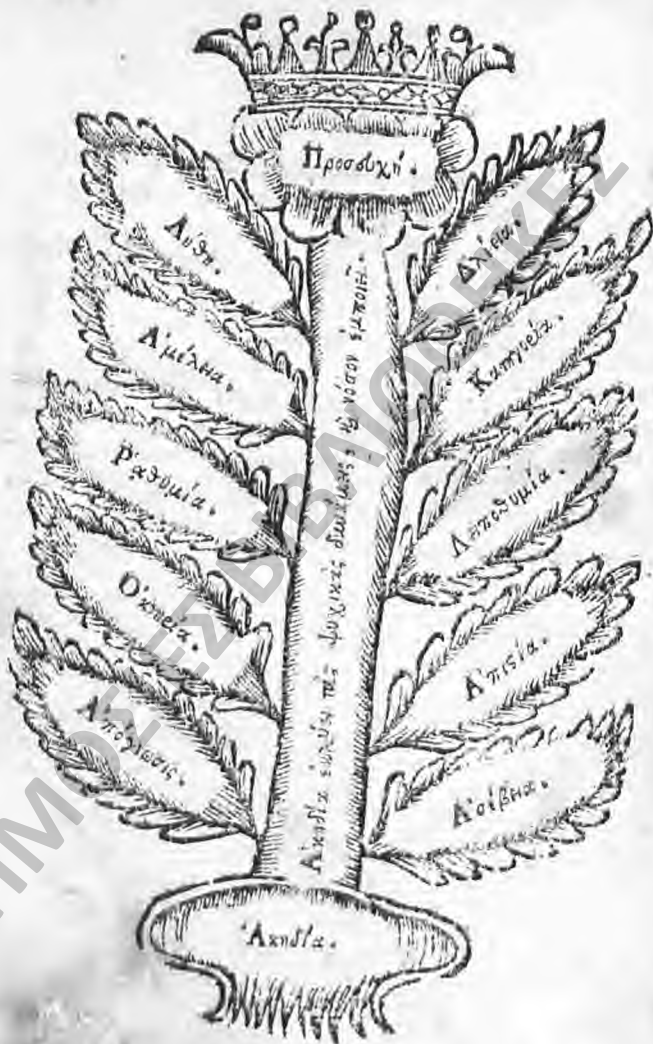

Δημοσίε Κεντρικῆ
Βιβλιοθηκῆ Σιάτιστος "Μανούσσεια"

ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ.

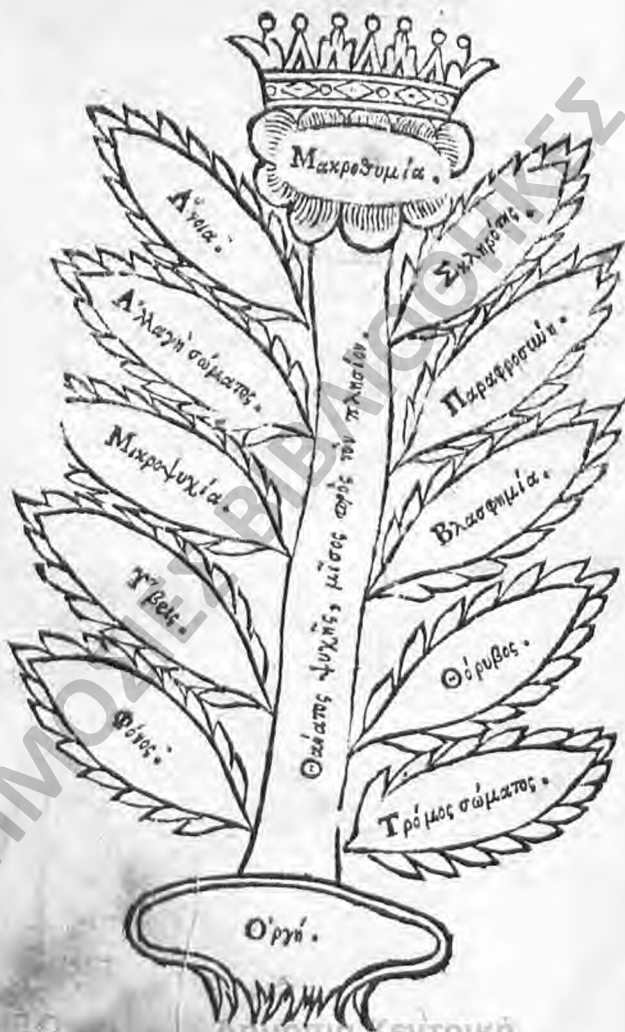
Η Ὑπερηφάνια εἶναι ἁμάρτημα θανάσιμον, διὰ
 τῆς ὁποίας ἔξέπεσεν ὁ διάβολος, καὶ ἔγινεν ἀ-
 πὸ φῶς, σκότος. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται, ἡ κενοδο-
 ξία, ἡ ἀλαζονεία, ἡ ὑπόκρισις, ἡ μεγαλαυχία,
 ἡ οἰσῆσις, ἡ σκυθρωπότης, ἡ καύχησις, ἡ διαφρο-
 σιμῆ, ἡ παρακοή, καὶ ὁ φόγος, καὶ ἄλλα, τὰ ὁ-
 ποῖα εἶναι ὅλα κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ὑπερηφα-
 νίας. Ὁ δὲ ἔχων τὴν Ταπεινώσιν εἰς ταῦτα ὅλα
 περιγιγέται, καὶ ὑπερηφανῶ. Μακάριος δὲ ὅς τις τα-
 πεινώσῃ τὸν ἑαυτὸν τα, ὅτι ἐκεῖνος θέλει κληρονο-
 μῆσαι τὴν γῆν τῶν ἀγαθῶν, ἢ γεν τῶν δικαίων. Πᾶς
 γὰρ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Δημόσια Κεντρική
βιβλιοθήκη Ειάποσης "Μανούσσια"

Α Κ Η Δ Ι Α.

Η Ἀκηδία εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, τῆς ὁποίας ἀκολουθεῖ, ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ὀκνητεία, ἡ ῥαθυμία, ἡ ἀμέλεια, ἡ λήθη, ἡ ἀσέβεια, ἡ ἀπιστία, ἡ λειποθυμία, ἡ κατηγορία, ἡ δειλία, καὶ ἕτερα, τὰ ὅποια εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ἀκηδίας. Ὁ δὲ ἐξηγόρος, καὶ ἀρεμπνος τῆ ψυχῆ εἰς ταῦτα ὅλα περιγίνεται, καὶ ὑπερρικᾷ ὅτι ὁ ἐξηγόρος ἔχει σωτήγορον τὴν προσδελῶν, τὴν δὲ λάβειαν, τὴν μετάνοιαν, τὴν σπεδῶν, τὴν ζέσιν, τὴν παρρησίαν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, τὴν ἔξομολόγησιν, τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν, δι' ὧν δεισκεται ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

Δημοσία Κεντρική

Εγχειρίδιον Σιάτιστος "Μανούσσεια"

Ο Ρ Γ Η.

Η Ὀργὴ εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, ἀπὸ τῆν
 ὁποῖαν γεννᾶται, ἡ παραφροσύνη, ἡ βλασφημία,
 ἡ σκληρότης, ὁ φόρυβος, ὁ φόμος τοῦ σώμα-
 τος, ἡ ὕβρις, ἡ μικροψυχία, ἡ ἀνομία, ἡ ἀλλα-
 γὴ τῆ σώματος, καὶ ὁ φόνος, καὶ ἄλλα ἕτερα, τὰ
 ὁποῖα ἔλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ὀργῆς, καὶ
 τῆ θυμῶ· ὁ δὲ Μακρόθυμος ἄνθρωπος πάντα ταῦ-
 τα ὑποφέρει, καὶ τὰ νικᾷ· ὅτι ἀπὸ τῆ Μακροθυ-
 μίαν γεννᾶται ἡ ἀκακία, καὶ ἡ ἀνεξικακία, καὶ ἡ
 ὑπομονή, δι' ἧς πάντα νικῶνται, καὶ δραπέτῳσι·

ΤΑ ΕΠΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Πνεῦμα Σοφίας, Σωτήσεως, Φόβου Θεοῦ, Γνώσεως,
Εὐσεβείας, Βελῆς, Ἰχύος.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Βάπτισμα. Χρίσμα. Ἱερουσὴν. Γάμος.
Μεταίτεια. Κοινωνία. Εὐχάρισμα.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΡΕΤΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ.

Ἀνδρεία. Φρόνησις. Δικαιοσύνη. Σωφροσύνη.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΡΕΤΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Ρώμη. Ἀρτιότης. Κάλλος. Ὑγίεια.

Ἡ Ῥώμη ἀναλογεῖ τῇ Ἀνδρείᾳ. Καθὼς ἡ Ῥώμη τὸ σώματος εἶναι ἰσχύς ἀκαταγώνιστος, ὕψος καὶ ἡ ἀνδρεία ἐστὶ Ῥώμη ψυχῆς κατὰ παθῶν ἰχυρῶν καὶ δεινῶν, Θανάτου, Ταλαιπωρίας, Πόνου, καὶ ἄλλοι ὁμοίων.

Ἡ Ἀρτιότης ἀναλογεῖ τῇ Φρονήσει. Καθὼς ἡ ἀρτιότης εἶναι συμπλήρωσις τῆς ψυχῆς ὁρῶν καταλήψεων, ὡσπερ καὶ ἄλλοι μελῶν, ὕψος δὲ καὶ ἡ φρόνησις ὁμοίως ἐστὶ συμπλήρωσις.

Τὸ Κάλλος ἀναλογεῖ τῇ Δικαιοσύνῃ. Καθὼς τὸ κάλλος ἐν συμμετρίᾳ μελῶν μετ' ὀρθότητος κοίταται, ὕψος καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν συμμετρίᾳ τῶν ὑπερβάλλοντος ἑκάστου ἀπονεμητικῆ γὰρ ἐστὶν ἑκάστῳ πρὸς ἀξίαν οἶον, Θεῷ, Γονεῦσι, Συγγενέσι, Φίλοις, Οἰκείοις, καὶ πᾶσι δικαίως ἀπονεμῆται δέοντα.

Ἡ Ὑγίεια ἀναλογεῖ τῇ Σωφροσύνῃ. Καθὼς ἡ ὕγεια ἐστὶν ἀκραιφνὴ σωματικὴ, ὕψος καὶ ἡ σωφροσύνη, τὸ καθαρῶς καθαροῦ παθῶν ψυχῆς, Ἠδονῆς, Φόβου, Λύπης, καὶ Ἐπιθυμίας.

Μ Η Ν Ε Σ.

Κατὰ τὰς παλαιούς Ἑλλήνας.

- Γαμηλιῶν, ὁ Ἰαννουάειος, ὅτι Γαμηλία ἢ Ἥρα
ἢ τοῖς γάμοις ἐπισατᾶσα.
- Ελαφιβολιῶν, ὁ Φεβρουάειος, ἀπὸ τῆς Ἐλάφου,
αἱ ἐθύοντο τῇ ἐλαφιβόλῃ Ἀρτέμιδι.
- Μενυχιῶν, ὁ Μάρτιος, ἀπὸ τῆς θυσιῶν τῆς Ἀρ-
τέμιδος.
- Θαργυλιῶν, ὁ Ἀπρίλλιος, ἀπὸ τῆς Θαργυλίων,
εὐροπὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος.
- Σκιρρόφορειῶν, ὁ Μαΐος, παρὰ τὸ φέρειν σκίρα
ἐν αὐτῇ τὸν Θισέα, ἦγεν γύφου· ὁ δὲ Θισεύς
ἀπερχόμενος κατὰ τὰ Μινωπαύρα, τὴν Ἀθίνα
ποιήσας ἀπὸ γύφου ἐβάσαζεν.
- Ἐκατομβαιῶν, ὁ Ἰούνιος, ἀπὸ τῆς πλεΐσας ἐν τῇ
θύεσθαι ἑκατόμβας.
- Μεταγειτνιῶν, ὁ Ἰούλιος, ὅτι ἐν τῇ Ἀπόλλωνι
μεταγειτνίων ἔθυσον.
- Βοηδρομιῶν, ὁ Αὐγύστος, ἀπὸ τῆς Βοηδρομίας, εὐρο-
πῆτις Ἀθιώνων, ἐν ἣ ἐτιμᾶτο Βοηδρόμιος Ἀ-
πόλλων.
- Μαιμακτηριῶν, ὁ Σεπτέμβριος, ἀπὸ Διὸς μαιμάκ-
του, ἦτοι ἐκ θυσιῶδης καὶ παρακτικῆς.
- Πυανεψιῶν, Ὀκτώβριος, ἀπὸ τῆς πυανεψίας εὐρο-
πῆς τῆς Ἀπόλλωνος· πύανα δὲ ἔφησαν ἐν αὐτῇ,
ἦτοι κελία.
- Ἄνθεσθιῶν, Νοέμβριος, διὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἐκ
τῆς γῆς ἀθεῖν τότε παρ' ἄλλοις ὁ Ἡ. Μαι.
- Ποσειδεῶν, Δεκέμβριος, ἀπὸ τῆς Ποσειδάωνος.

Ε Τ Χ Η

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΤΑΓΑΡΕΩΣ.

Δέσποινα Δέσποινα Μητέρα, ἀμαρτωλῶν ἡ Προστάτις
 Λιμῶν τῶν χειμαζομένων ἐν τῇ τῆ βίᾳ πελάγει.
 Καὶ ἀγκυρὰ τῶν ἐν ζάλαις, καὶ ρύτιν τῶν ἐν κινδύνοις,
 Ἡ μόνη ἀπλητισμῶν ἐλπίς καὶ παραμυθία,
 Ἐκ βάθους τῆς καρδίας, ψυχῆς τε συντετριμμένης
 Ἐν ταπεινώσει, καὶ θλίψει, καὶ στεναγμοῖς, καὶ δακρύοις,
 Πρὸς σὲ τὴν μόνω ἐλπίᾳ ὁ ἄθλιος κατεφύγω,
 Καὶ σὲ μεσίτῳ δῶραι πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κτίστην.
 Σὺ μοι γενεῖ προσασία, μή με εἰσὶν ὀλέθαι.
 Ἰλάσθαι τὸν Υἱόν σου, τὸν κατ' ἐμὴ ὀργισθέντα.
 Τὴν ἀγανάκτησιν παύσον, ἣν ἔχει πρὸς με δικαίως,
 Ἐφ' οἷς ἐξήμαρτον τάλας, ἐφ' οἷς ἐξύβριστα τέτον.
 Πᾶσαν ἀθέμιτον πράξιν ἐπέλεσα ἐν τῇ βίᾳ,
 Καὶ λογισμοῖς τε, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ἀκαθάρτοις,
 Ἐμόλωνα τὴν ψυχὴν μου, καὶ ὅλος κατεσιλωθῶ.
 Ἡ μαύρωσά μου τὸ κάλλος, κατήχθυνα τὴν εἰκόνα.
 Φεῦ καὶ κρηνοὶ τῶν ὀμμάτων, καὶ σταλαῖοι τῶν δακρύων,
 Κανὲν ῥέουσιν ἀεὶ ἀνάως, ὡς ποταμοὶ τε καὶ κρηναί,
 Τὸ δυσάπονητον αἶμα τῆς μιανθείσης ψυχῆς μου,
 Πᾶς ἀπὸ τρεῖς φουσίαι ἀρα; πῶς ἔξουσιν ἀποπλυθῆναι;
 Οἴμοι, κατὰ κρητὸς κείμαι, τὸν δικαστὴν παροξύνων.
 Οἴμοι, τὴν Κόλασιν ἔξω, καὶ τὰς ποινὰς τὰς μελλούσας!
 Τίς μὲ τὸν ἄθλιον σώσει τῆς φοβερᾶς καταδίκης;
 Οὐδὲν, πληρὸν σὲ Παναγία. Δέσποινα Δέσποινα σώσασόν.

ΔΙΟΔΩΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΙ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΠΙΤΣΙΤΟΣ "ΜΑΝΟΥΣΕΙΣ"

Π Ι Ν Α Ξ

ΠΑΝΤΩΝ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΔΕ ΤΗ ΒΙΒΛΩ.

*****

Εἱρμοὶ τῆ Πρώτης Ἦχου.	Φύλλα 3
Εἱρμοὶ τῆ Δεύτερης Ἦχου.	27
Εἱρμοὶ τῆ Τρίτης Ἦχου.	49
Εἱρμοὶ τῆ Τετάρτης Ἦχου.	61
Εἱρμοὶ τῆ Πλαγίου πρώτης Ἦχου.	85
Εἱρμοὶ τῆ Πλαγίου δευτέρας Ἦχου.	97
Εἱρμοὶ τῆ Βαρέως Ἦχου.	111
Εἱρμοὶ τῆ Πλαγίου τετάρτης Ἦχου.	121
Στιχολογία τῆς Θ'. Ὁδῶν κατὰ τάξιν.	141
Μεγαλιωάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Δεσποτικὰς Ἑορτὰς εἰς τὴν ἐνάτην ψῆφον.	163
Καταβασίαι ψαλλόμεναι κατ' ὅλον τὸν χρόνον ἐν τῇ Ὁρθρῇ.	169
Μεγαλιωάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Ἑορτὰς τῆς Ἀγίας, πρὸς τὴν τιμιωτέραν.	171
Τὰ Φωταγωγικὰ κατ' ἦχον ψαλλόμενα τῇ Ἀγίᾳ ἢ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ἐν τῇ Ὁρθρῇ.	183
Ἐξαποσειλάκια πρὸς ὅλην Ἑβδομάδα.	185
Οἱ Αἶνοι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.	187

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ Ἡ

Βιβλιοθήκη Σιότισης Ἱεροσολύμων

Ἡ Δοξολογία ἅπασα.	Φύλλα	19
Οἱ Εἰκοσιτέσσαρες ψυχωσώτηροι Οἴκοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν, ἢ Ἀειπάρθενον Θεοτόκον.		19 ³
Οἱ Εἰκοσιτέσσαρες Κοσμοχαρμόσυνοι Οἴκοι εἰς τὸν Τίμιον ἢ Ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆ Χριστοῦ.		20 ³
Τύπος καὶ Ἑρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ τὸν Εὐσεβῆ Χριστιανὸν σφραγίζειν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ τὸ σημεῖον τῆ Τιμῆς, ἢ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐκ τῆ Ἰλλυρικῆ Ἀερολογίας ἀντιγραφείσα ἢ μεταφραδεῖσα.		21 ⁶
Νικολάου Ἱερέως τῆ Μαλαξῆ περὶ Σημασίας τῆ δακτύλων τῆς χειρὸς τῆ Ἱερέως, ἐν τῇ εἰλόγειν τὸν Χειρῶνυμον Λαόν.		219
Αἱ ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι συνοπτικῶτατοι, μετ' ἀκριβῆς χρονολογίας.		221
Περὶ Συνοικισίων, ἢ τί ἐστὶ Συνοίκησις.		225
Περὶ Συγγενείας.		226
Μανηὴλ τοῦ Σαυθινῆ περὶ Συγγενείας Περιγραφῆ.		229
Τὰ ἑπτὰ Θανάσιμα ἁμαρτήματα, ἢ αἱ ἑπτὰ Ἀρεταὶ αἱ καταβάλλουσαι αὐτὰ ἐν εἴδει δειδρε.		241
Τὰ ἑπτὰ Χαρίσματα τῆ Ἁγίου Πνεύματος.		256
Τὰ ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.		256
Αἱ τέσσαρες ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς.		256
Αἱ τέσσαρες ἀρεταὶ τῆ σώματος.		256
Μῦθος κατὰ τὴς παλαιῆς Ἑλλάδας.		257
Εὐχή εἰς τὴν Θεοτόκον Εὐγενίου τοῦ Βουλγαρίου.		258

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
 "ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΜΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ" ΜΕΤΕΠΕΙΡΑ

BIBLIOTHEQUE MUSEUM

K

